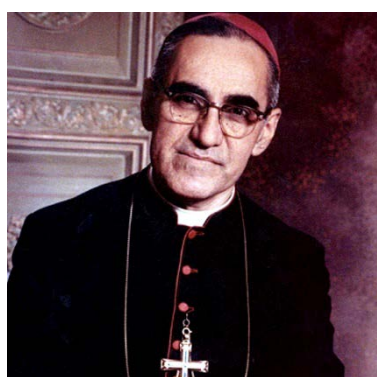

DID ANYONE WIN THE COLD WAR?

15
TAGALOG

Read this Book
Online

Listen on
Apple Podcasts

Listen on Google
Play Music

Resources for
Teachers

Q U E S T I O N   F I F T E E N

DID ANYONE WIN THE C O L D W A R ?

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

S U P P O R T I N G   Q U E S T I O N S

- 1   WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?
- 2   WAS CONTAINMENT THE RIGHT WAY DEAL WITH THE SPREAD OF COMMUNISM?
- 3   DID AMERICAN LEADERS RESPOND WISELY TO THE THREAT OF COMMUNISM?
- 4   DID THE COLD WAR HURT AMERICA?
- 5   WAS THE SOVIET UNION REALLY AN EVIL EMPIRE?
- 6   WHY DID THE COLD WAR END?

D E V E L O P E D   A N D   C O M P I L E D   B Y
J O N A T H A N   L O O M I S

SOURCES FOR ORIGINAL TEXT INCLUDE
courses.lumenlearning.com
ushistory.org
sageamericanhistory.net
learnnc.org
wikiopedia.org

CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION
4.0 INTERNATIONAL LICENSE

DID ANYONE WIN THE COLD WAR?

World War II was an absolute victory for the United States and its allies over the totalitarian, fascist regimes of Adolf Hitler, Benito Mussolini, and Hideki Tojo. However, as the elation of V-E and V-J Days passed, and thousands of American troops started coming home, the joy of victory was tempered by a new reality.

It is said that war produces strange bedfellows, and indeed the common struggle against Nazi Germany had brought the United States and Josef Stalin's communist Soviet Union together as partners, if only for a few years. Now, with their common enemy defeated, the two nations looked in 1945 at each other with distrust.

From the American perspective, the war had resulted in only partial freedom for humankind. As Americans saw it, for all those who lived under Josef Stalin's rule, communism was little better than Nazism. From their perspective on the other side of the world, the Soviets looked out at the awesome power of the United States – power, which had been wielded during the war as the Arsenal of Democracy – and saw a threat even greater than Hitler's Germany. The Soviet Union lost more of its soldiers and civilians in the war than any other nation and they faced a nuclear-armed United States.

So, as the Second World War was ending, a new war was beginning. This war would not include direct combat between the two superpowers, but it raged around the world and into space. Millions of people would die, billions of dollars were spent and the prospect of nuclear holocaust would hang over everyone for 50 years. This new conflict was the Cold War. The United States and the Soviet Union may never have gone head-to-head on the battlefield, but it was unquestionably a war nonetheless.

Ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig ay isang ganap na tagumpay para sa Estados Unidos at mga kaalyado nito sa mga totalitaryan, mga pasistang rehimen ng Adolf Hitler, Benito Mussolini, at Hideki Tojo. Gayunpaman, nang lumipas na ang kaguluhan ng V-E at V-J Days, at libu-libong tropang Amerikano ang nagsimulang umuwi, ang kagalakan ng tagumpay ay pinabagal ng isang bagong katotohanan.

Sinasabi na ang digmaan ay naglalabas ng mga kakaibang kama, at sa katunayan ang karaniwang pakikibaka laban sa Nazi Germany ay nagdala ng Estados Unidos at ng komunistang Unyon Sobyet ni Josef Stalin bilang kasosyo, kung para lamang sa ilang taon. Ngayon, sa pagkatalo ng kanilang karaniwang kaaway, ang dalawang bansa ay tumingin sa 1945 sa isa't isa nang may kawalan ng tiwala.

Mula sa pananaw ng Amerika, ang digmaan ay nagbunga lamang ng bahagyang kalayaan para sa sangkatauhan. Tulad ng nakita ng mga Amerikano, para sa lahat ng nabubuhay sa ilalim ng pamamahala ni Josef Stalin, ang komunismo ay mas maliit kaysa Nazismo. Mula sa pananaw nila sa kabilang panig ng mundo, ang mga Soviets ay tumitingin sa kahanga-hangang kapangyarihan ng Estados Unidos - ang kapangyarihan, na na-wielded sa panahon ng digmaan bilang Arsenal ng Demokrasya - at nakita ang isang banta na mas malaki kaysa sa Hitler's Germany. Ang Unyong Sobyet ay nawala ang higit pa sa mga sundalo at sibilyan nito sa digmaan kaysa sa ibang bansa at nahaharap sila sa isang United States na nukleyar sa nuclear.

Kaya, habang nagtatapos ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig, nagsimula ang isang bagong digmaan. Ang giyera na ito ay hindi magsasama ng direktang labanan sa pagitan ng dalawang superpower, ngunit ito raged sa buong mundo at sa espasyo. Milyun-milyong mamamayan ang mamamatay, bilyun-bilyong dolyar ang ginugol at ang pag-asa ng nukleyar na nuklear ay mag-iipon sa lahat sa loob ng 50 taon. Ang bagong salungatan na ito ay ang Cold War. Ang Estados Unidos at ang Unyong Sobyet ay hindi kailanman maaaring tumungo sa larangan ng digmaan, ngunit walang alinlangan na isang digmaan.

When the Soviet Union disintegrated and the Cold War ended nearly a half century after 1945 it would seem that United States and the free market economic system had again survived the judgement of history while communism had failed, just like fascism before it. But can you win a war you don't fight on the battlefield? Can you claim victory if it takes 50 years to achieve your goal? If winning means filling the world with nuclear weapons, is that really a victory? With so many lives lost and disrupted, did anyone really win the Cold War?

Nang magwasak ang Unyong Sobyet at natapos na ang Cold War halos kalahating siglo pagkatapos ng 1945 tila na ang Estados Unidos at ang sistema ng pang-ekonomiya ng libreng merkado ay muling nakaligtas sa paghatol ng kasaysayan habang ang komunismo ay nabigo, tulad ng pasismo bago ito. Ngunit maaari kang manalo ng digmaan na hindi mo labanan sa larangan ng digmaan? Maaari mong tubusin ang tagumpay kung kinakailangan ng 50 taon upang makamit ang iyong layunin? Kung ang panalo ay nangangahulugang pagpupuno sa mundo ng mga armas nukleyar, ay talagang isang tagumpay? Sa napakaraming buhay na nawala at nasisira, sinuman ba talagang nanalo sa Cold War?

1

F I R S T Q U E S T I O N

WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

INTRODUCTION

We often think of history as destiny: It happened, so it must have been unavoidable. However, looking at the present makes us question this assumption. How many of the events in the news this week are the result of destiny, and how many are the result of choice? Natural disasters might be unavoidable, but political choices, the winning play in last night's game, and the latest social trend are clearly the results of human choice.

It's worth considering this element of choice when we study the Cold War. If this struggle that divided the world and upended lives for more than four decades was a matter of human choice, why didn't the people in 1945, when it began, make a better choice? If they could have, why didn't they prevent the Cold War from starting in the first place?

On the other hand, sometimes events spiral out of anyone's ability to control. If that's the case, what were the circumstances that made the Cold War happen? What wheels were in motion that were too powerful for humans to stop?

This is the question to consider here at the start of our study of the Cold War. As World War II was ending, there was chaos in many parts of the world. Could political leaders, military leaders and everyday people have made choices that prevented the Cold War standoff between East and West? Or was the Cold War unavoidable?

PANIMULA

Madalas nating iniisip ang kasaysayan bilang tadhana: Nangyari ito, kaya't hindi na maiiwasan ito. Gayunpaman, ang pagtingin sa kasalukuyan ay nagdudulot sa atin ng tanong sa palagay na ito. Gaano karaming ng mga kaganapan sa balita sa linggong ito ang resulta ng tadhana, at ilan sa mga resulta ng pagpili? Maaaring hindi maiiwasan ang mga natural na kalamidad, ngunit ang mga pagpipilian sa pulitika, ang panalong pag-play sa huling laro ng gabi, at ang pinakabagong trend ng panlipunan ay malinaw na ang mga resulta ng pagpili ng tao.

Kinakailangang isaalang-alang ang elementong ito ng pagpili kapag pinag-aaralan natin ang Cold War. Kung ang pakikibakang ito na naghati sa mundo at nakulong sa buhay para sa higit sa apat na dekada ay isang bagay ng pagpili ng tao, bakit hindi ang mga tao noong 1945, noong nagsimula ito, ay mas mabuting pumili? Kung mayroon sila, bakit hindi nila pinipigilan ang Cold War mula sa simula sa unang lugar?

Sa kabilang banda, kung minsan ang mga kaganapan ay lumalabas sa kakayahang kontrolin ng sinuman. Kung ganiyan ang kaso, ano ang mga pangyayari na naganap ang Cold War? Anong mga gulong ang gumagalaw na masyadong malakas para sa mga tao na huminto?

Ito ang tanong upang isaalang-alang dito sa simula ng aming pag-aaral ng Cold War. Nang matapos ang World War II, nagkaroon ng kaguluhan sa maraming bahagi ng mundo. Puwede bang pumili ang mga lider ng militar, lider ng militar at pang-araw-araw na mga tao na humadlang sa pagtigil ng Cold War sa pagitan ng Silangan at Kanluran? O kaya'y hindi maiiwasan ang Cold War?

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

COMMUNISM AND CAPITALISM

At its core, the Cold War was a conflict between two competing ideas about how the world should work. It was not a war about religion the way Hitler's hatred of Jews had fueled the Holocaust, or a war about raw materials and power like the Spanish-American War. It was not really even a war about territory like the Indian Wars of the late 1800s.

The Cold War was definitely a struggle for territory, but not because of the raw materials or markets for manufactured products that those territories offered. Instead, the quest for territory was a quest to control the destinies of the people who lived in those territories.

The Cold War was a long, often violent, struggle to bring the people of the world into either a free market economic system, or communism. These competing ideas were not new. In fact, the struggle between the supporters of these two worldviews had been going on for generations.

A free market system is what we have in the United States today. Sometimes we call this system **capitalism**. In a capitalist system, all of your choices are free, but everything costs money, or **capital**. For example, you are free to choose what to buy, where, and how much to spend. Of course, you have to pay for what you buy. Likewise, the store owner has a choice about what to produce and sell, and how much to charge. The owners also had a choice about who to hire to work for them, and how much they were willing to pay their workers. No one forced the workers to take the job, and they could quit if they wanted. It is their choice. We call capitalism a **free market economy** because everyone is free to make whatever choices he or she wants. Notice that in a free market economy the government is not involved in any way.

Capitalism may be simple because it requires no one to plan it, but it is not perfect. Some people will come up with brilliant ideas, or be particularly cunning, or hard work will pay off and they may become wealthy. And, some people who are lazy, or just have back luck, will end up poor. In a free market world, there are classes: the upper class who owns businesses and controls most of the wealth, and the middle and lower classes who provide the labor.

COMMUNISM AT CAPITALISM

Sa core nito, ang Digmaang Malamig ay isang salungatan sa pagitan ng dalawang nakikipagkumpitensyang ideya tungkol sa kung paano dapat gumana ang daigdig. Ito ay hindi isang digmaan tungkol sa relihiyon kung paano pinukaw ng galit ni Hitler sa mga Hudyo ang Holocaust, o isang digmaan tungkol sa mga hilaw na materyales at kapangyarihan tulad ng Digmaang Espanyol-Amerikano. Hindi talaga ito isang digmaan tungkol sa teritoryo tulad ng mga Digmaang Indian noong huling bahagi ng 1800s.

Ang Digmaang Malamig ay tiyak na isang pakikibaka para sa teritoryo, ngunit hindi dahil sa mga hilaw na materyales o mga merkado para sa mga produktong ginawa ng mga teritoryong ito. Sa halip, ang pakikipagsapalaran para sa teritoryo ay isang paghahanap upang kontrolin ang mga tadhana ng mga taong naninirahan sa mga teritoryo.

Ang Digmaang Malamig ay isang mahaba, kadalasang marahas, pakikibaka upang dalhin ang mamamayan ng mundo sa alinman sa isang malayang sistema ng pang-ekonomiyang pamilihan, o komunismo. Ang mga nakikipagkumpitensya na ideya ay hindi bago. Sa katunayan, ang pakikibaka sa pagitan ng mga tagasuporta ng dalawang daigdig na ito ay nagaganap sa mga henerasyon.

Ang isang libreng sistema ng pamilihan ay kung ano ang mayroon tayo sa Estados Unidos ngayon. Minsan tinatawag natin ang sistemang kapitalismo. Sa isang kapitalistang sistema, ang lahat ng iyong mga pagpipilian ay libre, ngunit ang lahat ay nagkakahalaga ng pera, o kabisera. Halimbawa, malaya kang pumili kung ano ang bibili, kung saan, at kung magkano ang gagastusin. Siyempre, kailangan mong magbayad para sa iyong binibili. Gayundin, ang may-ari ng tindahan ay may isang pagpipilian tungkol sa kung ano ang gumawa at ibenta, at kung magkano ang singilin. Ang mga may-ari ay nagkaroon din ng pagpipilian tungkol sa kung sino upang umarkila upang magtrabaho para sa kanila, at kung magkano ang nais nilang bayaran ang kanilang mga manggagawa. Walang nagpipilit sa mga manggagawa na gawin ang trabaho, at maaari silang umalis kung gusto nila. Ito ang kanilang pinili. Ang tawag namin sa kapitalismo ay isang libreng ekonomiya sa pamilihan sapagkat ang lahat ay libre upang gumawa ng anumang mga pagpipilian na nais niya. Pansinin na sa isang libreng ekonomiya ng merkado ang pamahalaan ay hindi kasangkot sa anumang paraan.

Ang kapitalismo ay maaaring maging simple sapagkat ito ay hindi nangangailangan ng plano upang maip plano ito, ngunit hindi ito perpekto. Ang ilang mga tao ay darating na may makikinang na mga ideya, o lalo na tuso, o mahirap na trabaho ay magbabayad at maaari silang maging mayaman. At, ang ilang mga tao na tamad, o makatarungan na magkaroon ng suwerte, ay mahihirap. Sa isang libreng merkado mundo, may mga klase: ang itaas na klase na nagmamay-ari ng mga negosyo at kumokontrol sa karamihan ng yaman, at sa gitna at mas mababang mga klase na nagbibigay ng paggawa.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

Communism is entirely different. In the 1800s, two German intellectuals, **Karl Marx** and **Friedrich Engels** saw the suffering of millions of people who toiled every day in factories owned by a few wealthy men who had so much money they couldn't possibly spend it in a lifetime. Marx and Engels believed they knew a better, more just way to make the world work. In 1848, they wrote their ideas down into a short book and published it with the name **"The Communist Manifesto."**

In Marx and Engels's view, the wealth of the world should be shared by the workers who make that wealth possible. Farmers should share the profits of the food they grow. Factory workers should share in the profits of the goods they produce. There should be no owners, only workers. If their ideas were put into practice, they argued, there would be no poverty. Anyone who wanted a job and was willing to work, could have a job. The goods and food the people produced would be shared by all the people who worked. Marx, Engels, and their followers had a saying: **"From everyone according to his ability, to everyone according to his need."** In other words, everyone would do their best at whatever they were best at for the good of the nation, and everyone would share the nation's wealth.

Ang komunismo ay ganap na naiiba. Noong 1800s, nakita ng dalawang intelektuwal na Aleman, sina Karl Marx at Friedrich Engels ang pagdurusa ng milyun-milyong tao na nagtatrabaho araw-araw sa mga pabrika na pag-aari ng ilang mayayamang tao na may labis na pera na hindi nila maaaring gastusin sa isang buhay. Naniniwala si Marx at Engels na alam nila ang isang mas mahusay, mas makatarungan paraan upang gumawa ng mundo sa trabaho. Noong 1848, isinulat nila ang kanilang mga ideya sa isang maikling aklat at inilathala ito sa pangalang "Ang Manipesto ng Komunista."

Sa pananaw ni Marx at Engels, dapat na ibahagi ang kayamanan ng mundo sa mga manggagawa na posible ang kayamanan. Dapat ibahagi ng mga magsasaka ang mga kita ng pagkain na lumalaki. Ang mga manggagawa sa pabrika ay dapat magbahagi sa mga kita ng mga kalakal na kanilang ginagawa. Dapat walang mga may-ari, mga manggagawa lamang. Kung ang kanilang mga ideya ay ipinatupad, sila ay nag-aral, walang magiging kahirapan. Ang sinumang nagnanais ng trabaho at handang magtrabaho, ay maaaring magkaroon ng trabaho. Ang mga kalakal at pagkain na ginawa ng mga tao ay ibabahagi ng lahat ng mga taong nagtrabaho. Marx, Engels, at ang kanilang mga tagasunod ay may isang sinasabi: "Mula sa lahat ayon sa kanyang kakayahang, sa lahat ng tao ayon sa kanyang pangangailangan." Sa madaling salita, lahat ay gumawa ng kanilang makakaya sa kahit anong pinakamagaling para sa kabutihan ng bansa, at lahat ay magbabahagi ng yaman ng bansa.

Primary Source: Document

Propaganda such as this poster from the Soviet Union was common in the communist world. Advertising is a characteristic of a free market economy. So, instead, the government used propaganda to encourage the people to work hard for the good of the country.

Pangunahing Pinagmulan: Dokumento

Ang propaganda tulad ng poster na ito mula sa Unyong Sobyet ay karaniwan sa mundo ng komunista. Ang advertising ay isang katangian ng isang libreng ekonomiya sa merkado. Kaya, sa halip, ang gobyerno ay gumagamit ng propaganda upang hikayatin ang mga tao na magtrabaho nang husto para sa kabutihan ng bansa.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

Communism sounded good on paper, but in the real world people with money – the upper classes – used their wealth to influence government officials and had no desire to see communist ideas implemented. Imagine how John D. Rockefeller or Andrew Carnegie must have felt about communism! Marx and Engels had followers in both Europe and the United States. Famously, the International Workers of the World, a union that wanted to organize a communist revolution in America, agitated for the working classes to rise up and overthrow the government, but naturally, they faced tremendous opposition. Dubbed the “Wobblies,” their most outspoken leader, Frank Little, was murdered in Butte, Montana when he went there to lead a strike of copper miners. In the United States fear of communism was so strong that in the years after the First World War, a Red Scare swept the nation and restrictions on immigration were passed – in part to keep out European immigrants who might harbor communist sentiments.

However, in Russia in 1917 things turned out differently. The king, or Czar of Russia, **Nicolas II** was unpopular. Russia’s millions of impoverished peasants hated him and the rest of the royal family. Moreover, in 1917 Russia was losing to Germany in the First World War. With their husbands, sons and fathers dying on the battlefield, Russians were ready for a change. **Vladimir Lenin** seized the opportunity. His followers, called **Bolsheviks**, organized a rebellion, and established the world’s first communist nation, changing their country’s name in 1922 to the **Union of Soviet Socialist Republics (USSR)**, or the **Soviet Union** for short.

Ang komunismo ay tunog sa papel, ngunit sa tunay na mga taong may pera - ang mga nasa itaas na klase - ginamit ang kanilang kayamanan upang maimpluwensyahan ang mga opisyal ng pamahalaan at walang pagnanais na makita ang mga ideyang komunista na ipinatupad. Isipin kung paano naramdaman ni John D. Rockefeller o Andrew Carnegie ang tungkol sa komunismo! May mga tagasunod si Marx at Engels sa parehong Europa at Estados Unidos. Kilala, ang Internasyunal na Manggagawa ng Mundo, isang unyon na nais mag-organisa ng isang rebolusyong komunista sa Amerika, ay nabalisa para sa mga nagtatrabaho na klase na tumaas at ibagsak ang gobyerno, ngunit natural, nahaharap sila ng matinding pagsalungat. Inihalal ang “Wobblies,” ang kanilang pinakanungaling na pinuno, si Frank Little, ay pinatay sa Butte, Montana nang pumunta siya roon upang humantong ang isang welga ng mga minero ng tanso. Sa pagkatakot ng Estados Unidos ang takot sa komunismo ay napakalakas na sa mga taon pagkatapos ng Unang Digmaang Pandaigdig, ang isang Red Scare ay naglaho sa bansa at ang mga paghihigpit sa imigrasyon ay ipinasa - sa bahagi upang panatilihin ang mga imigrante sa Europa na maaaring mag-harbor ng mga sentro ng komunista.

Gayunpaman, sa Russia noong 1917 ang mga bagay ay naiiba. Ang hari, o Czar ng Russia, si Nicolas II ay hindi sikat. Milyun-milyon ng mga mahihirap na magsasaka ng Russia ang kinasusuklamang sa kanya at sa iba pang pamilya ng hari. Bukod dito, noong 1917 ang Russia ay nawala sa Alemanya sa Unang Digmaang Pandaigdig. Sa kanilang mga asawa, mga anak at ama na namamatay sa larangan ng digmaan, ang mga Ruso ay handa na para sa isang pagbabago. Kinuha ni Vladimir Lenin ang pagkakataon. Ang kanyang mga tagasunod, na tinatawag na mga Bolshevik, ay nag-organisa ng isang paghihimagsik, at itinatag ang unang komunistang bansa sa buong mundo, binago ang pangalan ng kanilang bansa noong 1922 sa Union of Soviet Socialist Republics (USSR), o sa Unyong Sobyet para sa maikling panahon.

Primary Source: Photograph

Vladimir Lenin led the successful revolution in Russia in 1917 and established the Soviet Union as the world’s first communist nation.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Pinangunahan ni Vladimir Lenin ang matagumpay na rebolusyon sa Russia noong 1917 at itinatag ang Unyong Sobyet bilang unang komunista sa mundo.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

When Lenin died in 1924, one of his lieutenants took power. The new Soviet leader was **Josef Stalin**, a ruthless, murderous man who imprisoned and exterminated tens of thousands of his own citizens. In many ways, Stalin was just as terrible as Hitler, but during World War II the United States was at war with Germany and so was Stalin's Soviet Union, which made the United States and the Soviets allies. Being on the same side, however, did not make the Soviets or the Americans any more understanding of one another's ideologies.

Americans had seen what communism meant in the real world. Lenin, Stalin and the Soviet leaders had taken away the property of the wealthy. They had forced millions of people to give up their land, moved thousands of people to work on state-run farms and in government factories. They killed or jailed protesters. Communism had not proven to be the utopia Marx and Engels had described a century before and Americans had no desire to join in the communist experiment. Furthermore, they did not want anyone else in the world to have to endure Soviet style communism.

PLANNING THE POST-WAR WORLD

President **Franklin D. Roosevelt** was first elected in 1932 at the height of the Great Depression. His New Deal programs had made him so popular that Americans reelected him again and again – four time in total.

As World War II was drawing to a close, Roosevelt was in his fourth term and one of his most important tasks was to represent the United States at international conferences between the wartime allies. At first, the conferences were meant to help the allies coordinate their strategies for defeating the Axis Powers, but in 1945 it was clear that the Allies had the upper hand on the battlefield and the leaders met to plan for the future. After all the destruction of the war, what sort of world would they build out of the wreckage?

The **Yalta Conference**, held in February of 1945, in the Livadia Palace near the Soviet resort town of Yalta was one of these great meetings. In attendance were President Roosevelt, Prime Minister Winston Churchill of the United Kingdom, and the Soviet Union's Josef Stalin. Each leader had his own agenda for the meeting. Roosevelt wanted Soviet support in the Pacific to finish the fight against Japan, especially since at the time it seemed like an invasion of Japan was likely. Roosevelt also wanted Stalin to commit to joining a new United Nations. Churchill pressed for open elections and democratic governments in Eastern and Central Europe. In contrast, Stalin demanded a Soviet sphere of political influence in Eastern and Central Europe that the Soviets believed would

Nang namatay si Lenin noong 1924, ang isa sa kanyang mga tenyente ay kumuha ng kapangyarihan. Ang bagong pinunong Sobyet ay si Josef Stalin, isang walang awa, mamamatay na lalaki na nakabilanggo at pinapatay ang libu-libong mamamayan. Sa maraming paraan, si Stalin ay kahila-hilakbot na si Hitler, ngunit noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ang Estados Unidos ay nakipagdigma sa Alemanya at gayon din ang Sobyet na Stalin, na ginawa ng Estados Unidos at mga kaalyado ng Sobyet. Gayunpaman, sa parehong panig, hindi na ginawa ng mga Soviets o ng mga Amerikano ang higit pang pag-unawa sa mga ideolohiya ng isa't isa.

Nakita ng mga Amerikano kung ano ang ibig sabihin ng komunismo sa tunay na mundo. Kinuha ni Lenin, Stalin at ng mga pinuno ng Sobyet ang ari-arian ng mayaman. Pinipilit nila ang milyun-milyong tao na ibigay ang kanilang lupain, inilipat ang libu-libong tao upang magtrabaho sa mga farm-run farm at sa mga pabrika ng pamahalaan. Pinatay o ibinilanggo ang mga nagprotesta. Ang komunismo ay hindi napatunayan na ang utopia na inilarawan ni Marx at Engels isang siglo bago at ang mga Amerikano ay walang hangaring sumali sa eksperimentong komunista. Bukod dito, hindi nila nais ang sinuman sa mundo na kailangang matisin ang istilo ng komunismo ng Sobyet.

PAGBUBUO NG POST-WAR WORLD

Si Pangulong Franklin D. Roosevelt ay unang inihalal noong 1932 sa taas ng Great Depression. Ang kanyang mga programa ng Bagong Deal ay naging popular sa kanya na muli at muli ang mga Amerikano na muli siyang pinalitan - apat na oras sa kabuuan.

Nang malapit na ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig, si Roosevelt ay nasa kanyang ika-apat na termino at isa sa kanyang pinakamahalagang gawain ay upang kumatawan sa Estados Unidos sa internasyonal na kumperensya sa pagitan ng mga alyado ng digmaan. Sa una, ang mga kumperensya ay sinadya upang matulungan ang mga alyado na iugnay ang kanilang mga stratehiya sa pagpuksa sa Axis Powers, ngunit noong 1945 ay malinaw na ang mga kaalyado ay may mataas na kamay sa larangan ng digmaan at nakamit ang mga pinuno upang magplano para sa hinaharap. Pagkatapos ng lahat ng pagkawasak ng digmaan, anong uri ng mundo ang kanilang itatayo mula sa pagwasak?

Ang Yalta Conference, na ginanap noong Pebrero ng 1945, sa Livadia Palace malapit sa bayan ng Yalta ng Sobyet ay isa sa mga dakilang pulong na ito. Dumalo si Pangulong Roosevelt, Punong Ministro Winston Churchill ng United Kingdom, at si Josef Stalin ng Unyong Sobyet. Ang bawat lider ay may sariling agenda para sa pulong. Nais ni Roosevelt na suportahan ng Sobyet sa Pasipiko upang tapusin ang paglaban sa Japan, lalo na mula noong panahong tulad ng pagsalakay sa Japan ay malamang. Nais din ni Roosevelt na tanggapin ni Stalin na sumali sa isang bagong United Nations. Iginigiit ni Churchill ang bukas na halalan at demokratikong gobyerno sa Eastern at Central Europe. Sa kabaligtaran, hiniling ni Stalin ang isang Soviet na impluwensyang pampulitika sa Silangan at Sentral Europa na pinaniniwalaan ng mga Sobyet na magbibigay ng buffer laban sa mga invasiyon sa hinaharap. Nagtapos ang Yalta Conference sa pangkalahatang kasunduan sa pagitan

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

provide a buffer against future invasions. The Yalta Conference ended with general agreement between the leaders, but since the war was not over, they would need to convene again.

ng mga pinuno, ngunit dahil wala nang labanan, kakailanganin nilang magsama muli.

Primary Source: Photograph

Churchill, Roosevelt and Stalin at the Yalta Conference.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Churchill, Roosevelt at Stalin sa Yalta Conference.

The next meeting of the Allied leaders, however, featured a change of cast. On March 29, 1945, President Roosevelt passed away from a stroke. Roosevelt's death was met with shock and grief across the United States and around the world. The public had not known of his declining health. On May 8, less than a month after his death, the war in Europe ended. America's new President, Harry S. Truman, who turned 61 that day, dedicated Victory in Europe Day and its celebrations to Roosevelt's memory. Truman said that his only wish was "that Franklin D. Roosevelt had lived to witness this day." In the United Kingdom, voters ousted Prime Minister Winston Churchill and replaced him with Clement Attlee.

When Stalin met his new counterparts in **Potsdam**, German in July of 1945, the state of the war had changed significantly. Germany had surrendered. Hitler was dead. Although he did not announce it, Truman was about to use the nuclear bomb to end the war with Japan. The decisions the leaders made at the Potsdam Conference would have a lasting effect on the map of Europe, especially for defeated Germany.

The Soviet Union, it was agreed, would have control over Eastern Europe including Poland, Czechoslovakia, Hungary, Romania, Albania, and Bulgaria. Germany would be split into four zones, administered by the Soviet Union, United Kingdom, the United States and France. Germany's

Gayunpaman, ang susunod na pagpupulong ng mga lider ng Allied ay nagtatampok ng pagbabago ng cast. Noong Marso 29, 1945, si Pangulong Roosevelt ay lumipas mula sa isang stroke. Ang kamatayan ni Roosevelt ay natamo ng pagkabigla at kalungkutan sa buong Estados Unidos at sa buong mundo. Ang publiko ay hindi kilala ng kanyang bumagsak na kalusugan. Noong Mayo 8, wala pang isang buwan pagkatapos ng kanyang kamatayan, natapos ang digmaan sa Europa. Ang bagong Pangulo ng Amerika, si Harry S. Truman, na naging 61 sa araw na iyon, nakatuon sa Victory sa Araw ng Europa at ang pagdiriwang nito sa memorya ni Roosevelt. Sinabi ni Truman na ang tanging hangarin niya ay "na si Franklin D. Roosevelt ay nanirahan upang sumaksi sa araw na ito." Sa United Kingdom, pinalabas ng mga botante si Punong Ministro Winston Churchill at pinalitan siya ng Clement Attlee.

Nang makilala ni Stalin ang kanyang mga bagong katapat sa Potsdam, Aleman noong Hulyo ng 1945, ang kalagayan ng digmaan ay nagbago nang malaki. Sumuko ang Alemanya. Si Hitler ay patay na. Bagaman hindi niya ito inihayag, malapit nang gamitin ni Truman ang nuclear bomba upang tapusin ang digmaan sa Japan. Ang mga desisyon na ginawa ng mga lider sa Potsdam Conference ay magkakaroon ng pangmatagalang epekto sa mapa ng Europa, lalo na para sa natalo na Alemanya.

Ang Unyong Sobyet, na pinagkasunduan, ay magkakaroon ng kontrol sa Silangang Europa kasama ang Poland, Czechoslovakia, Hungary, Romania, Albania, at Bulgaria. Ang Alemanya ay mahati sa apat na zone, pinangangasiwaan ng Unyong Sobyet, United Kingdom, Estados Unidos at France. Ang kabiserang lunsod ng

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

capital city, Berlin, was inside of the Soviet zone, but would itself also be divided into four zones. In the coming years, the western allies unified their zones to create West Germany and the city of West Berlin. The Soviet Union, however, established communist governments in each of the nations they had overrun and created East Germany and the city of East Berlin.

DECOLONIZATION

As much as World War II reshaped the map of Europe, the rest of the world also saw major changes. Since the 1800s, vast regions of Africa and Asia had been ruled as colonies by the great powers of Europe. In the two decades after 1945, most of these colonies asked for, fought for, or were granted independence in a global process known as **decolonization**.

India, the second most populous nation on earth won its independence from the United Kingdom in 1947 under the leadership of Mahatma Gandhi. In Africa, dozens of nations emerged, as did the nations of the Middle East that are familiar to us today. It was there that Jews from Europe who survived the Holocaust established the new nation of **Israel** along the eastern edge of the Mediterranean Sea in the ancient lands of the Bible.

Most of the former colonies were terribly poor. For generations the Europeans had extracted their wealth – oil, minerals, diamonds, rubber – and given very little back in return. Europeans hadn't invested in the infrastructure, or in the people of their colonies. In the Congo, a colony of 13 million people, only 16 people had a college degree when it gained its independence from Belgium in 1965. Lacking an educated class, many of these newly independent nations faced an enormous challenge creating stable governments that could manage vast territories and rich natural resources.

Both the United States and Soviet Union were interested in the future of this newly independent **Third World**. For the Soviets, the former colonies were ripe territory to spread communism. Americans believed stopping the spread of communism was essential to the preservation of freedom. For both superpowers, access to the natural resources of the Third World would be a significant advantage in their race for technological superiority.

Alemanya, Berlin, ay nasa loob ng zone ng Sobyet, ngunit ang sarili rin ay nahahati sa apat na zone. Sa mga darating na taon, pinagsama ng mga kanlurang alyado ang kanilang mga zone upang lumikha ng West Germany at ng lungsod ng West Berlin. Gayunpaman, ang Unyong Sobyet ay nagtatag ng mga pamahalaang komunista sa bawat isa sa mga bansa na kanilang nilaban at nililikha ang East Germany at ang lungsod ng East Berlin.

DECOLONIZATION

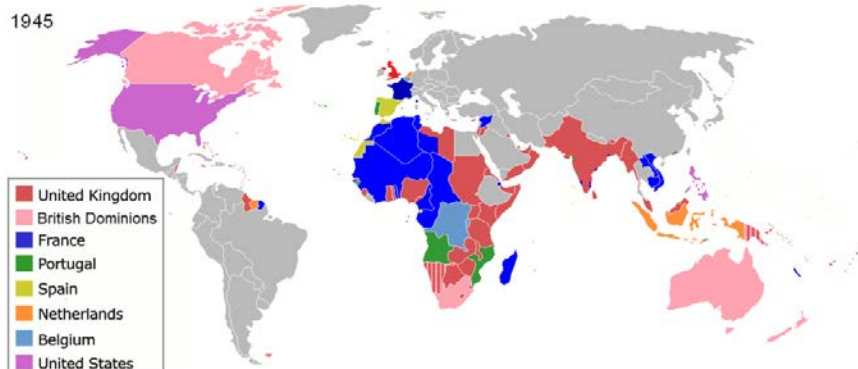
Habang ang World War II ay muling binago ang mapa ng Europa, nakita rin ng iba pang mga daigdig ang mga pangunahing pagbabago. Mula noong 1800s, ang malawak na rehiyon ng Aprika at Asya ay pinasiyahan bilang mga kolonya ng mga dakilang kapangyarihan ng Europa. Sa loob ng dalawang dekada pagkatapos ng 1945, karamihan sa mga kolonya ay humingi, nakipaglaban para sa, o pinagkalooban ng kalayaan sa isang pandaigdigang proseso na kilala bilang decolonization.

Ang India, ang ikalawang pinakapopular na bansa sa mundo ay nanalo ng kalayaan mula sa United Kingdom noong 1947 sa ilalim ng pamumuno ni Mahatma Gandhi. Sa Africa, dose-dosenang mga bansa ang lumitaw, tulad ng ginawa ng mga bansa sa Gitnang Silangan na pamilyar sa atin ngayon. Nariyan na ang mga Hudyo mula sa Europa na nakaligtas sa Holocaust ay nagtatag ng bagong bansa ng Israel sa kahabaan ng silangang gilid ng Dagat Mediteraneo sa sinaunang mga lupain ng Biblia.

Karamihan sa mga dating kolonya ay lubhang mahirap. Para sa mga henerasyon ang mga Europeo ay nakuha ang kanilang kayamanan - langis, mineral, diamante, goma - at binigyan ng napakaliit na bumalik sa pagbabalik. Ang mga Europeo ay hindi namuhunan sa imprastraktura, o sa mga tao ng kanilang mga kolonya. Sa Congo, isang kolonya ng 13 milyong katao, 16 na tao lamang ang may degree sa kolehiyo nang makuha nito ang kalayaan mula sa Belgium noong 1965. Dahil sa kawalan ng isang edukadong klase, marami sa bagong mga independiyenteng bansa ang napaharap sa isang napakalaking hamon na lumikha ng matatag na mga pamahalaan na maaaring makapangasiwa ng malawak teritoryo at mayamang likas na yaman.

Ang parehong Estados Unidos at Sobyet Union ay interesado sa hinaharap ng bagong independiyenteng Third World. Para sa mga Sobyet, ang dating mga kolonya ay mga hinog na teritoryo upang ikalat ang komunismo. Ang mga Amerikano ay naniniwala na ang pagtigil sa pagkalat ng komunismo ay mahalaga sa pangangalaga ng kalayaan. Para sa parehong mga superpower, ang pag-access sa mga likas na yaman ng Ikatlong Daigdig ay magiging isang makabuluhang kalamangan sa kanilang lahi para sa teknolohiyang higit na kagalingan.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

THE UNITED NATIONS

An examination of the decades between the two world wars showed a lack of commitment to the spirit of internationalism. Without the participation of the United States, the old League of Nations proved too weak to stop Germany and Japan's expansionist dreams. Perhaps a stronger international body, as envisioned by Woodrow Wilson, was necessary to keep the great powers from tearing the world apart.

Despite the ideological animosity between the Soviet Union and the western allies, a new spirit of globalism was born out of World War II. It was based, in part, on the widespread recognition of the failures of isolationism. The incarnation of this global spirit came to life with the establishment of the **United Nations (UN)** in 1945 with its headquarters in New York City.

Delegates from around the world convened in San Francisco in 1945 to write a charter. Representing the United States, Franklin Roosevelt's widow Eleanor addressed the delegates. Despite considerable enmity and conflicts of interest among the attending nations, the charter for the new international body was ultimately ratified by unanimous consent.

The UN charter called for the establishment of a **Security Council**, which serves as the executive branch of the United Nations. The Security Council must authorize any actions, such as economic sanctions, the use of force, or the deployment of peacekeeping troops.

Each of the Great Powers — the five victorious nations in World War II: the United States, Great Britain, France, China, and the Soviet Union (now Russia) holds a permanent seat on the Security Council. Ten more seats are held by other nations elected to two-year terms by the General Assembly. The five permanent members hold the power of **veto**. No action can go forth if any one of the five objects. As the Cold War

Secondary Source: Map

Most of the former colonies were located in Africa and South and Southeast Asia. Together with the Middle East as well as Central and South America, these regions make up the Third World.

Pangalawang Pangalawang: Mapa

Karamihan sa mga dating colonies ay matatagpuan sa Africa at South at Southeast Asia. Kasama ang Gitnang Silangan pati na rin ang Central at South America, ang mga rehiyon na ito ay bumubuo sa Third World.

ANG UNITED NATIONS

Ang pagsusuri sa mga dekada sa pagitan ng dalawang digmaang pandaigdig ay nagpakita ng kakulangan ng pangako sa diwa ng internasyunalismo. Nang walang paglahok ng Estados Unidos, ang lumang Liga ng mga Bansa ay napatunayang masyadong mahina upang pigilin ang mga pangarap na ekspansyon ng Alemanya at Japan. Marahil na ang isang mas malakas na internasyunal na katawan, tulad ng nakita ni Woodrow Wilson, ay kinakailangan upang mapanatili ang mga dakilang kapangyarihan mula sa pagwawasak sa mundo.

Sa kabila ng pangkaisipan ng ideolohiya sa pagitan ng Unyong Sobyet at ng mga aliyado sa kanluran, isang bagong diwa ng globalismo ay ipinanganak sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ito ay batay, sa bahagi, sa malawakang pagkilala sa mga pagkabilago ng isolationism. Ang pagkakatawag-tao ng global spirit na ito ay nabuhay sa pagtatatag ng United Nations (UN) noong 1945 na may punong tanggapan sa New York City.

Ang mga delegado mula sa buong mundo ay nagtipun-tipon sa San Francisco noong 1945 upang sumulat ng isang charter. Na kumakatawan sa Estados Unidos, ang balo ni Franklin Roosevelt na si Eleanor ay nakipag-usap sa mga delegado. Sa kabila ng kakaibang alitan at salungatan ng interes sa mga dumadalo sa mga bansa, ang charter para sa bagong internasyunal na katawan ay sa huli ay pinatibay sa pamamagitan ng lubos na pagsang-ayon.

Hinihiling ng UN charter para sa pagtatatag ng isang Security Council, na nagsisilbing ehekutibong sangay ng United Nations. Dapat pinahintulutan ng Konseho ng Seguridad ang anumang pagkilos, tulad ng mga pang-ekonomiyang parusa, paggamit ng puwersa, o pag-deploy ng mga tropa ng peacekeeping.

Ang bawat isa sa mga Great Powers - ang limang nagwagi na mga bansa sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig: ang Estados Unidos, Great Britain, Pransya, Tsina, at Unyong Sobyet (ngayon Russia) ay mayroong permanenteng puwesto sa Security Council. Sampung higit pang mga upuan ay gaganapin ng ibang mga bansa na inihalal sa dalawang-taon na mga tuntunin ng General Assembly. Ang limang permanenteng miyembro ay nagtataglay ng kapangyarihan ng beto. Walang aksyon na maaaring

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

crystallized, the countervailing veto powers of the United States and the Soviet Union often served to inhibit the Security Council from taking any forceful or meaningful action in times of crisis.

The main body of the United Nations is the **General Assembly**. Every member nation holds a seat in the General Assembly, which is often described as a town meeting for the world. The General Assembly has standing committees to address ongoing issues such as financial, social, cultural, legal and humanitarian concerns. The General Assembly passes resolutions and has the power to make recommendations to the Security Council, but has no power to require action.

Overseeing the operations of the United Nations is a **Secretary General** who is appointed by the Security Council. The United Nations charter did not describe the role of the Secretary General in detail, but the people who have held the position have used it to promote peace by helping to mediate conflicts and to promote human rights. By tradition, the Secretary General is never from one of the five permanent members. The Secretary Generals over the past six decades have hailed from such nations as Norway, Peru, South Korea, Thailand, Egypt, Ghana and Spain.

In addition to the Security Council and General Assembly, the United Nations operates an International Court of Justice and works to help refugees, women and children, and to end disease and hunger through programs such as UNICEF and the World Health Organization.

One of Eleanor Roosevelt's personal missions was to convince the United Nations to adopt an international Declaration of Human Rights. While it has certainly been violated time and time again, the declaration she helped write serves as a noble goal for which nations can aspire, and also as a benchmark to measure governments that fall short.

Unlike its failed predecessor the League of Nations, the United Nations can point to many solid accomplishments including sending peacekeepers to war-stricken areas, raising literacy and health rates in the Third World, and authorizing the use of force against aggressor nations.

In 1945 as well as today, the United Nations gives us cause to believe that nations can get along together. Although it is far from perfect, in a world with conflicting histories, agendas, and political posturing, the United Nations continues to offer a way for nations to peacefully coexist and better all of humankind.

pumunta balik kung ang isa sa limang mga bagay. Habang ang crystallized na Digmaan ng Digmaang, ang mga kapangyarihan ng pagbabawas ng pagbabawal ng Estados Unidos at ng Unyong Sobyet ay kadalasang nagsilbi upang pagbawalan ang Konseho ng Seguridad sa pagkuha ng anumang malakas o makabuluhang pagkilos sa mga oras ng krisis.

Ang pangunahing katawan ng United Nations ay ang General Assembly. Ang bawat miyembro ng bansa ay may isang upuan sa General Assembly, na kung saan ay madalas na inilarawan bilang isang pulong ng bayan para sa mundo. Ang General Assembly ay may mga komiteng nakatayo upang harapin ang patuloy na mga isyu tulad ng pinansiyal, panlipunan, kultural, legal at makataong mga alalahanin. Ang General Assembly ay pumasa sa mga resolusyon at may kapangyarihan na gumawa ng mga rekomendasyon sa Security Council, ngunit walang kapangyarihan na mangailangan ng pagkilos.

Ang pagbabantay sa mga operasyon ng United Nations ay isang Kalihim na Pangkalahatan na hinirang ng Konseho ng Seguridad. Ang pagkakasunud-sunod ng United Nations ay hindi naglalarawan sa papel na ginagampanan ng Sekretarya Heneral sa detalyado, ngunit ang mga tao na may hawak na posisyon ay ginagamit ito upang itaguyod ang kapayapaan sa pamamagitan ng pagtulong upang mamagitan sa mga salungatan at upang itaguyod ang mga karapatang pantao. Sa pamamagitan ng tradisyon, ang Kalihim na Pangkalahatan ay hindi kailanman mula sa isa sa limang permanenteng miyembro. Ang mga Kalihim ng Kalihim sa nakalipas na anim na dekada ay nagmula sa mga bansang tulad ng Norway, Peru, South Korea, Thailand, Egypt, Ghana at Espanya.

Bilang karagdagan sa Security Council at General Assembly, ang United Nations ay nagpapatatag ng isang International Court of Justice at gumagana upang makatulong sa mga refugee, babae at bata, at upang tapusin ang sakit at gutom sa pamamagitan ng mga programa tulad ng UNICEF at World Health Organization.

Ang isa sa personal na misyon ni Eleanor Roosevelt ay upang kumbinsihin ang United Nations na magpatibay ng isang pandaigdigang Deklarasyon ng mga Karapatang Pantao. Habang tiyak na lumabag sa oras at oras muli, ang deklarasyon na kanyang tinulungan ay isulat ang nagsisilbing isang marangal na layunin kung saan maaaring hangarin ng mga bansa, at bilang isang benchmark upang sukatin ang mga pamahalaan na nabigo.

Hindi tulad ng nabigong hinalinhan nito ang Liga ng mga Bansa, maaaring ituro ng United Nations ang maraming mga solidong tagumpay kabilang ang pagpapadala ng mga peacekeepers sa mga lugar na natatakot sa digmaan, pagtataas ng karunungan bumasa't sumulat at mga rate ng kalusugan sa Ikatlong Daigdig, at pagpapahintulot sa paggamit ng puwersa laban sa mga bansa ng agresyon.

Noong 1945 at ngayon, ang United Nations ay nagbibigay sa atin ng dahilan upang maniwala na ang mga bansa ay maaaring magkasama. Kahit na ito ay malayo sa perpekto, sa isang mundo na may magkasalungat na kasaysayan, agenda, at posturing pampulitika, ang United Nations ay patuloy na nag-aalok ng isang paraan para sa mga bansa sa mapayapang magkakasamang buhay at mas mabuti ang lahat ng sangkatauhan.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

Primary Source: Photograph

Eleanor Roosevelt holding a copy of the Universal Declaration of Human Rights, her crowning achievement as a humanitarian.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Si Eleanor Roosevelt ay may hawak na kopya ng Universal Declaration of Human Rights, ang kanyang tagumpay sa pagpaparangal bilang isang makatao.

THE IRON CURTAIN

“From Stettin in the Baltic to Trieste in the Adriatic an Iron Curtain has descended across the continent. Behind that line lie all the capitals of the ancient states of Central and Eastern Europe. Warsaw, Berlin, Prague, Vienna, Budapest, Belgrade, Bucharest and Sofia; all these famous cities and the populations around them lie in what I must call the Soviet sphere, and all are subject, in one form or another, not only to Soviet influence but to a very high and in some cases increasing measure of control from Moscow.” – Winston Churchill, March 5, 1946

The **Iron Curtain** as described by Churchill at Westminster College was both a physical and mental boundary between the East and the West – between freedom and communism. The physical manifestation of the boundary, the border fences and armed guards, and especially the Berlin Wall, were potent symbols of the deep divide between the two great powers and their allies during the Cold War.

The exact location of the Iron Curtain was a product of World War II. As Nazi Germany fell, and Hitler’s armies retreated from territory they had conquered, the Allies advanced, eventually converging in Germany itself. The British and Americans moved across France, Belgium, the Netherlands and Italy, they took over the job of governing those nations. It was not feasible, however, to have troops who were needed on the front to continue the work of policing, so the Allies made an effort to

ANG IRON BATAS

Mula sa Stettin sa Baltic hanggang Trieste sa Adriatic isang Iron Curtain ay bumaba sa buong kontinente. Sa likod ng linya na iyan ay ang lahat ng mga capitals ng mga sinaunang estado ng Central at Silangang Europa. Warsaw, Berlin, Prague, Vienna, Budapest, Belgrade, Bucharest at Sofia; ang lahat ng mga sikat na lungsod at ang mga populasyon sa paligid ng mga ito kasinungalingan sa kung ano ang dapat kong tawag sa Sobyet globo, at ang lahat ay paksa, sa isang form o isa pa, hindi lamang sa impluwensiya Sobyet ngunit sa isang mataas na at sa ilang mga kaso pagtaas ng sukatang ng kontrol mula sa Moscow. - Winston Churchill, Marso 5, 1946

Ang Iron Curtain na inilarawan ng Churchill sa Westminster College ay parehong pisikal at mental na hangganan sa pagitan ng Silangan at Kanluran - sa pagitan ng kalayaan at komunismo. Ang pisikal na pagpapakita ng hangganan, mga bakod ng hangganan at mga armadong guwardiya, at lalo na ang Berlin Wall, ay makapangyarihang mga simbolo ng malalim na paghati sa pagitan ng dalawang dakilang kapangyarihan at kanilang mga kaalyado sa panahon ng Digmaang Malamig.

Ang eksaktong lokasyon ng Iron Curtain ay isang produkto ng World War II. Nang bumagsak ang Nazi Alemanya, at umalis ang mga hukbo ni Hitler mula sa teritoryo na kanilang nasakop, ang mga Allies ay sumulong, sa kalaunan ay nagtatagpo sa Alemanya mismo. Lumipat ang mga British at Amerikano sa buong Pransiya, Belgium, Netherlands at Italya, kinuha nila ang gawain ng namamahala sa mga bansang iyon. Gayunpaman, hindi posible na magkaroon ng mga tropa na kinakailangan sa harap upang ipagpatuloy ang gawain ng policing, kaya ang mga Allies ay nagsisikap na ibalik ang kontrol sa mga tao. Ito ay mahusay na nagtrabaho sa mga lugar na nasakop ng

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

return control to the people. This worked well in places that had been conquered by Germany and welcomed the Allies as liberators.

Germany was different. There was no question that the Allies were going to stay in Germany and rebuild it themselves. As Truman, Stalin and Attlee had planned at Potsdam, the division of Germany was a way to share the work of this tremendous undertaking.

Alemanya at tinatanggap ang mga Allies bilang mga liberador.

Naiiba ang Alemanya. Walang tanong na ang mga kaalyado ay mananatili sa Germany at muling itayo ang mga ito. Tulad ng Truman, Stalin at Attlee ay nagplano sa Potsdam, ang dibisyon ng Alemanya ay isang paraan upang ibahagi ang gawain ng napakalaking gawaing ito.

Primary Source: Photograph

In most of Europe, the border between East and West was marked by fences and border guards.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Sa karamihan ng Europa, ang hangganan sa pagitan ng Silangan at Kanluran ay minarkahan ng mga bakod at mga bantay na hangganan.

For Stalin, the division of Germany was an opportunity. The Soviet Army in the portion of Germany under his control – East Germany – actively supported Germany's small communist party. Since the days of Marx and Engels, there had been communists in Germany, but during Hitler's reign they were persecuted by the Nazis. Now with the communist Soviet Union in charge, the German communists were elevated and took control of government.

And so it went across all of Europe. In the lands that the Soviets had retaken from Germany during the closing year of the war in the East – Poland, Czechoslovakia, Romania, Albania, Hungary, Bulgaria and East Germany – communists were supported and took power. In the East, the new Soviet-supported governments and the occupying Soviet Army remade the economies in the Soviet model: state-run industries, farms, and no private ownership.

Meanwhile the West returned to the free market economy it had before the war. And, with the exception of Spain, Portugal and Greece which

Para kay Stalin, ang dibisyon ng Alemanya ay isang pagkakataon. Ang Sobyet Army sa bahagi ng Alemanya sa ilalim ng kanyang kontrol - East Germany - aktibong sinusuportahan ang maliit na partido Komunista ng Alemanya. Mula noong mga araw nina Marx at Engels, nagkaroon ng mga komunista sa Alemanya, ngunit noong pinalitan sila ni Hitler ay inusig sila ng mga Nazi. Ngayon sa komunista ng Sobyet Union, ang mga Aleman komunista ay nakataas at kinuha kontrol ng pamahalaan.

At kaya napunta ito sa buong Europa. Sa mga lupain na ang mga Soviets ay nakuhang muli mula sa Alemanya sa panahon ng pagsasara ng digmaan sa East - Poland, Czechoslovakia, Romania, Albania, Hungary, Bulgaria at Silangan Alemanya - ang mga komunista ay suportado at kinuha ang kapangyarihan. Sa Silangan, ang mga bagong pamahalaan na suportado ng Sobyet at ang sumasakop sa Sobyet Army ay muling nagawa ang mga ekonomiya sa modelo ng Sobyet: mga industriya na pinangangasiwaan ng estado, mga bukid, at walang pribadong pagmamay-ari.

Samantala ang West ay bumalik sa libreng ekonomiya ng merkado bago ito nagkaroon ng digmaan. At, maliban sa Espanya, Portugal at Greece na diktadura hanggang sa

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

were dictatorships until the 1970s, the people of the West elected their leaders.

The Iron Curtain took physical shape in the form of border defenses between the countries of Western and Eastern Europe. These were some of the most heavily militarized areas in the world, particularly the so-called "inner German border" between East and West Germany. The inner German border was marked in rural areas by double fences made of steel mesh with sharp edges, while near urban areas high concrete barriers were built. While in the first decade after the end of the Second World War people travelled freely between the East and West, by the end of the 1950s it was nearly impossible, and after the **Berlin Wall** was erected in 1961, citizens of the communist nations of the East were shot and killed by their own border guards for trying to escape.

The division between the communist nations and those supported by the United States during the Cold War extended into Asia as well, but the term "Iron Curtain" was only used for the fortified borders in Europe. The border between North Korea and South Korea remains to this day comparable to the former inner German border, particularly in its degree of militarization.

While the Iron Curtain was an actual border of concrete and steel, patrolled by armies, it was even more so a boundary in the minds of people. Like a curtain that divides two halves of a room or separates the inside from the out, the Iron Curtain separated neighbors into two distinct worlds, at odds and distrustful.

dekada 1970, inihalal ng mga tao ng Kanluran ang kanilang mga lider.

Ang Iron Curtain ay nagkaroon ng pisikal na hugis sa anyo ng mga panlaban sa hangganan sa pagitan ng mga bansa ng Western at Eastern Europe. Ang mga ito ay ilan sa mga pinaka-mabigat militarized lugar sa mundo, lalo na ang tinatawag na "panloob na hangganan Aleman" sa pagitan ng East at West Germany. Ang panloob na hangganan ng Germany ay minarkahan sa mga rural na lugar sa pamamagitan ng double fences na gawa sa bakal mesh na may matalim gilid, habang malapit sa mga lunsod o bayan lugar mataas kongkreto hadlang ay binuo. Habang nasa unang dekada pagkatapos ng pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig ay malayang naglabay sa pagitan ng Silangan at Kanluran, sa pagtatapos ng dekada ng 1950 ay halos imposible, at pagkatapos na itinayo ang Berlin Wall noong 1961, ang mga mamamayan ng mga komunistang bansa ng Ang silangan ay kinunan at pinatay ng kanilang sariling mga guwardya sa hangganan dahil sa pagtatangkang makatakas.

Primary Source: Photograph

The Berlin Wall under construction in 1961. Eventually there would be two walls with a wide gap in between to make escape more difficult.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang Berlin Wall ay itinayo noong 1961. Sa kalaunan magkakaroon ng dalawang pader na may malawak na agwat sa pagitan upang gawing mas mahirap ang pagtakas.

Ang dibisyon sa pagitan ng mga komunistang bansa at mga suportado ng Estados Unidos sa panahon ng Digmaang Malamig ay pinalawak din sa Asya, ngunit ang terminong "Kurtina ng Iron" ay ginagamit lamang para sa pinatibay na mga hangganan sa Europa. Ang hangganan sa pagitan ng Hilagang Korea at Timog Korea ay nananatiling hanggang sa araw na ito na maihahambing sa dating panloob na hangganan ng Alemanya, lalo na sa antas ng militarisasyon nito.

Habang ang Iron Curtain ay isang aktwal na hangganan ng kongkreto at bakal, patrolled sa pamamagitan ng hukbo, ito ay higit pa kaya isang hangganan sa isip ng mga tao. Tulad ng isang kurtina na naghihiwalay sa dalawang bahagi ng isang silid o naghihiwalay sa loob mula sa labas, ang Iron Curtain ay naghiwalay ng mga kapitbahay sa dalawang magkakaibang mundo, sa mga posible at walang katiyakan.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

CONCLUSION

Clearly, there were powerful forces at work in 1945. The Soviets and Western Allies had very different ideas about what the post-war world should look like. Although the establishment of the United Nations is evidence that the world wanted an alternative to conflict, the young United Nations did not prevent the Cold War.

Perhaps, the start of the Cold War was a matter of leadership. If Stalin hadn't been in power in the Soviet Union, would the communist world have turned so resolutely away from cooperation with the West? If Truman hadn't used the atomic bomb to end World War II, would the Soviets have felt less threatened?

Or maybe it was a broader sense of distrust, brought about by years of war. Perhaps people just weren't ready to put their "us vs. them" mindset to rest.

Then again, the Cold War was a product of human action, so couldn't we have made the choice that would have prevented it? What do you think? Was the Cold War unavoidable?

KUMPLETO

Malinaw, may mga makapangyarihang pwersa sa trabaho noong 1945. Ang mga Sobyet at Western Allies ay may iba't ibang mga ideya tungkol sa kung ano ang magiging hitsura ng mundo ng post-war. Kahit na ang pagtatatag ng United Nations ay katibayan na ang mundo ay nagnanais ng isang alternatibo sa kontrahan, ang mga batang United Nations ay hindi pumigil sa Cold War.

Marahil, ang simula ng Cold War ay isang bagay ng pamumuno. Kung si Stalin ay wala sa kapangyarihan sa Unyong Sobyet, magiging matatag ba ang komunistang mundo sa pakikipagtulungan sa Kanluran? Kung hindi ginamit ni Truman ang atomic bomba upang wakasan ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ang mga Soviets ay hindi gaanong nanganganib?

O marahil ito ay isang mas malawak na pakiramdam ng kawalan ng tiwala, na dala ng mga taon ng digmaan. Marahil ay hindi handa ang mga tao na ilagay ang kanilang "amin laban sa kanila" na pag-iisip upang magpahinga.

Pagkatapos ay muli, ang Digmaang Malamig ay isang produkto ng pagkilos ng tao, kaya hindi ba namin ginawa ang pagpili na maiiwasan ito? Ano sa tingin mo? Hindi na maiiwasan ang Cold War?

Read the Communist Manifesto

View a slideshow of Soviet propaganda

Read the Universal Declaration of Human Rights

Watch a video tour of the Berlin Wall and Inner German Border

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

PEOPLE AND GROUPS

Karl Marx and Friedrich Engels: German intellectuals who promoted the ideas of socialism and communism and wrote the Communist Manifesto.

Nicolas II: The last czar, or king of Russia. He and his family were murdered by the Bolsheviks.

Vladimir Lenin: Leader of the Bolsheviks and first communist leader of the Soviet Union.

Bolsheviks: The communist revolutionaries in Russia.

Josef Stalin: One of Lenin's supporters and the second leader of the Soviet Union from 1922-1953.

Franklin D. Roosevelt: President of the United States during the Great Depression and most of WWII.

United Nations (UN): An organization in which the nations of the world meet to cooperate and solve disputes. The headquarters is in New York City.

Security Council: The small group of nations that has the authority to set policy for the United Nations. It includes five permanent members: the US, UK, France, Russia and China.

General Assembly: The body of the representatives of every nation that is a member of the United Nations. This group can pass resolutions to express opinion but does not have the authority to set policy.

Secretary General: The administrator of the United Nations. The Secretary General traditionally plays a peace-keeping role in the world.

MGA TAO AT MGA GRUPO

Karl Marx at Friedrich Engels: Ang mga intelektwal na Aleman na nagtaguyod ng mga ideya ng sosyalismo at komunismo at isinulat ang Manifesto ng Komunista.

Nicolas II: Ang huling tsar, o hari ng Russia. Siya at ang kanyang pamilya ay pinatay ng mga Bolsheviks.

Vladimir Lenin: Pinuno ng mga Bolsheviks at unang pinunong komunista ng Unyong Sobyet.

Bolsheviks: Ang mga komunistang rebolusyonaryo sa Russia.

Josef Stalin: Isa sa mga tagasuporta ni Lenin at ikalawang lider ng Unyong Sobyet mula 1922-1953.

Franklin D. Roosevelt: Pangulo ng Estados Unidos noong Great Depression at karamihan sa WWII.

United Nations (UN): Ang isang organisasyon kung saan ang mga bansa sa mundo ay nagtutulungan upang makipagtulungan at lutasin ang mga pagtatalo. Ang punong-himpilan sa New York City.

Security Council: Ang maliit na pangkat ng mga bansa na may awtoridad na magtakda ng patakaran para sa United Nations. Kabilang dito ang limang permanenteng miyembro: ang US, UK, France, Russia at China.

General Assembly: Ang katawan ng mga kinatawan ng bawat bansa na miyembro ng United Nations. Ang grupong ito ay maaaring pumasa sa mga resolusyon upang ipahayag ang opinyon ngunit walang awtoridad na magtakda ng patakaran.

Pangkahatang Kalihim: Ang tagapangasiwa ng United Nations. Ang Kalihim Heneral ay may tradisyonal na pag-uugali ng tungkulin sa mundo.

KEY CONCEPTS

Capitalism: An economic system in which people are free to make choices about how to spend money, where to work, etc.

Capital: Money

Free Market Economy: Another term for capitalism.

Communism: An economic system in which the government controls all production and distribution. In theory, everyone works and everyone shares.

From everyone according to his ability, to everyone according to his need: A slogan that explains how a communist economy works. Everyone contributes and everyone shares in the profits.

Veto: The right to reject a law. In the case of the United Nations, each of the five permanent members of the Security Council can veto a measure.

KEY CONCEPTS

Kapitalismo: Isang sistemang pang-ekonomiya kung saan ang mga tao ay libre upang gumawa ng mga pagpipilian tungkol sa kung paano gumastos ng pera, kung saan gagana, atbp.

Capital: Money

Libreng Market Economy: Ang isa pang termino para sa kapitalismo.

Komunismo: Ang mga sistemang pang-ekonomiya na kinokontrol ng pamahalaan sa lahat ng produksyon at pamamahagi. Sa teorya, gumagana ang lahat at namamahagi ang lahat.

Mula sa lahat ayon sa kanyang kakayahan, sa lahat ayon sa kanyang pangangailangan: Isang slogan na nagpapaliwanag kung paano gumagana ang isang komunistang ekonomista. Ang bawat tao'y nag-aambag at nagbabahagi ang lahat sa kita.

Veto: Ang karapatang tanggihan ang isang batas. Sa kaso ng United Nations, ang bawat isa sa limang permanenteng miyembro ng Konseho ng Seguridad ay maaaring magbeto ng panukala.

TEXTS

The Communist Manifesto: The book by Marx and Engels that explained communism.

Ang Manifesto ng Komunista: Ang aklat nina Marx at Engels na nagpapaliwanag sa komunismo.

1 WAS THE COLD WAR UNAVOIDABLE?

EVENTS

Yalta Conference: February 1945 meeting between President Roosevelt, Josef Stalin, and Great Britain's Prime Minister Winston Churchill to make agreements about the post-WWII world.

Potsdam Conference: A conferences in July and August 1945 between President Truman, Josef Stalin and Great Britain's Clement Attlee in which the leaders agreed to divide Germany into four zones of occupation.

Decolonization: The process by which former colonies in the Third World gained independence from European powers in the first few decades after WWII.

MGA KAGANAPAN

Yalta Conference: pulong ng Pebrero 1945 sa pagitan ni Pangulong Roosevelt, Josef Stalin, at Punong Ministro ng Great Britain na Winston Churchill upang gumawa ng mga kasunduan tungkol sa mundo ng post-WWII.

Potsdam Conference: Isang kumperensya noong Hulyo at Agosto 1945 sa pagitan ni Pangulong Truman, Josef Stalin at Clement Attlee ng Great Britain kung saan sinang-ayunan ng mga lider na hatiin ang Alemanya sa apat na zone ng trabaho.

Decolonization: Ang proseso kung saan ang mga dating kolonya sa Ikatlong Daigdig ay nakakuha ng kalayaan mula sa mga kapangyarihan ng Europa sa unang ilang dekada pagkatapos ng WWII.

LOCATIONS

Union of Soviet Socialist Republics (USSR): The official name of the Soviet Union.

Israel: Nation created in the Middle East after WWII largely by Jews who escaped the Holocaust. Israel and the United States are strong allies, but Israel has a history of violent confrontation with its Arab neighbors.

Third World: The traditionally poorer regions of the world including Central and South America, Africa, the Middle East, South Asia and Southeast Asia.

Iron Curtain: The division between Eastern and Western Europe marking the separation between the communist and free worlds.

LOCATIONS

Union of Soviet Socialist Republics (USSR): Ang opisyal na pangalan ng Unyong Sobyet.

Israel: Nation na nilikha sa Gitnang Silangan pagkatapos ng WWII sa kalakhan ng mga Hudyo na nakatakas sa Holocaust. Ang Israel at ang Estados Unidos ay mga malakas na alyado, ngunit ang Israel ay may kasaysayan ng marahas na paghaharap sa mga kapitbahay sa Arabia nito.

Ikatlong Daigdig: Ang tradisyonal na mga rehiyon ng mas mahihirap sa mundo kabilang ang Central at South America, Africa, Gitnang Silangan, Timog Asya at Timog-silangang Asya.

Iron Curtain: Ang dibisyon sa pagitan ng Eastern at Western Europe na nagmamarka ng paghihiwalay sa pagitan ng mga komunista at mga libreng mundo.

2

S E C O N D Q U E S T I O N WAS CONTAINMENT THE RIGHT WAY TO DEAL WITH THE SPREAD OF COMMUNISM?

INTRODUCTION

Once it became clear that Stalin was intent on pushing communist ideology as far as his armies could carry it, the leaders in the West had the difficult task of determining what to do. It seemed unthinkable to let Stalin have his way. Too many lives had been lost protecting freedom and democracy during the epic struggle of World War II to simply walk away and let the Soviets erase those victories. Nevertheless, the world was weary of war, so short of continuing the struggle on the battlefield, how else could the West stand up to communist expansion?

Containment, the solution the United States settled on, prevented open war – it made the Cold War cold instead of hot – but was containment the best choice?

PANIMULA

Sa sandaling ito ay naging malinaw na ang layunin ni Stalin na itulak ang ideyang komunista hanggang sa maisakatuparan ito ng kanyang mga hukbo, ang mga pinuno sa Kanluran ay may mahirap na gawain sa pagtukoy kung ano ang gagawin. Tila hindi maisip na ipaalam ni Stalin ang kanyang paraan. Ang napakaraming buhay ay nawala na nagpoprotekta sa kalayaan at demokrasya sa panahon ng mahabang tunggalian ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig upang lumayo lamang at hayaan ang mga Sobyet na burahin ang mga tagumpay. Gayunpaman, ang mundo ay napapagod sa digmaan, kaya napakaliit sa pagpapatuloy ng pakikibaka sa larangan ng digmaan, paano pa kaya ang West ay tumayo sa pagpapalawak ng komunista?

Ang kontinente, ang solusyon na tinutuluyan ng Estados Unidos, ay pumipigil sa bukas na digmaan - ginawa nito ang malamig na Cold War sa halip na mainit - ngunit ang containment ang pinakamagandang pagpipilian?

CONTAINMENT AND THE MARSHALL PLAN

When the Soviet Red Army began the long, slow process of pushing back the German war machine, it absorbed the nearby **Baltic States** of Estonia, Latvia and Lithuania along the Baltic Sea into the Soviet Union. As they went, communist forces dominated the governments of Romania and Bulgaria. By the fall of 1945, it was clear that the Soviet-backed communists had complete control of Poland, violating the Yalta promise of free and unfettered elections there. It was only a matter of time before Hungary and Czechoslovakia fell into the Soviet orbit.

When Josef Stalin ordered the creation of a communist puppet regime in the Soviet sector of occupied Germany, the West began to panic. How many dominoes would fall? American diplomats saw the people of a continent ravaged by war looking for strong leadership and aid of any sort. If communists provided the help they desperately needed, they may embrace Stalin and communism as their saving grace. The continent was ripe for revolution. Would the Soviets get all of Germany? What about Italy and France? President Truman was determined to reverse the trend.

Since the American people were weary from war and had no desire to send troops into Eastern Europe to roll back the gains of Stalin's Red Army, fighting the Soviet Union would have been impossible. Instead, **George Kennan** a mid-level diplomat in the State Department proposed a new approach: the policy of **containment**.

In places where communism threatened to expand, American aid would be used to prevent a takeover. By vigorously supporting freely elected governments, the United States might be able to contain communism within its current borders. This policy became known as the **Truman Doctrine** as the President outlined his plans to Congress.

Greece and Turkey were the first nations spiraling into crisis that had not been directly occupied by the Soviet Army. Both countries were on the verge of being taken over by Soviet-backed guerrilla movements. Truman decided to draw a line in the sand. In March 1947, he asked Congress to appropriate \$400 million to send to these two nations in the form of military and economic assistance. Within two years the help the Americans provided had stabilized the Greek and Turkish economies and helped reestablish law and order. The communist threat passed as people began to view democracy and the free market system promoted by the United States as the road to peace and prosperity.

CONTAINMENT AT ANG MARSHALL PLANO

Nang sinimulan ng Hukbong Pula ng Sobyet ang mahabang, mabagal na proseso ng pagtulak pabalik sa makina ng digmaang Aleman, nakuha nito ang kalapit na mga Baltic Unidos ng Estonia, Latvia at Lithuania sa Dagat Baltic sa Unyong Sobyet. Habang nagpunta sila, pinamunuan ng mga pwersa ng komunista ang mga pamahalaan ng Romania at Bulgaria. Noong taglagas ng 1945, malinaw na ang ganap na kontrol ng mga Komunistang Sobyet ay kontrolado ang Poland, na lumalabag sa pangako ni Yalta ng mga walang bayad at walang takdang halalan doon. Ito ay lamang ng oras bago ang Hungary at Czechoslovakia ay nahulog sa Sobyet na orbita.

Nang inutusan ni Josef Stalin ang paglikha ng isang komunistang papet na rehimen sa Sektor ng Soviet na inookupahan ang Alemanya, ang West ay nagsimulang panic. Gaano karaming mga domino ang mahulog? Nakita ng mga diplomat ng Amerikano ang mga tao ng isang kontinente na sinira ng digmaan na naghahanap ng malakas na pamumuno at tulong ng anumang uri. Kung ang mga komunista ay nagkaloob ng tulong na lubhang kailangan nila, maaari nilang yakapin si Stalin at komunismo bilang kanilang biyaya sa pag-save. Ang kontinente ay hinog na para sa rebolusyon. Makukuha ng mga Sobyet ang lahat ng Alemanya? Paano ang tungkol sa Italya at France? Determinado si Pangulong Truman na baligtarin ang kalakaran.

Dahil ang mga Amerikano ay napapagod mula sa digmaan at walang pagnanais na magpadala ng mga tropa sa Silangang Europa upang ibalik ang mga natamo ng Pulang Hukbo ni Stalin, ay maaaring imposibleng labanan ang Unyong Sobyet. Sa halip, si George Kennan na isang mid-level diplomat sa Departamento ng Estado ay nagpanukala ng isang bagong diskarte: ang patakaran ng containment.

Sa mga lugar kung saan nanganganib ang komunismo na palawakin, ang Amerikanong tulong ay gagamitin upang maiwasan ang pagkuha. Sa pamamagitan ng masigasig na pagsuporta sa mga malayang inihalal na gubyerno, ang Estados Unidos ay maaaring magtatag ng komunismo sa loob ng kasalukuyang mga hangganan nito. Ang patakaran ito ay naging kilala bilang Truman Doctrine habang binabalangkas ng Pangulo ang kanyang mga plano sa Kongreso.

Ang Gresya at Turkey ang mga unang bansa na sumasalakay sa krisis na hindi direktang inookupahan ng Sobyet na Army. Ang parehong mga bansa ay nasa gilid ng pagiging kinuha sa pamamagitan ng Sobyet-backed gerilya kilusan. Nagpasya si Truman na gumuhit ng isang linya sa buhangin. Noong Marso 1947, hiniling niya sa Kongreso na magbayad ng \$ 400 milyon upang ipadala sa dalawang bansang ito sa anyo ng tulong militar at pang-ekonomiya. Sa loob ng dalawang taon ang tulong na ibinigay ng mga Amerikano ay nagpapatatag sa mga ekonomya ng Griyego at Turkish at tumulong na muling maitatag ang batas at kaayusan. Ang banta ng komunista ay lumipas habang sinimulan ng mga tao na tingnan ang demokrasya at ang malayang sistema ng pamilihan na itinataguyod ng Estados Unidos bilang daan patungo sa kapayapaan at kasaganaan.

Emergency aid to Turkey and Greece worked to stabilize those two nations, but all of Europe was devastated. The war had ruined crop fields and destroyed infrastructure. The people of the entire continent were in dire need. On June 5, 1947, Secretary of State **George Marshall** announced the European Recovery Program. To avoid antagonizing the Soviet Union, Marshall announced that the purpose of sending aid to Western Europe was completely humanitarian, and even offered aid to the communist states in the East, but Stalin refused. He knew that American money could influence the hearts and minds of the people in his sphere of influence the same way it had in Greece and Turkey. In the end, congress approved Truman's request of \$17 billion over four years to be sent to Great Britain, France, West Germany, Italy, the Netherlands and Belgium.

The **Marshall Plan** created an economic miracle in Western Europe. By the target date of the program four years later, Western European industries were producing twice as much as they had before war broke out. The aid also produced record levels of trade with American firms, fueling a postwar economic boom in the United States. Some Americans grumbled about the costs, but peace and freedom in Western Europe proved to be bargain.

Lastly, and much to Truman's delight, none of the nations of Western Europe that received aid under the Marshall Plan ever faced a serious threat of communist takeover. On the contrary, the nations of Western Europe were, and continue to be America's strongest allies.

Ang emergency aid sa Turkey at Greece ay nagtrabaho upang patatagin ang dalawang bansa, ngunit ang lahat ng Europa ay nagapi. Ang digmaan ay nasira ang mga patlang ng crop at nawasak ang imprastruktura. Ang mga tao sa buong kontinente ay lubhang nangangailangan. Noong Hunyo 5, 1947, inihayag ng Kalihim ng Estado na si George Marshall ang European Recovery Program. Upang maiwasan ang pag-antagon sa Unyong Sobyet, inihayag ni Marshall na ang layunin ng pagpapadala ng tulong sa Kanlurang Europa ay ganap na makatao, at kahit na naghahandog ng tulong sa mga komunistang estado sa Silangan, ngunit tumanggi si Stalin. Alam niya na ang pera ng Amerikano ay maaaring maka-impluwensya sa mga puso at isipan ng mga tao sa kanyang impluwensya sa parehong paraan sa Greece at Turkey. Sa wakas, inaprubahan ng kongreso ang kahilingan ni Truman na \$ 17 bilyon sa loob ng apat na taon upang maipadala sa Great Britain, France, West Germany, Italy, Netherlands at Belgium.

Primary Source: Photograph

An American plane lands in Berlin during the airlift as young Berliners look on.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang isang Amerikanong eroplano na lupain sa Berlin sa panahon ng airlift bilang mga batang Berliners tumingin sa.

Ang Marshall Plan ay lumikha ng isang pang-ekonomiyang himala sa Kanlurang Europa. Sa pamamagitan ng target na petsa ng programa apat na taon mamaya, Western European industriya ay paggawa ng dalawang beses na mas maraming bilang sila ay nagkaroon bago ang digmaan sinira. Nagbigay din ang tulong ng mga antas ng rekord ng kalakalan sa mga kumpanya ng Amerikano, na nagpapalaki ng isang pang-ekonomiyang boom pagkatapos ng digmaan sa Estados Unidos. Ang ilang Amerikano ay nagbulung-bulungan tungkol sa mga gastos, ngunit ang kapayapaan at kalayaan sa Kanlurang Europa ay naging bargain.

Sa wakas, at marami sa Truman galak, wala sa mga bansa ng Kanlurang Europa na natanggap aid sa ilalim ng Marshall Plan na ba nahaharap ang isang malubhang banta ng komunista pagkuha sa kapangyarihan. Sa kabilang banda, ang mga bansa sa Kanlurang Europa ay, at patuloy na pinakamatibay na kaalyado ng Amerika.

THE BERLIN AIRLIFT

Berlin, Germany's wartime capital was the prickliest of all issues that separated the United States and Soviet Union during the late 1940s and became a symbol of the entire Cold War. The city was divided into four Zones of Occupation like the rest of Germany. However, the entire city lay within the Soviet zone of occupation miles from the rest of West Germany. Once the nation of East Germany was established, the allied sections of the capital known as West Berlin became an island of democracy and capitalism behind the Iron Curtain.

Stalin viewed West Berlin as an embarrassment. Thousands of East Germans were moving to West Berlin, and then on to West Germany to escape the establishment of a communist regime. Stalin wanted the Allies out of the city.

In June 1948, he decided to seal all land routes going into West Berlin. Since the borders of West Berlin had been open since the end of the war, most of what the people of the city consumed, especially food and fuel, was produced in the surrounding East German countryside. Stalin gambled that the Western powers were tired, and that their populations were not willing to risk another war to protect the city. Faced with starvation, he calculated the Americans would give up and leave the city rather than let people starve. Alternatively, the people of West Berlin would throw the Americans out in order to end the blockade. Either way, a withdrawal by the United States would eliminate the democratic enclave in the Soviet zone.

ANG BERLIN AIRLIFT

Berlin, panahon ng digmaan kabisera ng Germany ay ang prickliest ng lahat ng mga isyu na pinaghihiwalay ng Estados Unidos at Unyong Sobyet sa panahon ng huli 1940s at naging isang simbolo ng buong Cold War. Ang lunsod ay nahahati sa apat na Zone of Occupation tulad ng ibang bahagi ng Alemanya. Gayunpaman, ang buong lungsod ay nasa loob ng Sobyet na zone ng mga milya ng trabaho mula sa ibang bahagi ng West Germany. Kapag ang bansa ng East Germany ay itinatag, ang allied seksyon ng capital na kilala bilang West Berlin ay naging isang isla ng demokrasya at kapitalismo sa likod ng Iron kurtina.

Tiningnan ni Stalin ang West Berlin bilang isang kahihiyan. Libu-libong mga East Germans ang lumipat sa West Berlin, at pagkatapos ay sa West Germany upang makatakas sa pagtatatag ng isang rehimg komunista. Nais ni Stalin ang mga Allies sa labas ng lungsod.

Noong Hunyo 1948, siya ay nagpasya na i-seal ang lahat ng mga ruta ng lupa na papunta sa West Berlin. Dahil ang mga hangganan ng West Berlin ay bukas mula noong dulo ng digmaan, karamihan ng kung ano ang natupok ang mga mamamayan ng lungsod, lalo na ng pagkain at fuel, ay ginawa sa nakapalibot East German kanayunan. Nagsusumamo si Stalin na ang mga kapangyarihan ng Kanluran ay pagod, at ang kanilang mga populasyon ay hindi handang ipagsapalaran ang isa pang digmaan upang protektahan ang lungsod. Nakaharap siya sa gutom, inulit niya ang mga Amerikano ay magbibigay at umalis sa lungsod sa halip na hayaan ang mga tao na mamatay sa gutom. Bilang kahalili, itatapon ng mga tao ng West Berlin ang mga Amerikano upang wakasan ang pagbangkulong. Sa alinmang paraan, aalisin ng Estados Unidos ang pag-aalis ng demokratikong enclave sa zone ng Sobyet.

Primary Source: Editorial Cartoon

Congress races to pass funding to save Western Europe from the chaos spread by communism in a cartoon arguing in favor of the Marshall Plan.

Pangunahing Pinagmulan: Editorial na Cartoon

Kongreso karera upang pumasa pagpopondo upang i-save ang Kanlurang Europa mula sa malaking gulo ikinakalat ng komunismo sa isang cartoon arguing pabor sa Marshall Plan.

Truman was faced with a tough choice. Relinquishing West Berlin to the Soviets would seriously undermine the new doctrine of containment. Any negotiated settlement would suggest that the Soviet Union could engineer a crisis at any time to exact concessions. If Berlin were compromised, the whole of West Germany might question the American commitment to German democracy. To Harry Truman, there was no question. "We are going to stay, period," he declared. Together, with Britain, the United States began moving massive amounts of food and supplies into West Berlin by air.

At first Stalin was convinced the **airlift** would fail and there was every reason to believe it would. After 1945, the allies had greatly reduced the number of heavy aircraft and pilots in their air forces. It was altogether possible that there might just not be the planes and pilots necessary to deliver enough food and fuel to keep the people of West Berlin from starving and freezing during the coming winter. There was also a problem of where to land. There were only three airports in West Berlin.

In a testament to logistical planning and resourcefulness, General **William Tuner** organized around-the-clock flights. By the time the airlift ended, the allies were delivering 4,000 tons of supplies every day. At the height of the airlift, a plane was landing in West Berlin every minute.

With the airlift, Truman turned the tables on Stalin. Now the choice between war and peace was in Stalin's hands. Instead of the Americans starting a war to break the land blockade, Stalin would have to start a war to end the airlift by shooting down the allied planes, and he refused to give that order. Over the next eleven months, Stalin began to look bad in the eyes of the world. He was clearly willing to use innocent civilians as pawns to quench his expansionist thirst.

After more than a year, in May 1949, the Soviets ended the blockade. The United States and Britain had flown over 250,000 supply missions and the airlift had been a success. The policy of containment was intact, and even more importantly, the Americans and British had demonstrated to the people of West Berlin, West Germany, and the world that they would stand up to the Soviet Union in the defense of freedom.

NATO AND THE WARSAW PACT

With his choice to blockade Berlin, Stalin miscalculated the strength of western unity. To cement the cooperation that the western allies had shown during the war and immediate postwar years, the Western allies formed the **North Atlantic Treaty Organization (NATO)** in April

Napaharap si Truman sa isang mapagpipilian. Ang paglabas ng West Berlin sa mga Sobyet ay sineseryoso na pinapahina ang bagong doktrina ng containment. Anumang negotiated settlement ay iminumungkahi na ang Unyong Sobyet ay maaaring makapag-engineer ng isang krisis sa anumang oras sa eksaktong mga konsesyon. Kung nakompromiso ang Berlin, ang buong West Germany ay maaaring magtanong sa Amerikanong pangako sa demokrasya ng Aleman. Upang Harry Truman, walang tanong. "Kami ay mananatili, panahon," ipinahayag niya. Sama-sama, sa Britanya, ang Estados Unidos ay nagsimulang paglipat ng napakalaking halaga ng pagkain at suplay sa West Berlin sa pamamagitan ng hangin.

Sa una ay kumbinsido si Stalin na ang airlift ay mabibigo at mayroong bawat dahilan upang maniwala. Pagkatapos ng 1945, ang mga kaalyado ay lubhang nabawasan ang bilang ng mabigat na sasakyang panghimpapawid at mga piloto sa kanilang mga pwersa ng hangin. Posible nang lahat na maaaring hindi lamang maging ang mga eroplano at piloto na kailangan upang makapaghatid ng sapat na pagkain at gasolina upang mapanatili ang mga tao ng West Berlin mula sa gutom at nagyeyelo sa panahon ng darating na taglamig. Nagkaroon din ng problema kung saan makarating. Mayroon lamang tatlong paliparan sa West Berlin.

Sa isang testamento sa logistical planning at resourcefulness, ang General William Tuner ay nag-organisa ng mga oras na flight. Nang magwakas ang airlift, ang mga kaalyado ay naghahatid ng 4,000 toneladang suplay sa araw-araw. Sa taas ng airlift, isang eroplano ay dumarating sa West Berlin bawat minuto.

Gamit ang airlift, binuksan ni Truman ang mga talahanayan sa Stalin. Ngayon ang pagpili sa pagitan ng digmaan at kapayapaan ay nasa mga kamay ni Stalin. Sa halip na ang mga Amerikano ay nagsimula ng isang digmaan upang basagin ang blockade ng lupa, kailangang magsimula si Stalin ng digmaan upang tapusin ang airlift sa pamamagitan ng pagbaril sa mga magkakatulad na eroplano, at tumanggi siyang ibigay ang utos na iyon. Sa susunod na labing-isang buwan, si Stalin ay nagsimulang maging masama sa paningin ng mundo. Malinaw na nais niyang gamitin ang mga inosenteng populasyong sibil bilang pawns upang pawiin ang kanyang uhaw sa pagpapalawak.

Pagkatapos ng higit sa isang taon, noong Mayo 1949, natapos ng mga Sobyet ang pagbangkulong. Ang Estados Unidos at Britanya ay sumakay ng higit sa 250,000 misyon ng suplay at naging tagumpay ang airlift. Ang patakaran ng containment ay buo, at higit na mahalaga, ang mga Amerikano at British ay nagpakita sa mga tao ng West Berlin, West Germany, at sa mundo na sila ay tumayo sa Unyong Sobyet sa pagtatanggol ng kalayaan.

NATO AT THE WARSAW PACT

Sa kanyang pagpili na bumangkulong sa Berlin, tinutukoy ni Stalin ang lakas ng kanlurang pagkakaisa. Upang maitatag ang kooperasyon na ipinakita ng mga kaalyadong kanluran sa panahon ng digmaan at mga kagyat na pagkatapos ng digmaan, ang mga alyado sa Kanluran ang nagtatag ng NATO sa Abril 1949. Ang kasunduan ay pinatatakbo batay sa

1949. The pact operated on the basis of **collective security**. If any one of the member states were attacked, all would retaliate together. The original NATO members were Britain, France, Italy, the Netherlands, Belgium, Canada, Iceland, Luxembourg, Denmark, Norway, Portugal, and the United States. Later Greece and Turkey were added. These two nations were traditional enemies, and Turkey is a predominantly Muslim nation, but they straddle the seaways that connect the Black and Mediterranean Seas. With Greece, Turkey, Denmark, Norway and Iceland all members of NATO, the West could keep an eye on the Soviet Navy as it came and went from the Mediterranean and Baltic Seas.

NATO was the sort of permanent alliance George Washington had warned against in his Farewell Address in 1796. By helping to found NATO, the United States formally shed its isolationist past and thrust itself forward as the indispensable superpower in the struggle for freedom.

In 1955 West Germany joined NATO, prompting the Soviet Union and the communist nations of the Eastern Bloc to form their own mutual defense alliance. Because it was signed in the Polish city of Warsaw, the Treaty of Friendship, Cooperation and Mutual Assistance was commonly known as the **Warsaw Pact**. Like the members of NATO, the Warsaw Pact nations coordinated their militaries, integrated communications systems, shared equipment and technologies, used each other's military facilities, and practiced coordinated attacks. In time, NATO and the Warsaw Pact became synonymous with the free West and the communist East, even though there were nations on both sides of the Iron Curtain that refused to join either alliance.

When the Cold War ended in 1991, the Warsaw Pact dissolved. NATO, on the other hand, still exists today. Its membership has greatly expanded and now includes some of the former Warsaw Pact nations, much to the distress of current Russian leaders.

CONTAINMENT IN ASIA

The crisis in Berlin may have been the first test of Truman's commitment to the policy of containment, but there was never any fighting involved in the Berlin Airlift. In Asia, however, a long and bloody land war proved to be a great test of Truman's resolve.

Unlike in Europe, containment had not gone well in Asia. First, and most importantly, China had fallen into communist hands. This was not entirely surprising. The transformation of China into a communist nation had begun long before the outbreak of the Cold War. In fact, a civil war had been raging in China since the early 1900s.

kolektibong seguridad. Kung ang isa sa mga estado ng miyembro ay inaatake, ang lahat ay gumanti nang magkakasama. Ang mga orihinal na miyembro ng NATO ay Britain, France, Italy, Netherlands, Belgium, Canada, Iceland, Luxembourg, Denmark, Norway, Portugal, at Estados Unidos. Nang maglaon ay idinagdag ang Greece at Turkey. Ang dalawang bansa na ito ay mga tradisyunal na kaaway, at ang Turkey ay isang bansa na nakararami ng Muslim, ngunit pinalawak nila ang mga seaway na kumonekta sa Black at Mediterranean Sea. Sa Greece, Turkey, Denmark, Norway at Iceland ang lahat ng mga kasapi ng NATO, ang West ay maaaring magmasid sa Sobyet Navy bilang ito ay dumating at nagpunta mula sa Mediterranean at Baltic Seas.

Ang NATO ay ang uri ng permanenteng aliyansa na binabalaan ni George Washington sa kanyang Paalam sa Paalam noong 1796. Sa pamamagitan ng pagtulong na makahanap ng NATO, pormal na ibinuho ng Estados Unidos ang kanyang isolationist nakalipas at itinulak ang sarili bilang pinakadakilang superyor sa pakikibaka para sa kalayaan.

Noong 1955, sumama ang NATO sa Alemanya, na nag-udyok sa Unyong Sobyet at ng mga komunistang bansa sa Eastern Bloc upang bumuo ng kanilang sariling aliyansa sa pagtatanggol sa isa't isa. Dahil nilagdaan ito sa Polish city of Warsaw, ang Treaty of Friendship, Cooperation at Mutual Assistance ay karaniwang kilala bilang Warsaw Pact. Tulad ng mga kasapi ng NATO, ang mga bansa ng Warsaw Pact ay nag-coordinate sa kanilang mga militar, mga integral na sistema ng komunikasyon, mga kagamitan at teknolohiya na ibinahagi, ginamit ang mga pasilidad ng militar ng bawat isa, at nagsagawa ng mga naka-coordinate na pag-atake. Nang maglaon, ang NATO at ang Warsaw Pact ay naging magkasingkahulugan sa libreng West at ng komunistang Silangan, kahit na mayroong mga bansa sa magkabilang panig ng Iron Curtain na tumanggap sumali sa alinmang aliyansa.

Nang matapos ang Digmaang Malamig noong 1991, natapos ang Warsaw Pact. Sa kabilang banda, ang NATO ay umiiral pa rin ngayon. Ang pagiging kasapi nito ay lubos na pinalawak at ngayon ay kinabibilangan ng ilan sa mga dating mga bansa ng Warsaw Pact, na napakasakit ng kasalukuyang mga lider ng Russia.

PAGHAHANDA SA ASIA

Ang krisis sa Berlin ay maaaring ang unang pagsubok ng pangako ni Truman sa patakaran ng containment, ngunit wala pang anumang labanan na kasangkot sa Berlin Airlift. Gayunpaman, sa Asya, ang isang mahaba at dugong digmang lupain ay pinatunayan na isang mahusay na pagsubok sa determinasyon ni Truman.

Hindi tulad ng sa Europa, ang containment ay hindi naging maayos sa Asya. Una, at pinaka-mahalaga, ang Tsina ay nahulog sa mga komunistang kamay. Hindi ito nakapagtataka. Ang pagbabagong-anyo ng Tsina sa isang komunistang bansa ay nagsimula bago ang pagbagsak ng Digmaang Malamig. Sa katunayan, isang digmaang sibil ay nagalit sa Tsina mula noong unang mga 1900s.

In 1911, modernized Chinese military units began uprisings against the Qing family's imperial rule. Over the next year, various provinces declared independence from the government and on January 1, 1912, delegates from the independent provinces elected **Sun Yat-sen** as the first provisional president of the Republic of China. The last emperor of China, Puyi, was forced to abdicate a month later on February 12. Although Sun was inaugurated in Nanjing as the first provisional president, he was unable to maintain stability since leaders in many provinces also wanted control. Sun did not command an army of his own and over the next decade, conflict rather than peace was common throughout China.

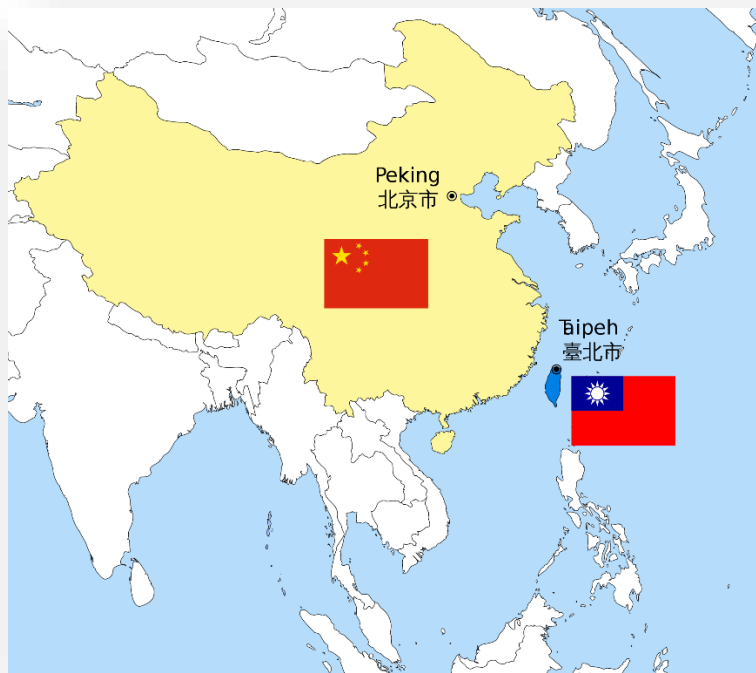
In the 1920s, Sun Yat-sen established a base in southern China and set out to unite the fragmented nation. With assistance from the Soviet Union, he entered into an alliance with the fledgling Communist Party of China. After Sun's death from cancer in 1925, one of his protégés, **Chiang Kai-shek**, seized control of the Kuomintang, Sun's political party, and succeeded in bringing most of South and Central China under its rule in a military campaign known as the Northern Expedition. In 1927, Chiang turned on the communists who had supported him in an effort to secure his power. In 1934, driven from their mountain bases, the communist forces embarked on the **Long March** across China's most desolate terrain to the northwest, where they established a guerrilla base at Yan'an in Shaanxi Province. During the Long March, the communists reorganized under a new leader, **Mao Zedong**.

Chiang Kai-shek's Kuomintang and Mao Zedong's Chinese Communist Party put their conflict on hold between 1937 and 1945 when they both turned their attention to repelling the invading Japanese. Following the defeat of Japan in 1945, the war between the nationalists and communists resumed.

Noong 1911, nagsimula ang mga modernong pwersang militar ng Tsino laban sa paghahari ng imperyong Qing ng pamilya. Sa sumunod na taon, ipinahayag ng iba't ibang mga lalawigan ang kalayaan mula sa gubyerno at noong Enero 1, 1912, ang mga delegado mula sa mga malayang probinsiya ay nanalang Sun Yat-sen bilang unang pansamantalang pangulo ng Republika ng Tsina. Ang huling emperador ng Tsina, si Puyi, ay pinilit na magbitiw sa isang buwan mamaya sa Pebrero 12. Kahit na ang Sun ay pinasinayaan sa Nanjing bilang unang pansamantalang pangulo, hindi siya nagawang mapanatili ang katatagan dahil ang mga lider sa maraming probinsiya ay nais ding kontrolin. Ang Sun ay hindi nag-utos ng isang hukbo ng kanyang sarili at sa susunod na dekada, labanan sa halip na kapayapaan ay pangkaraniwan sa buong Tsina.

Noong dekada 1920, itinatag ng Sun Yat-sen ang isang base sa timog ng Tsina at itinayo upang makiisa ang pira-piraso na bansa. Sa pamamagitan ng tulong mula sa Unyong Sobyet, pumasok siya sa isang alyansa sa walang kabuluhang Partido Komunista ng Tsina. Pagkatapos ng kamatayan ni Sun mula sa kanser noong 1925, ang isa sa kanyang protégés, Chiang Kai-shek, ay kinuha ang kontrol ng Kuomintang, partidong pampulitika ng Sun, at nagtagumpay sa pagdadala ng karamihan sa Timog at Sentral na Tsina sa ilalim ng panuntunan nito sa kampanyang militar na kilala bilang Northern Expedition. Noong 1927, binuksan ni Chiang ang mga komunista na sumuporta sa kanya sa pagsisikap na masecure ang kanyang kapangyarihan. Noong 1934, pinalayas mula sa kanilang mga baseng bundok, ang mga pwersang komunista ay nagsimula sa Long March sa buong lupain ng Tsina na pinabayaan sa hilagang-kanluran, kung saan nagtatag sila ng baseng gerilya sa Yan'an sa Shaanxi Province. Noong Long March, ang mga komunista ay muling inorganisa sa ilalim ng isang bagong pinuno, si Mao Zedong.

Ang Kuomintang ni Chiang Kai-shek at ang Intsik Komunista ng Partido Komunista ng Mao Zedong ay nagbago sa pagitan ng 1937 at 1945 nang magkagayon nilang ibinaling ang kanilang pansin sa paghihimagsik sa mga invading Hapon. Kasunod ng pagkatalo ng Japan noong 1945, ang digmaan sa pagitan ng mga nasyonalista at komunista ay nagpatuloy.

Secondary Source: Map

The two Chinas. This map shows mainland China and Taiwan as well as the two capital cities.

Pangalawang Pangalawang: Mapa

Ang dalawang Chinas. Ipinapakita ng mapa na ito ang mainland China at Taiwan pati na rin ang dalawang kabisera ng lungsod.

After three years of exhausting military campaigns, Chiang Kai-shek and approximately two million Nationalist Chinese retreated from mainland China to the island of Formosa on October 1, 1949. Mao Zedong proclaimed the **People's Republic of China** with its capital in Beijing. In December 1949, Chiang proclaimed Taipei, Taiwan, the temporary capital of the **Republic of China**. To this day, both the communist government in Beijing and the nationalist government in Taipei claim to be the legitimate rulers of all of China, but in reality, mainland China and the island nation of **Taiwan** operate as fully independent countries.

Although the United States had not been directly involved in the Chinese Civil War, President Truman was widely criticized for failing to stop the march of Mao's army. China, the most populous country on the planet had become the world's second communist nation on Truman's watch. How could he let this happen and what did it mean for the rest of Asia?

THE KOREAN WAR

When the Soviet Union entered the Second World War against Japan, they sent troops into Japanese-occupied Korea. American troops established a presence in the southern part of the Korean Peninsula and when the Japanese surrendered, Korea split into a Soviet northern

Pagkaraan ng tatlong taon ng nakakapagod na kampanyang militar, umalis ang Chiang Kai-shek at humigit-kumulang sa dalawang milyong Nasyonalistang Intsik mula sa mainland China patungo sa isla ng Formosa noong Oktubre 1, 1949. Ipinahayag ni Mao Zedong ang Republika ng Tsina sa kabisera nito sa Beijing. Noong Disyembre 1949, ipinahayag ni Chiang ang Taipei, Taiwan, ang pansamantalang kabisera ng Republika ng Tsina. Sa ngayon, ang parehong gobyerno ng komunista sa Beijing at ang nasyonalistang gobyerno sa Taipei ay nag-aangkin na mga lehitimong pinuno ng lahat ng Tsina, ngunit sa totoo lang, ang mainland China at ang islang bansa ng Taiwan ay nagpapatakbo bilang ganap na independiyenteng mga bansa.

Bagaman ang Estados Unidos ay hindi direktang kasangkot sa Digmaang Sibil ng Tsina, si Pangulong Truman ay malawak na sinaway dahil sa hindi pagtigil ng martsa ng hukbo ni Mao. Ang Tsina, ang pinakapopular na bansa sa planeta ay naging pangalawang komunista sa mundo sa pagbabantay ni Truman. Paano niya maiiwasan ang nangyari at ano ang ibig sabihin nito para sa iba pang Asya?

ANG KOREAN WAR

Nang pumasok ang Unyong Sobyet sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig laban sa Japan, nagpadala sila ng mga tropa sa Korea na inookupahan ng mga Hapon. Ang mga tropang Amerikano ay nagtatag ng isang presensya sa katimugang bahagi ng Korean Peninsula at nang sumuko ang Hapon, ang Korea ay nahati sa isang hilagang sona ng Sobyet, at isang

zone, and an American southern zone, divided at the **38th Parallel**. Korea began to resemble divided Germany.

Upon the recommendation of the United Nations, elections were scheduled to choose leaders who would reunify Korea, but fearing that the Americans would manipulate the outcome, the North's communist leaders refused to participate. The election went forward in the South and **Syngman Rhee** became president, but the Soviets supported **Kim Il-Sung** as leader of the North. When the United States and the Soviet Union withdrew their forces from the peninsula in 1948 and 1949, trouble began.

Kim Il-Sung had no desire to remain leader of only the northern half of Korea. On June 25, 1950, his armed forces crossed the 38th Parallel and marched into the South. It took only two days for President Truman to commit the United States military to the defense of South Korea. Truman hoped to build a broad coalition by enlisting support from the United Nations.

Of course, the Soviet Union could veto any proposed action by the Security Council, but this time the Americans were in luck. The Soviets were boycotting the Security Council for refusing to admit communist China into the United Nations. As a result, the Council voted unanimously to "repel the armed attack" of North Korea. Many countries sent troops to defend the South but the vast majority of the soldiers were from the United States and South Korea.

The commander of the United Nations forces was **Douglas MacArthur**, the hero of World War II in the Pacific and commander of the American occupation of Japan. He had an uphill battle to fight, as the North had overrun the entire peninsula with the exception of a small area around the city of Pusan in the far south.

MacArthur ordered a daring amphibious assault at Inchon on the western side of the peninsula. It was one of the most brilliant military calculations of his illustrious career. Caught by surprise, the communist-backed northern forces reeled in retreat. American troops from Inchon and Pusan quickly pushed the North Koreans to the 38th Parallel and then beyond. MacArthur, Truman and the Americans saw an opportunity to create a united democratic Korea and pushed Kim's army up to the Yalu River, the border between Korea and China.

Truman relished the idea of reuniting Korea, but his hopes were dashed on November 27, when over 400,000 Chinese soldiers flooded across the Yalu River. Surprising Truman and MacArthur who had both calculated that the Chinese would want to stay out of the fight, Chairman Mao Zedong had decided to come to the aid of his communist neighbor.

rehiyon sa timog ng Amerika, na hinati sa ika-38 na Parallel. Nagsimula ang Korea na maging katulad ng hinati sa Alemanya.

Sa rekomendasyon ng United Nations, ang mga eleksiyon ay naka-iskedyul na pumili ng mga lider na reunify Korea, ngunit natatakot na ang mga Amerikano ay mamanipula ang resulta, ang mga lider ng komunista sa North ay tumanggap lumahok. Ang eleksiyon ay nagpatuloy sa South at si Syngman Rhee ay naging presidente, ngunit sinusupportahan ng mga Sobyet si Kim Il-Sung bilang lider ng North. Nang ibalik ng Estados Unidos at ng Unyong Sobyet ang kanilang mga pwersa mula sa peninsula noong 1948 at 1949, nagsimula ang problema.

Walang nais ni Kim Il-Sung na manatiling lider ng lamang ng hilagang kalahati ng Korea. Noong Hunyo 25, 1950, ang kanyang mga armadong pwersa ay tumawid sa 38th Parallel at nagmartsa sa South. Kinailangan lamang ng dalawang araw para kay Pangulong Truman na gumawa ng militar ng Estados Unidos sa pagtatanggol ng South Korea. Inaasahan ni Truman na bumuo ng isang malawak na koalisyon sa pamamagitan ng pag-enlist sa suporta mula sa United Nations.

Siyempre, maaaring ibeto ng Unyong Sobyet ang anumang ipinanukalang aksyon ng Security Council, ngunit oras na ito ang mga Amerikano ay nasa kapalaran. Ang mga Sobyet ay nagbubuklod sa Konseho ng Seguridad para sa pagtanggol na umamin sa komunistang Tsina sa United Nations. Bilang isang resulta, ang Konseho ay bumoto nang lubos upang "maitaboy ang armadong pag-atake" ng Hilagang Korea. Maraming mga bansa ang nagpadala ng mga tropa upang ipagtanggol ang South ngunit ang karamihan ng mga sundalo ay mula sa Estados Unidos at South Korea.

Ang kumander ng mga pwersa ng United Nations ay si Douglas MacArthur, ang bayani ng World War II sa Pacific at kumander ng Amerikanong okupasyon ng Japan. Siya ay nagkaroon ng isang mahirap na labanan upang labanan, tulad ng North ay overrun ang buong peninsula maliban sa isang maliit na lugar sa paligid ng lungsod ng Pusan sa malayo timog.

Iniutos ni MacArthur ang isang matapang na pag-atake sa helikoptero sa Inchon sa kanlurang bahagi ng peninsula. Ito ay isa sa mga pinakamahusay na pagkalkula ng militar ng kanyang tanyag na karera. Nahuli sa pamamagitan ng sorpresa, ang mga pwersang hilagang komunista na nakabase sa hilagang-silangan ay nagbalik sa pag-urong. Ang mga tropang Amerikano mula sa Inchon at Pusan ay mabilis na itinulak ang mga North Koreans sa 38th Parallel at pagkatapos ay higit pa. Nakita ni MacArthur, Truman at ng mga Amerikano ang isang pagkakataon upang lumikha ng isang nagkakaisang demokratikong Korea at itulak ang hukbo ni Kim hanggang sa Yalu River, ang hangganan sa pagitan ng Korea at Tsina.

Natuwa si Truman sa ideya ng muling pagsasama-sama ng Korea, ngunit ang kanyang mga pag-asa ay nalaglag noong Nobyembre 27, nang mahigit 400,000 na sundalong Tsino ang bumaha sa Yalu River. Nakagulat na si Truman at MacArthur na parehong nakalkula na ang mga Tsino ay nais na manatili sa labanan, nagpasiya si Chairman Mao Zedong na tulongan ang kanyang kapwa komunista.

American troops were once again forced south of the 38th Parallel. General MacArthur viewed the seesawing war as a great struggle against the evil forces of communism. He applied the lessons he learned fighting the Japanese in World War II, and advocated for nothing less than total victory. He proposed escalating the war by bombing China, even suggesting that nuclear weapons should be considered as an option. In MacArthur's mind, not winning was the same as losing.

Truman disagreed. He feared escalation of the conflict could lead to another world war, especially if by attacking China the Americans provoked the Soviet Union. Truman could imagine the world slipping into another great war in the same way the European powers had tumbled into World War One in 1914. Actually, China was also exercising restraint. They could have attacked American bases in Japan that were used to support the war in Korea, but like Truman, had decided to fight the war only in Korea.

Disgruntled, MacArthur took his case directly to the American people by openly criticizing Truman's approach. The Constitution firmly gives the power of commander-in-chief of the military to a civilian elected president. Truman feared that if he gave in to MacArthur it might appear that the president was taking orders from the military, rather than the other way around, so on April 6, 1951, Truman ordered that MacArthur be replaced as commander in Korea and Japan.

Ang mga tropang Amerikano ay muling pinilit sa timog ng 38th Parallel. Tiningnan ni Heneral MacArthur ang nakikitang digmaan bilang malaking pakikibaka laban sa mga masasamang pwersa ng komunismo. Inilapat niya ang mga aral na natutunan niya na labanan ang mga Hapon sa Ikalawang Digmaang Pandaigdig, at itinataguyod nang walang mas mababa sa kabuuang tagumpay. Ipinanukala niya ang paglakas ng digmaan sa pamamagitan ng pagbomba sa Tsina, kahit na nagmumungkahi na ang mga sandatang nukleyar ay dapat isaalang-alang bilang isang opsyon. Sa isip ni MacArthur, hindi ang pag-wipe ay kapareho ng pagkawala.

Hindi sumang-ayon si Truman. Natatakot siya sa pag-aalsa ng labanan ay maaaring humantong sa isa pang digmaang pandaigdig, lalo na kung sa pamamagitan ng pag-atake sa Tsina, ang mga Amerikano ay nagpatunay sa Unyong Sobyet. Naisip ni Truman na ang mundo ay sumailalim sa isa pang malaking digmaan sa parehong paraan ang mga European na kapangyarihan ay bumagsak sa Unang Digmaang Pandaigdig noong 1914. Sa totoo lang, ang China ay nagpapatupad din ng pagpigil. Maaaring sinalakay nila ang mga baseng Amerikano sa Japan na ginamit upang suportahan ang digmaan sa Korea, ngunit tulad ni Truman, nagpasya na labanan ang digmaan sa Korea.

Hindi nasisiyahan, hinarap ni MacArthur ang kanyang kaso nang direkta sa mga Amerikano sa pamamagitan ng hayag na pinupuna ang diskarte ni Truman. Ang Saligang-Batas ay matatag na nagbibigay ng kapangyarihan ng kumander-in-chief ng militar sa isang sibilyan inihalal na pangulo. Natakot si Truman na kung pumasok siya sa MacArthur maaaring lumitaw na ang presidente ay kumukuha ng mga order mula sa militar, sa halip na sa iba pang paraan, kaya noong Abril 6, 1951, iniutos ni Truman na ibalik si MacArthur bilang kumander sa Korea at Japan.

Primary Source: Photograph

President Truman and Douglas MacArthur at a meeting they held in Hawaii.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Pangulo Truman at Douglas MacArthur sa isang pulong na gaganapin sa Hawaii.

Fallout from Truman's decision was immediate. Some Republicans in Congress called for him to be impeached. MacArthur was a revered war hero. When he flew home to the United States, he was greeted with a parade that was attended by 500,000 people. In contrast, Truman's popularity dropped to 22%, the lowest ever for any president in the era of modern opinion polling. Meanwhile, MacArthur was invited to address a joint session of Congress, the only military commander ever to do so.

In his speech MacArthur declared, "Efforts have been made to distort my position. It has been said in effect that I was a warmonger. Nothing could be further from the truth. I know war as few other men now living know it, and nothing to me is more revolting... But once war is forced upon us, there is no other alternative than to apply every available means to bring it to a swift end. War's very object is victory, not prolonged indecision. In war there can be no substitute for victory." In the end, though, Truman was president, and his judgment was that the best resolution of the war in Korea was not total victory against all the forces of communism, but a permanently divided Korean peninsula.

The war itself had evolved into a **stalemate**, with the front line corresponding more or less to the 38th Parallel where the division of the peninsula had been three years before. Ceasefire negotiations dragged on for two more years, beyond Truman's presidency. Finally, under the direction of President Dwight D. Eisenhower, Truman's successor, an **armistice** was signed at Panmunjom on July 27, 1953. North Korea remained a communist dictatorship under the leadership of Kim Il-sung, and South Korea remained under the control of Syngman Rhee who ruled for 12 years as a dictator, but, in the opinion of the United States, at least not a communist dictator.

Over 5 million people died before the war ended and more than half of the victims were civilians. In all, 37,000 Americans died in the conflict. Today, Korea remains divided by a three-mile wide **demilitarized zone (DMZ)** guarded on both sides by vigilant armies. Kim Il-sung was succeeded by his son **Kim Jong-il** and then by his grandson **Kim Jong-un**. Supported today only by China, North Korea is one of the world's poorest and most isolated countries.

South Korea eventually embraced democracy, modernized its economy, and is a major trading partner of the United States. Korean products such as Samsung electronics and Hyundai automobiles are commonplace in America, and American products and soldiers are familiar sights in South Korea. In 2017, there were still 37,500

Ang pagkawala mula sa desisyon ni Truman ay kaagad. Ang ilang mga Republicans sa Kongreso na tinatawag na para sa kanya na impeached. Si MacArthur ay isang revered war hero. Nang siya ay nagsakay sa bahay patungong Estados Unidos, binati siya ng parade na dinaluhan ng 500,000 katao. Sa kabilang banda, ang popularidad ni Truman ay bumaba sa 22%, ang pinakamababang kailanman para sa anumang pangulo sa panahon ng botohan sa modernong opinyon. Samantala, inimitihan si MacArthur na tugunan ang isang magkasamang sesyon ng Kongreso, ang tanging komandante ng militar na gawin ito.

Sa kanyang pananalita na ipinahayag ni MacArthur, "Ang mga pagsisikap ay ginawa upang ibasura ang aking posisyon. Ito ay sinabi sa bisa na ako ay isang warmonger. Wala nang iba pa mula sa katotohanan. Alam ko ang digmaan habang ilang iba pang mga lalaki na ngayon ang nabubuhay na alam ito, at wala sa akin ang mas mapanghamak ... Ngunit kapag ang digmaan ay sapilitang sa amin, walang iba pang alternatibo kaysa sa mag-aplay sa bawat magagamit na paraan upang dalhin ito sa isang matulin na dulo. Ang tunay na bagay ng digmaan ay tagumpay, hindi matagal na pagdududa. Sa digmaan ay hindi maaaring maging kapalit ng tagumpay. "Gayunman, sa katapusan, si Truman ay pangulo, at ang kanyang paghatol ay ang pinakamahusay na resolusyon ng digmaan sa Korea ay hindi lubos na tagumpay laban sa lahat ng pwersa ng komunismo, ngunit isang permanenteng nahahati sa Korean peninsula.

Ang digmaan mismo ay lumaki sa isang walang kabuluhan, na may kaukulang linya na kaukulang higit pa o mas mababa sa 38th Parallel kung saan ang dibisyon ng peninsula ay tatlong taon na ang nakararaan. Ang mga negosasyon ng tigil-putukan ay nag-drag sa loob ng dalawa pang taon, lampas sa pagkapangulo ni Truman. Sa wakas, sa ilalim ng direksyon ni Pangulong Dwight D. Eisenhower, ang kahalili ni Truman, isang armistice ay nilagdaan sa Panmunjom noong Hulyo 27, 1953. Ang Hilagang Korea ay nanatiling isang komunistang diktadura sa ilalim ng pamumuno ni Kim Il-sung, at ang South Korea ay nanatili sa ilalim ng kontrol ni Syngman Rhee na namuno sa loob ng 12 taon bilang isang diktador, ngunit, sa opinyon ng Estados Unidos, hindi bababa sa hindi isang diktador komunista.

Mahigit 5 milyong katao ang namatay bago natapos ang digmaan at higit sa kalahati ng mga biktima ay mga sibilyan. Sa lahat, 37,000 Amerikano ang namatay sa kontrahan. Sa ngayon, ang Korea ay nananatiling nahahati sa isang tatlong milya malawak na demilitarized zone (DMZ) na binantayan sa magkabilang panig ng magapantay na hukbo. Si Kim Il-sung ay nagtagumpay sa pamamagitan ng kanyang anak na si Kim Jong-il at pagkatapos ng kanyang apo na si Kim Jong-un. Ang sinusuportang ngayon lamang sa pamamagitan ng China, ang Hilagang Korea ay isa sa pinakamahihirap at pinaka-ilang mga bansa sa mundo.

Sa huli'y tinanggap ng Timog Korea ang demokrasya, na-modernize ang ekonomiya nito, at isang pangunahing kasosyo sa kalakalan ng Estados Unidos. Ang mga Koreanong produkto tulad ng Samsung electronics at mga Hyundai sasakyan ay pangkaraniwan sa Amerika, at ang mga produktong Amerikano at mga sundalo ay pamilyar na tanawin sa South Korea. Noong 2017, mayroon pa ring 37,500 Amerikanong militar na personal na nakatalaga sa South Korea na nagbabantay laban sa isa pang pagsalakay mula sa North.

American military personnel stationed in South Korea standing guard against another invasion from the North.

VIETNAM

In the 1800s and early 1900s, powerful nations gobbled up weaker ones in the development of vast empires. For example, the United States took Hawaii and the Philippines. Great Britain ruled over India. And all the major powers of Europe had divided up Africa. The lands of Southeast Asia that are today's nations of Vietnam, Laos, and Cambodia comprised the French colony of **Indochina**.

After World War One, an independence movement formed in Vietnam led by **Ho Chi Minh**. Ho was educated in the West, where he became a disciple of Marxist thought. Ho resented and resisted the French, and when the Japanese invaded Vietnam during World War II and displaced the French, Ho fought them as well. His liberation movement, known as the **Viet Minh**, used guerrilla warfare and successfully held many key cities by 1945. When the Japanese surrendered, Ho gave a victory speech in Hanoi. Paraphrasing Thomas Jefferson's Declaration of Independence, Ho proclaimed a new independent nation of Vietnam.

France was determined to reclaim all its territories after World War II. The United States now faced an interesting dilemma. American tradition dictated sympathy for revolutionaries rather than archaic colonial powers. The American army had even helped Ho during World War II in his fight against Japan. However, given Truman's new strategy of containment, supporting the Marxist Viet Minh was unthinkable.

DOMINO THEORY

Vietnam was a small nation compared to China, Korea or Japan, and most Americans had never heard of it and would have been at a loss to find it on a map. However, for military strategists Vietnam was hugely important.

American diplomats subscribed to the **Domino Theory**. Like a line of dominos in which a first falling domino knocks down the next, which topples the next, and so on, a communist victory in Vietnam might lead to communist victories in Laos, Cambodia, Thailand, Malaysia, and Indonesia. Such a scenario was unthinkable to the makers of American foreign policy.

President Truman decided to support France in its efforts to reclaim Indochina by providing money and military advisers. The United States financial commitment amounted to nearly one billion dollars per year.

VIETNAM

Noong mga 1800s at unang bahagi ng 1900s, ang mga makapangyarihang bansa ay lumubog sa mahina sa pag-unlad ng malawak na imperyo. Halimbawa, kinuha ng Estados Unidos ang Hawaii at Pilipinas. Pinuno ng Great Britain ang India. At ang lahat ng mga pangunahing kapangyarihan ng Europa ay hinati ang Africa. Ang mga lupain ng Timog-silangang Asya na mga bansa sa ngayon ng Vietnam, Laos, at Cambodia ay naglalaman ng kolonyang Pranses ng Indochina.

Pagkatapos ng Unang Digmaang Pandaigdig, isang kilusang pang-independiyenteng nabuo sa Vietnam na pinangunahan ng Ho Chi Minh. Si Ho ay edukado sa Kanluran, kung saan siya ay naging disipulo ng pag-iisip ng Marxista. Nagagalit at sumasalungat sa Pranses, at nang salakayin ng mga Hapon ang Vietnam sa panahon ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig at nawala ang Pranses, si Ho ay nakipaglaban din sa kanila. Ang kanyang kilusang pagpapalaya, na kilala bilang Viet Minh, ay gumamit ng pakikidigmang gerilya at matagumpay na gaganapin ang maraming mahahalagang lungsod sa 1945. Nang sumuko ang Hapon, binigyan ni Ho ang tagumpay sa Hanoi. Ang paraphrasing ng Deklarasyon ng Kalayaan ng Thomas Jefferson, ipinahayag ni Ho ang isang bagong malayang bansa ng Vietnam.

Determinado ang France na mabawi ang lahat ng teritoryo nito pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang Estados Unidos ngayon ay nahaharap sa isang kagiliw-giliw na problema. Ang tradisyong Amerikano ay nagdidikta ng simpatya para sa mga rebolusyonaryo kaysa sa mga lipas na kapangyarihan ng kolonyal. Ang Amerikanong hukbo ay nakatulong pa rin sa Ho noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig sa kanyang paglaban sa Japan. Gayunpaman, ibinigay ang bagong diskarte ng containment ni Truman, na sumusuporta sa Marxistang Viet Minh ay hindi maisip.

DOMINO THEORY

Ang Vietnam ay isang maliit na bansa kumpara sa Tsina, Korea o Japan, at ang karamihan sa mga Amerikano ay hindi kailanman narinig sa mga ito at sana ay sa isang pagkawala upang mahanap ito sa isang mapa. Gayunpaman, para sa mga strategist ng militar ang Vietnam ay napakahalaga.

Nag-subscribe ang mga diplomatikong Amerikano sa Domino Theory. Tulad ng isang linya ng dominos kung saan ang unang bumagsak na domino ay tumuktok sa susunod, na bumabagsak sa susunod, at iba pa, ang isang komunistang tagumpay sa Vietnam ay maaaring humantong sa mga tagumpay ng komunista sa Laos, Cambodia, Thailand, Malaysia, at Indonesia. Ang ganitong sitwasyon ay hindi maisip sa mga gumagawa ng patakarang panlabas ng Amerikano.

Nagpasya si Pangulong Truman na suportahan ang Pransya sa mga pagsisikap nito na i-reclaim ang Indochina sa pamamagitan ng pagbibigay ng pera at mga tagapayo sa militar. Ang pinansiyal na pangako ng Estados Unidos ay umabot sa halos isang bilyong dolyar bawat taon. Para sa Ho Chi Minh at ang Vietnamese, ang suporta ng Amerika sa mga

For Ho Chi Minh and the Vietnamese, America's support of the French imperialists was unimaginable. How could a nation whose founding ideals they so admired help the colonizers?

The French, for their part, found Ho Chi Minh a formidable adversary. Between 1945 and 1954, a fierce war raged. Slowly but surely, the Viet Minh wore down the French will to fight. In the end, a large regiment of French troops was surrounded by the Vietnamese under the leadership of communist general **Vo Nguyen Giap** at **Dien Bien Phu**. After a long siege, the French surrendered. This final catastrophe convinced the French to abandon their hopes of reclaiming their lost colony.

PICKING SIDES

The French troops withdrew, leaving Ho Chi Minh in control of the northern half of the country. Negotiations to formally end the conflict took place in Geneva, Switzerland. A multinational agreement divided Vietnam at the 17th Parallel. The territory north of this line would be led by Ho Chi Minh with **Hanoi** its capital.

The southern sector named the city of **Saigon** its capital and **Ngo Dinh Diem** its leader. The division of Vietnam was meant to be temporary, with nationwide elections scheduled for 1956. Knowing that Ho Chi Minh would be a sure victor, however, the South made sure these elections were never held.

During the administrations of Eisenhower and Kennedy, the United States continued to supply funds, weapons, and military advisers to South Vietnam. Ho Chi Minh turned North Vietnam into a communist dictatorship and created a new band of guerrillas called the **Viet Cong**, whose sole purpose was to overthrow the military regime in the South and reunite the nation.

In the first of many cases during the Cold War, the United States backed an unpopular leader in Ngo Dinh Diem. Diem was corrupt, showed little commitment to democratic principles, and favored Catholics to the dismay of Vietnam's Buddhist majority. But Diem was not a communist, which was the most important criteria when the United States was looking for allies around the world during the Cold War.

Presidents Truman, Eisenhower, Kennedy, Nixon and Ford all struggled with the question of how to stop the spread of communism in Southeast Asia without being on the wrong side of history. In the end, American's leaders were unsuccessful in almost all of their goals. The United States ended up fighting a long, devastating and disastrous war that, after terrible bloodshed and destruction, we ultimately lost.

imperialistang Pranses ay hindi mailalarawan. Paano ang isang bansa na ang mga ideyal na founding na kanilang hinangaan ay tumutulong sa mga colonizers?

Ang Pranses, para sa kanilang bahagi, ay natagpuan Ho Chi Minh isang mabigat adversary. Sa pagitan ng 1945 at 1954, isang mabangis na digmaan ay nagalit. Dahan-dahan ngunit tiyak, ang Viet Minh ay nagsuot ng Pranses upang labanan. Sa wakas, isang malaking rehimyento ng mga tropang Pranses ay napapalibutan ng mga Vietnamese sa ilalim ng pamumuno ng komunistang pangkalahatang Vo Nguyen Giap at Dien Bien Phu. Pagkatapos ng mahabang pagsalakay, sumuko ang Pranses. Ang pangwakas na sakuna na ito ay kumbinsido sa mga Pranses na talikuran ang kanilang mga pag-asa na mabawi ang kanilang nawalang kolonya.

PICKING SIDES

Ang mga tropang Pranses ay umalis, na iniwan ang Ho Chi Minh sa kontrol ng hilagang kalahati ng bansa. Ang mga negosasyon upang pormal na wakasan ang kontrahan ay naganap sa Geneva, Switzerland. Ang isang kasunduan sa maraming nasyonalidad ay hinati ang Vietnam sa ika-17 na Parallel. Ang teritoryo sa hilaga ng linyang ito ay pamunuan ng Ho Chi Minh sa Hanoi sa kabisera nito.

Ang katimugang sektor na pinangalanan ang lungsod ng Saigon ang kabisera nito at Ngo Dinh Diem lider nito. Ang dibisyon ng Vietnam ay sinadya upang maging pansamantalang, na may mga halalan sa buong bansa na naka-iskedyul para sa 1956. Alam na ang Ho Chi Minh ay magiging isang tiyak na tagumpay, gayunpaman, tinitiyak ng South na ang mga halalan ay hindi gaganapin.

Sa panahon ng mga administrasyon ni Eisenhower at Kennedy, nagpatuloy ang Estados Unidos sa pagbibigay ng mga pondo, sandata, at tagapayo ng militar sa Timog Vietnam. Binago ni Ho Chi Minh North Vietnam ang isang diktadurang komunista at lumikha ng isang bagong band ng mga gerilya na tinatawag na Viet Cong, na ang tanging layunin ay upang ibagsak ang rehimeng militar sa Timog at muling pagsasama-sama ng bansa.

Sa unang ng maraming mga kaso sa panahon ng Cold War, ang Estados Unidos ay nag-back sa isang hindi sikat na pinuno sa Ngo Dinh Diem. Ang Diem ay sira, ay nagpakita ng maliit na pangako sa mga demokratikong prinsipyo, at pinapaboran ang mga Katoliko sa kaguluhan ng karamihan ng Buddhist ng Vietnam. Ngunit Diem ay hindi isang komunista, na ang pinakamahalagang pamantayan kapag ang Estados Unidos ay naghahanap ng mga kaalyado sa buong mundo sa panahon ng Cold War.

Kinilala ni Pangulo Truman, Eisenhower, Kennedy, Nixon at Ford ang tanong kung paano itigil ang pagkalat ng komunismo sa Timog-silangang Asya nang wala sa maling bahagi ng kasaysayan. Sa wakas, ang mga pinuno ng Amerika ay hindi matagumpay sa halos lahat ng kanilang mga layunin. Nagtagumpay ang Estados Unidos ng isang mahabang, mapangwasak at nakapipinsalang digmaan na, matapos ang kahila-hilakbot na pagdanak ng dugo at pagkasira, sa huli ay nawala kami. Ang pakikibakang Ho Chi Minh para sa isang

Ho Chi Minh's struggle for a unified, independent Vietnam under a communist government succeeded.

CONCLUSION

Although containment successfully prevented the spread of communism in Europe and Korea, the United States lost the fight to stop communists from unifying Vietnam. Containment proved to be largely peaceful in Europe, but resulted in tremendous violence and bloodshed in Asia. In addition, containment did nothing to liberate people from communism. At best, it protected some people from living under communist rule. So, was containment the right way to deal with the spread of communism?

pinag-isa, independiyenteng Vietnam sa ilalim ng isang pamahalaang komunista ay nagtagumpay.

KUMPLETO

Kahit na ang containment ay matagumpay na pumigil sa pagkalat ng komunismo sa Europa at Korea, ang Estados Unidos ay nawala ang labanan upang ihinto ang mga komunista mula sa pagkakaisa ng Vietnam. Napipigilan na ang kaligtasan sa Europa, ngunit nagresulta ito sa napakalaking karahasan at pagdanak ng dugo sa Asya. Bukod pa rito, walang nakagagawa ng containment upang palayain ang mga tao mula sa komunismo. Sa pinakamagaling, pinoprotektahan nito ang ilang mga tao mula sa pamumuhay sa ilalim ng komunistang paghahari. Kaya, containment ang tamang paraan upang makitungo sa pagkalat ng komunismo?

Listen to Marshall's address at Harvard University proposing the plan to rebuild Europe

Read documents related to The firing of MacArthur

PEOPLE AND GROUPS

George Kennan: The State Department official who developed the policy of containment.

George Marshall: American Secretary of State who proposed using American money to rebuild Europe. He believed that if countries had a strong economy they would be less likely to fall to communism.

William Turner: American air force general who organized the Berlin Airlift.

NATO: Alliance that includes the United States, Canada, and most of the nations of Western Europe as well Greece and Turkey. It was created to counter the threat of the Soviet Union.

Warsaw Pact: The collective security agreement that was the answer to NATO. It included the Soviet Union and most of Eastern Europe.

Sun Yat-sen: Leader of the movement to overthrow the last of the Chinese emperors. He is often considered the "Father of China."

Chiang Kai-shek: Sun Yat-sen's successor and leader of the nationalist, non-communist Chinese forces. He lost to Mao and fled to Taiwan.

Mao Zedong: Leader of the Chinese communists. He became the first leader of mainland China after the communist takeover.

Syngman Rhee: First leader of South Korea. He ruled as a dictator but was not communist.

Kim Il-Sung: First leader of communist North Korea.

Douglas MacArthur: American hero of WWII in the Pacific. He had led the occupation of Japan and was commander in the Korean War until he was relieved by President Truman for insubordination.

Kim Jong-il: Second leader of North Korea from 1994-2011

Kim Jong-un: Third leader of North Korea from 2011 to the present.

Ho Chi Minh: Communist leader of North Vietnam. His primary goal was Vietnamese independence.

Viet Minh: The guerrilla fighters loyal to Ho Chi Minh.

Vo Nguyen Giap: General in charge of the North Vietnamese Army. He defeated the French at Dien Bien Phu.

Ngo Dinh Diem: Leader of South Vietnam. He was widely disliked by his own people.

Viet Cong: Guerrilla fighters loyal to Ho Chi Minh based in South Vietnam.

MGA TAO AT MGA GRUPO

George Kennan: Ang opisyal ng Departamento ng Estado na bumuo ng patakaran ng containment.

George Marshall: Amerikanong Kalihim ng Estado na iminungkahi na gumamit ng pera sa Amerika upang muling itayo ang Europa. Naniniwala siya na kung ang mga bansa ay may matibay na ekonomiya, malamang na hindi sila mahulog sa komunismo.

William Turner: American air force general na nag-organisa ng Berlin Airlift.

NATO: Alliance na kinabibilangan ng Estados Unidos, Canada, at karamihan ng mga bansa ng Kanlurang Europa pati na rin ang Greece at Turkey. Ito ay nilikha upang labanan ang pagbabanta ng Unyong Sobyet.

Warsaw Pact: Ang kolektibong kasunduan sa seguridad na ang sagot sa NATO. Kabilang dito ang Unyong Sobyet at ang karamihan sa Silangang Europa.

Sun Yat-sen: Pinuno ng kilusan upang ibagsak ang huling mga emperador ng Tsino. Siya ay madalas na itinuturing na "Ama ng Tsina."

Chiang Kai-shek: kahalili at pinuno ng Sun Yat-sen ng mga pwersang nasyonalista, hindi komunista ng Tsina. Nawala siya kay Mao at tumakas sa Taiwan.

Mao Zedong: Pinuno ng mga komunistang Tsino. Siya ang naging unang pinuno ng mainland China pagkatapos ng komunistang pagkuha sa kapangyarihan.

Syngman Rhee: Unang lider ng South Korea. Naging pinuno siya bilang isang diktador ngunit hindi komunista.

Kim Il-Sung: Unang pinuno ng komunistang Hilagang Korea.

Douglas MacArthur: Amerikano bayani ng WWII sa Pacific. Pinamunuan niya ang pananakop ng Hapon at naging komandante sa Digmaang Koreano hanggang sa siya ay hinalinhan ni Pangulong Truman dahil sa pagsuway.

Kim Jong-il: Pangalawang lider ng Hilagang Korea mula 1994-2011

Kim Jong-un: Ikatlong pinuno ng Hilagang Korea mula 2011 hanggang ngayon.

Ho Chi Minh: Communist leader ng North Vietnam. Ang kanyang pangunahing layunin ay ang pagsasarili ng Vietnam.

Viet Minh: Ang mga mandirigmang gerilya ay tapat sa Ho Chi Minh.

Vo Nguyen Giap: Pangkalahatang namamahala sa North Vietnamese Army. Natalo niya ang Pranses sa Dien Bien Phu.

Ngo Dinh Diem: Pinuno ng Timog Vietnam. Siya ay malawak na hindi nagustuhan ng kanyang sariling mga tao.

Viet Cong: Ang mga mandirigmang gerilya ay tapat sa Ho Chi Minh na nakabase sa South Vietnam.

LOCATIONS

Baltic States: Latvia, Lithuania and Estonia. They were independent nations along the Baltic Sea before WWII. After the war they were absorbed into the Soviet Union. They were the first three republics to declare independence in 1991.

Berlin: Capital city of Germany. After WWII it was divided. West Berlin was a small enclave of freedom surrounded by Soviet-dominated East Germany. The city was the site of many standoffs and physical manifestations of the Cold War.

People's Republic of China (PRC): The official name of communist mainland China.

Republic of China (ROC): The official name of non-communist Taiwan.

LOCATIONS

Baltic States: Latvia, Lithuania at Estonia. Sila ay mga independiyenteng bansa sa kahabaan ng Baltic Sea bago ang WWII. Matapos ang digmaan ay nahuhulog sila sa Unyong Sobyet. Sila ang unang tatlong republika upang ipahayag ang kalayaan noong 1991.

Berlin: Capital city of Germany. Pagkatapos ng WWII ito ay hinati. Ang West Berlin ay isang maliit na enclave ng kalayaan na napapalibutan ng Sobyet na dominado na East Germany. Ang lungsod ay ang site ng maraming mga standoffs at pisikal na manifestations ng Cold War.

Republika ng Tsina (PRC): Ang opisyal na pangalan ng komunistang mainland China.

Republika ng Tsina (ROC): Ang opisyal na pangalan ng non-komunistang Taiwan.

Taiwan: The small island nation off the southern coast of China founded by Chiang Kai-shek and his followers.

38th Parallel: The line of latitude that divided North and South Korea before the Korean War. The current boundary still roughly follows the 38th Parallel.

Demilitarized Zone (DMZ): The three-mile wide strip of land that marks the boundary between North and South Korea.

Indochina: The French colony in Southeast Asia including Vietnam, Cambodia and Laos.

Hanoi: Capital of North Vietnam.

Saigon: Capital of South Vietnam. Today it is known as Ho Chi Minh City.

Taiwan: Ang maliit na islang bansa sa timog na baybayin ng Tsina na itinatag ni Chiang Kai-shek at ng kanyang mga tagasunod.

38th Parallel: Ang linya ng latitude na hinati North at South Korea bago ang Korean War. Ang kasalukuyang hangganan pa rin ang sumusunod sa 38th Parallel.

Demilitarized Zone (DMZ): Ang tatlong-milya malawak na strip ng lupa na nagmamarka ng hangganan sa pagitan ng North at South Korea.

Indochina: Ang kolonya ng Pranses sa Timog-silangang Asya kabilang ang Vietnam, Cambodia at Laos.

Hanoi: Capital of North Vietnam.

Saigon: Capital of South Vietnam. Ngayon ito ay kilala bilang Ho Chi Minh City.

POLICIES

Containment: The policy of preventing the spread of communist but not trying to eliminate it where it already existed.

Truman Doctrine: President Truman's plan to implement containment and use American money to support countries that were in danger of falling under communist domination.

Marshall Plan: The plan to use American money to rebuild Europe. It was intended to prevent the spread of communism by demonstrating that a free market system would be the path to prosperity.

Domino Theory: American belief that if one nation fell to communism its neighbors would soon follow.

MGA POLISYA

Containment: Ang patakaran ng pagpigil sa pagkalat ng komunista ngunit hindi sinusubukan na alisin ito kung saan ito ay umiiral.

Truman Doctrine: Ang plano ni Pangulong Truman na ipatupad ang containment at gamitin ang pera ng Amerikano upang suportahan ang mga bansa na nasa panganib na bumagsak sa ilalim ng dominasyong komunista.

Marshall Plan: Ang plano upang gamitin ang pera ng Amerika upang muling itayo ang Europa. Nilayon ito upang maiwasan ang pagkalat ng komunismo sa pamamagitan ng pagpapakita na ang isang malayang sistema ng pamilihan ay ang landas sa kasaganaan.

Domino Theory: Amerikanong paniniwala na kung ang isang bansa ay nahulog sa komunismo ang mga kapitbahay nito ay malapit nang sundin.

KEY CONCEPTS

Collective Security: An agreement between nations in which they agree to treat an attack on any member of the agreement as an attack on all members.

Stalemate: A situation in war in which neither side is able to win.

Armistice: An agreement to stop fighting. Rather than creating peace, it serves as a permanent suspension of war.

KEY CONCEPTS

Sama-samang Seguridad: Isang kasunduan sa pagitan ng mga bansa kung saan sila ay sumang-ayon na gamutin ang isang pag-atake sa sinumang miyembro ng kasunduan bilang isang atake sa lahat ng mga miyembro.

Patay na: Isang sitwasyon sa digmaan kung saan ang alinmang panig ay hindi maaaring manalo.

Armistice: Isang kasunduan na huminto sa pakikipaglaban. Kaysa sa paglikha ng kapayapaan, ay nagsisilbi bilang isang permanenteng suspensyon ng digmaan.

EVENTS

Berlin Airlift: Operation mounted by the United States and Great Britain to supply West Berlin by air when Stalin cut off the city's land access in 1948-1949. The Airlift was a success despite tremendous obstacles and the city was saved from communist takeover.

Long March: Heroic march of the Chinese communists to escape destruction.

Dien Bien Phu: Final battle in 1954 between the Vietnamese forces under Ho Chi Min and the French. The French lost and they abandoned Indochina as a colony.

MGA KAGANAPAN

Berlin Airlift: Ang operasyon na inangat ng Estados Unidos at Gran Britanya upang magbigay ng West Berlin sa pamamagitan ng hangin kapag pinutol ni Stalin ang pag-access sa lupa ng lungsod noong 1948-1949. Ang Airlift ay isang tagumpay na naghihigpit sa napakalaking mga hadlang at ang lungsod ay na-save mula sa komunista pagkuha sa kapangyarihan.

Long March: Ang marahas na martsa ng mga komunistang Tsino upang makatakas sa pagkawasak.

Dien Bien Phu: Huling labanan noong 1954 sa pagitan ng mga pwersa ng Vietnam sa ilalim ng Ho Chi Min at ng Pranses. Ang Pranses ay nawala at inabandona nila ang Indochina bilang isang kolonya.

3

T H I R D Q U E S T I O N DID AMERICAN LEADERS RESPOND WISELY TO THE THREAT OF COMMUNISM?

INTRODUCTION

The first decades of the Cold War saw tremendous resources on both sides put into the development of weapons – especially nuclear weapons – and a willingness on the part of leaders to play “chicken” with those weapons. By the late 1950s people were learning to live in constant fear of nuclear annihilation, and in 1962, John F. Kennedy almost became the last president ever when he and Soviet Premier Nikita Khrushchev went head to head over the deployment of nuclear missiles in Cuba.

Was this good policy? Was the headlong rush to build nuclear weapons and to counter every possible threat in every corner of the globe wise? Were there other ways of dealing with the communist world that might not have produced such costly, dangerous outcomes? Does matching your opponent gun for gun, ship for ship, warhead for warhead make you stronger or safer? Or does it just put everyone in greater danger?

What do you think? Did American leaders respond wisely to the threat of communism?

PANIMULA

Ang mga unang dekada ng Digmaang Malamig ay nakaranas ng napakalaking mga mapagkukunan sa magkabilang panig na inilalagay sa pagpapaunlad ng mga sandata - lalo na ang mga sandatang nuklewar - at isang pagnanais sa bahagi ng mga lider na maglaro ng "manok" sa mga sandata. Noong mga huling taon ng 1950, natututo ang mga tao na mabuhay nang walang takot sa nuklewar na paglipol, at noong 1962, si John F. Kennedy ay halos naging huling pangulo noong siya at si Sobyet na si Premier Nikita Khrushchev ang namumuno sa pag-deploy ng mga nuclear missiles sa Cuba.

Ang magandang patakaranang ito? Ang mabilis ba ay nagmamadali upang magtayo ng mga sandatang nuklewar at upang labanan ang lahat ng posibleng banta sa bawat sulok ng mundo na marunong? Mayroon bang iba pang mga paraan ng pakikitungo sa mga komunista mundo na hindi maaaring gumawa ng tulad mahal, mapanganib na mga resulta? Ang pagtutugma ba ng iyong kalaban na baril para sa baril, barko para sa barko, warhead para sa warhead ay nagiging mas malakas o mas ligtas sa iyo? O kaya'y inilalagay lang nito ang lahat nang higit na panganib?

Ano sa tingin mo? Ang mga lider ng Amerika ay matalino na tumugon sa banta ng komunismo?

NUCLEAR PROLIFERATION

The United States developed the first atomic weapon during World War II and is the only nation in history to have ever used such a weapon in war when it bombed the Japanese cities of Hiroshima and Nagasaki in 1945. For a few years, America was the only nuclear power. However, by 1964, all five of the victors of that war had developed nuclear weapons.

The process of spreading weapons around the world, and especially the spread of nuclear weapons is known as **proliferation**. Today, a total of nine nations possess nuclear weapons.

The Soviet Union surprised the world on August 29, 1949 when it tested its first nuclear warhead. Whereas the Soviet atomic project was first and foremost a product of local expertise and scientific talent, it is clear that espionage of the American Manhattan Project helped the Soviets in various ways and most certainly shortened the time needed to develop its atomic bomb.

In 1952, the United Kingdom became the third nation to possess nuclear weapons when it detonated an atomic bomb in Operation Hurricane on October 3, 1952. Despite major contributions to the Manhattan Project by both Canadian and British governments, the United States Congress passed the Atomic Energy Act of 1946, which prohibited multi-national cooperation on nuclear projects. The law fueled resentment from British scientists and Winston Churchill, as they believed that there were agreements regarding post-war sharing of nuclear technology, and led to Britain developing its own nuclear weapons. Britain did not begin planning the development of their own nuclear weapon until 1947. Because of Britain's small size, they decided to test their bomb on the Monte Bello Islands, off the coast of Australia.

France became the fourth nation to possess nuclear weapons on February 13, 1960, when the atomic bomb Gerboise Bleue was detonated in Algeria in North Africa, then still a French colony.

In the late 1950s, China began developing nuclear weapons with substantial Soviet assistance in exchange for uranium ore. However, when the Soviets and Chinese fell out in the late 1950s over competing interpretations of communist doctrine, the Chinese continued developing nuclear weapons without Soviet support and made remarkable progress in the 1960s. The People's Republic of China became the fifth nuclear power on October 16, 1964 at Lop Nur in western China.

So, within twenty years of the first test of a nuclear device, all five of the permanent members of the United Nations Security Council were members of the **"nuclear club."**

NUCLEAR PROLIFERATION

Ang Estados Unidos ay bumuo ng unang atomic na armas sa panahon ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig at ang tanging bansa sa kasaysayan na gumamit ng gayong sandata sa digmaan kapag binomba ang mga lunsod ng Hiroshima at Nagasaki noong 1945. Sa loob ng ilang taon, ang Amerika ay ang tanging nuclear power. Gayunpaman, sa pamamagitan ng 1964, ang lahat ng limang ng mga nanalo ng digmaang iyon ay bumuo ng mga sandatang nuklear.

Ang proseso ng pagkalat ng mga sandata sa buong mundo, at lalo na ang pagkalat ng mga sandatang nuklear ay kilala bilang paglaganap. Sa ngayon, ang kabuuang siyam na bansa ay nagtataglay ng mga sandatang nuklear.

Nagulat ang Unyong Sobyet sa mundo noong Agosto 29, 1949 nang sinubukan nito ang unang nuclear warhead nito. Samantalang ang Unyong Sobyet na proyekto ay una at pinakapanguna sa isang produkto ng lokal na kadalubhasaan at talentong pang-agham, malinaw na ang paniniktik ng American Manhattan Project ay nakatulong sa mga Sobyet sa iba't ibang paraan at tiyak na pinaikli ang oras na kailangan upang bumuo ng atomic bomba nito.

Noong 1952, ang United Kingdom ay naging ikatlong bansa na nagtataglay ng mga sandatang nukleyar noong pinutol nito ang isang atomic bomba sa Operation Hurricane noong Oktubre 3, 1952. Sa kabila ng mga pangunahing kontribusyon sa Manhattan Project ng parehong mga Canadian at British na pamahalaan, ang Kongreso ng Estados Unidos ay nagpasa sa Atomic Energy Act of 1946, na ipinagbabawal ang multi-pambansang pakikipagtulungan sa nuclear proyekto. Ang batas ay nagtamo ng sama ng loob sa mga British scientist at Winston Churchill, dahil naniniwala sila na may mga kasunduan tungkol sa pagbabahagi ng digmaang pang-digmaan sa teknolohiya ng nuclear, at humantong sa pag-unlad ng United Kingdom ng sarili nitong mga sandatang nukleyar. Ang Britanya ay hindi nagsimulang magplano ng pag-unlad ng kanilang sariling nuclear na armas hanggang 1947. Dahil sa maliit na laki ng Britain, nagpasya silang subukan ang kanilang bomba sa Monte Bello Islands, sa baybayin ng Australia.

Ang Pransiya ay naging ikaapat na bansa na nagtataglay ng mga sandatang nuklear noong Pebrero 13, 1960, nang ang bomba ng atom na Gerboise Bleue ay pinalabas sa Algeria sa Hilagang Aprika, at pagkatapos ay isang kolonya ng Pransiya.

Noong huling bahagi ng 1950, nagsimula ang Tsina na bumuo ng mga sandatang nukleyar na may malaking tulong sa Sobyet bilang kapalit ng uranium ore. Gayunpaman, nang ang mga Soviets at Tsino ay nahulog sa huling bahagi ng 1950s sa paglipas ng nakikipagkumpitensya na interpretasyon ng doktrinang komunista, patuloy na lumilikha ang Intsik ng mga sandatang nuklear na walang suporta sa Sobyet at gumawa ng kahanga-hangang pag-unlad noong dekada 1960. Ang Republika ng Tsina ay naging ikalimang nuclear power noong Oktubre 16, 1964 sa Lop Nur sa kanlurang Tsina.

Kaya, sa loob ng dalawampung taon ng unang pagsubok ng isang nuclear device, ang lahat ng limang permanenteng miyembro ng United Nations Security Council ay mga miyembro ng "nuclear club."

THE ARMS RACE

After the successful Trinity nuclear test July 16, 1945, which was the very first nuclear detonation, the Manhattan project lead manager J. Robert Oppenheimer recalled, "We knew the world would not be the same. A few people laughed, a few people cried, most people were silent. I remembered the line from the Hindu scripture the Bhagavad Gita. Vishnu is trying to persuade the prince that he should do his duty and to impress him takes on his multiarmed form and says, 'Now, I am become Death, the destroyer of worlds.' I suppose we all thought that one way or another."

Immediately after the atomic bombings of Japan, the status of atomic weapons in international and military relations was unclear. Presumably, the United States hoped atomic weapons could offset the Soviet Union's larger conventional ground forces in Eastern Europe, and possibly be used to pressure Soviet leader Josef Stalin into making concessions. Under Stalin, the Soviet Union pursued its own atomic capabilities through a combination of scientific research and espionage directed against the American program.

The Soviets believed that the Americans, with their limited nuclear arsenal, were unlikely to engage in any new world wars, while the Americans were not confident they could prevent a Soviet takeover of Europe, despite their atomic advantage. The result of this insecurity on both sides was the massive development of more nuclear weapons, more powerful nuclear weapons, and more and better ways of deploying and delivering them.

ANG MGA ARMS RACE

Matapos ang matagumpay na pagsubok sa Trinity nuclear Hulyo 16, 1945, na siyang pinakaunang pagbomba ng nuclear, ang Manhattan lead project manager na si J. Robert Oppenheimer ay naaalala, "Alam namin na ang mundo ay hindi magkapareho. Ang ilang mga tao ay tumawa, ilang mga tao ang sumigaw, ang karamihan sa mga tao ay tahimik. Naalala ko ang linya mula sa banal na kasulatan ng Hindu na Bhagavad Gita. Sinisikap ni Vishnu na hikayatin ang prinsipe na dapat niyang gawin ang kanyang tungkulin at upang mapahanga siya ay kukuha sa kanyang porma at sabihin, 'Ngayon, ako ay naging Kamatayan, ang destroyer ng mga daigdig.' Ipagpalagay ko na iniisip namin na isang paraan o isa pa."

Kaagad pagkatapos ng atomic bombings ng Hapon, ang katayuan ng mga atomic na armas sa internasyunal at militar na relasyon ay hindi maliwanag. Marahil, inaasahan ng Estados Unidos na ang mga armas ng atomic ay maaaring mabawi ang mas malaking maginoo na puwersang pwersa ng Unyong Sobyet sa Silangang Europa, at posibleng gamitin upang mapilitin ang pinuno ng Sobyet na si Josef Stalin sa paggawa ng mga konsesyon. Sa ilalim ni Stalin, hinubad ng Unyong Sobyet ang sarili nitong mga kakayahan sa atomik sa pamamagitan ng isang kumbinasyon ng siyentipikong pananaliksik at paniniktik na itinuro laban sa programa ng Amerikano.

Naniniwala ang mga Soviets na ang mga Amerikano, na may limitadong nuclear arsenal, ay malamang na hindi makikibahagi sa anumang bagong digmaang pandaigdig, samantalang ang mga Amerikano ay hindi naniniwala na maiiwasan nila ang pagkuha ng Sobyet sa Europa, sa kabila ng kanilang atomic advantage. Ang resulta ng kawalang-seguridad sa magkabilang panig ay ang napakalakang pag-unlad ng mas maraming armas nukleyar, mas malakas na armas nukleyar, at higit pa at mas mahusay na paraan ng pag-deploy at paghahatid sa kanila.

Primary Source: Photograph

A B-52 Stratofortress unloading bombs in the 1960s. These aircraft could also carry nuclear warheads.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Isang B-52 Stratofortress unloading bomb sa 1960s. Ang mga sasakyang panghimpapawid ay maaari ring magdala ng mga nuclear warheads.

At the start of the Cold War, the United States and its allies in Europe had large enough bombers to strike targets in the Soviet Union, but the reverse was not true. In the early 1950s, however, the widespread introduction of jet-powered interceptor aircraft upset this imbalance by reducing the effectiveness of the American bomber fleet. General **Curtis LeMay** was placed in command of the **Strategic Air Command** which managed the American bombers and missiles, and instituted a program to update the bomber fleet to one that was all-jet powered. It was at this time that designers at Boeing produced the infamous **B-52 Stratofortress**, providing the ability to bomb the Soviet Union from bases in the United States.

In the early 1950s, the design of nuclear weapons was evolving. New warheads used fusion instead of fission and produced much larger and more devastating explosions. Referred to as **thermonuclear** warheads, or more commonly **hydrogen** or **H-bombs**, these weapons replaced the older designs used at Hiroshima and Nagasaki.

At the same time that scientists were developing the hydrogen bomb, war planners were thinking about using small nuclear weapons on the battlefield, much the way artillery had been used in earlier wars. These **tactical nuclear weapons** could be carried on small trucks and moved quickly. The United States even developed a nuclear rocket so small it could be mounted on a tripod and carried on foot by a pair of soldiers. There was a significant danger in deploying this class of weapons. In theory, field commanders would have the authority to order their use as needed for an ongoing battle. This doctrine took the authority to launch a nuclear strike, no matter how small, away from the president. Obviously, this posed a great risk that a war might spiral quickly out of control and result in a much larger nuclear exchange. In Korea, General Douglas MacArthur requested the authority to deploy these tactical nuclear weapons, but knowing that he might very well use them against China, President Truman refused.

A revolution in nuclear strategy occurred with the introduction of the **intercontinental ballistic missile (ICBM)**, which the Soviet Union first successfully tested in August 1957. A missile was much faster and more cost-effective than a bomber at delivering a warhead to a target and enjoyed a higher survivability due to the enormous difficulty of intercepting ICBMs, a result of their high altitude and extreme speed. ICBMs could be mounted on the backs of huge trucks or buried in underground silos encased in protective concrete.

By 1960, the United States had three ways of delivering a nuclear strike: ICBMs, **submarine launched ballistic missiles (SLBM)**, and strategic bombers. These different forces had their advantages and disadvantages. Bombers could deliver large payloads and strike with great accuracy, but were slow, vulnerable while on the ground, and

Sa pagsisimula ng Digmaang Malamig, ang Estados Unidos at ang mga kaalyado nito sa Europa ay nagkaroon ng sapat na bomber upang mahulog ang mga target sa Unyong Sobyet, ngunit ang totoo ay hindi totoo. Gayunman, noong maagang bahagi ng 1950s, ang malawakang pagpapakilala ng sasakyang panghimpapawid na nakasakay sa sasakyang panghimpapawid ay napinsala sa kawalan ng timbang na ito sa pamamagitan ng pagbawas ng pagiging epektibo ng mabilis na bombero ng Amerikano. Si General Curtis LeMay ay inilagay sa utos ng Strategic Air Command na pinamamahalaang ang mga Amerikanong bombero at missiles, at nag-institute ng isang programa upang i-update ang fleet ng bombero sa isa na all-jet powered. Sa oras na ito na ang mga designer sa Boeing ay gumawa ng nakahihiya na B-52 Stratofortress, na nagbibigay ng kakayahang bomba ang Unyong Sobyet mula sa mga base sa Estados Unidos.

Noong mga unang taon ng 1950, ang disenyo ng mga armas nuklear ay nagbabago. Ang mga bagong warhead ginamit fusion sa halip na fission at gumawa ng mas malaki at mas nagwawasak explosions. Tinutukoy sa isang thermonuclear warheads, o mas karaniwang hydrogen o H-bomb, ang mga armas ay pinalitan ang mas lumang mga disenyo na ginamit sa Hiroshima at Nagasaki.

Sa parehong panahon na ang mga siyentipiko ay bumubuo ng bomba ng haydrodyen, ang mga tagaplano ng digmaan ay nag-iisip tungkol sa paggamit ng maliit na mga sandatang nuklear sa larangan ng digmaan, kung gaano ang paggamit ng artilerya sa mga naunang digmaan. Ang mga pantaktika na sandatang nukleyar ay maaaring dalhin sa maliit na trak at mabilis na lumipat. Kahit na binuo ng Estados Unidos ang isang nukleyar na rocket kaya napakaliit na maaaring ma-mount ito sa isang tripod at isakatuparan sa pamamagitan ng isang pares ng mga solder. Nagkaroon ng isang makabuluhang panganib sa pag-deploy ng ganitong uri ng mga armas. Sa teorya, ang mga commander ng field ay may awtoridad na mag-order ng kanilang paggamit kung kinakailangan para sa isang patuloy na labanan. Ang doktrinang ito ay kinuha ang awtoridad upang maglunsad ng isang nukleyar na welga, gaano man kalaki, ang layo mula sa pangulo. Maliwanag, ito ay isang malaking peligro na ang digmaan ay maaaring maging mabilis na mawalan ng kontrol at magresulta sa isang mas malawak na palitan ng nuclear. Sa Korea, hiniling ni Heneral Douglas MacArthur ang awtoridad na i-deploy ang mga taktikal na sandatang nuklear na ito, ngunit alam na maaaring gamitin niya ito nang mahusay laban sa China, tumanggi si Pangulong Truman.

Ang isang rebolusyon sa diskarte sa nuclear ay naganap sa pagpapakilala ng intercontinental ballistic missile (ICBM), na ang Unyong Sobyet ay unang matagumpay na nasubok noong Agosto 1957. Ang isang misayl ay mas mabilis at mas epektibo kaysa sa isang bombero sa paghahatid ng warhead sa isang target at Naging mas mabigat na survivability dahil sa napakahirap na pagharang sa mga ICBM, isang resulta ng kanilang mataas na altitude at matinding bilis. Ang ICBMs ay maaaring mai-mount sa mga backs ng mga malalaking trak o buried sa silo sa ilalim ng lupa na nakapaloob sa protektadong kongkreto.

Noong 1960, ang Estados Unidos ay may tatlong paraan ng paghahatid ng isang nuclear strike: ICBMs, ang submarine ay naglunsad ng mga ballistic missiles (SLBM), at mga strategic bombers. Ang mga iba't ibang pwersa ay nagkaroon ng kanilang mga pakinabang at disadvantages. Ang mga bombero ay maaaring maghatid ng malalaking payloads at welga na may mahusay na katumpakan, ngunit

could be shot down as they flew toward their targets. ICBMs were safe in their underground silos while on the ground, but were less accurate than bombers and could not be recalled after launch. Submarines were least vulnerable but were also least accurate and communication could be poor at times.

This **nuclear triad** was critical to maintaining an effective deterrent. A Soviet sneak attack might be able to cripple two of the elements of the triad, but would be unlikely to eliminate all three. The possibility of a counterattack made it possible for the United States to impose unacceptable damage to the Soviet Union. In other words, the American nuclear forces had survivability. Naturally, the Soviet Union and the other nuclear powers replicated the American triad with aircraft, ICBMs, and submarines of their own.

ay mabagal, mahina habang nasa lupa, at maaaring mabariil habang sila ay nagsakay patungo sa kanilang mga target. Ang mga ICBM ay ligtas sa kanilang silo sa ilalim ng lupa habang nasa lupa, ngunit hindi mas tumpak kaysa sa mga bombero at hindi maalala pagkatapos ng paglunsad. Submarines ay hindi bababa sa masusugatan ngunit ay hindi bababa sa kahit na tumpak at komunikasyon ay maaaring mahirap sa mga oras.

Mahalagang kritikal ang nuclear triad na ito upang mapanatili ang epektibong pagpigil. Ang pag-atake ng mga Sobyet ay maaaring makapinsala sa dalawa sa mga elemento ng triad, ngunit malamang na hindi maalis ang lahat ng tatlo. Ang posibilidad ng isang counterattack na ginawa posible para sa Estados Unidos upang magpataw ng hindi katanggap-tanggap na pinsala sa Unyong Sobyet. Sa madaling salita, ang mga pwersang nukleyar ng Amerikano ay nakaligtas. Naturally, ang Unyong Sobyet at ang iba pang mga nukleyar na kapangyarihan replicated ang American triad na may sasakyang panghimpapawid, ICBMs, at submarines ng kanilang sariling.

Primary Source: Photograph

The USS Sam Rayburn, a ballistic missile submarine in port with its missile hatches open.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang USS Sam Rayburn, isang ballistic missile submarine sa port na may mga missile hatches nito.

RESPONDING TO THE ARMS RACE

In the early 1960s, tensions were so high between the superpowers that the Strategic Air Command, the division of the US Air Force that managed the nuclear arsenal, instituted round-the-clock airborne alerts.

PAGLABAG SA MGA ARMS RACE

Noong mga unang bahagi ng dekada ng 1960, ang mga tensyon ay napakataas sa pagitan ng mga superpower na ang Strategic Air Command, ang dibisyon ng US Air Force na nakapangasiwa ng nuclear arsenal, nagpatupad ng mga alerto na may airborne na round-the-clock. Sa anumang

At any moment, a group of B-52s armed with thermonuclear bombs was in flight near the borders of the Soviet Union waiting for orders to turn and attack. Eventually this program was ended in 1968 after five of the B-52s crashed. Luckily none of these incidents led to accidental nuclear explosions, but in the end, political leaders decided that the risk of disaster was greater than the risk of a Soviet attack.

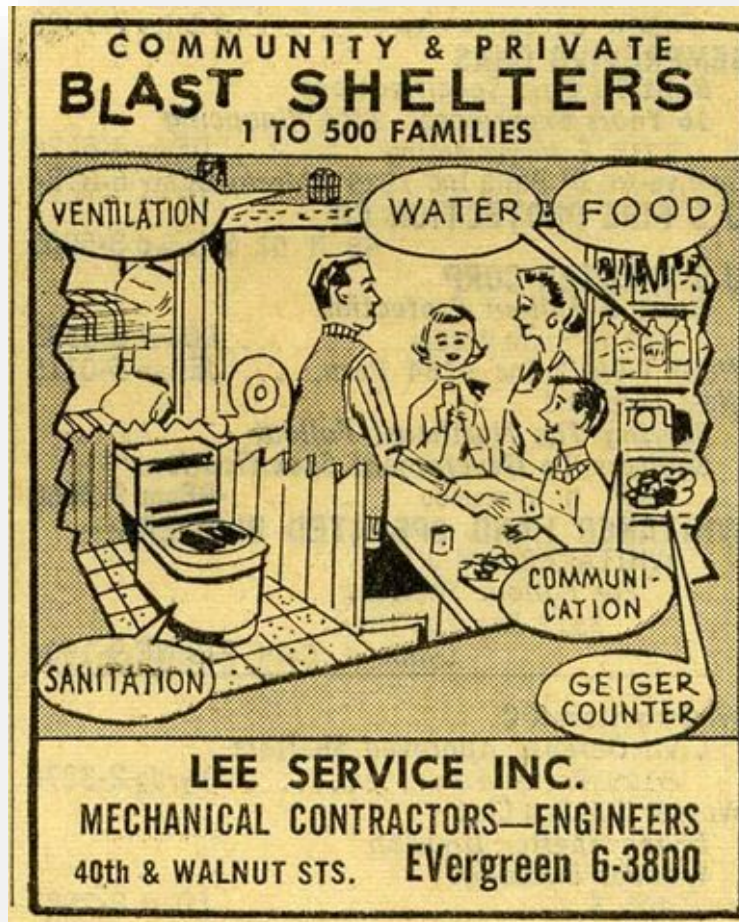
sandali, ang isang grupo ng mga B-52 na armadong may mga thermonuclear na bomba ay lumalabas malapit sa mga hangganan ng Unyong Sobyet na naghihintay ng mga order na i-turn at atake. Sa huli, ang programang ito ay natapos noong 1968 pagkatapos ng lima ng mga B-52 na nag-crash. Sa kabutihang-palad wala sa mga insidente na ito ay humantong sa aksidenteng nuclear explosions, ngunit sa wakas, nagpasya ang mga lider pampulitika na ang panganib ng kalamidad ay mas malaki kaysa sa peligro ng pag-atake ng Sobyet.

Primary Source: Document

An advertisement to build fallout shelters from the 1950s.

Pangunahing Pinagmulan: Dokumento

Isang patalastas na bumuo ng mga shelter ng fallout mula sa 1950s.

Early ICBMs and bombers were relatively inaccurate, which meant that attacks on military targets such as bases and airfields would not necessarily prevent a counterattack. Consequently, both the Americans and Soviets planned attacks directly on the enemy population, which would theoretically lead to a collapse of the enemy's will to fight. During the Cold War, the Soviet Union invested in extensive protected civilian infrastructure, such as large "nuclear-proof" bunkers and non-perishable food stores. In the United States, smaller scale **civil defense** programs were instituted in the 1950s, where schools and other public buildings had basements stocked with non-perishable food supplies,

Ang mga naunang ICBM at mga bomber ay hindi tumpak, na nangangahulugang ang mga pag-atake sa mga target na militar tulad ng mga base at mga paliparan ay hindi kinakailangang maiwasan ang isang gantimpala. Dahil dito, parehong ang mga Amerikano at mga Sobyet ay nagplano ng mga pag-atake nang direkta sa populasyon ng kaaway, na kung saan ay aoretically hahantong sa isang pagbagsak ng kalooban ng kaaway upang labanan. Sa panahon ng Cold War, namuhunan ang Unyong Sobyet sa malawakang protektadong sibilyan na imprastraktura, tulad ng malalaking "buktot na nukleyar" na bunker at di-masirain na mga tindahan ng pagkain. Sa Estados Unidos, ang mga mas maliliit na programa sa pagtatanggol sa sibil ay itinatag noong 1950s, kung saan ang mga paaralan at iba pang mga pampublikong gusali ay may mga basement na may mga hindi madaling madulas na suplay ng pagkain, de-lata na

canned water, first aid supplies, and Geiger counters. Many of the locations were given **fallout shelter** designation signs. Students watched informational videos about how to respond in case of nuclear attack and practiced “duck and cover” drills in class along with regular fire drills. Early warning radar and satellites were deployed to provide notice of an eminent attack and the civil defense siren system was put in place. Today these sirens are used to warn of impending natural disasters such as tornados and tsunami, but during the early decades of the Cold War, they had a more sinister purpose.

The prospect of nuclear war was indeed terrifying. By the 1970s both the Soviets and Americans were developing **multiple independently targetable reentry vehicles (MIRV)**, ballistic missiles containing several thermonuclear warheads that would open up in space and then be aimed at different targets. With over 50,000 nuclear warheads spread around the world, the ability of humanity to destroy itself was a reality. In the end, if all out nuclear war had actually happened, millions of people would have died in the first few hours, and millions more in the ensuing days from radiation sickness and the resulting social and agricultural catastrophe as crops and civil society failed. The prospect of such a **nuclear winter** gave leaders on both sides of the Iron Curtain pause. Although military strategies developed plans for nuclear war, the idea of actually carrying out these plans was unimaginable.

Since nuclear war was an existential threat, the role of government changed. Instead of protecting freedoms and providing basic services, the government was now expected to protect the very existence of the nation. The scientists who were responsible for developing the warheads, missiles, aircraft, radars and all of the technologies that were meant to protect the world became national heroes. Fictional characters who represented protection from the evils of communism and nuclear war also became popular. Comic books featuring **Captain America** and **Superman** were a rage among young people frightened by the idea of sudden and unpredictable annihilation.

MUTUALLY ASSURED DESTRUCTION

It may seem contradictory, but it was widely believed that nuclear weapons made the world safer.

Both Soviet and American experts hoped to use nuclear weapons to extract concessions from the other in the form of high-stakes nuclear blackmail, but the risk connected with using these weapons was so grave that they refrained. While some, like General Douglas MacArthur, argued nuclear weapons should have been used during the Korean War, most elected leaders, including Presidents Truman and Eisenhower opposed the idea.

tubig, mga suplay ng first aid, at Geiger counter. Marami sa mga lokasyon ay binigyan ng mga palatandaan ng pagtatalaga ng taglagas. Napanood ng mga mag-aaral ang mga video na nagbibigay ng impormasyon tungkol sa kung paano tumugon sa kaso ng pag-atake sa nuclear at pagsasanay ang "pato at takip" na mga drills sa klase kasama ang mga regular na drills sa sunog. Ang mga babala ng radar at satellite ay ipinadala upang magbigay ng paunawa sa isang bantog na pag-atake at ang sistema ng sirena ng pagtatanggol sa sibil ay inilalagay sa lugar. Ngayon ang mga sirens na ito ay ginagamit upang bigyan ng babala ang mga nagbabantog natural na kalamidad tulad ng mga tornados at tsunami, ngunit noong maagang mga dekada ng Digmaang Malamig, mayroon silang mas masamang layunin.

Ang inaasam-asam ng digmang nuklear ay talagang sumisindak. Sa pamamagitan ng 1970s parehong ang mga Soviets at mga Amerikano ay bumubuo ng maramihang mga independiyenteng target na mga sasakyang muling pagpasok (MIRV), ballistic missiles na naglalaman ng maraming mga thermonuclear warheads na magbubukas sa espasyo at pagkatapos ay naglalayong iba't ibang mga target. Na may higit sa 50,000 nuclear warheads na kumalat sa buong mundo, ang kakayahan ng sangkatauhan na puksain ang sarili ay isang katotohanan. Sa wakas, kung ang lahat ng digmaang nuklear ay aktwal na nangyari, milyun-milyong mga tao ang namatay sa unang ilang oras, at milyun-milyon pa sa mga susunod na araw mula sa radiation sickness at ang nagresultang panlipunan at agrikultura na sakuna bilang mga pananim at sibil na lipunan ay nabigo. Ang pag-asam ng gayong isang nuklear na taglamig ay nagbigay ng mga lider sa magkabilang panig ng pause ng Iron Curtain. Kahit na ang mga estratehiya ng militar ay nagawa ng mga plano para sa digmaang nuklear, ang ideya ng aktwal na pagsasagawa ng mga planong ito ay hindi mailarawan.

Dahil ang digmaang nuklear ay isang panlabas na banta, nagbago ang papel ng pamahalaan. Sa halip na protektahan ang kalayaan at pagbibigay ng mga pangunahing serbisyo, inaasahang protektahan ng gobyerno ang tunay na pag-iral ng bansa. Ang mga siyentipiko na responsable sa pagpapaunlad ng mga warhead, missiles, sasakyang panghimpapawid, radar at lahat ng mga teknolohiya na sinadya upang protektahan ang mundo ay naging pambansang bayani. Ang mga kathang-isip na karakter na kumakatawan sa proteksyon mula sa mga kasamaan ng komunismo at digmaang nuklear ay naging popular din. Ang mga komiks na nagtatampok ng Captain America at Superman ay isang galit sa mga kabataan na natakot sa ideya ng biglaang at hindi nahuhulaang paglipol.

MABUTI NA PANGANGALAGA NG PAGKAWALA

Ito ay maaaring mukhang kasalungat, ngunit ito ay malawak na pinaniniwalaan na ang mga armas nuklear na ginawa sa mundo mas ligtas.

Parehong eksperto sa Sobyet at Amerikano ang nagnanais na gumamit ng mga sandatang nuklear upang kunin ang mga konsesyon mula sa iba pang sa anyo ng mga mataas na pusta na blackmail ng nuclear, ngunit ang panganiib na may kaugnayan sa paggamit ng mga sandata ay napakalubha na pinigil nila. Habang ang ilan, tulad ni Heneral Douglas MacArthur, ay nag-aral ng mga sandatang nuklear ay dapat na ginamit sa panahon ng Digmaang Koreano, ang karamihan sa mga piniling lider, kabilang ang mga Pangulo Truman at Eisenhower ay sumalungat sa ideya.

By the end of the 1950s, both the United States and Soviet Union had enough nuclear power to obliterate the other side and because of the resiliency built into the nuclear triad, both sides developed a capability to launch a devastating attack even after sustaining a full assault. Any attack would be met with a full response, meaning that any side that dared to order a first strike was ensuring its own annihilation. This was the heart of the idea known as **mutually assured destruction (MAD)**.

What made MAD work as a deterrent was that your opponent knew that you had the capability to respond to a first strike. Although most weapons systems were developed in secret, once they were completed it was important to show them off. The latest bombers were flown for the public and press at airshows and especially at parades in Moscow, trucks bearing nuclear missiles were driven through the streets for cheering crowds, and watching American strategists.

Sa pagtatapos ng dekada ng 1950, ang Estados Unidos at Unyong Sobyet ay may sapat na kapangyarihang nukleyar upang pawiin ang kabilang panig at dahil sa katatagan na itinayo sa nuclear triad, ang magkabilang panig ay nakabuo ng kakayahan na maglunsad ng isang mapangwasak na atake kahit na matapos ang buong pagsalakay. Ang anumang pag-atake ay matutugunan ng isang ganap na tugon, ibig sabihin na ang anumang panig na darating upang mag-order ng unang strike ay tinitiyak ang sarili nitong paglipol. Ito ang puso ng ideya na kilala bilang kapwa sigurado pagkawasak (MAD).

Ano ang ginawa ng MAD bilang isang nagpapaudlot ay alam ng iyong kalaban na mayroon kang kakayahan na tumugon sa isang unang welga. Kahit na ang karamihan sa mga sistema ng armas ay binuo sa lihim, sa sandaling nakumpleto na ito ay mahalaga upang ipakita ang mga ito off. Ang pinakabagong mga bombero ay pinalagpasan para sa publiko at nagpindot sa mga airshow at lalo na sa mga parada sa Moscow, ang mga trak na may mga nuclear missile ay hinimok sa mga lansangan para sa pagpalakpak ng mga madla, at pinapanood ang mga Amerikanong strategist.

Primary Source: Photograph

A truck-mounted nuclear missile on parade in Red Square in the heart of Moscow.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang isang nuclear-missile na naka-mount na trak sa parada sa Red Square sa gitna ng Moscow.

Since the Americans and the Soviets knew that any attack upon the other would be devastating to themselves, the theory of MAD prevented nuclear war. Indeed, the development of tens of thousands of nuclear weapons seemed crazy, and the idea that their very existence ensured peace seems even more illogical, but history has so far proven that fear of nuclear war is a powerful deterrent.

NUCLEAR WEAPONS TESTING

Every member of the nuclear club undertook a testing program, in part to find out how well their latest technological designs were working, and also to show off their power. Because of the dangers of radioactive fallout from atmospheric nuclear explosions, these tests needed to be done far from population centers. For the Soviet Union, that meant the islands of the Arctic Ocean in Siberia. For China, testing was conducted

Sapagkat alam ng mga Amerikano at mga Sobyet na ang anumang pag-atake sa iba pang mga ay nagwawasak sa kanilang sarili, ang teorya ng MAD ay pumigil sa digmang nukleyar. Sa katunayan, ang pagpapaunlad ng libu-libong mga sandatang nukleyar ay tila baliw, at ang ideya na ang kanilang pag-iral ay nakasisiguro sa kapayapaan ay tila mas hindi makatwiran, ngunit ang kasaysayan ay napatunayan na ang takot sa digmang nukleyar ay isang malakas na nagpapaudlot.

NUCLEAR WEAPONS TESTING

Ang bawat miyembro ng nuclear club ay nagsagawa ng isang programa ng pagsubok, sa bahagi upang malaman kung gaano kahusay ang kanilang mga pinakabagong teknolohikal na disenyo ay nagtatrabaho, at upang ipakita ang kanilang kapangyarihan. Dahil sa mga panganib ng radioactive fallout mula sa atmospheric nuclear explosions, ang mga pagsusulit na ito ay kinakailangan upang gawin malayo mula sa mga sentro ng populasyon. Para sa Unyong Sobyet, ang ibig sabihin ng mga isla ng Arctic Ocean sa Siberia. Para sa China, ang pagsusuri ay isinasagawa sa

in the desolated areas of Central Asia. For the Americans and French, nuclear testing was carried out on the islands of Micronesia in the Pacific Ocean.

The United States conducted its first post-war nuclear tests, called Operation Crossroads, at **Bikini Atoll** in the Marshall Islands on 95 ships, including German and Japanese ships that were captured during World War II. One plutonium implosion-type bomb was detonated over the fleet, while the other one was detonated underwater. The 40 families who had lived on the atoll were forced to move before the test. Even today, Bikini Atoll is too contaminated to be safe for habitation and the now-more-than-4000 descendants of the original islanders are scattered across other islands, and the United States.

The United States detonated the first hydrogen bomb on November 1, 1952, on **Enewetak**, another atoll in the Marshall Islands. Code-named Ivy Mike, the project was led by Edward Teller, a Hungarian-American nuclear physicist. It created a radioactive mushroom cloud 100 miles wide and 25 miles high, killing all life on the surrounding islands. As was true at Bikini Atoll, the residents of Enewetak had to move. In all, the United States fired 43 nuclear tests on Enewetak.

desolated lugar ng Gitnang Asya. Para sa mga Amerikano at Pranses, ang pagsubok sa nuclear ay isinasagawa sa mga isla ng Micronesia sa Karagatang Pasipiko.

Ang Estados Unidos ay nagsagawa ng unang pagsusulit nitong pagkatapos ng digmaan, na tinatawag na Operation Crossroads, sa Bikini Atoll sa Marshall Islands sa 95 barko, kabilang ang mga barkong Aleman at Hapon na nakuha noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang isang plutonium implosion-uri bomba ay detonated sa ibabaw ng mabilis, habang ang iba pang isa ay detonated sa ilalim ng dagat. Ang 40 pamilya na nakatira sa atoll ay pinilit na lumipat bago ang pagsubok. Kahit na ngayon, ang Bikini Atoll ay masyadong kontaminado upang maging ligtas para sa tirahan at ang ngayon-higit-kaysa-4000 na mga inapo ng orihinal na mga islander ay nakakalat sa ibang mga isla, at sa Estados Unidos.

Pinatay ng Estados Unidos ang unang bomba ng hydrogen noong Nobyembre 1, 1952, sa Enewetak, isa pang atoll sa Marshall Islands. Ang code na nagngangalang Ivy Mike, ang proyekto ay pinamunuan ni Edward Teller, isang Hungarian-American nuclear physicist. Lumikha ito ng isang radioactive mushroom cloud na may 100 milya ang lapad at 25 milya ang taas, pinatay ang lahat ng buhay sa nakapaligid na isla. Tulad ng totoo sa Bikini Atoll, kailangang lumipat ang mga residente ng Enewetak. Sa lahat, ang Estados Unidos ay nagpapatok ng 43 nuclear test sa Enewetak.

Primary Source: Photograph

The Castle Bravo Test

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang Castle Bravo Test

On March 1, 1954, the United States conducted the **Castle Bravo** test, of a hydrogen bomb on Bikini Atoll. Scientists significantly underestimated the size of the bomb. Instead of yielding the expected 5 megatons, it produced an explosion of 14.8 megatons, which is the largest nuclear

Noong Marso 1, 1954, isinagawa ng Estados Unidos ang pagsubok ng Castle Bravo, ng bomba ng hydrogen sa Bikini Atoll. Napansin ng mga siyentipiko ang laki ng bomba. Sa halip na pagbubuhos ng inaasahang 5 megatons, gumawa ito at pagsabog ng 14.8 megatons, na siyang pinakamalaking pagsabog ng nuclear na sinubok ng Estados

explosion tested by the United States. Fallout from the detonation fell on residents of Rongelap and Utrik atolls and spread around the world. Not only had the Americans not anticipated the size of the blast, but they also miscalculated how wind patterns would carry the resulting radiation. Residents on nearby islands were not evacuated until three days after the test and suffered radiation sickness. Twenty-three crewmembers of the Japanese fishing vessel Daigo Fukuryu Maru, some 50 miles away, were also contaminated by fallout and experienced acute radiation syndrome. The blast initiated an international movement to end atmospheric thermonuclear testing.

In all, the United States conducted over 67 nuclear tests in the Marshall Islands. Today, a **Compact of Free Association (COFA)** between the United States, the Marshall Islands, the Federated States of Micronesia, and Palau allows citizens of these island nations to travel freely to the United States without a passport. The United States has also provided free medical care for the hundreds of people who developed cancers as a result of radiation exposure. In exchange, the COFA nations grant the American military exclusive use of their territory – with the caveat that the Americans do not use, store or test nuclear weapons in the islands.

France conducted most of its nuclear tests at Fangatuafoa Atoll in French Polynesia, also known as the Society Islands. As was the case in the Marshalls, the French tests significantly contaminated the atoll with radiation, making it off-limits to humans.

Today, the original members of the nuclear club have agreed to end all nuclear testing. However India and Pakistan tested nuclear weapons in 1998, and North Korea has tested its weapons multiple times since 2000.

THE SPACE RACE

The world's first long-range rocket was the V-2, made by German scientists during World War II. The V-2, and other models like it, were designed to carry 1,000 kg bombs over a long distance and exploded upon impact. In 1944, Hitler decided to unleash his secret weapon and thousands of these rockets were launched at Britain. The German missiles were notoriously inaccurate, so they cause very little physical damage, but their ability to produce psychological terror was tremendous.

As the war was drawing to a close, hundreds of German rockets, and their scientists were captured. Taken to the Soviet Union and United States, they were “encouraged” to work and share their knowledge.

Apart from the desire to explore outer space, the development of rockets and satellites served an important military purpose. Intercontinental ballistic missiles had long been regarded the ideal

Unidos. Ang Fallout mula sa pagputok ay nahulog sa mga residente ng Rongelap at mga Utool at kumakalat sa buong mundo. Hindi lamang ang mga Amerikano ay hindi inaasahan ang sukat ng sabog, ngunit hindi rin nila kinikita ang kung paano gagawin ng mga pattern ng hangin ang nagresultang radiation. Ang mga residente sa mga kalapit na isla ay hindi na-evacuate hanggang tatlong araw pagkatapos ng pagsubok at nagdusa sa pagkakasakit ng radyasyon. Dalawampu't tatlong crewmembers ng Japanese fishing vessel Daigo Fukuryu Maru, mga 50 milya ang layo, ay nahawahan din ng fallout at nakaranas ng acute radiation syndrome. Ang pagsabog ay nagsimula ng isang internasyunal na kilusan upang wakasan ang thermonuclear na pagsusuri ng atmospera.

Sa lahat, ang Estados Unidos ay nagsagawa ng higit sa 67 na mga pagsubok sa nuclear sa Marshall Islands. Ngayon, ang isang Compact of Free Association (COFA) sa pagitan ng Estados Unidos, Marshall Islands, Federated States of Micronesia, at Palau ay nagpapahintulot sa mga mamamayan ng mga islang bansa na malayang maglakbay sa Estados Unidos nang walang pasaporte. Nagbigay din ang Estados Unidos ng libreng medikal na pangangalaga para sa daan-daang mga tao na bumuo ng mga kanser bilang resulta ng radiation exposure. Bilang kapalit, ang mga bansa ng COFA ay nagbibigay ng eksklusibong paggamit ng militar ng Amerikano sa kanilang teritoryo - sa caveat na hindi ginagamit, inilalagay o sinusubok ng mga Amerikano ang mga sandatang nukleyar sa mga isla.

Isinasagawa ng France ang karamihan sa mga pagsubok na nuklear nito sa Fangatuafoa Atoll sa French Polynesia, na kilala rin bilang Kapisanan ng Kapisanan. Tulad ng kaso sa Marshalls, ang mga pagsubok sa Pransya ay makabuluhang nahawahan ang atol na may radiation, ginagawa itong mga limitasyon sa mga tao.

Ngayon, ang mga orihinal na miyembro ng nuclear club ay sumang-ayon na wakasan ang lahat ng nuclear testing. Gayunpaman, sinubukan ng India at Pakistan ang mga armas nukleyar noong 1998, at sinubukan ng Hilagang Korea ang mga sandata nito maraming beses mula noong 2000.

ANG SPACE RACE

Ang unang long-range rocket sa mundo ay ang V-2, na ginawa ng mga siyentipiko ng Aleman noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang V-2, at iba pang mga modelo tulad nito, ay dinisenyo upang magdala ng 1,000 kg bomba sa loob ng isang long distance at sumabog sa epekto. Noong 1944, nagpasya si Hitler na ipamalas ang kanyang lihim na armas at libu-libong mga pelikulang ito ay inilunsad sa Britain. Ang mga Aleman missiles ay notoriously hindi tumpak, kaya sila maging sanhi ng napakaliit na pisikal na pinsala, ngunit ang kanilang kakayahan upang makabuo ng sikolohikal na malaking takot ay napakalaking.

Habang malapit na ang digmaan, daan-daang mga Aleman rockets, at ang kanilang mga siyentipiko ay nakuha. Kinuha sa Unyong Sobyet at Estados Unidos, sila ay “hinihikayat” na magtrabaho at magbahagi ng kanilang kaalaman.

Bukod sa pagnanais na galugarin ang kalawakan, ang pag-unlad ng mga Rocket at satelayt ay naglingkod sa isang mahalagang layunin ng militar. Matagal nang itinuturing na ang perpektong plataporma ng Intercontinental ballistic para sa mga sandatang nuklear, at isang mas epektibong sistema ng paghahatid kaysa sa mga strategic bomber.

platform for nuclear weapons, and were a more effective delivery system than strategic bombers.

On October 4, 1957, the Soviet Union showed the world that they had missiles able to reach any part of the world when they launched the **Sputnik** satellite into Earth orbit. After some embarrassing failures, and after four months of waiting, the Americans finally managed to successfully launch their own satellite, **Explorer 1**, on January 31, 1958.

In 1957, the Soviets launched the first animal into space – a dog named **Laika** – and on April 12, 1961, Soviet cosmonaut **Yuri Gagarin** became the first human to orbit the Earth. This was another embarrassing blow to the United States and showed the world again how technologically advanced the Soviets had become.

NASA launched **Alan Shephard**, the first American astronaut into space in 1961, but the United States was lagging behind its communist rival in the Space Race. In 1963, **Valentina Tereshkova** became the first woman in space. While there was nothing particularly important to be found in space itself, the development of the space program became a matter of national pride, and served to advance scientific research that was used by the military. While the Soviets clearly lead the way in the 1950s, the Americans were the pioneers of the 1960s.

In 1961, shortly after taking office, President **John F. Kennedy (JFK)** challenged the United States to land a man on the moon before the end of the decade. At the time, such a mission was impossible. Enormous financial, and human resources were necessary to make his goal a reality but Kennedy believed it would be worth the price. At a speech at Rice University, he declared, **“We choose to go to the Moon! We choose to go to the Moon in this decade and do the other things, not because they are easy, but because they are hard; because that goal will serve to organize and measure the best of our energies and skills, because that challenge is one that we are willing to accept, one we are unwilling to postpone, and one we intend to win.”**

To the surprise of many, the **Apollo Program** meet Kennedy’s challenge. **Neil Armstrong** and Buzz Aldrin became the first people to set foot on the moon, on July 21, 1969. Over 300 million people around the world watched the event through their television screens. It was a terrific achievement that more than made up for the bad start in the Space Race. As he stepped off the ladder of the Eagle Lander onto the lunar surface, Armstrong delivered his famous line, **“One small step for man, one giant leap for mankind.”**

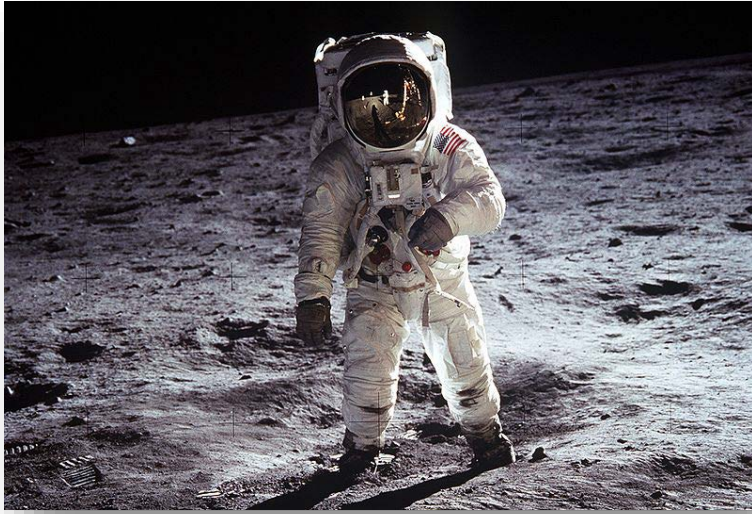
Noong Oktubre 4, 1957, ipinakita ng Unyong Sobyet ang mundo na mayroon silang missiles na maabot ang anumang bahagi ng mundo nang ilunsad nila ang satellite ng Sputnik sa Earth orbit. Matapos ang ilang mga nakakahiya na pagkabigo, at pagkatapos ng apat na buwan ng paghihintay, ang mga Amerikano sa wakas ay matagumpay na nakapaglunsad ng kanilang sariling satellite, Explorer 1, noong Enero 31, 1958.

Noong 1957, inilunsad ng mga Soviets ang unang hayop sa espasyo - isang aso na nagngangalang Laika - at noong Abril 12, 1961, ang kosmonawt ng Sobyet na si Yuri Gagarin ang naging unang tao upang mag-orbita sa Earth. Ito ay isa pang nakakahiyaang suntok sa Estados Unidos at muling ipinakita sa mundo kung paano naging advanced ang mga Soviets.

Inilunsad ng NASA si Alan Shephard, ang unang Amerikano na astronaut sa espasyo noong 1961, ngunit ang Estados Unidos ay nahihirapan sa kanyang komunismang karibal sa Space Race. Noong 1963, si Valentina Tereshkova ang naging unang babae sa espasyo. Bagama't walang partikular na mahalaga na matagpuan sa kalawakan mismo, ang pag-unlad ng programa ng espasyo ay naging isang bagay ng pambansang pagmamataas, at nagsilbi upang isulong ang siyentipikong pananaliksik na ginamit ng militar. Habang ang mga Soviets malinaw na humantong ang paraan sa 1950s, ang mga Amerikano ay ang mga pioneers ng 1960s.

Noong 1961, di-nagtagal pagkatapos ng pagkuha ng tungkulin, hinamon ni Pangulong John F. Kennedy (JFK) ang Estados Unidos upang mapunta ang isang tao sa buwan bago matapos ang dekada. Noong panahong iyon, imposible ang gayong misyon. Napakalaking pinansiyal, at mga mapagkukunan ng tao ay kinakailangan upang gawin ang kanyang layuning ng isang katotohanan ngunit Kennedy naniniwala na ito ay nagkakahalaga ang presyo. Sa isang pananalita sa Rice University, ipinahayag niya, "Pinipili nating pumunta sa Buwan! Pinipili nating pumunta sa Buwan sa dekada na ito at gawin ang iba pang mga bagay, hindi dahil madali sila, ngunit dahil sila ay mahirap; dahil ang layuning iyan ay maglilingkod upang maisaayos at masusukat ang pinakamabuti sa aming mga lakas at kasanayan, dahil ang hamong iyon ay isa na nais nating tanggapin, ang isa na ayaw nating ipagpaliban, at ang nais nating manalo."

Sa sorpresa ng marami, natutugunan ng Apollo Program ang hamon ni Kennedy. Si Neil Armstrong at Buzz Aldrin ang naging unang mga tao na nakatuntong sa buwan, noong Hulyo 21, 1969. Higit sa 300 milyong tao sa buong mundo ang nagmasid sa kaganapan sa pamamagitan ng kanilang mga screen sa telebisyon. Ito ay isang napakalakas na tagumpay na higit sa ginawa para sa masamang pagsisimula sa Space Race. Nang yumukod siya sa hagdan ng Eagle Lander papunta sa ibabaw ng buwan, ibinigay ni Armstrong ang kanyang sikat na linya, "Isang maliit na hakbang para sa tao, isang higitang hakbang para sa sangkatauhan."

Primary Source: Photograph

Astronaut Buzz Aldrin on the surface of the moon.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Astronaut Buzz Aldrin sa ibabaw ng buwan.

By landing on the Moon, the Americans had decisively won the Space Race. While both the United States and the Soviet Union, as well as European nations, China, Japan, and a host of other countries continued to explore the heavens, the era of the Space Race, which coincided with the Arms Race is over.

In the end, the exploration of space advanced our understanding of the universe, but provided a host of benefits for everyday life that we often do not realize are consequences of the rush to beat the Soviets during the Cold War. For example, the network of satellites that provide locations (GPS) and satellites that transmit television, radio and internet signals around the world, as well as weather satellites that track dangerous storms are products of the intense competition of the 1950s and 1960s.

Many technologies that were first developed for the space program have been spun off and are now found in everyday products. Invisible braces, memory foam mattresses, solar panels, ski boots, UV-blocking sunglasses, and cordless tools are all children of the space program.

1960 ELECTION

In the **1960 presidential election**, the incumbent president Republican Dwight D. Eisenhower had already served two terms and thus was not eligible to run again. The Republican Party nominated Richard Nixon, Eisenhower's vice president, while the Democrats nominated John F. Kennedy, a senator from Massachusetts. It was one of the closest elections in American history.

Senator Kennedy initially faced opposition from some Democratic Party elders who claimed he was too young and inexperienced to be

Sa pamamagitan ng pag-landing sa Buwan, ang mga Amerikano ay nanalo sa Space Race. Habang ang parehong Estados Unidos at Unyong Sobyet, pati na rin ang mga bansang European, Tsina, Japan, at maraming iba pang mga bansa ay patuloy na galugarin ang mga kalangitan, ang panahon ng Space Race, na coincided sa Arms Race ay tapos na.

Sa wakas, ang paggalugad ng espasyo ay nagpapaunlad ng aming pag-unawa sa uniberso, ngunit nagbigay ng maraming benepisyo para sa pang-araw-araw na buhay na madalas naming hindi nauunawaan ay ang mga kahihinatnan ng pagmamadali upang matalo ang mga Sobyet sa panahon ng Cold War. Halimbawa, ang network ng mga satellite na nagbibigay ng mga lokasyon (GPS) at mga satellite na nagpapadala ng mga telebisyon, radyo at mga signal ng internet sa buong mundo, pati na rin ang mga satelayt ng panahon na sumusubaybay sa mapanganib na bagyo ay mga produkto ng matinding kumpetisyon ng dekada 1950s at 1960s.

Maraming mga teknolohiya na unang binuo para sa programa ng espasyo ay na-spun off at ngayon ay matatagpuan sa araw-araw na mga produkto. Invisible braces, memory foam mattresses, solar panels, ski boots, UV-blocking sunglasses, at cordless tools ang lahat ng mga bata sa programang espasyo.

1960 HALALAN

Noong 1960 ang halalan sa pampanguluhan, ang kasalukuyang nanunungkulan na Republikano na si Dwight D. Eisenhower ay nagsilbi na ng dalawang termino at sa gayon ay hindi karapat-dapat na tumakbo muli. Inihalal ng Partidong Republikano si Richard Nixon, ang bise presidente ni Eisenhower, habang hinirang ng mga Demokratiko si John F. Kennedy, isang senador mula sa Massachusetts. Isa ito sa pinakamalapit na halalan sa kasaysayan ng Amerika.

Sinimulan ni Senador Kennedy ang pagsalungat mula sa ilang mga matatanda ng Demokratikong Partido na inaangkin na siya ay bata pa at walang karanasan na maging

president. However, JFK, as he came to be known, had an effective campaigning strategy even in the primaries.

At the Republican National Convention, Nixon was the overwhelming choice of the delegates. Nixon chose United Nations Ambassador Henry Cabot Lodge, Jr. to be his running mate. Lodge's foreign-policy credentials fit into Nixon's strategy of campaigning more on foreign policy than domestic policy.

Both Kennedy and Nixon drew large and enthusiastic crowds throughout the campaign. In August of 1960, most polls gave Nixon a lead over Kennedy. However, Nixon was plagued by bad luck throughout the fall campaign. In August, President Eisenhower was asked to name some important ideas that Nixon had contributed to his administration. When he hesitated, it made it seem as though Nixon hadn't been involved in any of Eisenhower's important decisions. In addition, Nixon had to cease campaigning for two weeks early in the campaign to recover from a knee injury. Despite this delay in campaigning, he refused to abandon his pledge to visit all 50 states. Thus, he ended up wasting time visiting states that he had no chance of winning and states that had few electoral votes.

Kennedy benefited from his selection of Texas Senator **Lyndon B. Johnson** as his running mate. Johnson vigorously campaigned for Kennedy and was instrumental in helping to carry several Southern states. Lodge, on the other hand, ran a lethargic campaign and made additional mistakes that hurt Nixon.

The key turning point of the campaign was the four **Kennedy-Nixon debates**. These were the first televised presidential debates, and they attracted enormous publicity. In the first debate, Nixon looked pale, sickly, underweight, and tired as a result of his hospital stay. Kennedy, by contrast, appeared strong, confident, and relaxed during the debate.

The election on November 8, 1960 remains one of the most famous election nights in American history. In the national popular vote, Kennedy beat Nixon by just one tenth of one percentage point (0.1%)—the closest popular-vote margin of the 20th century. In the Electoral College, Kennedy's victory was larger, as he took 303 electoral votes to Nixon's 219.

pangulo. Gayunman, ang JFK, nang siya ay kilala, ay nagkaroon ng isang epektibong diskarte sa kampanya kahit na sa mga primarya.

Sa Republican National Convention, ang Nixon ay napakalaki ng pagpili ng mga delegado. Pinili ni Nixon si Ambassador ng United Nations na si Henry Cabot Lodge, Jr. upang maging kanyang running mate. Ang kredensyal ng mga banyagang patakaran ng Lodge ay nababagay sa estratehiya ni Nixon na higit na kumokontrol sa patakarang panlabas kaysa sa lokal na patakaran.

Ang parehong Kennedy at Nixon ay nagdusa ng malaki at masigasig na mga madla sa buong kampanya. Noong Agosto ng 1960, ang karamihan sa mga botohan ay nagbigay kay Nixon ng pangunguna sa Kennedy. Gayunpaman, si Nixon ay nasasaktan ng masamang kapalaran sa buong kampanya ng taglagas. Noong Agosto, hiniling si Pangulong Eisenhower na pangalanan ang ilang mahahalagang ideya na iniambag ni Nixon sa kanyang administrasyon. Nang hesitated siya, ginawa ito tila na parang Nixon ay hindi kasangkot sa alinman sa mga mahalagang desisyon ng Eisenhower. Bilang karagdagan, kinailangan ni Nixon na huminto sa kampanya para sa dalawang linggo nang maaga sa kampanya upang mabawi mula sa isang pinsala sa tuhod. Sa kabila ng pagkaantala na ito sa kampanya, tumanggi siyang iwanan ang kanyang pangako upang bisitahin ang lahat ng 50 estado. Kaya, natapos na niya ang pag-aaksaya ng oras ng pagbisita sa mga estado na wala siyang posibilidad na manalo at ipahayag na may ilang mga boto sa eleksyon.

Nakinabang si Kennedy mula sa kanyang pagpili ng Texas Senator Lyndon B. Johnson bilang kanyang running mate. Masigla ang kampanya ni Johnson para kay Kennedy at naging instrumento sa pagtulong na magdala ng ilang mga estado sa Timog. Ang Lodge, sa kabilang banda, ay tumakbo ng isang kampanyang mapanglaw at gumawa ng karagdagan mga pagkakamali na nasaktan Nixon.

Ang pangunahing punto ng kampanya ay ang apat na debate ng Kennedy-Nixon. Ang mga ito ay ang unang televised pampanguluhan debate, at sila attracted napakalaking publikidad. Sa unang debate, si Nixon ay maputla, may sakit, kulang sa timbang, at pagod bilang resulta ng kanyang pamamalagi sa ospital. Sa kabilang banda, si Kennedy ay lumakas, tiwala, at nakakarela sa panahon ng debate.

Ang halalan sa Nobyembre 8, 1960 ay nananatiling isa sa pinaka sikat na gabi ng halalan sa kasaysayan ng Amerika. Sa pambansang popular na boto, si Kennedy ay nagtalo ng Nixon sa pamamagitan lamang ng isang ikasampung bahagi ng isang porsyento na punto (0.1%) - ang pinakamalapit na popular na boto na margin ng ika-20 siglo. Sa Electoral College, ang tagumpay ni Kennedy ay mas malaki, habang kinuha niya ang 303 na halalan sa 219 Nixon.

Primary Source: Photograph

Kennedy and Nixon held three live debates, the first televised debates in presidential election history.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Si Kennedy at Nixon ay humawak ng tatlong live na debate, ang unang televised debate sa kasaysayan ng eleksiyon ng eleksiyon.

THE NEW FRONTIER

Compared to Eisenhower, President Kennedy was young and glamorous. The youngest president ever elected, Kennedy and his stylish wife Jacqueline had two young children. The Kennedys were exciting, attractive and energetic. Before the inauguration, the Kennedys had even attended a ball hosted by Hollywood superstar Frank Sinatra.

Kennedy and most of his advisors were part of a new generation, later labeled the Greatest Generation, who were among the GIs and Rosie the Riveters who had sacrificed so much to win World War II. Highlighting the transition of power from the leaders of that war to the men and women who had been its soldiers, Kennedy said, “Let the word go forth from this time and place, to friend and foe alike, that **the torch has been passed to a new generation of Americans**, born in this century, tempered by war, disciplined by a hard and bitter peace...”

He went on to confirm his willingness to stand up to communism and support nations around the world who were on the front lines of the Cold War. “Let every nation know, whether it wishes us well or ill, that we shall pay any price, bear any burden, meet any hardship, support any friend, oppose any foe, to assure the survival and the success of liberty. This much we pledge – and more.”

Kennedy had described the future he wanted to build as a **New Frontier**, and he brought with him to the White House a group of young, visionary advisors who became known as the **New Frontiersmen**. Among them

ANG BAGONG FRONTIER

Kung ihahambing sa Eisenhower, si Pangulong Kennedy ay bata pa at kaakit-akit. Ang pinakabatang pangulo ay palaging inihalal, si Kennedy at ang kanyang makabagong asawa na si Jacqueline ay nagkaroon ng dalawang maliliit na bata. Ang Kennedys ay kapana-panabik, kaakit-akit at masigla. Bago ang pag-inagurasyon, kahit na ang Kennedys ay pumasok sa isang bola na naka-host sa Hollywood superstar Frank Sinatra.

Si Kennedy at ang karamihan sa kanyang mga tagapayo ay bahagi ng isang bagong henerasyon, na kalaunan ay may label na ang Greatest Generation, na kabilang sa GIs at Rosie the Riveters na naghain kaya ng maraming upang manalo ng World War II. Pinatingkad ang paglipat ng kapangyarihan mula sa mga lider ng digmaang iyon sa mga kalalakihan at kababaihan na mga sundalo nito, sinabi ni Kennedy, “Hayaan ang salita na lumabas mula sa panahong ito at lugar, sa kaibigan at kaaway, na ang sulo ay naipasa sa isang bagong henerasyon ng mga Amerikano, na ipinanganak sa siglong ito, na sinalanta ng digmaan, disiplinado ng isang mahirap at mapait na kapayapaan ... ”

Nagpapatuloy siya upang kumpirmahin ang kanyang pagpayag na manindigan sa komunismo at suportahan ang mga bansa sa buong mundo na nasa harap ng mga linya ng Cold War. “Alam ng lahat ng bansa, kung ito ay maaring mabuti o masama sa amin, na babayaran namin ang anumang presyo, magdala ng anumang pasanin, matugunan ang anumang kahirapan, suportahan ang sinumang kaibigan, tutulan ang anumang kaaway, upang tiyakin ang kaligtasan ng buhay at ang tagumpay ng kalayaan. Ito ang aming pangako - at higit pa.”

Inilarawan ni Kennedy ang hinaharap na gusto niyang magtayo bilang New Frontier, at dinala niya sa White House ang isang grupo ng mga batang tagapayo, pangitain na nakilala bilang New Frontiersmen. Kabilang sa mga ito ang

were his brother Robert “Bobby” Kennedy who served as Attorney General and Dean Rusk the Secretary of State. Kennedy tapped Robert McNamara, formerly the President of the Ford Motor Company, to be Secretary of Defense. A brilliant lawyer, Ted Sorenson became one of Kennedy’s closest advisors and the speechwriter who drafted many of the president’s most famous lines.

The excitement that surrounded Kennedy everywhere he went eventually gave rise to the myth of his presidency as a modern Camelot. Like the Camelot of King Arthur and the Knights of the Round Table, Kennedy’s administration was fleeting, full of hope, noble struggles, energy and intrigue. After his assassination in 1963, his widow launched the metaphor when she told Life Magazine, “Don’t let it be forgot, that once there was a spot, for one brief shining moment that was known as Camelot... There’ll never be another Camelot again...”

FLEXIBLE RESPONSE

When Kennedy became president in 1960 it was becoming clear that Eisenhower’s strategy of amassing a huge stockpile of nuclear weapons that would enable massive retaliation was becoming obsolete.

Kennedy wanted more options. He wanted to be able to respond to smaller conflicts in other parts of the world without resorting to threats of nuclear annihilation. He cited General Maxwell Taylor’s book “The Uncertain Trumpet” and its conclusion that massive retaliation left the United States with only two choices: defeat on the ground or the resort to the use of nuclear weapons.

Technology had improved since massive retaliation was adopted. Improvements in communication and transportation meant American forces could be deployed more effectively, quickly, and flexibly than before. Advisers persuaded Kennedy that having multiple options would allow the president to apply the appropriate amount of force without risking escalation or losing alternatives. This would improve credibility for deterrence as the United States would now have low-intensity options and therefore would be more likely to use them, rather than massive retaliation’s all-or-nothing options.

Flexible response meant that the military would need to build up its convention forces, not just its nuclear triad, since it might be called on to fight multiple wars simultaneously in different parts of the world, against different types of enemies. Rather than reducing the size of the military, Kennedy greatly increased it, and especially increased the size of the traditional means of warfare: troops, tanks, aircraft, and warships, not just nuclear bombers, missiles and ballistic missile submarines.

kanyang kapatid na si Robert “Bobby” Kennedy na nagsilbi bilang Attorney General at Dean Rusk na Kalihim ng Estado. Kinuha ni Kennedy si Robert McNamara, dating Pangulo ng Ford Motor Company, upang maging Kalihim ng Pagtatanggol. Ang isang mahusay na abogado, si Ted Sorenson ay naging isa sa pinakamalapit na tagapayo ni Kennedy at ang nagsasalita na nagsulat ng marami sa mga pinaka sikat na linya ng pangulo.

Ang kagalakan na nakapalibot kay Kennedy sa lahat ng dako na kanyang pinuntahan sa kalaunan ay nagbunga ng mitolohiya ng kanyang pagkapangulo bilang isang modernong Camelot. Tulad ng Camelot ni King Arthur at ng Knights ng Round Table, ang pamamahala ni Kennedy ay panandalian, puno ng pag-asa, marangal na pakikibaka, enerhiya at intriga. Matapos ang kanyang pagpatay noong 1963, inilunsad ng kanyang bala ang talinghaga nang sabihin niya sa Life Magazine, “Huwag mong kalimutan, na sa sandaling mayroong isang lugar, para sa isang maikling nagniningning na sandali na kilala bilang Camelot ... Mayroong hindi kailanman magiging isa pa Camelot muli ...”

FLEXIBLE RESPONSE

Nang maging presidente si Kennedy noong 1960 ay nagiging malinaw na ang estratehiya ng Eisenhower sa pagtipon ng isang malaking tipon ng mga sandatang nukleyar na nagpapagana ng napakalaking paghihiganti ay naging hindi na ginagamit.

Gusto ni Kennedy ng higit pang mga pagpipilian. Nais niyang makatugon sa mas maliliit na salungatan sa iba pang bahagi ng mundo nang hindi gumamit ng mga banta ng nuklear na paglipol. Binanggit niya ang aklat na “The Uncertain Trumpet” ni General Maxwell Taylor at ang konklusyon nito na ang napakalaking paghihiganti ay umalis sa Estados Unidos na may kalawang pagpipilian lamang: pagkatalo sa lupa o ang resort sa paggamit ng mga sandatang nukleyar.

Ang teknolohiya ay bumuti dahil ang napakalaking paghihiganti ay pinagtibay. Ang mga pagpapabuti sa komunikasyon at transportasyon ay nangangahulugang ang mga pwersang Amerikano ay maaaring maging mas epektibo, mabilis, at may kakayahang umangkop kaysa dati. Hinihikayat ng mga tagapayo si Kennedy na ang pagkakaroon ng maramihang mga opsyon ay magpapahintulot sa presidente na ilapat ang naaangkop na halaga ng puwersa nang hindi mapanganib ang pagdami o pagkawala ng mga alternatibo. Ito ay mapapabuti ang kredibilidad para sa pagpigil bilang ang Estados Unidos ay magkakaroon ngayon ng mga opsyon na mababa ang intensity at samakatuwid ay magiging mas malamang na gamitin ang mga ito, sa halip na mga pagpipilian sa lahat-ng-wala o napakalaking paghihiganti.

Ang tugon na may kakayahang umangkop ay nangangahulugan na kailangan ng militar na itayo ang mga pwersa ng kombensyon nito, hindi lamang ang nuclear triad nito, dahil maaari itong tawagin upang labanan ang maramihang mga digmaan nang sabay-sabay sa iba’t ibang bahagi ng mundo, laban sa iba’t ibang uri ng mga kaaway. Sa halip na mabawasan ang laki ng militar, malaki ang nadagdagan ni Kennedy, at lalong lalo na nadagdagan ang laki ng tradisyunal na paraan ng digma: mga hukbo, mga tangke, sasakyang panghimpapawid, at mga barkong pandigma, hindi lamang ang mga pambobomba ng nuclear, mga missiles at mga submarino ng missile ballistic.

THE PEACE CORPS

President Kennedy understood that the United States and supporters of economic and political freedom would not defeat communism with force alone. Since the struggle between East and West was at its core an ideological struggle, the United States needed to win the hearts and minds of the people of the world. Therefore, he aggressively promoted a new **Peace Corps**. This volunteer program sent young Americans, typically recent college graduates, around the world to provide technical assistance to promote economic development and help promote goodwill toward the United States and its ideas. Kennedy believed that people would choose freedom over communism if they met Americans who wanted to serve others, not just the uniformed soldiers of America's armed forces.

The Peace Corps was an enormous success and continues its work even today. Over its history, nearly 220,000 Americans have served their two-year commitments in more than 140 countries.

THE CUBAN REVOLUTION

One of President Kennedy's first challenges was Cuba. Located just 90 miles south of Florida, Cuba had a long and checkered relationship with the United States. Freed from Spanish colonial rule in 1898 as part of the Spanish-American War, Cuba had enjoyed only partial sovereignty. While the Teller Amendment had promised the United States would ensure Cuban independence after the conclusion of a peace treaty with Spain, the Platt Amendment enshrined America's right to intervene in Cuban affairs.

And intervene they did. At least four times, American troops landed in Cuba to put down rebellions and protect American business interests. The United States had good reason to be interested in Cuba's internal affairs. American companies controlled 60% of the island's sugar cane industry.

In the 1930s the United States supported a coup led by **Fulgencio Batista** who went on to rule Cuba for nearly 20 years. The Batista era witnessed the almost complete domination of Cuba's economy by the United States, as the number of American corporations continued to swell. Corruption was rife and Havana became a popular sanctuary for American organized crime. Of course, Batista and his cronies used their positions in government to enrich themselves.

In 1958, a young lawyer named **Fidel Castro** initiated a rebellion against Batista and his regime. From his bases in the mountains of the interior, Castro capitalized on popular discontent and growing anti-American feeling to turn the people against the government. In January 1959,

ANG CORPS NG KAPAYAPAAAN

Naintindihan ni Pangulong Kennedy na ang Estados Unidos at mga tagasuporta ng kalayaan sa ekonomiya at pampulitika ay hindi makakatalo ng komunismo na may puwersa lamang. Yamang ang pakikibaka sa pagitan ng Silangan at Kanluran ay nasa core ng isang pakikibakang ideolohiya, kailangan ng Estados Unidos na manalo sa mga puso at isipan ng mga tao sa mundo. Samakatuwid, siya ay agresibo na nagtaguyod ng isang bagong Peace Corps. Ang programang ito ng volunteer ay nagpadala ng mga batang Amerikano, kadalasang kamakailan-lamang na nagtapos sa kolehiyo, sa buong mundo upang magbigay ng teknikal na tulong upang itaguyod ang pagpapaunlad ng ekonomiya at tulungang itaguyod ang tapat na kalooban sa Estados Unidos at mga ideya nito. Naniniwala si Kennedy na pipili ng mga tao ang kalayaan sa komunismo kung nakilala nila ang mga Amerikano na gustong maglingkod sa iba, hindi lamang ang mga naka-unipormeng sundalo ng mga armadong puwersa ng Amerika.

Ang Kapayapaan Corps ay isang napakalaking tagumpay at patuloy na gumagana nito kahit na ngayon. Sa ibabaw ng kasaysayan nito, halos 220,000 Amerikano ang nagsilbi sa kanilang dalawang-taon na pagtatatalaga sa higit sa 140 mga bansa.

ANG REBOLUSYON NG CUBAN

Isa sa mga unang hamon ni Pangulong Kennedy ay ang Cuba. Na matatagpuan lamang 90 kilometro sa timog ng Florida, ang Cuba ay may mahaba at napapalitan na kaugnayan sa Estados Unidos. Pinalaya mula sa kolonyal na panuntunan ng Espanyol noong 1898 bilang bahagi ng Digmaang Espanyol-Amerikano, ang Cuba ay nagkaroon lamang ng bahagyang soberanya. Habang ipinangako ng Susog sa Teller na tiyakin ng Estados Unidos ang kasarinlan ng Cuban matapos ang pagtatapos ng kasunduan sa kapayapaan sa Espanya, iningatan ng Platt Amendment ang karapatan ng Amerika na makialam sa mga gawain ng Cuba.

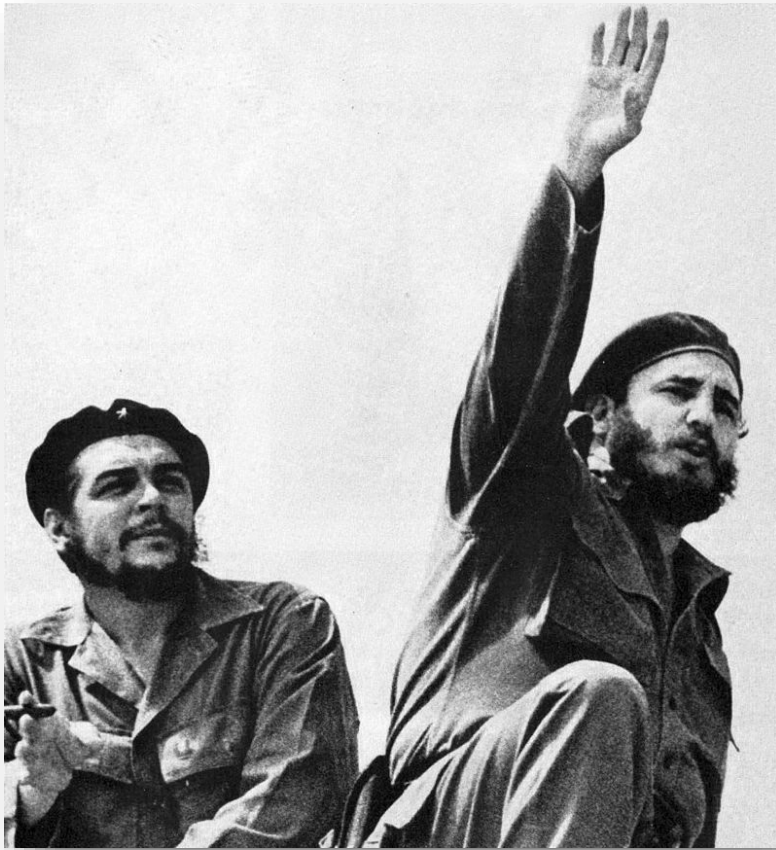
At pumipigil sila. Hindi bababa sa apat na beses, ang mga tropang Amerikano ay tumungo sa Cuba upang ibagsak ang mga rebelyon at protektahan ang mga interes sa negosyo ng Amerika. May magandang dahilan ang Estados Unidos na maging interesado sa mga panloob na gawain ng Cuba. Kinokontrol ng mga kumpanyang Amerikano ang 60% ng industriya ng tubo ng isla.

Noong 1930, sinusupportahan ng Estados Unidos ang isang coup na pinamumunuan ni Fulgencio Batista na namuno sa Cuba sa loob ng halos 20 taon. Ang panahon ng Batista ay nakasaksi ng halos kumpletong dominasyon ng ekonomiya ng Cuba sa pamamagitan ng Estados Unidos, habang ang bilang ng mga korporasyong Amerikano ay patuloy na bumubuluso. Ang korupsiyon ay napakarami at naging isang sikat na santuwaryo sa Havana para sa organisadong krimen ng Amerika. Siyempre, ginamit ni Batista at ng kanyang mga kroni ang kanilang mga posisyon sa pamahalaan upang mapagbuti ang kanilang sarili.

Noong 1958, isang kabataang abogado na nagtingalanagang Fidel Castro ang nagsimula ng paghihimagsik laban kay Batista at sa kanyang rehimen. Mula sa kanyang mga base sa mga bundok ng interior, pinalaki ni Castro ang popular na kawalang-kasiyahan at lumalaking pakiramdam ng anti-Amerikano upang ibaling ang mga tao laban sa pamahalaan. Noong Enero 1959, sinimulan ni Castro at ng

Castro and his rebel army marched into the cities of Santiago de Cuba and Havana. Batista fled to Spain.

At first, Kennedy supported the Cuban Revolution. Castro was seen by many Americans as a breath of fresh air. Although Batista had protected American businesses in Cuba, Castro might promote democracy, which Batista had not. However, it soon became clear that Castro had more communist leanings. His new government nationalized the wealthy organizations and business of the island. They took possession of the Catholic Church and the estates of the mafia dons. They seized American sugar plantations. Thousands of upper class Cubans moved to South Florida to escape Castro.

The **Central Intelligence Agency (CIA)** mounted a concerted effort to assassinate Castro. The assassination attempts included exploding and poisoned cigars, a tuberculosis-infected scuba-diving suit (Castro loved cigars and scuba diving), a ballpoint pen containing a hypodermic syringe preloaded with lethal poison, bombings and other more straight forward mafia-style execution endeavors. While all of these plots failed, they

kanyang rebeldeng hukbo ang mga lungsod ng Santiago de Cuba at Havana. Batista tumakas sa Espanya.

Noong una, sinusuportahan ni Kennedy ang Cuban Revolution. Si Castro ay nakita ng maraming mga Amerikano bilang isang hininga ng sariwang hangin. Bagaman pinoprotektahan ni Batista ang mga negosyo ng Amerika sa Cuba, maaaring itaguyod ni Castro ang demokrasya, kung saan wala si Batista. Gayunpaman, sa lalong madaling panahon ay naging malinaw na si Castro ay may higit pang mga komunistang leanings. Ang kanyang bagong pamahalaan ay nasyonalisa ng mga mayayamang organisasyon at negosyo ng isla. Kinuha nila ang pag-aari ng Simbahang Katoliko at ng mga estatuwa ng mga dukha ng mafia. Kinuha nila ang mga plantasyon ng asukal sa Amerika. Libu-libong mga nasa itaas na klase Cubans inilipat sa South Florida upang makatakas Castro.

Primary Source: Photograph

Fidel Castro (right) and his second-in-command, Ernesto "Che" Guevara.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Si Fidel Castro (kanan) at ang kanyang pangalawang-command, si Ernesto "Che" Guevara.

Ang Central Intelligence Agency (CIA) ay sumang-ayon sa isang pagsisikap upang patayin si Castro. Ang mga pagtatangka sa assassination ay kasama ang mga sumasabog at poisoned cigars, isang suit-scuba diving suit ng Tuberculosis (Castro na gustung-gusto ng mga tabako at scuba diving), isang ballpoint pen na naglalaman ng hypodermic syringe na puno ng lethal poison, mga pambobomba at iba pang mas matuwid na mafia-style execution endeavors. Habang ang lahat ng mga plots nabigo, kumbinsido sila Castro na ang mga Amerikano ay

convinced Castro that the Americans were out to get him, which they were, and that he needed protection from the Soviet Union.

On April 17, 1961, President John F. Kennedy authorized the most brazen attack on Cuba, using 1,500 CIA-trained Cuban exiles. The exiles were to invade Cuba through the **Bay of Pigs** in southwestern Cuba. The forces made many mistakes. The Cuban people did not rise up against Castro as expected and trapped on the beach they urgently called to Washington for American air support. Kennedy, who had naively believed his CIA advisors when they told him the plan was flawless, hesitated. He did not want to become involved in an outright war with Cuba. He refused to send in the air force. Within days, Castro's forces crushed the exiles. It was a humiliating defeat for the new president. Kennedy never trusted military or intelligence advice again, and the Soviet Union concluded that Kennedy was a weak leader. The invasion also angered many Latin-American nations who saw it, yet again, as American arrogance and disrespect for their sovereignty.

THE CUBAN MISSILE CRISIS

In 1962, the Soviet Union was falling desperately behind the United States in the arms race. Soviet missiles were only powerful enough to be launched against Europe but American missiles were capable of striking the entire Soviet Union. In late April 1962, Soviet Premier **Nikita Khrushchev** conceived the idea of placing intermediate-range missiles in Cuba. A deployment in Cuba would double the Soviet strategic arsenal and provide a real deterrent to a potential attack against the Soviet Union.

Meanwhile, Fidel Castro was looking for a way to defend his island nation from another attack by the United States. Since the failed Bay of Pigs invasion, Castro believed a second attack was inevitable. He approved of Khrushchev's plan to place missiles on the island.

The resulting confrontation between President Kennedy and Premier Khrushchev is considered by many historians to be the climactic moment of the Cold War. The **Cuban Missile Crisis**, as it is now known, was closest the world ever came to nuclear war.

The crisis began on October 15, 1962 when reconnaissance photographs taken by **U-2** spy planes revealed Soviet missile sites under construction in Cuba. Kennedy convened a special committee of twelve of his most important advisers to help him handle the crisis. After seven days of secret and intense debate, this executive committee, or **EX-COMM**, concluded that it had to impose a naval quarantine around Cuba, which would prevent the arrival of more Soviet offensive weapons on the island.

upang makakuha ng kanya, na kung saan sila ay, at na kailangan niya ng proteksyon mula sa Sobyet Union.

Noong Abril 17, 1961, pinayagan ni Pangulong John F. Kennedy ang pinaka-bastos na pag-atake sa Cuba, gamit ang 1,500 CIA na sinanay na mga Cuban exile. Ang mga exiles ay upang lusubin ang Cuba sa pamamagitan ng Bay of Pigs sa timog-kanluran Cuba. Ang mga pwersa ay gumawa ng maraming pagkakamali. Ang mga tao ng Cuban ay hindi tumindig laban kay Castro tulad ng inaasahan at nakulong sa beach na kanilang pinilit na tumawag sa Washington para sa American air support. Si Kennedy, na naniniwala na ang kanyang mga tagapayo sa CIA nang sabihin nila sa kanya ang plano ay walang kamali-mali, ay nag-aalinlangan. Hindi niya nais na maging kasangkot sa isang tahasang digmaan sa Cuba. Tumanggi siyang magpadala ng hukbong panghimpapawid. Sa loob ng ilang araw, pinutol ng mga pwersa ni Castro ang mga bihag. Ito ay nakakahiya na pagkatalo para sa bagong pangulo. Si Kennedy ay hindi kailanman nagtiwala sa payo ng militar o paniktik muli, at napagpasyahan ng Unyong Sobyet na si Kennedy ay isang mahinang pinuno. Ang pagsalakay ay napinsala rin ng maraming mga bansa ng Latin-Amerikano na nakakita nito, gayunpaman, bilang pagmamataas at walang paggalang sa Amerikano para sa kanilang soberanya.

ANG CUBAN MISSILE CRISIS

Noong 1962, ang Unyong Sobyet ay lubhang nahuhulog sa likod ng Estados Unidos sa lahi ng armas. Ang mga Sobyet na missiles ay may sapat lamang na kakayahang ilunsad laban sa Europa ngunit ang mga misyong Amerikano ay may kakayahang sumailalim sa buong Unyong Sobyet. Noong huling bahagi ng Abril 1962, inilahad ni Sobyet na Premier Nikita Khrushchev ang ideya ng paglalagay ng mga intermediate-range missiles sa Cuba. Ang pag-deploy sa Cuba ay doblehin ang strategic na arsenal ng Sobyet at magkakaloob ng isang tunay na nagpapaudlot sa posibleng pag-atake laban sa Unyong Sobyet.

Samantala, hinahanap ni Fidel Castro ang isang paraan upang ipagtanggol ang kanyang islang bansa mula sa isa pang pag-atake ng Estados Unidos. Dahil ang pagbagsak ng Bay of Pigs invasion, naniwala si Castro na ang pangalawang atake ay hindi maiiwasan. Inaprubahan niya ang plano ni Khrushchev na maglagay ng mga missiles sa isla.

Ang nagresultang kompromasyon sa pagitan ni Pangulong Kennedy at Premier Khrushchev ay isinasalang-alang ng maraming mga mananalaysay na maging ang climactic sandali ng Cold War. Ang Cuban Missile Crisis, na kilala na ngayon, ay pinakamalapit sa mundo na nanggaling sa digmaang nuklear.

Ang krisis ay nagsimula noong Oktubre 15, 1962 kapag ang mga litrato ng pagmamamanman sa kilos na kinuha ng mga U-2 na mga himpilan ng ispya ay nagsiwalat ng mga site ng Sobyet na missile na under construction sa Cuba. Nagtipun-tipon si Kennedy ng isang espesyal na komite ng labindalawa sa kanyang pinakamahahalagang tagapayo upang matulungan siyang hawakan ang krisis. Pagkatapos ng pitong araw ng lihim at matinding debate, ang komite ng ehekutibong ito, o EX-COMM, ay nagpasiya na dapat itong magpatay ng kuwarentenas ng hukbong-dagat sa paligid ng Cuba, na hahadlang sa pagdating ng higit pang mga sandatang sandata ng Sobyet sa isla.

On October 22, Kennedy announced the discovery of the missile installations to the public and his decision to quarantine the island in an evening television address. He was somber and sought to project an air of determination. He demanded that the Soviets remove all of their offensive weapons from Cuba. Since a naval **blockade** is technically an act of war according to international law, Kennedy euphemistically called it a quarantine.

Khrushchev reacted furiously. In a letter and speech on October 24, he called Kennedy's bluff. He wrote, "If you weigh the present situation with a cool head without giving way to passion, you will understand that the Soviet Union cannot afford not to decline the despotic demands of the USA." He said that the quarantine was an illegal act of aggression that Soviet ships would be instructed to ignore, and that Kennedy's actions might lead to war.

The United Nations Security Council convened to deal with the mounting crisis. The Soviets had publicly claimed that they were not installing nuclear missiles in Cuba, and that their support for Castro was purely defensive. Many nations believed that Kennedy was concocting an excuse to invade the island and depose Castro after his first attempt at the Bay of Pigs had failed. On October 25, Kennedy's ambassador to the United Nations, **Adlai Stevenson** confronted, Soviet Ambassador Valerian Zorin in an emergency meeting of the Security Council. The resulting exchange is now one of the most famous moments in United Nations history.

Stevenson began, "All right sir, let me ask you one simple question. Do you, Ambassador Zorin, deny that the U.S.S.R has placed and is placing medium and intermediate range missiles and sites in Cuba? Yes or no? Don't wait for the translation: yes or no?"

Zorin responded, "I am not in an American courtroom, sir, and therefore I do not wish to answer a question that is put to me in the fashion in which a prosecutor does. In due course, sir, you will have your reply. Do not worry."

Stevenson, not about to let the Soviets off the hook, replied, "You are in the court of world opinion right now and you can answer yes or no."

Zorin tried to brush Stevenson off. "Sir, will you please continue your statement. You will have your answer in due course." But Stevenson was tenacious. "I am prepared to wait for my answer until hell freezes over, if that's your decision. And I'm also prepared to present the evidence in this room."

With that, Stevenson's aids brought out poster-sized copies of the U-2 photographs of the Soviet missile sites in Cuba. The incontrovertible evidence as Stevenson called it, turned the world against the Soviet

Noong Oktubre 22, inihayag ni Kennedy ang pagtuklas ng mga instalasyon ng misayl sa publiko at ang kanyang desisyon na kuwarentenahin ang isla sa isang pang-gabi na telebisyon. Siya ay malungkot at hinahangad na mag-usapan ang isang determinasyon. Hiniling niya na alisin ng mga Sobyet ang lahat ng kanilang mga sandatang sandata mula sa Cuba. Dahil ang isang blockade ng hukbong-dagat ay technically isang gawa ng digmaan ayon sa internasyonal na batas, Kennedy euphemistically tinatawag na ito ng kuwarentenas.

Si Khrushchev ay tumugon nang marahas. Sa isang liham at pananalita noong Oktubre 24, tinawag niya ang kabulukan ni Kennedy. Isinulat niya, "Kung timbangin mo ang kasalukuyang sitwasyon na may isang cool na ulo na walang pagbibigay ng paraan sa pag-iibigan, maunawaan mo na ang Unyong Sobyet ay hindi maaaring kayang tanggihan ang mga despotiko na hinihingi ng USA." Sinabi niya na ang kuwarentenas ay isang iligal na aksyon ng agresyon na ang mga sasakyang Sobyet ay tuturuan na huwag pansinin, at ang mga pagkilos ni Kennedy ay maaaring humantong sa digmaan.

Ang Konseho ng Seguridad ng Nagkakaisa ng Estados Unidos ay nagtipun-tipon upang harapin ang pagsulong ng krisis. Ang mga Sobyet ay nag-angkin sa publiko na hindi sila nag-i-install ng nuclear missiles sa Cuba, at ang kanilang suporta para kay Castro ay purong nagtatanggol. Maraming bansa ang naniwala na si Kennedy ay nagtaguyod ng isang dahilan upang lusubin ang isla at itatapon si Castro matapos ang kanyang unang pagtatangka sa Bay of Pigs ay nabigo. Noong Oktubre 25, ang embahador ni Kennedy sa United Nations, si Adlai Stevenson ay nakaharap, ang Sobyet Ambassador na si Valerian Zorin sa isang emergency meeting ng Security Council. Ang nagresultang palitan ngayon ay isa sa pinakasikat na sandali sa kasaysayan ng United Nations.

Sinimulan ni Stevenson, "Tama po sir, ipaalam sa akin ang isang simpleng tanong. Huwag kang, Ambassador Zorin, tanggihan na ang U.S.S.R ay inilagay at inilalagay ang daluyan at intermediate range missiles at mga site sa Cuba? Oo o Hindi? Huwag maghintay para sa pagsasalin: oo o hindi?"

Tumugon si Zorin, "Hindi ako nasa American courtroom, ginoo, at sa gayon ay ayaw kong sagutin ang isang katanungan na inilagay sa akin sa paraan kung saan ginagawa ng isang tagausig. Sa tamang panahon, ginoo, magkakaroon ka ng iyong tugon. Huwag kang mag-alala."

Sinabi ni Stevenson, hindi tungkol sa pagpapaalis ng mga Sobyet, "Nasa korte kayo ng opinyon ng mundo ngayon at maaari mong sagutin ang oo o hindi."

Sinubukan ni Zorin na magsipilyo si Stevenson. "Sir, pakiusap mong ipagpatuloy ang iyong pahayag. Magkakaroon ka ng iyong sagot sa angkop na kurso. "Ngunit si Stevenson ay mahigpit. "Ako ay handa na maghintay para sa aking sagot hanggang sa impyerno freezes higit sa, kung iyon ang iyong desisyon. At handa din akong ipakita ang katibayan sa kuwartong ito. "

Dahil dito, ang mga tulong ni Stevenson ay nagdala ng mga kopyang may kasamang poster na mga litrato ng U-2 ng mga site ng misyon sa Sobyet sa Cuba. Ang hindi mapag-aalinlanganan na katibayan na tinawag ito ni Stevenson, pinalitan ang mundo laban sa Unyong Sobyet. Maliwanag,

Union. Clearly, it was not Kennedy, but Khrushchev who had put the crisis in motion.

hindi ito si Kennedy, kundi si Khrushchev na naglagay ng krisis sa paggalaw.

Primary Source: Photograph

Adlai Stevenson's presentation to the Security Council in the midst of the Cuban Missile Crisis.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang pagtatanghal ni Adlai Stevenson sa Konseho ng Seguridad sa gitna ng Crisis Missile Cuban.

On October 26, Khrushchev cabled an impassioned letter to Kennedy. He proposed removing the Soviet missiles and personnel for Cuba if the United States would guarantee not to invade the island or attempt to remove Castro.

While the EX-COMM debated Khrushchev's offer, a U-2 was shot down as it flew high over Cuba. The joint chiefs of staff demanded that Kennedy give them the go-ahead to mount an invasion. The Soviets had clearly initiated the war. If Kennedy refused, they argued, it would be the Bay of Pigs all over again.

Kennedy refused anyway.

In the midst of this, Kennedy received a second letter from Khrushchev. This time, the Soviet leader demanding the removal of American missiles in Turkey in exchange for his missiles in Cuba.

This put Kennedy in a terrible position. Time was running out to mount an invasion. If he waited even a day or two, the military could not guarantee that they could destroy the Soviet missiles before they could be launched. Khrushchev's first letter seemed reasonable, but the second letter was more demanding. Perhaps he had lost power and hardliners in Moscow had taken over. Alternatively, it was possible that Khrushchev was terrified Kennedy might actually launch a first strike and he was desperately searching for a way out of the crisis.

The members of EX-COMM all agreed that making a deal with the Soviets was risky. If the Soviets Union could use the threat of missiles in

Noong Oktubre 26, pinalawak ni Khrushchev ang isang sulat sa Kennedy. Ipinanukala niya ang pag-alis ng mga missiles ng Sobyet at mga tauhan para sa Cuba kung gagantiyahan ng Estados Unidos ang hindi pagsalakay sa isla o pagtatangkang alisin si Castro.

Habang pinag-usig ng EX-COMM ang alok ni Khrushchev, isang U-2 ang kinunan habang lumilipad sa Cuba. Ang pinagsamang mga pinuno ng mga tauhan ay humingi na binigyan sila ni Kennedy ng isang pagsulong upang sumalakay. Malinaw na sinimulan ng mga Sobyet ang digmaan. Kung tumanggi si Kennedy, nakipagtalo sila, magiging muli ang Bay of Pigs.

Tumanggi si Kennedy.

Sa gitna nito, nakatanggap si Kennedy ng ikalawang sulat mula kay Khrushchev. Sa pagkakataong ito, hiniling ng lider ng Sobyet na alisin ang mga missiles ng Amerika sa Turkey bilang kapalit ng kanyang mga missiles sa Cuba.

Ito ay naglagay ng Kennedy sa isang kahila-hilakbot na posisyon. Ang oras ay tumatakbo upang i-mount ang isang pagsalakay. Kung naghintay siya kahit isang araw o dalawa, hindi masisiguro ng militar na maaari nilang sirain ang mga missiles ng Sobyet bago sila mailunsad. Ang unang sulat ni Khrushchev ay tila makatwirang, ngunit ang ikalawang sulat ay mas hinihingi. Marahil ay nawalan siya ng kapangyarihan at hardliners sa Moscow ay kinuha. Bilang kahalili, posible na ang Khrushchev ay natakot Kennedy maaaring aktwal na ilunsad ang isang unang welga at siya ay desperately naghahanap ng isang paraan ng krisis.

Ang lahat ng mga miyembro ng EX-COMM ay sumang-ayon na ang pakikitungo sa mga Soviets ay mapanganib. Kung magamit ng Soviets Union ang banta ng mga missiles sa

Cuba to extract concessions from the United States, what would prevent them from trying it again a year or two later? What would they demand next? Berlin?

Finally, the president's younger brother, **Robert Kennedy** suggested ignoring the second letter and publicly agreeing to the terms of the first. However, the United States would secretly agree to remove the missiles from Turkey – many months later – so it would not seem to be part of a deal. He met late on the night of October 27 with Soviet Ambassador Anatoly Dobrynin to pass along the message, and to stress that the Soviets would have to agree the next day, or there would be war.

On October 28, Khrushchev announced that he would dismantle the installations in Cuba and return the missiles to the Soviet Union, expressing his trust that the United States would not invade Cuba. The crisis had lasted 13 days. In the end, Kennedy's cool-headedness, patience, and determination to find a way for Khrushchev to save face payed off. Although the unthinkable had been only hours away, the world had not descended into nuclear war.

Cuba upang kunin ang mga konsesyon mula sa Estados Unidos, ano ang pipigil sa kanila na subukan ito muli isang taon o dalawa mamaya? Ano ang gusto nila sa susunod? Berlin?

Sa wakas, ang nakababatang kapatid na pangulo ng presidente, si Robert Kennedy ay iminungkahi na balewalain ang ikalawang liham at sumang-ayon sa publiko sa mga tuntunin ng una. Gayunpaman, lihim na tinatanggap ng Estados Unidos na alisin ang mga missiles mula sa Turkey - maraming buwan na ang lumipas - kaya hindi ito mukhang bahagi ng isang deal. Nakatagpo siya sa huli ng gabi ng Oktubre 27 sa Sobyet Ambassador na si Anatoly Dobrynin upang ipasa ang mensahe, at idiniin na ang mga Soviets ay kailangang sumang-ayon sa susunod na araw, o magkakaroon ng digmaan.

Noong Oktubre 28, inihayag ni Khrushchev na liliko niya ang mga pag-install sa Cuba at ibalik ang mga missiles sa Unyong Sobyet, na ipinahayag ang kanyang tiwala na ang Estados Unidos ay hindi makakasama sa Cuba. Ang krisis ay tumagal ng 13 araw. Sa wakas, ang cool-headedness, pagtititiis, at determinasyon ni Kennedy upang makahanap ng isang paraan para sa Khrushchev upang i-save ang mukha payed off. Kahit na ang hindi maiisip ay oras lamang ang layo, ang mundo ay hindi nagmula sa digmaang nukleyar.

Primary Source: Photograph

The members of Ex-Comm gathered around a table with President Kennedy at the center during the Cuban Missile Crisis.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang mga miyembro ng Ex-Comm ay nagtipon sa isang table na may Pangulong Kennedy sa sentro sa panahon ng Cuban Missile Crisis.

EFFECTS OF THE CRISIS

The Cuban Missile Crisis had both short-term and long-term effects. Seeing the need for better communication, a direct link was established between the White House and Kremlin. Although in popular culture it is known as the **red telephone** on the president's desk, the hotline was never a telephone line, and no red phones have ever been used. The first implementation used Teletype equipment, then a fax machine, and since 2008, a secure computer link over which messages are exchanged by email.

MGA EPEKTO NG KRISIS

Ang Cuban Missile Crisis ay may parehong panandaliang at pangmatagalang epekto. Nakakakita ng pangangailangan para sa mas mahusay na komunikasyon, isang direktang link ay itinatag sa pagitan ng White House at Kremlin. Kahit na sa sikat na kultura ito ay kilala bilang pulang telepono sa mesa ng presidente, ang hotline ay hindi kailanman isang linya ng telepono, at walang mga pulang telepono ang kailanman na ginamit. Ang unang pagpapatupad ay gumagamit ng Teletype equipment, at pagkatapos ay isang fax machine, at mula noong 2008, isang secure na link ng computer kung saan ang mga mensahe ay ipinagpapalit sa pamamagitan ng email.

The crisis was a great boost for Kennedy. Erasing doubts about his ability to stand up to communists, his reputation as a determined cold warrior was restored. On the other hand, the final compromise was viewed in the Soviet Union as an embarrassment. Two years afterward the **Politburo** forced Khrushchev out of power, replacing him with **Leonid Brezhnev**.

The United States kept its promise never to invade Cuba. Castro remained in power as a communist dictator well into the 21st Century. When he died in 2016 at age 90, his younger brother **Raul** took over, continuing the regime's hold on power. Accepting Castro's government, however, did not mean that relations between the two nations were any warmer. Americans continued to restrict all travel and trade with Cuba. As the decades progressed, Cuba became more and more impoverished. After 54 years of **embargo**, in 2014 President Barack Obama announced a change in policy, allowing direct flights from the United States to Cuba, and granting travel visas for American tourists. Obama himself visited Cuba in 2016. In 2017, the new Trump Administration, weary of being seen as soft on America's enemies, and aware of the importance of Cuban-American voters, cancelled Obama's agreements.

CONCLUSION

The arms race and the brinkmanship that led to the Cuban Missile Crisis were such a dangerous game that Kennedy and Khrushchev nearly let things slip out of control. The nuclear standoff between East and West produced a strange stalemate that seems to have prevented war. But, was this a good way to deal with the Soviets? Was the outcome we achieved worth the price we paid – both financially and in our physical and emotional security?

What do you think? Did American leaders respond wisely to the communist threat?

Ang krisis ay isang malaking tulong para kay Kennedy. Binubura ang mga pagdududa tungkol sa kanyang kakayahang manindigan sa mga komunista, ang kanyang reputasyon bilang isang natukoy na malamig na mandirigma ay naibalik. Sa kabilang panig, ang pangwakas na kompromiso ay tiningnan sa Unyong Sobyet bilang isang kahihyan. Pagkaraan ng dalawang taon, pinwersa ng Politburo si Khrushchev na mawalan ng kapangyarihan, na pinalitan siya ng Leonid Brezhnev.

Tinupad ng Estados Unidos ang pangako nito na hindi kailanman lusubin ang Cuba. Si Castro ay nanatili sa kapangyarihan bilang mahusay na komunistang diktador sa ika-21 Siglo. Nang mamatay siya noong 2016 sa edad na 90, kinuha niya ang kanyang nakababatang kapatid na si Raul, na nagpapatuloy sa paghawak ng rehimen sa kapangyarihan. Gayunpaman, ang pagtanggap sa pamahalaan ni Castro ay hindi nangangahulugan na ang mga relasyon sa pagitan ng dalawang bansa ay mas mainit pa. Patuloy na pinaghihigpitan ng mga Amerikano ang lahat ng paglalakbay at kalakalan sa Cuba. Habang lumalaki ang mga dekada, ang Kuba ay naging mas at mas mahihirap. Pagkatapos ng 54 taon ng embargo, sa 2014 inihayag ni Pangulong Barack Obama ang isang pagbabago sa patakaran, na nagpapahintulot ng mga direktang paglipad mula sa Estados Unidos sa Cuba, at pagbibigay ng mga visa sa paglalakbay para sa mga turista sa Amerika. Si Obama mismo ang dumalaw sa Cuba sa 2016. Sa 2017, ang bagong Trump Administration, napapagod na nakikita bilang malambot sa mga kaaway ng Amerika, at alam ang kahalagahan ng mga Cuban-American na botante, nakansela ang mga kasunduan ni Obama.

KUMPLETO

Ang lahi ng armas at ang brinkmanship na humantong sa Cuban Missile Crisis ay isang mapanganib na laro na halos hindi na kontrolado ni Kennedy at Khrushchev ang mga bagay. Ang nuclear standoff sa pagitan ng Silangan at Kanluran ay gumawa ng isang kakaibang pagkapatas na tila naghadlang sa digmaan. Ngunit, ito ba ay isang mahusay na paraan upang makitungo sa mga Sobyet? Ang kahihinatnan ba nating nakamit ay nagkakahalaga ng presyo na binayaran namin - parehong sa pananalapi at sa ating pisikal at emosyonal na seguridad?

Ano sa tingin mo? Ang mga lider ng Amerika ay matalino na tumugon sa banta ng komunista?

Read a Civil Defense Manual from 1966

Watch video from the Castle Bravo Nuclear Test

Watch the Kennedy's Moon Speech

Watch the Moon Landing

Watch highlights from the Nixon-Kennedy Debates

Watch Kennedy's Inaugural Address

Watch Kennedy's TV Address

Watch Adlai Stevenson at the United Nations

PEOPLE & GROUPS

Curtis LeMay: General who led the Strategic Air Command, responsible for America's nuclear bombers and missiles.

Nuclear Club: The group of countries who have nuclear weapons.

Captain America and Superman: Superheroes who became popular during the Cold War by fighting against communist enemies in comic books.

Laika: A dog. The first animal in space.

Yuri Gagarin: Soviet Cosmonaut and first human in space in 1961.

Alan Shephard: First American in space in 1961.

Valentina Tereshkova: Soviet cosmonaut. She became the first woman in space in 1963.

John F. Kennedy (JFK): Democratic president from 1961-1963. He was president during the Cuban Missile Crisis.

Neil Armstrong: First man to set foot on the Moon in 1969.

Lyndon B. Johnson: Vice president for John F. Kennedy and president from 1963-1968.

New Frontiersmen: The group of young intellectuals who served as Kennedy's advisors.

Fulgencio Batista: Corrupt dictator of Cuba. He was supported by the United States and was overthrown by Castro.

Fidel Castro: Communist leader who led the Cuban Revolution in 1959.

Nikita Khrushchev: Soviet leader from 1953-1964. He was leader during the Cuban Missile Crisis.

Adlai Stevenson: Democratic presidential candidate and ambassador to the United Nations during the Cuban Missile Crisis.

Robert Kennedy: John F. Kennedy's younger brother. He was Attorney General during the Cuban Missile Crisis.

Ex-Comm: The group of experts who advised Kennedy during the Cuban Missile Crisis.

MGA TAO AT MGA GRUPO

Curtis LeMay: Pangkalahatan na humantong ang Strategic Air Command, na responsable para sa mga nuclear bombers at missiles ng Amerika.

Nuclear Club: Ang pangkat ng mga bansa na may mga armas nukleyar.

Captain America at Superman: Mga superhero na naging popular sa panahon ng Cold War sa pamamagitan ng pakikipaglaban sa mga komunistang kaaway sa mga comic book.

Laika: Isang aso. Ang unang hayop sa kalawakan.

Yuri Gagarin: Sobyet Cosmonaut at unang tao sa espasyo noong 1961.

Alan Shephard: Unang Amerikano sa espasyo noong 1961.

Valentina Tereshkova: kosmonotiko ng Sobyet. Siya ang naging unang babae sa espasyo noong 1963.

John F. Kennedy (JFK): Demokratikong pangulo mula 1961-1963. Siya ay pangulo sa panahon ng Cuban Missile Crisis.

Neil Armstrong: Ang unang tao ay naglagay sa Buwan noong 1969.

Lyndon B. Johnson: Vice president para kay John F. Kennedy at presidente mula 1963-1968.

New Frontiersmen: Ang pangkat ng mga batang intelektwal na naglingkod bilang mga tagapayo ni Kennedy.

Fulgencio Batista: Dukha ng diktador ng Cuba. Siya ay suportado ng Estados Unidos at naibagsak ni Castro.

Fidel Castro: Pinuno ng Komunista na namuno sa Cuban Revolution noong 1959.

Nikita Khrushchev: Lider ng Sobyet mula 1953 hanggang 1964. Siya ay lider sa panahon ng Cuban Missile Crisis.

Adlai Stevenson: Demokratikong kandidato ng pangulo at ambasador sa United Nations sa panahon ng Cuban Missile Crisis.

Robert Kennedy: Ang nakababatang kapatid ni John F. Kennedy. Siya ay Abugado Heneral sa panahon ng Cuban Missile Crisis.

Ex-Comm: Ang pangkat ng mga eksperto na nagpapayo kay Kennedy sa panahon ng Krisis sa Cuban Missile.

Politburo: The group of the leaders of the Soviet Union. Roughly equivalent to the President's cabinet.

Leonid Brezhnev: Soviet leader from 1964-1982.

Raul Castro: Fidel Castro's younger brother and leader of Cuba from 2008 to the present.

Politburo: Ang pangkat ng mga pinuno ng Unyong Sobyet. Halos katumbas sa gabinete ng Pangulo.

Leonid Brezhnev: Sobyet na pinuno mula 1964-1982.

Raul Castro: Ang nakababatang kapatid ni Fidel Castro at lider ng Cuba mula 2008 hanggang ngayon.

POLICIES & TREATIES

Compact of Free Association (COFA): Agreement between the US, Marshall Islands, and Federated States of Micronesia.

New Frontier: Kennedy's agenda, including more domestic spending and a shift away from massive retaliation.

MGA PATAKARAN at MGA TREATIES

Compact of Free Association (COFA): Kasunduan sa pagitan ng US, Marshall Islands, at Federated States of Micronesia.

Bagong Frontier: Kennedy's agenda, kabilang ang higit pang mga domestic paggasta at isang shift ang layo mula sa napakalaking paghihiganti.

KEY CONCEPTS

Proliferation: The spread of weapons, especially nuclear weapons to multiple countries.

Nuclear Winter: The time period after a major nuclear exchange during which crops would be destroyed and most humans would starve.

Mutually Assured Destruction (MAD): The situation in which both the United States and Soviet Union could destroy one another in a nuclear exchange. Because starting a war meant assured destruction, no side would start the war.

Blockade: The use of a navy to prevent the entrance and exit of ships from a port.

Embargo: A block on trade.

KEY CONCEPTS

Paglusob: Ang pagkalat ng mga armas, lalo na ang mga sandatang nuklear sa maraming bansa.

Nuclear Winter: Ang tagal ng panahon pagkatapos ng isang pangunahing pagbabagong nuklear sa panahon ng mga pananim ay pupuksain at ang karamihan sa mga tao ay gutom.

Mutually Assured Destruction (MAD): Ang kalagayan kung saan ang Estados Unidos at Unyong Sobyet ay maaaring sirain ang isa't isa sa isang nuclear exchange. Dahil ang pagsisimula ng digmaan ay nangangahulugan ng panatag na pagkawasak, walang panig na magsisimula ng digmaan.

Pagbara: Ang paggamit ng isang hukbong-dagat upang pigilan ang pasukan at paglabas ng mga barko mula sa isang port.

Embargo: Isang bloke sa kalakalan.

GOVERNMENT & MILITARY AGENCIES

Strategic Air Command: The organization in the American military responsible for America's nuclear bombers and missiles.

Civil Defense: The local organizations who plan for disasters such as hurricanes, earthquakes, and nuclear attack.

Apollo Program: NASA program to develop the technology to send a man to the Moon.

Flexible Response: Kennedy's policy of having more conventional (non-nuclear) weapons so that the United States could use military power without resorting to a nuclear attack.

Peace Corps: A group of young American volunteers who travel to developing nations to provide support and help spread goodwill.

Central Intelligence Agency (CIA): America's spy agency.

MGA PAMAHALAAN NG PAMAHALAAN AT MILITARO

Ang madiskarteng Air Command: Ang organisasyon sa Amerikanong militar ang responsable para sa mga pambobomba at missiles ng Amerika.

Tanggulan ng Sibil: Ang mga lokal na organisasyon na nagplano para sa mga kalamidad tulad ng mga bagyo, lindol, at pag-atake sa nuclear.

Apollo Program: NASA na programa upang bumuo ng teknolohiya upang magpadala ng isang tao sa Buwan.

Ang Flexible Response: Ang patakaran ni Kennedy ng pagkakaroon ng higit na maginoo (di-nuklear) na armas upang ang Estados Unidos ay makagamit ng kapangyarihan ng militar na walang resort sa isang nuclear attack.

Peace Corps: Ang isang pangkat ng mga batang Amerikanong boluntaryo na naglalakbay sa mga bansang nag-develop upang magbigay ng suporta at tulong na kumalat sa mabuting kalooban.

Central Intelligence Agency (CIA): spy agency ng Amerika.

SPEECHES

Kennedy's Inaugural Address: President Kennedy's speech in 1961 and occasion of some of his most famous statements.

We Choose to Go to the Moon: Speech by JFK in 1961 in which he challenged America to send a man to the moon before 1970.

Once small step for man, one giant leap for mankind: Armstrong's statement as he stepped onto the Moon's surface.

MGA PANANALITA

Pagsisiyasat ng Kennedy: Ang pahayag ni Pangulong Kennedy noong 1961 at okasyon ng ilan sa kanyang mga kilalang pahayag.

Pinili naming Pumunta sa Buwan: Pagsasalita ni JFK noong 1961 kung saan hinamon niya ang Amerika na magpadala ng isang lalaki sa buwan bago ang 1970.

Sa sandaling maliit na hakbang para sa tao, isang higitang lumundag para sa sangkatauhan: Ang pahayag ni Armstrong habang papunta siya sa ibabaw ng Buwan.

LOCATIONS

Bikini Atoll: Atoll in the Marshall Islands used by the United States for testing nuclear weapons. It was the site of the Castle Bravo test.

Enewetak: Island in the Marshall Islands used by the United States for testing nuclear weapons. Location of the first hydrogen bomb test.

LOCATIONS

Bikini Atoll: Atoll sa Marshall Islands na ginagamit ng Estados Unidos para sa pagsubok ng mga sandatang nuklear. Ito ay bahagi ng pagsubok ng Castle Bravo.

Enewetak: Island sa Marshall Islands na ginagamit ng Estados Unidos para sa pagsubok ng mga sandatang nuklear. Lugar ng unang pagsubok ng hydrogen bomb.

EVENTS

Castle Bravo: Nuclear test on Bikini Atoll that was much larger than expected.

1960 Presidential Election: Election between Senator John F. Kennedy and Vice President Richard Nixon. Kennedy won in a close popular vote.

Kennedy-Nixon Debates: The first televised presidential election debates.

Cuban Revolution: Communist overthrow of Batista's Cuban government in 1958, led by Fidel Castro.

Bay of Pigs Invasion: 1961 attack by anti-communist Cuban exiles who had been trained by the CIA in an effort to start a revolution against Castro. The invasion failed and Kennedy refused to support the invaders.

Cuban Missile Crisis: 13-day standoff in 1962. The Soviet Union had placed nuclear missiles in Cuba and Kennedy demanded that they be removed. It was the closest the world ever came to nuclear war.

MGA KAGANAPAN

Castle Bravo: Nuclear test sa Bikini Atoll na mas malaki kaysa sa inaasahan.

1960 Pangkalahatang Halalan: Halalan sa pagitan ni Senador John F. Kennedy at Bise Presidente Richard Nixon. Nanalo si Kennedy sa isang popular na boto.

Kennedy-Nixon Debates: Ang unang televised pampanguluhan debate halalan.

Cuban Revolution: Pinagsobra ng Komunista ang pamahalaan ng Cuba sa Batista noong 1958, pinangunahan ni Fidel Castro.

Bay of Pigs Invasion: 1961 na pag-atake ng mga anti-komunistang mga Cuban exile na sinanay ng CIA sa pagsisikap na magsimula ng rebolusyon laban kay Castro. Nabigo ang pagsalakay at tumanggi si Kennedy na suportahan ang mga manlulupig.

Cuban Missile Crisis: 13-day standoff noong 1962. Ang Unyong Sobyet ay naglagay ng nuclear missiles sa Cuba at Kennedy ay hiniling na alisin ang mga ito. Ang pinakamalapit sa mundo ay dumating sa digmang nukleyar.

TECHNOLOGIES

B-52 Stratofortress: Long-range bomber designed to carry nuclear bombs deep into the Soviet Union.

Thermonuclear Warhead: A nuclear warhead that uses fusion to produce a much larger explosion than the fission bomb used against Japan. Also known as a hydrogen bomb or H-bomb.

Tactical Nuclear Weapons: Small nuclear weapons meant to be used on the battlefield the way artillery might be used.

Intercontinental Ballistic Missile (ICBM): Nuclear-armed missiles that are fired from one continent to targets in another.

Submarine Launched Ballistic Missile (SLBM): Nuclear-armed missiles fired from submarines.

Nuclear Triad: The three methods of attacking with nuclear weapons: land-based bombers, land-based missiles and submarine-based missiles.

TECHNOLOGIES

B-52 Stratofortress: Long-range bomber na dinisenyo upang magdala ng mga bombang nuclear na malalim sa Unyong Sobyet.

Thermonuclear Warhead: Ang isang nuclear warhead na gumagamit ng fusion upang makabuo ng isang mas malaking pagsabog kaysa sa bomba ng fission na ginagamit laban sa Japan. Kilala rin bilang isang hydrogen bomb o H-bomba.

Pantaktika ng Nuclear Nuclear: Maliit na armas nuklear na sinadya upang magamit sa larangan ng digmaan ang paraan ng paggamit ng artilerya.

Intercontinental Ballistic Missile (ICBM): Nuklear-armadong missiles na na-fired mula sa isang kontinente sa mga target sa isa pa.

Submarine Inilunsad Ballistic Missile (SLBM): Nuclear-armed missiles fired mula sa submarines.

Nuclear Triad: Ang tatlong paraan ng paglusob sa mga armas nukleyar: mga bombero na nakabase sa lupa, mga misyong nakabase sa lupa at mga missiles na batay sa submarino.

Multiple Independent Targetable Reentry Vehicles (MIRV): Missiles that separate in space and deliver nuclear warheads to many different targets.

Fallout Shelter: A place that would be safe during an atomic attack. They were often stocked with food, water, and medical supplies.

Sputnik: First man-made satellite launched by the Soviet Union in 1957.

Explorer 1: America's first satellite, launched in 1958.

U-2: American spy plane.

Red Telephone: Nickname for the direct communication link between the White House and Kremlin.

Maramihang Mga Independent Targetable Vehicle Reentry (MIRV): Mga misayl na nakahiwalay sa espasyo at naghahatid ng mga nuclear warheads sa maraming iba't ibang mga target.

Fallout Shelter: Isang lugar na ligtas sa panahon ng atomic attack. Sila ay madalas na may stock na pagkain, tubig, at mga suplay ng medikal.

Sputnik: Unang ginawa ng satellite na inilunsad ng Unyong Sobyet noong 1957.

Explorer 1: Ang unang satellite ng America, na inilunsad noong 1958.

U-2: American spy plane.

Red Telephone: Nickname para sa direktang komunikasyon na link sa pagitan ng White House at Kremlin.

4

F O U R T H Q U E S T I O N DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

INTRODUCTION

An atmosphere of fear hung over America during the early years of the Cold War. People feared that communists might achieve their goal of world domination. When the Soviet Union exploded its first atomic bomb in 1949, Americans feared nuclear holocaust. That same year, China, the world's most populous nation, became communist. Half of Europe was under Josef Stalin's influence, and every time Americans read their newspapers there seemed to be a new and more terrifying danger.

These fears changed the way Americans thought about freedom and security. Sometimes they became paranoid and ignored basic freedoms as they tumbled over themselves to find communists hidden in their midst. Other times, a desire to defend themselves and stay ahead of the looming danger from the East led to impressive advances in science and engineering.

While the face-to-face standoff between the American armed forces and communist troops might have been far away in Berlin, Korea or Vietnam, the Cold War, like all wars, changed America. Some wars lead to positive outcomes on the home front. For example, the Second World War led to increased participation by women in the workforce, an increased number of Americans going to college due to the GI Bill, and courageous leaders who advanced civil right for African-Americans.

Was this true of the Cold War? Did this long period living on the edge of annihilation make life in at home better, or did the Cold War hurt America?

PANIMULA

Ang isang kapaligiran ng takot hung over America sa panahon ng maagang taon ng Cold War. Natatakot ang mga tao na maaaring makamit ng mga komunista ang kanilang layunin ng dominasyon ng mundo. Nang sumiklab ang Unyong Sobyet sa unang atomic bomb nito noong 1949, natakot ang mga Amerikano sa nuklear na nuklear. Noong taong iyon, ang Tsina, ang pinaka-populasyon ng bansa, ay naging komunista. Kalahati ng Europa ay nasa ilalim ng impluwensiya ni Josef Stalin, at sa tuwing binabasa ng mga Amerikano ang kanilang mga pahayagan ay tila isang bagong at mas nakapangingilabot na panganib.

Ang mga takot na ito ay nagbago sa pag-iisip ng mga Amerikano tungkol sa kalayaan at seguridad. Minsan sila ay naging paranoyd at binale-wala ang mga pangunahing kalayaan habang sila ay bumagsak sa kanilang sarili upang makahanap ng mga komunista na nakatago sa gitna nila. Sa ibang pagkakataon, ang pagnanais na ipagtanggol ang kanilang sarili at manatiling maaga sa namamalaging panganib mula sa Silangan ay humantong sa mga kahanga-hangang pagsulong sa agham at engineering.

Bagaman ang malayo sa pagitan ng mga armadong pwersa ng Amerika at mga pwersang komunista ay maaaring malayo sa Berlin, Korea o Vietnam, ang Digmaang Malamig, tulad ng lahat ng mga digmaan, ay nagbago ng Amerika. Ang ilang mga digmaan ay humantong sa positibong resulta sa home front. Halimbawa, ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig ay humantong sa pagtaas ng pakikilahok ng mga kababaihan sa mga manggagawa, isang mas mataas na bilang ng mga Amerikano na pupunta sa kolehiyo dahil sa GI Bill, at mga matapang na pinuno na nag-advance na sibil para sa African-Amerikano.

Totoo ba ito sa Cold War? Ang mahabang panahon na ito na naninirahan sa gilid ng paglipol ay nakapagpapabuti sa buhay sa bahay, o nasaktan ba ang Cold War sa Amerika?

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

MCCARTHYISM

“Are you, or have you ever been, a communist?” In the late 1940s and early 1950s, thousands of Americans who toiled in the government, served in the army, worked in the movie industry, or came from any number of other walks of life had to answer that question under oath.

It did not take long for the Cold War confrontation in Europe and Asia to come home. In 1947, President Truman had ordered background checks of every civilian in service to the government to make sure they were not secretly supporting communism or Nazism. When **Alger Hiss**, a high-ranking diplomat at the State Department who had advised Roosevelt at Yalta and been involved in the creation of the United Nations was denounced as a communist and arrested on charges of espionage, Americans panicked. The Hiss trial concluded in 1950 with a conviction. Hiss went to jail, but evidence of his guilt is still inconclusive.

In 1951, husband and wife **Julius and Ethel Rosenberg** were accused of passing nuclear secrets to the Soviet Union. Like Alger Hiss, the Rosenbergs maintained their innocence. While the evidence against Julius was convincing, Ethel's involvement in the plot seems to have been less crucial. All the same, they were both convicted and put to death in the electric chair.

Senator **Joseph McCarthy** of Wisconsin capitalized on national paranoia by proclaiming that communists were omnipresent and that he was America's only salvation. Historians often label his efforts a witch hunt in reference to the Salem Witch Trials of the 1600s in which dozens of people were falsely accused.

At a speech in Wheeling, West Virginia, on February 9, 1950, McCarthy launched his first salvo. He proclaimed that he was aware of **205 card-carrying members of the Communist Party** who worked for the State Department. A few days later, he repeated the charges at a speech in Salt Lake City. McCarthy began to attract headlines, and the Senate asked him to make his case. As it turned out, McCarthy was never able to provide any evidence to support his sensational accusations.

On February 20, 1950, McCarthy addressed the Senate and made a list of dubious claims against suspected communists. He originally cited 81 cases that day but skipped several as he went, and for most cases repeated the same flimsy information. He proved nothing that day, but the Senators were suspicious enough that they called for a full investigation. McCarthy was in the national spotlight.

Staying in the headlines was a full-time job. After accusing low-level officials, McCarthy went for the big guns, even questioning the loyalty of Dean Acheson and George Marshall, two of the most respected republican leaders of the day.

MCCARTHYISM

Ikaw ba, o mayroon ka na, isang komunista? Sa huling bahagi ng 1940s at unang bahagi ng 1950s, libu-libong mga Amerikano na nagpagal sa gobyerno, nagsilbi sa hukbo, nagtrabaho sa industriya ng pelikula, o nagmula sa anumang bilang ng iba pang mga paglalakad ng buhay ay dapat sagutin ang tanong na sa ilalim ng panunumpa.

Hindi nagtagal ang komprontasyon ng Cold War sa Europa at Asya na umuwi. Noong 1947, inayos ni Pangulong Truman ang mga tseke sa background ng bawat sibilyan sa serbisyo sa pamahalaan upang matiyak na hindi sila lihim na sumusuporta sa komunismo o Nazismo. Nang ang Alger Hiss, isang mataas na ranggo na diplomat sa Kagawaran ng Estado na pinayuhan si Roosevelt sa Yalta at nasangkot sa paglikha ng United Nations ay tinanggihan bilang isang komunista at naaresto sa mga singil ng paniniktik, ang mga Amerikano ay panicked. Ang pagsubok na Hirs ay napagpasiyahan noong 1950 nang may paniniwala. Siya ay napunta sa bilangguan, ngunit ang katibayan ng kanyang pagkakasala ay walang tiyak na hatol.

Noong 1951, inakusahan ng asawa at asawang si Julius at Ethel Rosenberg ang pagpasa ng mga lihim ng nuclear sa Unyong Sobyet. Tulad ng Alger Hiss, pinananatili ng Rosenbergs ang kanilang kawalang-kasalanan. Habang ang katibayan laban kay Julius ay nakakumbinsi, ang pakikilahok ni Ethel sa plaka ay tila mas mahalaga. Gayunpaman, sila ay parehong nahatulan at pinatay sa electric chair.

Si Senador Joseph McCarthy ng Wisconsin ay nagpapatalis sa pambansang paranoia sa pamamagitan ng pagpapahayag na ang mga komunista ay nasa lahat ng dako at siya lamang ang kaligtasan ng Amerika. Ang mga istoryador ay kadalasang nag-uulat ng kanyang mga pagsisikap na isang mangkukulam na hunt sa pagtukoy sa Salem Witch Trials ng 1600s kung saan dose-dosenang mga tao ay maling inakusahan.

Sa speech sa Wheeling, West Virginia, noong Pebrero 9, 1950, inilunsad ni McCarthy ang kanyang unang salvo. Ipinahayag niya na alam niya ang 205 card-carrying members ng Partido Komunista na nagtrabaho para sa Kagawaran ng Estado. Makalipas ang ilang araw, inulit niya ang mga singil sa isang pananalita sa Salt Lake City. Sinimulan ni McCarthy na maakit ang mga headline, at hiniling ng Senado na gawin niya ang kanyang kaso. Bilang ito ay naging, McCarthy ay hindi kailanman magagawang magbigay ng anumang katibayan upang suportahan ang kanyang kahindik-hindik accusations.

Noong Pebrero 20, 1950, hinrap ni McCarthy ang Senado at gumawa ng isang listahan ng mga di-kaduda-dudang claim laban sa mga pinaghihinalaang komunista. Siya ay orihinal na nagbanggit ng 81 na mga kaso sa araw na iyon ngunit napalipas ang ilang mga bilang siya nagpunta, at para sa karamihan ng mga kaso paulit-ulit ang parehong manipis na impormasyon. Wala siyang pinatunayan sa araw na iyon, ngunit ang mga Senador ay sapat na kahina-hinalang humingi sila ng isang buong pagsisiyasat. Si McCarthy ay nasa pambansang pansin.

Ang pananatili sa mga headline ay isang full-time na trabaho. Matapos akusahan ang mga mababang-antas na opisyal, nagpunta si McCarthy para sa mga malalaking baril, kahit na tinatanong ang katapatan ni Dean Acheson at George Marshall, dalawa sa mga pinaka-respetado na mga lider ng republika ng araw na iyon.

Primary Source: Photograph

Senator Joseph McCarthy claiming to know of communists working in the State Department.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Sinabi ni Senador Joseph McCarthy na alam ang mga komunista na nagtatrabaho sa Kagawaran ng Estado.

Some Republicans in the Senate were aghast and disavowed McCarthy. Others such as Senator Robert Taft and Congressman Richard Nixon saw him as an asset. The public loved the show. It was emotionally rewarding to think that someone was making sure the country was safe from communist infiltration, and McCarthy was a master of alternately stoking fear and then providing a show of strength and resolve. His supporters rewarded the witch-hunters by sending red-baiters to Washington to file accusations against suspected **Reds**, providing plenty of work for McCarthy and his fellow communist hunters.

Dwight Eisenhower, the hero of World War II had no love for McCarthy. Eisenhower could see through McCarthy's charade, but when Eisenhower was elected president in 1952, he was reluctant to condemn McCarthy for fear of splitting the Republican Party. McCarthy's accusations went on into 1954, when the Wisconsin senator turned his sights on the United States Army. For eight weeks, in televised hearings, McCarthy interrogated army officials, including many decorated war heroes.

Ang ilang mga Republikano sa Senado ay nagalit at inagaw ang McCarthy. Ang iba pang tulad nina Senador Robert Taft at Kongresman Richard Nixon ay nakita siya bilang isang asset. Gustung-gusto ng publiko ang palabas. Ito ay damdamin ng damdamin sa tingin na ang isang tao ay siguraduhin na ang bansa ay ligtas mula sa komunistang paglusot, at McCarthy ay isang master ng alternately na sindak takot at pagkatapos ay nagbibigay ng isang palabas ng lakas at malutas. Ginantimpalaan ng kanyang mga tagasuporta ang mga manggagaway sa pamamagitan ng pagpapadala ng mga red-baiters sa Washington upang magsampa ng mga akusasyon laban sa mga pinaghihinalaang Reds, na nagbibigay ng maraming trabaho para kay McCarthy at sa kanyang kapwa komunistang mangangaso.

Si Dwight Eisenhower, ang bayani ng World War II ay walang pag-ibig sa McCarthy. Nakita ni Eisenhower sa pamamagitan ng charade ng McCarthy, ngunit nang hinirang si Eisenhower noong 1952, siya ay nag-aatubili upang kundenahin si McCarthy dahil sa takot na ihiwalay ang Partidong Republika. Ang mga akusasyon ni McCarthy ay umabot sa 1954, nang ang senador ng Wisconsin ay lumigon sa Estados Unidos Army. Sa loob ng walong linggo, sa mga pagdinig sa telebisyon, ininterbyu ni McCarthy ang mga opisyal ng hukbo, kabilang ang maraming ginayakan na mga bayani ng digmaan.

Primary Source: Photograph

Senator Joseph McCarthy and Welch at the Army hearings.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Senador Joseph McCarthy at Welch sa mga pagdinig ng Army.

This was his tragic mistake. Television was new in the 1950s, and for the first time Americans were able to watch McCarthy live. Instead of showing a noble crusader, television illustrated the mean-spiritedness of McCarthy's campaign. The army then went on the attack, questioning McCarthy's methods and credibility leading up to one of the most memorable lines in government history. Joseph Welch, a lawyer for the army challenged McCarthy, "Until this moment, Senator, I think I never really gauged your cruelty or your recklessness." Then, defending the young man McCarthy was accusing, Welch went on, "Let us not assassinate this lad further, senator. You have done enough. **Have you no sense of decency?**"

Americans agreed. McCarthy was a jerk, and Welch and television proven it. The American people thought McCarthy unscrupulous in his attacks. Poll after poll showed that Americans would not tolerate attacks on the brave men and women in the armed forces.

Fed up with the embarrassing show, McCarthy's colleagues censured him for dishonoring the Senate, and the hearings came to a close. Plagued with poor health and alcoholism, McCarthy himself died three years later.

HUAC

Senator McCarthy was not the only individual to make a name for himself seeking out potential communists. Members of the House of Representatives wanted to show that they were just as enthusiastic about rooting out the red threat.

The **House Un-American Activities Committee (HUAC)** targeted the Hollywood film industry. Actors, writers and producers alike were

Ito ang kanyang pagkakamali. Ang telebisyon ay bago sa 1950s, at sa kauna-unahang pagkakataon ang mga Amerikano ay nakapanood ng live na McCarthy. Sa halip na magpakita ng isang marangal na crusader, ipinakita ng telebisyon ang masigasig na kampanya ng McCarthy. Pagkatapos ay sinalakay ng hukbo, tinatanong ang mga pamamaraan at kredibilidad ni McCarthy na humahantong sa isa sa mga pinaka malilimot na linya sa kasaysayan ng pamahalaan. Si Joseph Welch, isang abugado ng hukbo ay hinamon si McCarthy, "Hanggang sa sandaling ito, Senador, sa palagay ko ay hindi ko gaanong inuupahan ang iyong kalupitan o ang iyong kawalang-ingat." Pagkatapos, ipinagtanggol ang batang si McCarthy, si Welch ay nagpatuloy, "Huwag nating papatayin. Ang batang ito ay higit pa, senador. Nagawamo na ang sapat. Wala kang pakiramdam ng kabaitan?"

Sumang-ayon ang mga Amerikano. Si McCarthy ay isang haltak, at napatunayang ito ng Welch at telebisyon. Ang mga Amerikano ay naisip McCarthy walang prinsipyo sa kanyang pag-atake. Ang poll after poll ay nagpakita na ang mga Amerikano ay hindi magpapahintulot sa pag-atake sa matapang na kalalakihan at kababaihan sa mga armadong pwersa.

Dahil sa nakakahiya na palabas, sinasaway siya ng mga kasamahan ni McCarthy dahil sa pagtatakwil sa Senado, at ang mga pagdinig ay malapit na. Dahil sa mahihirap na kalusugan at alkoholismo, namatay si McCarthy tatlong taon na ang lumipas.

HUAC

Si Senador McCarthy ay hindi lamang ang indibidwal na gumawa ng isang pangalan para sa kanyang sarili na naghahanap ng mga potensyal na komunista. Nais ng mga miyembro ng Kapulungan ng mga Kinatawan na samang sila ay masigasig sa pag-rooting ng pulang banta.

Ang House Un-American Activities Committee (HUAC) ay naka-target sa Hollywood film industry. Ang mga aktor, manunulat at producer ay pareho ay pinatawag na

summoned to appear before the committee and provide names of colleagues who may have been members of the Communist Party.

Those who repented and named names of suspected communists were allowed to return to business as usual. Those who refused to address the committee were cited for contempt. Since the First Amendment protects Americans' right to free speech and freedom of assembly, there is nothing illegal about being communist, meeting with communists, or spreading communist ideas.

When ten writers and directors refused to answer the questions the HUAC members posed, citing their first amendment rights, they were

lumitaw sa harap ng komite at nagbibigay ng mga pangalan ng mga kasamahan na maaaring mga kasapi ng Partido Komunista.

Ang mga nagsisi at nagngangalang mga pangalan ng mga pinaghihinalaang komunista ay pinahintulatang bumalik sa negosyo gaya ng dati. Ang mga tumangging tugunan ang komite ay binanggit para sa paghamak. Dahil pinoprotektahan ng Unang Pagbabago ang karapatan ng mga Amerikano na maging malaya sa pagsasalita at kalayaan sa pagpupulong, walang anumang ilegal na komunista, nakikipagkita sa mga komunista, o kumalat sa mga ideyang komunista.

Primary Source: Document

A warning to Americas during the height of the Red Scare focused especially on the supposed influence of communists in Hollywood.

Pangunahing Pinagmulan: Dokumento

Ang isang babala sa Amerika sa panahon ng taas ng Red Scare ay nakatuon lalo na sa dapat na impluwensya ng mga komunista sa Hollywood.

Nang tumanggi ang sampung manunulat at mga direktor na sagutin ang mga tanong ng mga miyembro ng HUAC, na binabanggit ang kanilang unang mga karapatan sa pag-

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

cited for contempt of Congress. This was a dubious charge legally since Congress does not have the right to question anyone's political beliefs, but in the hysteria of the early 1950s, even being accused of being a communist was tantamount to a social death sentence.

The **Hollywood 10** as they came to be called were fined, jailed, and lost their jobs. Like others who were accused of being communist during time, they were blacklisted, meaning that no one would hire them. Years passed before they had their reputations restored.

Americans had mixed feelings about the Hollywood 10. Some people admired them for standing up to government officials who were abusing the Constitution. Others felt that communism was such an existential threat that bending the rules was necessary to protect the nation.

EFFECTS OF THE RED SCARE

This era in American history is called the **Red Scare** or **McCarthyism** and we look back with some mystification. How could people have been so consumed by fear that they ignored the Constitution? Were there in fact communists in America? The answer is undoubtedly yes, but many of the accused had attended communist events many years before the hearings. In fact, it had been fashionable to do so in the 1930s.

Although Soviet spies did penetrate the highest levels of the American government, the vast majority of the accused were innocent victims. All across America, state legislatures and school boards mimicked McCarthy and HUAC. Thousands of people lost their jobs and had their reputations tarnished.

Unions were a special target of communist hunters. Sensing an unfavorable environment, the American Federation of Labor (AFL) and the Congress of Industrial Organizations (CIO) merged in 1955 to close ranks. Librarians and school boards pulled books from library shelves that they thought might corrupt the minds of children, including *Robin Hood*, which was deemed dangerous for spreading the communist-like notion of stealing from the rich to give to the poor.

Some famous politicians first got their start during the Red Scare. Unlike Senator McCarthy who fell into disgrace, congressman Richard Nixon polished his anti-communist credentials as a member of HUAC and was selected by Eisenhower to be vice president. Later, Nixon capitalized on his tough reputation when he ran for president himself. Another future president, an actor name Ronald Reagan was elected president of the Screen Actors Guild, the union of Hollywood actors, and worked to root out communists from within the ranks of the Hollywood elite.

amyenda, sila ay binanggit para sa paghamak sa Kongreso. Ito ay isang kaduda-dudang singil na legal dahil ang Kongreso ay walang karapatang tanungin ang mga pampulitikang paniniwala ng sinuman, ngunit sa pagwawalang-bahala ng unang bahagi ng 1950, kahit na inakusahan bilang isang komunista ay katulad ng isang sentensiya ng kamatayan sa lipunan.

Ang Hollywood 10 nang tawagin sila ay pinayuhan, ibinilanggo, at nawalan ng trabaho. Tulad ng iba na inakusahan ng pagiging komunista sa panahon, sila ay naka-blacklist, ibig sabihin na walang sinumang mag-aarkila sa kanila. Ang mga taon ay lumipas bago nila naibalik ang kanilang mga reputasyon.

Ang mga Amerikano ay nagkakaroon ng halo-halong damdamin tungkol sa Hollywood 10. Ang ilang mga tao ay hinangaan ang mga ito dahil sa nakatayo sa mga opisyal ng gobyerno na inaabusong ang Konstitusyon. Naisip ng iba na ang komunismo ay tulad ng isang banta na banta na ang pag-bending ng mga patakaran ay kinakailangan upang protektahan ang bansa.

MGA EPEKTO NG RED SCARE

Ang panahon na ito sa kasaysayan ng Amerika ay tinatawag na Red Scare o McCarthyism at tinitingnan natin ang ilang mistiko. Paano maaaring napinsala ang mga tao dahil sa takot na hindi nila pinansin ang Konstitusyon? Nagkaroon ba talaga ng mga komunista sa Amerika? Ang sagot ay walang alinlangang oo, ngunit marami sa mga akusado ang dinaluhan ng mga pangyayari sa komunista maraming taon bago ang mga pagdinig. Sa katunayan, naka-istilong gawin ito noong 1930s.

Bagaman ang mga espia ng Sobyet ay tumagos sa pinakamataas na antas ng gobyernong Amerikano, ang karamihan sa mga akusado ay mga inosenteng biktima. Lahat sa buong Amerika, ang mga lehislatura ng estado at mga lupon ng paaralan ay gumaya sa McCarthy at HUAC. Libu-libong mga tao ang nawala sa kanilang trabaho at nagkaroon ng reputasyon.

Ang mga unyon ay isang espesyal na target ng mga mangangaso ng komunista. Nakikilala ang isang hindi magandang kapaligiran, ang American Federation of Labour (AFL) at ang Kongreso ng Mga Organisasyong Pang-industriya (CIO) ay nagsama noong 1955 upang isara ang mga ranggo. Ang mga librarian at mga board school ay nakuha ang mga libro mula sa mga istante ng library na sa tingin nila ay maaaring masira ang isip ng mga bata, kabilang ang *Robin Hood*, na itinuturing na mapanganib para sa pagkalat ng komunista-tulad ng ideya ng pagnanakaw mula sa mayaman upang ibigay sa mga mahihirap.

Ang ilang mga sikat na pulitiko unang nakuha ang kanilang pagsisimula sa panahon ng Red Scare. Hindi tulad ng Senador McCarthy na nahulog sa kahihiyan, pinalawak ng kongresista na si Richard Nixon ang kanyang mga kredensyal na anti-komunista bilang isang miyembro ng HUAC at pinili ng Eisenhower upang maging bise presidente. Nang maglaon, si Nixon ay kumalakang sulat sa kanyang matigas na reputasyon nang tumakbo siya para sa pangulo mismo. Ang isa pang presidente sa hinaharap, ang pangalan ng artista na si Ronald Reagan ay inihalal na presidente ng Screen Actors Guild, ang unyon ng mga aktor sa Hollywood, at nagtrabaho upang i-root out ang mga komunista mula sa loob ng hanay ng Hollywood na piling tao.

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

The Red Scare cast a long shadow over American foreign policy as well. For more nearly two decades, no politician could consider visiting or opening trade with China or withdrawing troops from Southeast Asia without being branded a communist. Ultimately, it was Richard Nixon, one of the great heroes of HUAC, who was able to visit China without being suspected of being soft on communists.

Above all, several messages became crystal clear to the average American: Don't criticize the United States and don't be different.

ATOMS FOR PEACE

As the arms race intensified, fear among the general public about the mysterious dangers of atomic weapons intensified. Research on atomic energy was a strictly held secret and the results of that research had been used only for developing weaponry. President Eisenhower wanted to change that, and on December 8, 1953, he delivered a groundbreaking speech to the United Nations General Assembly that has become known as “**Atoms for Peace**.”

Eisenhower was determined to solve “the fearful atomic dilemma” by finding some way by which “the miraculous inventiveness of man would not be dedicated to his death, but consecrated to his life.” Essentially, Eisenhower argued, the nations of the world should share the discoveries they were making in the field of atomic energy so that the technologies that were being developed for war could also be applied to civilian purposes – electricity production and medicine for example.

Atoms for Peace opened up nuclear research to civilians and countries that had not previously possessed nuclear technology. This made it possible for some countries to develop weapons. However, the Atoms for Peace program that Eisenhower's speech initiated had great impacts on the world.

Atoms for Peace created the ideological background for the creation of the **International Atomic Energy Agency** and the **Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons**. Eisenhower argued for a nonproliferation agreement throughout the world and argued for a stop of the spread of military use of nuclear weapons. Although the nations that already had atomic weapons kept their weapons and grew their supplies, very few other countries have developed similar weapons since. In this way, Eisenhower was successful.

The Atoms for Peace program also created regulations for the use and handling of nuclear material and production of nuclear power. Today, there are over 440 nuclear reactors in 31 countries that provide about 11% of the world's electricity. In the United States, 99 reactors provide about 19% of our electricity. Atomic technologies have been used by doctors to diagnose illnesses and treat cancers, in agriculture to eradicate

Ang Red Scare ay nagwawalang mahaba sa patakaran ng dayuhang Amerikano. Sa loob ng halos dalawang dekada, hindi maaaring isaalang-alang ng isang pulitiko ang pagbisita o pagbubukas ng kalakalan sa Tsina o pag-withdraw ng mga tropa mula sa Timog-silangang Asya nang hindi na-branded na isang komunista. Sa huli, ito ay si Richard Nixon, isa sa mga dakilang bayani ng HUAC, na nagawang bisitahin ang Tsina nang hindi pinaghihinalaang maging malambot sa mga komunista.

Higit sa lahat, maraming mga mensahe ay naging malinaw sa average na Amerikano: Huwag pumuna sa Estados Unidos at hindi naiiba.

ATOM PARA SA KAPAYAPAAN

Habang lumakas ang armas ng lahi, ang takot sa pangkalahatang publiko tungkol sa mga mahiwagang panganib ng mga sandata ng atomic ay lumakas. Ang pananaliksik sa atomic energy ay isang mahigpit na gaganapin lihim at ang mga resulta ng pananaliksik na iyon ay ginagamit lamang para sa pagbuo ng armas. Gustong baguhin ito ni Pangulong Eisenhower, at noong Disyembre 8, 1953, naghatid siya ng isang saligan na pagsasalita sa Pangkalahatang Asambleya ng United Nations na kilala bilang “Atoms for Peace.”

Determinado si Eisenhower na lutasin ang “natatakot na problema sa atomika” sa pamamagitan ng paghahanap ng ilang paraan kung saan “ang mapaghimala na imbensyon ng tao ay hindi itinalaga sa kanyang kamatayan, ngunit itinuturing sa kanyang buhay.” Mahalaga, sinabi ni Eisenhower, dapat na ibahagi ang mga bansa sa mundo ang mga pagtuklas na ginagawa nila sa larangan ng enerhiya ng atomiko upang ang mga teknolohiya na binuo para sa digmaan ay maaari ring ilapat sa mga layunin ng sibilyan - halimbawa ng produksyon ng kuryente at medisina.

Binuksan ng Atoms for Peace ang pagsasaliksik ng nuclear sa mga sibilyan at mga bansa na hindi pa nagkaroon ng teknolohiyang nukleyar. Ito ay naging posible para sa ilang mga bansa na bumuo ng mga armas. Gayunpaman, ang programa ng Atoms for Peace na sinimulan ng pagsasalita ni Eisenhower ay may malaking epekto sa mundo.

Ang Atoms for Peace ay lumikha ng ideolohikal na background para sa paglikha ng International Atomic Energy Agency at ang Treaty sa Non-Proliferation ng Nuclear Armas. Nagtalo si Eisenhower para sa isang kasunduan na hindi nagpapanibago sa buong mundo at pinagtatalunan na itigil ang pagkalat ng paggamit ng militar ng mga sandatang nukleyar. Kahit na ang mga bansa na mayroon na ng mga sandata ng atomic ang kanilang mga armas at lumago ang kanilang mga supply, napakakaunting ibang mga bansa ang nakalikha ng katulad na mga armas mula noon. Sa ganitong paraan, matagumpay si Eisenhower.

Ang programa ng Atoms for Peace ay lumikha rin ng mga regulasyon para sa paggamit at paghawak ng materyal na nukleyar at paggawa ng lakas nukleyar. Sa kasalukuyan, mayroong higit sa 440 nuclear reactors sa 31 bansa na nagbibigay ng tungkol sa 11% ng kuryente sa buong mundo. Sa Estados Unidos, 99 mga reactor ang nagbibigay ng tungkol sa 19% ng aming kuryente. Ang mga atomikong teknolohiya ay ginamit ng mga doktor upang masuri ang mga sakit at gamutin ang mga kanser, sa agrikultura upang puksain ang mga peste, at sa

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

pests, and in industry to develop smoke detectors and perhaps eventually, automobiles.

industriya upang bumuo ng mga detektor ng usok at marahil sa kalaunan, mga sasakyan.

Primary Source: Photograph

The Grafenrheinfeld Nuclear Power Plant in Germany. The steam rising from the cooling towers is non-polluting. The use of nuclear technology for civilian purposes was an important product of Eisenhower's Atoms for Peace program.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang Grafenrheinfeld Nuclear Power Plant sa Germany. Ang steam na tumataas mula sa mga cooling tower ay di-polluting. Ang paggamit ng teknolohiyang nuklear para sa mga layunin ng sibilyan ay isang mahalagang produkto ng programang Atoms for Peace ng Eisenhower.

The Atoms for Peace speech and program helped Americans and the people of the rest of the world, see the benefits and not just the terror of nuclear power. However, Atoms for Peace did nothing to slow the arms race. The belief that in order to avoid a nuclear war the United States must stay on the offensive, ready to strike at any time meant that the arms race was essential to preserve our very existence, and the same belief is the reason that the Soviet Union would not give up its atomic weapons either. In fact, during Eisenhower's time in office, the nuclear holdings of the United States rose from 1,005 to 20,000 weapons.

THE MILITARY INDUSTRIAL COMPLEX

Before World War II, the United States didn't have a permanent military industry. In times of war, companies that built cars, refrigerators, and all the other things that were sold to consumers simply adapted their factories to produce tanks, bombers and bombs. This was the basis for President Franklin D. Roosevelt's famous Arsenal of Democracy.

However, the realities of the Cold War were different. The nuclear standoff with the Soviet Union meant that the United States could never go back to a time when the government was not developing, producing and buying new weapons systems. And so, a complex and enduring network grew up between the military who needed the latest weaponry, the companies who developed and built those weapons, and Congress which provided the funds.

Ang pananalita at programa ng Atoms for Peace ay nakatulong sa mga Amerikano at sa mga tao sa buong mundo, makita ang mga benepisyo at hindi lamang ang takot sa kapangyarihan ng nukleyar. Gayunpaman, ang mga Atoms for Peace ay walang ginawa upang mapabagal ang lahi ng armas. Ang paniniwala na upang maiwasan ang isang digmaang nukleyar sa Estados Unidos ay dapat manatili sa nakakasakit, handa na mag-strike sa anumang oras na nangangahulugan na ang armas lahi ay mahalaga upang mapanatili ang aming napaka-iral, at ang parehong paniniwala ay ang dahilan na ang Unyong Sobyet ay hindi rin sumuko ang atomic weapons nito. Sa katunayan, noong panahon ng Eisenhower sa opisina, ang mga nukleyar na holdings ng Estados Unidos ay bumangon mula sa 1,005 hanggang 20,000 na armas.

ANG COMPLEX INDUSTRIAL MILITARY

Bago ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ang Estados Unidos ay walang permanenteng industriya ng militar. Sa oras ng digmaan, ang mga kumpanya na nagtayo ng mga kotse, refrigerator, at lahat ng iba pang mga bagay na ibinebenta sa mga mamimili ay inangkop lamang sa kanilang mga pabrika upang gumawa ng mga tangke, bombero at bomba. Ito ang batayan para sa sikat na Arsenal ng Demokrasya ni Pangulong Franklin D. Roosevelt.

Gayunpaman, ang mga katotohanan ng Digmaang Malamig ay naiiba. Ang nuclear standoff sa Unyong Sobyet ay nangangahulugan na ang Estados Unidos ay hindi maaaring bumalik sa isang oras kapag ang pamahalaan ay hindi umuunlad, gumawa at bumili ng mga bagong sistema ng mga armas. At kaya, ang isang kumplikadong at matatag na network ay lumaki sa pagitan ng militar na nangangailangan ng pinakabagong armas, ang mga kumpanyang nag-develop at nagtayo ng mga sandata, at Kongreso na nagbigay ng mga pondo.

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

President Eisenhower warned Americans about the danger of this relationship, which he dubbed the **Military Industrial Complex**. He foresaw a time when members of congress would realize that they needed the votes of workers at major defense contractors such as Lockheed Martin, Boeing, or Raytheon and would make sure that the military purchased new aircraft, missiles, and guns from these hometown producers. In the end, the government would spend tax dollars, not because the military needed a particular new weapon, but because these contracts were important for creating jobs.

Since the 1950s, many leaders have tried to reduce the size of the nation's arsenal, or stop the purchase of new equipment they deem unnecessary, only to come up against the resistance of the Military Industrial Complex and find that it the demands of the Cold War have irreversibly changed the way our country produces the tools of war.

EDUCATION

On October 4, 1957, the Soviet Union launched Sputnik, the world's first satellite. Suddenly, there was concrete evidence that Soviet education might be superior to that in the United States, and Congress reacted by passing the **National Defense Education Act** to bring American schools up to speed.

Since the defense of the nation was based on nuclear weapons, there was a tremendous need for the scientists and mathematicians who could develop these essential technologies. New electronic computers created a demand for programmers. For years, the United States had relied on well-educated refugees from Europe for its top mathematicians, but it was clearly time for the United States to educate its own. Consequently, the law's focus was preparing young people to excel in math and science.

The law provided funding for schools to upgrade their science laboratories and to train new math and science teachers. It provided loans for students to attend college. It provided money for students to study languages that might help national defense such as Russian. The law initiated a search for talented students, which gave birth to gifted and talented programs in public schools across the country.

Perhaps most importantly in the long term, however, was that the Cold War changed Americans' attitudes towards science in public schools. In the 1920s, a great debate had raged between believers in modernism and traditionalists who insisted that the Bible be the basis for scientific study. The 1925 Scopes Trial had epitomized this conflict. In the 1950s, all that changed. Studying science, not the Bible, was essential for the nation's survival. The traditionalists did not disappear, but at least while the

Binabalaan ni Pangulong Eisenhower ang mga Amerikano tungkol sa panganib ng relasyon na ito, na tinawag niyang Militar Industrial Complex. Nakita niya ang isang oras kapag napagtanto ng mga miyembro ng kongreso na kailangan nila ang mga boto ng mga manggagawa sa mga pangunahing kontraktwal na pagtatanggol tulad ng Lockheed Martin, Boeing, o Raytheon at tiyakin na ang militar ay bumili ng bagong mga sasakyang panghimpapawid, missiles, at mga baril mula sa mga producer ng bayang ito. Sa katapusan, ang gobyerno ay gumastos ng mga dolyar sa buwis, hindi dahil kailangan ng militar ng isang partikular na bagong sandata, ngunit dahil ang mga kontrata ay mahalaga para sa paglikha ng mga trabaho.

Mula noong 1950s, sinubukan ng maraming lider na mabawasan ang laki ng arsenal ng bansa, o ihinto ang pagbili ng mga bagong kagamitan na itinuturing nilang hindi kailangan, para lamang lumaban sa paglaban ng Militar Industrial Complex at makita na ito ang mga hinihingi ng Cold War walang pagbabago na nagbago ang paraan ng paggawa ng ating bansa ng mga tool ng digmaan.

EDUKASYON

Noong Oktubre 4, 1957, inilunsad ng Unyong Sobyet ang Sputnik, ang unang satellite ng mundo. Biglang may kongkreto na katibayan na ang edukasyon ng Sobyet ay maaaring maging higit na mataas sa na sa Estados Unidos, at ang Kongreso ay gumanti sa pamamagitan ng pagpasa sa National Defense Education Act upang dalhin ang mga paaralang Amerikano upang mapabilis.

Dahil ang depensa ng bansa ay batay sa mga armas nukleyar, nagkaroon ng napakalaking pangangailangan para sa mga siyentipiko at mathematicians na maaaring bumuo ng mga mahahalagang teknolohiya. Ang mga bagong electronic computer ay lumikha ng isang demand para sa mga programmer. Sa loob ng maraming taon, umasa ang Estados Unidos sa mga nakapag-aral na refugee mula sa Europa para sa mga nangungunang mathematician nito, ngunit malinaw na ang oras para sa edukasyon ng Estados Unidos. Dahil dito, ang pokus ng batas ay naghahanda sa mga kabataan na maging excel sa matematika at agham.

Ang batas ay nagbibigay ng pondo para sa mga paaralan upang mag-upgrade ng kanilang mga laboratoryo sa agham at upang sanayin ang mga bagong guro sa matematika at agham. Nagbigay ito ng pautang para sa mga mag-aaral na dumalo sa kolehiyo Nagbigay ito ng pera para sa mga mag-aaral upang mag-aral ng mga wika na maaaring makatulong sa pambansang depensa tulad ng Ruso. Ang batas ay nagsimula ng isang paghahanap para sa mga mahuhusay na mag-aaral, na nagbigay ng kapanganakan sa mga likas na matalino at mga mahuhusay na programa sa mga pampublikong paaralan sa buong bansa.

Marahil ang pinaka-mahalaga sa mahabang panahon, gayunpaman, ay ang Digmaang Malamig na nagbago ng mga pag-uugali ng mga Amerikano patungo sa agham sa mga pampublikong paaralan. Noong mga 1920, isang malaking debate ang nagalit sa pagitan ng mga mananampalataya sa modernismo at mga tradisyunal na nagsabi na ang Biblia ang batayan para sa pag-aaral ng agham. Ang 1925 Scopes Trial ay binaggit ang salungatan na ito. Noong 1950, lahat ay nagbago. Ang pag-aaral sa agham, hindi ang Biblia, ay mahalaga para sa kaligtasan ng bansa. Ang mga tradisyunal ay hindi nawawala, ngunit hindi bababa sa habang ang mga missiles ng Unyong

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

Soviet Union's missiles were aimed at America, science and mathematics ruled the public schools.

THE MISSILE GAP

Another important consequence of the Soviet launch of Sputnik was the growing prevalence of the idea that the United States was falling behind in its total number of missiles. By this time the actual number of nuclear missiles and bombs each nation had was irrelevant since they could destroy one another many times over, but the fear of being somehow behind our rivals was potent.

In the early 1950s, American magazines began carrying stories about nuclear powered or nuclear armed Soviet bombers crossing the Arctic and raining destruction down on the United States. Although they were much exaggerated and proven false by subsequent U-2 spy plane missions over the Soviet Union, stories of a **bomber gap** put pressure on members of Congress to act. In response, the air force increased its own bomber fleet to a whopping 2,500 aircraft, far exceeding what turned out to be an imagined, rather than real threat.

Fear of a bomber gap was soon replaced, however, by fear of a **missile gap**. Missiles were far more terrifying than bombers since they could strike with less warning, and covered the distance from their bases deep inside the Soviet Union to their targets in the United States in minutes rather than hours. Incoming bombers might be intercepted and shot down by fighter aircraft, but no one had any way to defend against incoming missiles. Then Senator John F. Kennedy helped popularized this notion in speeches as he geared up for his presidential campaign in 1960.

President Eisenhower, who knew full well that there was no missile gap, was irritated by Kennedy's rhetoric. He knew that fear was an infection that could lead to problems in society, and despite his efforts to provide reassuring, steady, thoughtful leadership, the public seemed to be buying into the idea. Once again, pressure mounted on congress to allocate funds to increase the arsenal of nuclear-tipped missiles.

Ironically, talk of a missile gap probably made America less safe since Soviet leaders began to view Kennedy as an extremist warmonger. When Kennedy authorized the invasion of communist Cuba in 1961 at the Bay of Pigs their fears were confirmed and Kennedy's campaign talk of a missile gap, which he had known was an exaggeration, ended up making the Cuban Missile Crisis much more dangerous than it had to be.

Sobyet ay naglalayong sa Amerika, ang agham at matematika ay namamahala sa mga pampublikong paaralan.

ANG MISSILE GAP

Ang isa pang mahalagang kinahinatnan ng paglunsad ng Sobyet ng Sputnik ay ang lumalagong pagkalat ng ideya na ang Estados Unidos ay bumabagsak sa kabuuan ng kabuuang bilang ng mga missiles. Sa panahong ito, ang aktwal na bilang ng mga nuclear missiles at bomba sa bawat bansa ay walang kaugnayan sapagkat maaari nilang sirain ang isa't isa ng maraming beses, ngunit ang takot sa pagiging sa paanuman sa likod ng aming mga karibal ay makapangyarihan.

Noong mga unang taon ng 1950, nagsimula ang mga Amerikanong magasin na nagdala ng mga kuwento tungkol sa mga nukleyar na nuclear power o mga armadong Sobyet na sumahimpapaw sa Arctic at nagwawasak ng pagkawasak sa Estados Unidos. Kahit na sila ay labis na pinagrabeh at napatunayang mali sa pamamagitan ng kasunod na U-2 na misyon ng eroplano sa himpapawid sa Unyong Sobyet, ang mga kuwento ng isang puwang ng bomber ay nagpipilit sa mga miyembro ng Kongreso na kumilos. Bilang tugon, nadagdagan ng hukbong panghimpapawid ang sarili nitong bomba ng mabilis sa isang napakalaki na 2,500 sasakyang panghimpapawid, na lampas sa kung ano ang naging isang naisip, sa halip na tunay na banta.

Gayunpaman, ang takot sa isang agwat ng bomber ay pinalitan, sa pamamagitan ng takot sa isang puwang ng misayl. Ang mga misayl ay mas nakakatakot kaysa sa mga bombero dahil maaari silang humampas ng mas kaunting babala, at tinakpan ang distansya mula sa kanilang mga base malalim sa loob ng Unyong Sobyet sa kanilang mga target sa Estados Unidos sa ilang minuto kaysa sa mga oras. Ang mga dumarating na bombero ay maaaring maharang at mabari sa pamamagitan ng eroplano ng eroplano, ngunit walang sinuman ang may anumang paraan upang ipagtanggol laban sa mga papasok na missiles. Pagkatapos ay tinulungan ni Senador John F. Kennedy na popularized ang paniwala na ito sa mga talumpati habang nakatuon siya para sa kanyang kampanya sa pagkapangulo noong 1960.

Si Pangulong Eisenhower, na lubos na nakakaalam na walang puwang ng misayl, ay inis sa pamamagitan ng retorika ni Kennedy. Alam niya na ang takot ay isang impeksiyon na maaaring humantong sa mga problema sa lipunan, at sa kabila ng kanyang mga pagsisikap na magbigay ng mapasigla, matatag, maalalahanin na pamumuno, ang publiko ay tila sa pamamagitan ng pagbili sa ideya. Muli, ang presyur ay nakabitin sa kongreso upang maglaan ng mga pondo upang madagdagan ang arsenal ng mga missiles na nakatalaga sa nuclear.

Gayunpaman, ang pag-uusap ng isang puwang ng misayl ay malamang na hindi na ligtas ang Amerika dahil sinimulang tingnan ng mga pinuno ng Sobyet si Kennedy bilang isang extremist warmonger. Noong pinahintulutan ni Kennedy ang pagsalakay ng Communist Cuba noong 1961 sa Bay of Pigs ang kanilang mga takot ay nakumpirma at ang talk ng kampanya ni Kennedy ng isang misyon ng misayl, na kilala niya ay isang pagmamalabis, natapos ang paggawa ng Cuban Missile Crisis na mas mapanganib kaysa sa maging.

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

Whether they bought into the idea of the bomber gap and missile gap or not, Americans had legitimate fears when it came to nuclear attack. What could a regular citizen do if the Soviets decided to launch a nuclear first strike? In reality, the answer was nothing, but this was entirely un-reassuring. A whole industry grew up during the 1950s to build **bomb shelters** in backyards and basements. Complete with beds, tins of crackers and barrels of water, these shelters were advertised in popular magazines and in newspapers. While a personal shelter might save a family from the blast and radioactive fallout of a nuclear attack, it is hard to imagine what sort of world they might climb out to find after consuming their rations of stale crackers.

EISENHOWER'S FAREWELL

Shortly after taking the oath of office in 1953, President Eisenhower had delivered a speech in which he warned about the cost of expanding the armed forces. A former general and hero of the Second World War, Eisenhower surprised many with his dovish tone. He said, "Every gun that is made, every warship launched, every rocket fired signifies, in the final sense, a theft from those who hunger and are not fed, those who are cold and are not clothed. This world in arms is not spending money alone. It is spending the sweat of its laborers, the genius of its scientists, the hopes of its children. The cost of one modern heavy bomber is this: a modern brick school in more than 30 cities. It is two electric power plants, each serving a town of 60,000 population. It is two fine, fully equipped hospitals. It is some fifty miles of concrete pavement. We pay for a single fighter with a half-million bushels of wheat. We pay for a single destroyer with new homes that could have housed more than 8,000 people... This is not a way of life at all, in any true sense. Under the cloud of threatening war, it is humanity hanging from a cross of iron."

By the time his presidency ended eight years later, Eisenhower had presided over a long period of economic growth and also a huge expansion of the military. A few days before he handed off power to John F. Kennedy, the young president-elect, Eisenhower appeared on television to speak to the nation one last time. In this **farewell address**, his message was even more urgent. He warned of the danger of the Military Industrial Complex, a term he coined for the speech, and also against the growing influence of government-funded, defense-oriented research, which he saw as limiting the natural curiosity of America's brightest minds.

He urged leaders in American and the world to act cautiously, to keep an eye on the distant future and avoid rash acts that might seem necessary in the moment but would endanger generations to come.

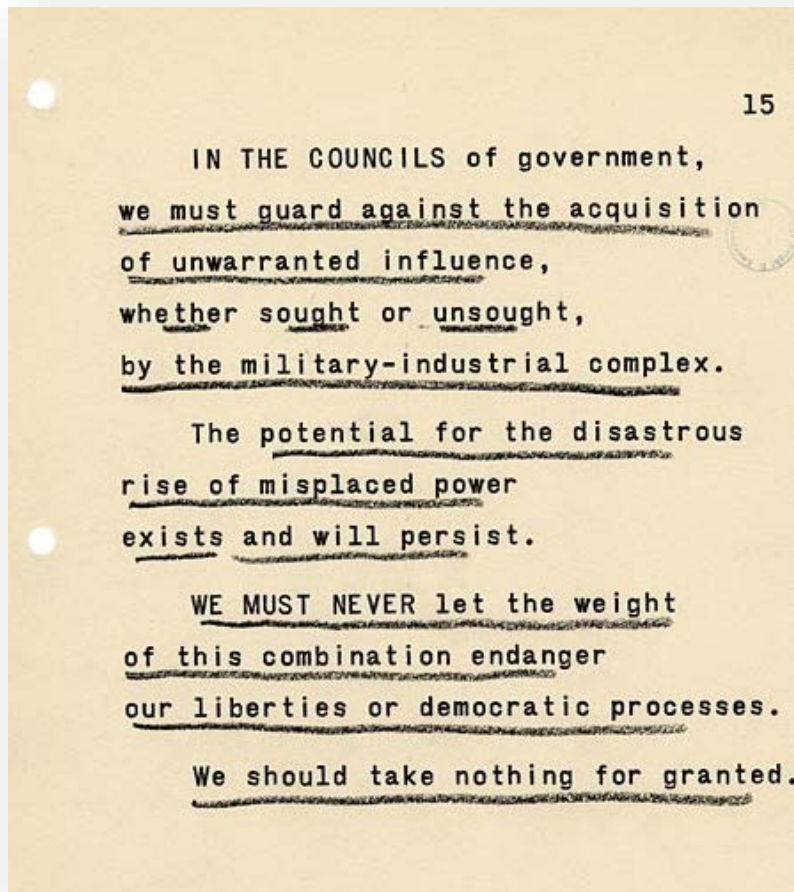
Kung binili nila sa ideya ng puwang ng bomber at puwang ng misayl o hindi, ang mga Amerikano ay may mga lehitimong takot nang dumating ito sa pag-atake sa nuclear. Ano ang gagawin ng isang regular na mamamayan kung nagpasiya ang mga Sobyet na maglunsad ng unang strike sa nuclear? Sa totoo lang, ang sagot ay wala, ngunit ito ay lubos na hindi nakapagpapatibay. Ang isang buong industriya ay lumaki noong 1950 upang bumuo ng mga shelter ng bomba sa mga backyards at basements. Kumpleto na sa mga kama, tins ng crackers at barrels ng tubig, ang mga shelter na ito ay na-advertise sa mga sikat na magasin at sa mga pahayagan. Habang ang isang personal na tirahan ay maaaring mag-save ng isang pamilya mula sa sabog at radioactive fallout ng isang nuclear na atake, ito ay mahirap na isipin kung anong uri ng mundo na maaari nilang umakyat upang mahanap pagkatapos gugulin ang kanilang rasyon ng mga lipas na crackers.

EARENHOWER'S FAREWELL

Di-nagtagal matapos ang panunumpa sa opisina noong 1953, si Pangulong Eisenhower ay nagbigay ng isang pananalita kung saan siya nagbabala tungkol sa gastos ng pagpapalawak ng mga armadong pwersa. Isang dating heneral at bayani ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, si Eisenhower ay nagulat ng marami sa kanyang tono. Sinabi niya, "Ang bawat baril na ginawa, bawat bapor na sasakyang inilabas, ang bawat rocket fired ay nagpapahiwatig, sa pangwakas na kahulugan, isang pagnanakaw mula sa mga nagugutom at hindi pinakain, ang mga malamig at hindi nabibihisan. Ang mundong ito sa mga bisig ay hindi gumagasta ng pera lamang. Ginugulog nito ang pawis ng mga manggagawa nito, ang henyo ng mga siyentipiko nito, ang pag-asa ng mga anak nito. Ang halaga ng isang modernong mabigat na bombero ay ito: isang modernong ladrilyo sa higit sa 30 mga lungsod. Ito ay dalawang electric power plants, bawat isa ay nagsisilbi sa isang bayan na may 60,000 populasyon. Ito ay dalawang pinong, komplikadong mga ospital. Ito ay ilang mga limampung milya ng kongkreto semento. Nagbabayad kami para sa isang solong manlalaban na may kalahating milyong bushel ng trigo. Nagbabayad kami para sa isang destroyer na may mga bagong tahanan na maaaring magkaroon ng mahigit 8,000 katao ... Hindi ito isang paraan ng buhay, sa anumang tunay na kahulugan. Sa ilalim ng ulap ng pagbabanta ng digmaan, ito ay ang sangkatauhan na nakabitin sa isang krus na bakal."

Nang magwakas ang pagkapangulo ng kanyang walong taon, si Eisenhower ay namuno sa mahabang panahon ng paglago ng ekonomiya at isang malaking pagpapalawak ng militar. Ilang araw bago niya ibigay ang kapangyarihan kay John F. Kennedy, ang batang pinuno-inihalal, lumitaw si Eisenhower sa telebisyon upang makipag-usap sa bansa sa huling pagkakataon. Sa layuning ito, mas mahalaga ang kanyang mensahe. Nagbabala siya sa panganib ng Military Industrial Complex, isang term na kanyang nilikha para sa pagsasalita, at laban din sa lumalaking impluwensya ng pinondohan ng gobyerno, pananaliksik na nakatuon sa pagtatanggol, na nakita niya na pumipigil sa likas na pagkamausisa ng pinakamaliwanag na isip ng Amerika.

Hinimok niya ang mga lider sa Amerikano at sa mundo na kumilos nang maingat, upang panoorin ang malayong hinaharap at maiwasan ang mga gawang pantal na maaaring mukhang kinakailangan sa sandaling ito ngunit mapanganib ang mga henerasyon na darating.

Primary Source: Document

Page 15 from Eisenhower's copy of his farewell address that he used during the television broadcast

Pangunahing Pinagmulan: Dokumento

Page 15 mula sa Eisenhower's kopya ng kanyang paalam address na ginamit niya sa panahon ng broadcast sa telebisyon

Years later, we can look back and see the wisdom that the aging president imparted. His lessons about developing understanding, avoiding unnecessary conflict, guarding against undue influence, and seeking ways to disarm apply as much today as they did in 1961.

CONCLUSION

Every war America has fought has had impacts on the home front. People make sacrifices to support the troops or take jobs in new places to fill in for workers who have taken up arms. But no war produced results at home quite like the Cold War. We transformed our economy. We learned to live in perpetual fear. In some cases, we turned on one another. Although President Eisenhower did his best to turn the negatives of nuclear war into positive advances for humanity, so many aspects of fighting the Cold War turned out to be bad for everyday Americans.

Makalipas ang maraming taon, maaari naming tumingin pabalik at makita ang karunungan na ipinagkaloob ng matandang pangulo. Ang kanyang mga aralin tungkol sa pagpapaunlad ng pag-unawa, pag-iwas sa di-kailangan na salungatan, pagbabantay laban sa sobrang impluwensya, at paghanap ng mga paraan upang mag-alis ng sandata ay mag-aplay ng mas maraming ngayon tulad ng ginawa nila noong 1961.

KUMPLETO

Ang bawat giyera ng Amerika ay nakipaglaban ay nagkaroon ng mga epekto sa home front. Ang mga tao ay nagsasakripisyo upang suportahan ang mga tropa o gumawa ng mga trabaho sa mga bagong lugar upang mapunan para sa mga manggagawa na nakuha ang mga armas. Ngunit walang digmaan na nagreresulta sa mga resulta sa bahay na katulad ng Cold War. Binago namin ang aming ekonomiya. Natutunan naming manirahan sa walang hanggang takot. Sa ilang mga kaso, naka-on kami sa isa't isa. Kahit na ginawa ni Pangulong Eisenhower ang kanyang makakaya upang buksan ang mga negatibo ng digmang nuklear sa positibong pag-unlad para sa sangkatauhan, napakaraming aspeto ng pakikipaglaban sa Cold War ay naging masama para sa araw-araw na Amerikano.

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

Of course, what was the alternative to fighting the communists? Letting them win? That would have been a catastrophe! Certainly, the benefit of saving freedom for humankind outweighs any price we had to pay. What do you think? Did the Cold War hurt America?

Siyempre, ano ang alternatibo sa pakikipaglaban sa mga komunista? Pinapayagan silang manalo? Iyon ay isang kapahamakan! Tiyak, ang benepisyo ng pag-save ng kalayaan para sa sangkatauhan ay mas malaki kaysa sa anumang presyo na dapat nating bayaran. Ano sa tingin mo? Nasaktan ba ang Cold War sa Amerika?

Watch Welch and McCarthy at the Army Hearings

Watch a 1950 video: "How to Spot a Communist"

Watch Eisenhower's Atoms for Peace Speech

Watch Eisenhower's Farewell Address

PEOPLE & GROUPS

Alger Hiss: American diplomat who had advised Roosevelt at Yalta and was involved in the creation of the United Nations. He was denounced as a communist during the Red Scare. He was convicted but evidence of his guilt is inconclusive.

Julius and Ethel Rosenberg: Julius Rosenberg was scientist who gave nuclear secrets to the Soviet Union. He and his wife Ethel were tried, convicted and put to death during the Red Scare.

Joseph McCarthy: Senator who became famous as an accuser during the Red Scare. He rarely presented evidence and was eventually discredited.

Reds: Derogatory nickname for communists.

Hollywood 10: A group of ten Hollywood writers, producers and directors who were accused of being communist. They refused to answer questions from HUAC and were blacklisted.

MGA TAO AT MGA GRUPO

Alger Hiss: Amerikano na diplomat na nagpayo kay Roosevelt sa Yalta at kasangkot sa paglikha ng United Nations. Siya ay denunsyado bilang isang komunista sa panahon ng Red Scare. Siya ay nahatulan ngunit ang katibayan ng kanyang pagkakasala ay walang tiyak na paniniwala.

Julius at Ethel Rosenberg: Si Julius Rosenberg ay siyentipiko na nagbigay ng mga lihim ng nuclear sa Unyong Sobyet. Siya at ang kanyang asawang si Ethel ay sinubukan, nahatulan at pinatay sa panahon ng Red Scare.

Joseph McCarthy: Senador na naging sikat bilang isang accuser sa panahon ng Red Scare. Siya bihira nagpakita ng katibayan at sa huli ay discredited.

Reds: Derogatory nickname para sa mga komunista.

Hollywood 10: Ang isang grupo ng sampung Hollywood writers, producers at direktor na inakusahan ng pagiging komunista. Tumanggi silang sagutin ang mga tanong mula sa HUAC at na-blacklist.

KEY CONCEPTS

Military Industrial Complex: President Eisenhower's term for the relationship between the military, weapons manufacturers, and lawmakers who allocated funding for weapons systems.

Bomber Gap: A perceived lack of long-range bombers capable of striking the Soviet Union in the early 1950s. There was no gap – the United States had a roughly equal number of bombers as the Soviet Union. Concern, however, meant an increase in spending for bomber aircraft.

Missile Gap: A perceived lack of ICBMs compared to the Soviet Union. There was actually no gap, but the public became concerned with Senator Kennedy repeatedly used the term to stoke fear during his 1960 presidential campaign.

KEY CONCEPTS

Industrial Complex ng Militar: Kahulugan ng Pangulo Eisenhower para sa ugnayan sa pagitan ng militar, mga tagagawa ng armas, at mga mambabatas na naglaan ng pagpopondo para sa mga sistema ng armas.

Bomber Gap: Ang isang kakulangan ng malalapit na bomber na may kakayahang magwelga sa Unyong Sobyet noong unang bahagi ng 1950s. Walang puwang - ang Estados Unidos ay may halos katumbas na bilang ng mga bombero bilang Unyong Sobyet. Ang pag-aalala, gayunpaman, ay nangangahulugang isang pagtaas sa paggastos para sa bombero ng sasakyang panghimpapawid

Missile Gap: Ang isang kakulangan ng mga ICBM kumpara sa Unyong Sobyet. Tunay na walang puwang, ngunit ang publiko ay nababahala sa paulit-ulit na ginamit ni Senador Kennedy ang termino upang magwaksi ng takot sa panahon ng kanyang kampanyang pampanguluhan ng 1960.

4 DID THE COLD WAR HURT AMERICA?

Bomb Shelters: A place that would be safe during an atomic attack. They were often stocked with food, water, and medical supplies.

Bomb Shelters: Isang lugar na ligtas sa panahon ng atomic attack. Sila ay madalas na may stock na pagkain, tubig, at mga suplay ng medikal.

LAWS & TREATIES

Nuclear Non-Proliferation Treaty: A treaty signed in 1968 by all but four countries in the world. Nations promise not to acquire nuclear weapons (if they don't already possess them) and in exchange they may use nuclear technology for civilian purposes.

National Defense Education Act: Law passed in 1957 after the launch of Sputnik. It provided funding for science and mathematics education in schools and universities.

MGA BATAS at MGA TREATIES

Nuclear Non-Proliferation Treaty: Isang kasunduan na nilagdaan noong 1968 ng lahat maliban sa apat na bansa sa mundo. Ipinangako ng mga bansa na hindi makakuha ng mga sandatang nuklear (kung hindi pa sila nagtataglay ng mga ito) at kapalit nila ay maaaring gumamit ng teknolohiyang nuklear para sa mga layunin ng sibilyan.

Batas sa Batas sa Pagtatanggol sa Pambansang Batas: Ang batas ay lumipas noong 1957 pagkatapos ng paglulunsad ng Sputnik. Nagbigay ito ng pondo para sa edukasyon sa agham at matematika sa mga paaralan at unibersidad.

GOVERNMENT & INTERNATIONAL AGENCIES

House Un-American Activities Committee (HUAC): Special committee formed by members of the House of Representatives to investigate communists in the United States. Future president Richard Nixon was a member of the committee and they investigated the Hollywood 10.

International Atomic Energy Agency: A part of the United Nations that monitors the use of nuclear technology.

MGA PAMAHALAAN at PANGKALAHATANG AGENCY

House Un-American Activities Committee (HUAC): Espesyal na komite na binuo ng mga miyembro ng Kapulungan ng mga Kinatawan upang siyasatin ang mga komunista sa Estados Unidos. Ang hinaharap na pangulo na si Richard Nixon ay isang miyembro ng komite at sinisiyasat nila ang Hollywood 10.

International Atomic Energy Agency: Isang bahagi ng United Nations na sinusubaybayan ang paggamit ng nuclear technology.

SPEECHES

McCarthy's 205 Communists: McCarthy claimed to know of 205 communists working in the State Department during a speech in 1950. He never provided evidence but his claim and subsequent Senate hearings made him famous.

Have you no sense of decency?: Famous line from Army lawyer Joseph Welch during the Red Scare. His televised question helped discredit Joseph McCarthy.

Atoms for Peace: A speech given by President Eisenhower in 1953 (and the government programs that followed) that encouraged the civilian use of nuclear technology.

Eisenhower's Farewell Address: Televised address by departing President Eisenhower in 1961 shortly before Kennedy took office. Eisenhower warned of the dangers of all-or-nothing thinking and the growing influence of a military industrial complex.

Mga pananalita

Ang 205 Communist ng McCarthy: Sinabi ni McCarthy na alam ang 205 na komunista na nagtatrabaho sa Departamento ng Estado sa panahon ng pagsasalita noong 1950. Hindi siya nagbigay ng ebidensya ngunit ang kanyang paghahabol at kasunod na mga pagdinig sa Senado ay naging tanyag sa kanya.

Wala kang pakiramdam ng kabutihan?: Sikat na linya mula sa abugado ng Army na si Joseph Welch sa panahon ng Red Scare. Ang kanyang telebisyon na tanong ay tumulong sa kasiraan ni Joseph McCarthy.

Mga Atomo para sa Kapayapaan: Isang pahayag na ibinigay ni Pangulong Eisenhower noong 1953 (at ang mga programa ng pamahalaan na sinundan) na hinihikayat ang paggamit ng sibilyan ng teknolohiyang nukleyar.

Alamat ng Paalam ni Eisenhower: Ang tinaguriang tirahan sa pamamagitan ng pag-alis ni Pangulong Eisenhower noong 1961 sa lalong madaling panahon bago kinuha ni Kennedy. Nagbabala si Eisenhower sa mga panganib ng lahat-ng-walang-iisip at ang lumalaking impluwensya ng isang pang-industriyang militar.

EVENTS

Second Red Scare: The period in the late 1940s and early 1950s when the fear that communists were infiltrating America drove wild accusations and political investigations.

McCarthyism: Another term often used for the Second Red Scare which refers to the unfounded accusations common of the time.

MGA KAGANAPAN

Ikalawang Red Scare: Ang panahon noong mga huling bahagi ng 1940s at unang bahagi ng 1950s nang ang takot na ang mga komunista ay sumisilip sa Amerika ay nagdulot ng mga ligaw na akusasyon at mga pagsisiyasat sa pulitika.

McCarthyism: Ang isa pang termino na kadalasang ginagamit para sa Ikalawang Red Scare na tumutukoy sa mga walang batayang akusasyon na karaniwan sa oras.

5

F I F T H Q U E S T I O N W A S T H E S O V I E T U N I O N A C T U A L L Y A N E V I L E M P I R E ?

INTRODUCTION

In 1983, American President Ronald Reagan declared his belief that the Soviet Union was an “evil empire.” He described the ways that the Soviet government restricted the practice of religion, persecuted political opponents, limited personal freedom, dominated the nations of Eastern Europe and sought to spread communism around the world.

Reagan cast the struggle between the East and West as a moral struggle between the forces of good and evil and predicted that communism would eventually be relegated to the “ash heap of history.”

Reagan’s criticisms of the Soviet Union were all at least partly true. But all nations and governments have implemented policies that turn out to be bad, including the United States. Although the citizens of the Soviet Union may have lived in fear, the Soviet school system produced one of the highest rates of literacy in the world. While Americans enjoy the freedoms guaranteed by the Bill of Rights, we also endure tremendous racism.

Clearly, no nation is perfect, but was there something especially uniquely wrong with communism and the Soviet Union in particular? Had President Reagan touched on some truth about that place and time in history? Was the Soviet Union actually an evil empire?

PANIMULA

Noong 1983, idineklara ng Pangulong Amerikano na si Ronald Reagan na ang Unyong Sobyet ay isang “masamang imperyo.” Inilarawan niya ang mga paraan na pinaghihigpitan ng pamahalaan ng Sobyet ang pagsasagawa ng relihiyon, inuusig ang mga kalaban sa pulitika, limitadong personal na kalayaan, pinangungunahan ang mga bansa ng Silangang Europa at hinanap na kumalat sa komunismo sa buong mundo.

Ibinagsak ni Reagan ang pakikibaka sa pagitan ng Silangan at Kanluran bilang isang pakikibakang moral sa pagitan ng mga pwersa ng mabuti at masama at hinulaang na ang komunismo ay malaon na itatapon sa “abo ng kasaysayan ng abo.”

Ang mga pagpuna ni Reagan sa Unyong Sobyet ay hindi bababa sa totoo. Ngunit ang lahat ng mga bansa at pamahalaan ay nagpatupad ng mga patakaran na naging masama, kabilang ang Estados Unidos. Kahit na ang mga mamamayan ng Unyong Sobyet ay maaaring nanirahan sa takot, ang sistema ng paaralan ng Sobyet ay gumawa ng isa sa pinakamataas na antas ng karunungan bumasa’t sumulat sa mundo. Habang tinatamasa ng mga Amerikano ang mga kalayaang ginagarantiyahan ng Bill ng Mga Karapatan, tinitiyak din natin ang napakalaking kapootang panlahi.

Maliwanag, walang bansa ang sakdal, ngunit may isang bagay na lalo na mali sa komunismo at sa Unyong Sobyet sa partikular? Nagkaroon ba si Pangulong Reagan sa ilang katotohanan tungkol sa lugar at oras sa kasaysayan? Ang tunay at imperyo ng Unyong Sobyet?

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

KITCHEN DEBATES

During the Cold War, Americans and Soviets typically faced off militarily. They had relatively few chances to directly debate the merits of their two ways of life. One exception was the Kitchen Debates.

In 1959, the Soviets and Americans had agreed to hold exhibits in each other's countries as a cultural exchange to promote understanding. The Soviet exhibit in New York opened in June 1959, and the following month then-Vice President Nixon was on hand to open the American exhibit in Moscow. Nixon took Soviet Premier Nikita Khrushchev on a tour of the exhibit. There were multiple displays of consumer goods provided by over 450 American companies. A centerpiece of the exhibit was a geodesic dome, which housed scientific and technical experiments.

The **Kitchen Debate** took place in a number of locations at the exhibition but primarily in the kitchen of a model suburban house, cut in half for easy viewing. This was only one of a series of four meetings that occurred between Nixon and Khrushchev during the 1959 exhibition.

During the first meeting, in the Kremlin, Khrushchev dismissed the new consumer technologies of the United States and declared that the Soviets would have all of the same things in a few years. He satirically asked if there was a machine that "puts food into the mouth and pushes it down." Nixon responded by saying at least the competition was technological, rather than military.

The second visit occurred in a television studio inside the American exhibit. At the end, Khrushchev stated that everything he had said in their debate should be translated into English and broadcast in the United States. Nixon responded, "Certainly it will, and everything I say is to be translated into Russian and broadcast across the Soviet Union. That's a fair bargain." To this proposal, he and Khrushchev shook hands vigorously.

The exchange between Khrushchev and Nixon is interesting because while they were discussing which country was superior, they did not compare nuclear weapons, political influence, or control of territories. They were using the technological innovations set up in the exhibit. Nixon argued that the Americans built to take advantage of new techniques, while Khrushchev argued that the Soviets built for future generations.

It is certainly true that the United States was developing a more consumer-driven economy in which new technologies were being replaced regularly. Just think of the pace at which companies like Apple or Samsung produce phones that make last year's model obsolete. However, the Soviet model of building for the future often meant dreary, grey concrete buildings and technologies that were considered old-fashioned in the West.

MGA DEBATE NG KITCHEN

Sa panahon ng Cold War, ang mga Amerikano at Sobyet ay karaniwang nahaharap sa militar. Sila ay may ilang mga pagkakataon upang direktang debahin ang mga merito ng kanilang dalawang paraan ng pamumuhay. Ang isang eksepsiyon ay ang Debate sa Kusina.

Noong 1959, ang mga Sobyet at Amerikano ay sumang-ayon na magtanghal sa mga bansa ng bawat isa bilang isang kultural na pagpapalitan upang itaguyod ang pag-unawa. Ang eksibisyon ng Sobyet sa New York ay binuksan noong Hunyo 1959, at nang sumunod na buwan pagkatapos-si Bise Presidente Nixon ay nasa kamay upang buksan ang eksibit ng Amerikano sa Moscow. Nixon kinuha Sobyet Premier Nikita Khrushchev sa isang tour ng eksibisyon. Mayroong maraming pagpapakita ng mga kalakal ng consumer na ibinigay ng higit sa 450 mga kumpanya sa Amerika. Ang isang centerpiece ng eksibisyon ay isang geodesic simboryo, na kung saan ay matatagpuan sa pang-agham at teknikal na mga eksperimento.

Ang Kusina Debate ay naganap sa isang bilang ng mga lokasyon sa eksibisyon ngunit lalo na sa kusina ng isang modelo ng suburban bahay, gupitin kalahati para sa madaling pagtingin. Isa lamang ito sa isang serye ng apat na pagpupulong na naganap sa pagitan ng Nixon at Khrushchev noong 1959 eksibisyon.

Sa unang pagpupulong, sa Kremlin, pinabayaang ni Khrushchev ang mga bagong teknolohiya ng mamimili ng Estados Unidos at ipinahayag na ang lahat ng mga Soviets ay magkakaroon ng parehong mga bagay sa loob ng ilang taon. Nangungulag siya nang tatanungin kung may isang makina na "inilalagay ang pagkain sa bibig at itinulak ito." Tumugon si Nixon sa pagsasabi na ang kumpetisyon ay teknolohikal, sa halip na militar.

Ang pangalawang pagbisita ay naganap sa isang telebisyon sa telebisyon sa loob ng eksibit ng Amerikano. Sa katapusan, sinabi ni Khrushchev na ang lahat ng sinabi niya sa kanilang debate ay dapat isalin sa Ingles at i-broadcast sa Estados Unidos. Tumugon si Nixon, "Tiyak na ito, at ang lahat ng sinasabi ko ay isasalin sa Ruso at i-broadcast sa buong Unyong Sobyet. Iyan ay isang makatarungang bargain. "Sa panukalang ito, siya at si Khrushchev ay malakas na nagkalat ng mga kamay.

Ang palitan sa pagitan ng Khrushchev at Nixon ay kagiliw-giliw na dahil habang tinatalakay nila kung aling bansa ang higit na mataas, hindi nila inihambing ang mga armas nuklear, impluwensya sa pulitika, o kontrol sa mga teritoryo. Ginagamit nila ang mga makabagong teknolohiya na itinatag sa eksibisyon. Nagtalo si Nixon na ang mga Amerikano ay nagtayo upang samantalain ang mga bagong diskarte, habang itinutuwa ni Khrushchev na ang mga Sobyet ay itinayo para sa mga susunod na henerasyon.

Totoong totoo na ang Estados Unidos ay nagpapaunlad ng mas maraming ekonomya na hinimok ng consumer kung saan ang mga bagong teknolohiya ay pinalitan ng regular. Iisipin lamang ang bilis sa kung aling mga kumpanya tulad ng Apple o Samsung ay gumawa ng mga telepono na gumawa ng modelo ng nakaraang taon na hindi na ginagamit. Gayunpaman, ang Sobyet na modelo ng gusali para sa hinaharap ay madalas na nangangahulugan ng pagod na pagod, mga kulay-abong

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

The third visit occurred inside the kitchen of the cutaway model home. The kitchen was furnished with a dishwasher, refrigerator, and cooktop and oven. It was designed to represent a \$14,000 home that a typical American worker could afford in 1959.

In front of the cameras and in front of the wealth that the free market system had created for the everyday American housewife, Nixon tried to convince Khrushchev that the free market system was not terrible in the way Soviet propaganda portrayed it. Nixon said that he should “not be afraid of ideas. After all, you don’t know everything.” The Soviet leader replied, “You don’t know anything about communism, except fear of it.”

In the United States, three major television networks broadcast the kitchen debate. American reaction was initially mixed, with The New York Times calling it “an exchange that emphasized the gulf between east and west but had little bearing on the substantive issue” and portrayed it as a political stunt. On the other hand, Time Magazine, also covering the exhibition, praised Nixon, saying he “managed in a unique way to personify a national character proud of peaceful accomplishment, sure of its way of life, confident of its power under threat.”

Because of the informal nature of the exchange, Nixon gained popularity. He also impressed Mr. Khrushchev. The reporter William Safire who was present at the debates recalled “the shrewd Khrushchev came away from his personal duel of words with Nixon persuaded that the advocate of capitalism was not just tough-minded but strong-willed.”

kongkreto na mga gusali at teknolohiya na itinuturing na luma sa Kanluran.

Ang ikatlong pagbisita ay naganap sa loob ng kusina ng cutaway model home. Nilagyan ang kusina ng dishwasher, refrigerator, at cooktop at oven. Ito ay dinisenyo upang kumatawan sa isang \$ 14,000 bahay na maaaring magamit ng karaniwang Amerikanong manggagawa noong 1959.

Sa harap ng mga kamera at sa harap ng yaman na nilikha ng malayang sistema ng pamilihan para sa araw-araw na Amerikanong maybahay, sinubukan ni Nixon na kumbinsihin si Khrushchev na ang libreng sistema ng pamilihan ay hindi kahila-hilakbot sa paraan ng propaganda ng Sobyet na inilalarawan nito. Sinabi ni Nixon na dapat niyang “hindi matakot sa mga ideya. Pagkatapos ng lahat, hindi mo alam ang lahat. “Sumagot ang lider ng Sobyet,” Wala kang alam tungkol sa komunismo, maliban sa takot dito. ”

Primary Source: Photograph

Soviet Premier Nikita Khrushchev and Vice President Richard Nixon engage in the Kitchen Debate.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang Sobyet na Premier na si Nikita Khrushchev at si Vice President Richard Nixon ay sumali sa Kitchen Debate.

Sa Estados Unidos, tatlong pangunahing network ng telebisyon ang nag-broadcast ng debate sa kusina. Ang reaksiyong Amerikano ay sinimulan nang una, sa The New York Times na tinatawag itong “isang pagpapalitan na nagbigay-diin sa pagitan ng silangan at kanluran ngunit maliit ang kaugnayan sa mahalagang isyu” at inilarawan ito bilang pampulitika na pagkabansot. Sa kabilang banda, ang Time Magazine, na sumasaklaw din sa eksibisyon, ay pinuri si Nixon, na nagsasabing siya ay “pinangasiwaan sa isang natatanging paraan upang makilala ang isang pambansang katangian na ipinagmamalaki ng mapayapang tagumpay, sigurado sa paraan ng pamumuhay, tiwala sa kapangyarihan nito sa ilalim ng pagbabanta.”

Dahil sa di-pormal na kalikasan ng palitan, nakakuha si Nixon ng katanyagan. Siya rin ang nakapagtataka kay Mr. Khrushchev. Ang reporter na si William Safire na naroon sa mga debate ay naalala na “ang matalinong Khrushchev ay lumayo mula sa kanyang personal na tunggalian ng mga salita na may napaniwala si Nixon na ang tagapagtaguyod ng kapitalismo ay hindi lamang matigas ang isip ngunit malakas ang kalooban.”

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

The trip raised Nixon's profile as a public statesman, greatly improving his chances for receiving the Republican presidential nomination the following year. Khrushchev claimed that following his confrontation with Nixon he did all he could to bring about Nixon's defeat in his 1960 presidential campaign.

In the end the Kitchen Debate did not change the opinions of leaders on either side of the Iron Curtain. It did, however, demonstrate the enormous gulf between free market and communist ideology. Although leaders in the Soviet Union were not about to embrace a market economy or democracy, the same could not be said for the people of Eastern Europe. Their discontent was strikingly manifested in open rebellions in both Hungary and Czechoslovakia.

HUNGARY

Soviet premier Josef Stalin had said "Everyone imposes his own system as far as his army can reach." When the Soviet Army marched across Eastern Europe at the end of World War II, Stalin's dream of expanding communism became reality. When the war ended, the Soviets set up communist governments in the puppet states of the Eastern Bloc. Like the American military, which remained stationed in West Germany, Great Britain, and Italy, Soviet troops stayed on in East Germany and the Warsaw Pact states of the East. The presence of the Soviets did not, however, mean that the people of the Eastern Bloc were content.

The **Hungarian Uprising** of 1956 was a nationwide revolt against the government of the Hungarian People's Republic and its Soviet-imposed policies, lasting from October 23 until November 10, 1956. Though leaderless when it first began, it was the first major threat to Soviet control since the Red Army drove Nazi Germany from its territory at the end of World War II.

The revolt began as a student demonstration, which attracted thousands who marched through central Budapest to the Parliament building. When a delegation of the students entered the radio building to try to broadcast the students' demands, the State Security Police (ÁVH) attacked from within the building. One student was killed and as the news of the shooting swept through the streets, disorder and violence erupted throughout the capital.

The revolt spread quickly across Hungary and the government collapsed. Thousands organized into militias, battling the ÁVH and Soviet troops. Pro-Soviet communists and ÁVH members captured by the militias were imprisoned or executed. A new government formally disbanded the ÁVH, declared its intention to withdraw from the Warsaw Pact, and pledged to re-establish free elections. By the end of October, fighting had almost

Ang biyahe ay nakataas ang profile ni Nixon bilang isang pampublikong negosyante, malaki ang pagpapabuti ng kanyang mga pagkakataon sa pagtanggap ng nominasyon ng Republikano ng pangulo sa susunod na taon. Sinabi ni Khrushchev na ang pagsunod sa kanyang paghaharap kay Nixon ginawa niya ang lahat upang maiparating ang pagkatalo ni Nixon sa kanyang kampanya sa pampangulirang 1960.

Sa wakas ang Kitchen Debate ay hindi nagbago ng mga opinyon ng mga lider sa magkabilang panig ng Iron Curtain. Gayunpaman, ipinakita nito ang napakalaking puwang sa pagitan ng malayang pamilihan at komunistang ideolohiya. Kahit na ang mga lider sa Unyong Sobyet ay hindi tungkol sa pagtanggap ng isang ekonomiya sa merkado o demokrasya, ang parehong ay hindi maaaring sinabi para sa mga tao ng Silangang Europa. Ang kanilang kawalang-kasiyahan ay kapansin-pansin na ipinakita sa mga bukas na paghihimagsik sa parehong Hungary at Czechoslovakia.

HUNGARY

Sinabi ng punong-guro ng Unyong Sobyet na si Josef Stalin "Ang bawat tao'y nagpapataw ng kanyang sariling sistema hanggang sa maabot ng kanyang hukbo." Nang maglakad ang Sobyet Army sa buong Silangang Europa sa pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ang pangarap ni Stalin sa pagpapalawak ng komunismo ay naging katotohanan. Nang matapos ang digmaan, nag-set up ang mga Sobyet ng mga gobyernong komunista sa mga papet na estado ng Eastern Bloc. Tulad ng militar ng Amerika, na nanatili sa West Germany, Great Britain, at Italya, ang mga tropang Sobyet ay nanatili sa East Germany at ang mga estado ng Warsaw Pact ng Silangan. Ang pagkakaroon ng mga Sobyet ay hindi, gayunpaman, ay nangangahulugan na ang mga tao ng Eastern Bloc ay nilalaman.

Ang Hungarian Uprising ng 1956 ay isang pambansang pag-aalsa laban sa gobyerno ng Hungarian People's Republic at ang mga patakaran ginawa ng Sobyet, na tumatagal mula Oktubre 23 hanggang Nobyembre 10, 1956. Bagaman walang pinuno noong una itong nagsimula, ito ang unang pangunahing banta sa kontrol ng Sobyet mula noong pinalayas ng Pulang Hukbo ang Nazi Germany mula sa teritoryo nito sa pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig.

Ang rebolusyon ay nagsimula bilang isang demonstrasyon ng mag-aaral, na nakakaakit ng libu-libo na nagmartsa sa sentro ng Budapest sa gusali ng Parlamento. Nang ang isang delegasyon ng mga mag-aaral ay pumasok sa gusali ng radyo upang subukang i-broadcast ang mga hinihingi ng mga mag-aaral, ang Pulis sa Seguridad ng Estado (ÁVH) ay sinalakay mula sa loob ng gusali. Ang isang estudyante ay pinatay at habang ang balita ng pagbaril ay lumubog sa mga lansangan, ang karamdaman at karahasan ay sumabog sa kabisera.

Ang pag-aalsa ay mabilis na kumalat sa buong Hungary at ang pamahalaan ay bumagsak. Libu-libo ang inorganisa sa mga militias, nakikipaglaban sa mga hukbong ÁVH at Sobyet. Ang mga pro-Sobyet na komunista at mga miyembro ng ÁVH na nakuha ng mga militar ay ibinilanggo o pinatay. Ang isang bagong pamahalaan pormal na nagbuwag sa ÁVH, ipinahayag ang intensyon nito na umalis mula sa Warsaw Pact, at nangako na muling magtatag ng libreng halalan. Sa pagtatapos ng Oktubre, halos lumalaban ang pakikipaglaban habang ang mga labi ng komunistang

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

ceased as the remnants of the communist dictatorship were swept away. A sense of normality began to return.

diktadura ay napawi. Nagsimula ang pagbabalik ng pagkamapagdamdam.

Primary Source: Photograph

A Soviet T-54 tank on the streets of Budapest during the crackdown against the Hungarian Uprising.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Isang Sobyet na T-54 na tangke sa mga lansangan ng Budapest sa panahon ng crackdown laban sa Hungarian Uprising.

Initially the Soviet leadership announced a willingness to negotiate a withdrawal of its troops, but the Soviet politburo changed its mind and moved to crush the revolution. On November 4, a large Soviet force invaded Budapest and other regions of the country. The Hungarians resisted for a week before being crushed by the overwhelming Soviet force. Over 2,500 Hungarians and 700 Soviet troops were killed in the conflict, and 200,000 Hungarians fled as refugees. Mass arrests and denunciations continued for months afterward as the newly reinstalled, Soviet-backed, communist government suppressed all public opposition. Public discussion of the revolution was banned in Hungary for more than 30 years.

CZECHOSLOVAKIA

Roughly ten years after the failed Hungarian Revolution, the government of another member of the Eastern Bloc briefly resisted Soviet domination. The Czechoslovakian government began a series of reforms to open up the economy and political system. This brief period was called the **Prague Spring**, named for the nation's capital city.

The reforms, especially the decentralization of administrative authority, were not received well by the Soviets, who, after failed negotiations, sent half a million Warsaw Pact troops and tanks to occupy the country. A spirited non-violent resistance was mounted throughout the country, including painting over and turning street signs to confuse the invaders. On one occasion an entire invasion force from Poland was routed back out

Una, inihayag ng pamunuan ng Sobyet ang kahandaan na makipag-ayos sa pag-aalis ng mga tropa nito, ngunit binago ng Sentrong Pulisya ng Sobyet at inilipat ang pagdugong sa rebolusyon. Noong Nobyembre 4, isang malaking puwersang Sobyet ang sumalakay sa Budapest at iba pang mga rehiyon ng bansa. Ang mga Hungarians ay labag sa isang linggo bago pigilin ng napakalaki na puwersang Sobyet. Mahigit 2,500 Hungarians at 700 na tropa ng Sobyet ang napatay sa labanan, at 200,000 na Hungarians ay tumakas bilang mga refugee. Ang mga pag-aresto at pagtanggì sa mass ay nagpatuloy sa loob ng ilang buwan pagkatapos ng muling pag-install, pinigilan ng pamahalaan ng Sobyet na komunista ang lahat ng pagsalungat sa publiko. Ang publikong talakayan tungkol sa rebolusyon ay ipinagbawal sa Hungary nang higit sa 30 taon.

CZECHOSLOVAKIA

Halos sampung taon pagkatapos ng Nabigo ang Hungarian Revolution, ang gobyerno ng isa pang miyembro ng Eastern Bloc ay maikli na lumaban sa dominasyon ng Sobyet. Ang gobyerno ng Czechoslovakia ay nagsimula ng isang serye ng mga reporma para buksan ang ekonomiya at sistemang pampulitika. Ang maikling panahon na ito ay tinatawag na Prague Spring, na pinangalanan para sa kabiserang lunsod ng bansa.

Ang mga reporma, lalo na ang desentralisasyon ng administratibong awtoridad, ay hindi natanggap nang mabuti ng mga Sobyet, na, pagkatapos ng nabigo na negosasyon, ay nagpadala ng kalahating milyong hukbo at tangke ng Warsaw Pact upang sakupin ang bansa. Ang isang masigla na di-marahas na paglaban ay na-mount sa buong bansa, kabilang ang pagpinta at pag-palit ng mga palatandaan sa kalye upang malito ang mga manlulupig. Sa isang pagkakataon, isang buong puwersa ng pagsalakay mula sa Poland ay natalo pabalik sa bansa

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

of the country after a day's wandering. The Czechoslovakians defied curfews and one protestor, Jan Palach set himself on fire in Prague's Wenceslas Square to protest renewed restrictions on freedom of speech. While the Soviet military had predicted that it would take four days to subdue the country, the resistance held out for eight months.

In the end, however, the hope for significant reform was crushed by the force of the Soviet and Warsaw Pact troops. By the end of 1968 central control of the economy and restrictions on civil liberties had been restored. It would be another 20 years before the people of Czechoslovakia enjoyed basic civil rights.

THE POLICE STATE

In the case of the uprisings in Hungary and Czechoslovakia, the Soviet Union had to use its army on a massive scale to put down widespread rebellion. Normally, however, in the Soviet Union and the world's other communist nations, order was maintained by establishing a continuous level of fear and extensive surveillance of citizens.

In most dictatorships, both communist and otherwise, the normal police forces are supplemented by a secret police. In the Soviet Union, the **KGB** served this role. In East Germany, they were known as the **Stasi**, in China as the **Juntong**, and in North Korea as the **State Security Department**. Regardless of their name, they all used the same tactics. The people of the Soviet Union, Eastern Europe, China, Vietnam, Cuba and North Korea knew they were being watched, that the secret police were listening to their phone calls, reading their mail, and monitoring where they travelled, where they shopped, and who they associated with. In an effort to protect themselves from suspicion, people promised the secret police that they would serve as spies to keep an eye on their neighbors. After the Cold War ended, historians read the Stasi's files and found that nearly every East German had been so afraid of persecution that they had promised to be informants for the secret police.

If the secret police suspected that someone was planning a protest, spreading information that would harm the government or trying to flee the country, that person would be arrested, tortured, exiled or killed. People in the communist world feared the infamous "midnight knock of the secret police" and family members, friends, and acquaintances simply disappeared. Most secret police forces operated a system of clandestine camps to house these political prisoners. In China, this system was called **Laogai**, the abbreviation for **Láodòng Gǎizào**, which means "reform through labor." In reality, reform meant punishment. Prisoners who were released served as a warning to their friends and family of the power of the government. The most infamous of all labor camps in the communist world, however, were the Gulags of the Soviet Union.

matapos ang isang libot ng isang araw. Ang mga Czechoslovakians ay nanalaban sa mga curfew at isang protestador, itinakda ni Jan Palach ang kanyang sarili sa sunog sa Prague's Wenceslas Square upang protesta ang mga restriksyon na nabago sa kalayaan sa pagsasalita. Habang hinuhulaan ng militar ng Sobyet na mangangailangan ng apat na araw upang malupig ang bansa, ang paglaban ay pinalabas ng walong buwan.

Gayunpaman, sa pagwawakas, ang pag-asa para sa makabuluhang reporma ay dinurog ng puwersa ng mga tropa ng Sobyet at Warsaw Pact. Sa pagtatapos ng 1968 ang sentral na kontrol ng ekonomiya at mga paghihigpit sa mga kalayaang sibil ay naibalik na. Ito ay magiging 20 taon bago ang mga tao ng Czechoslovakia ay nasiyahan sa mga pangunahing karapatang sibil.

ANG POLICE ESTADO

Sa kaso ng mga pag-aalsa sa Hungary at Czechoslovakia, kailangang gamitin ng Unyong Sobyet ang hukbo nito sa malawakang antas upang ibagsak ang malawak na paghihimagsik. Gayunman, karaniwan, sa Unyong Sobyet at sa iba pang mga komunistang bansa sa mundo, ang kaayusan ay pinananatili sa pamamagitan ng pagtatatag ng patuloy na antas ng takot at malawak na pagsubaybay sa mga mamamayan.

Sa karamihan ng diktadura, parehong komunista at iba pa, ang normal na puwersa ng pulisya ay sinusupportahan ng isang lihim na pulisya. Sa Unyong Sobyet, ang KGB ay naglingkod sa papel na ito. Sa East Germany, kilala sila bilang Stasi, sa Tsina bilang Juntong, at sa Hilagang Korea bilang Kagawaran ng Seguridad ng Estado. Anuman ang kanilang pangalan, ginamit nila ang parehong taktika. Alam ng mga tao sa Unyong Sobyet, Silangang Europa, Tsina, Vietnam, Cuba at Hilagang Korea na sila ay pinanood, na ang lihim na pulisya ay nakikinig sa kanilang mga tawag sa telepono, nagbabasa ng kanilang koreo, at pagmamanman kung saan sila naglakbay, kung saan sila nag-shop, at na nauugnay nila sa. Sa pagsisikap na protektahan ang kanilang sarili mula sa paghihinala, ipinangako ng mga tao ang lihim na pulis na magsisilbi silang mga espia upang panoorin ang kanilang mga kapitbahay. Matapos natapos ang Cold War, binasa ng mga istoryador ang mga file ng Stasi at nalaman na halos lahat ng East German ay natakot sa pag-uusig na ipinangako nilang maging mga impormante para sa lihim na pulisya.

Kung pinaghihinalaang ng lihim na pulisya na ang isang tao ay nagpapalano ng isang protesta, ang pagkalat ng impormasyon na makakasira sa gobyerno o pagsisikap na tumakas sa bansa, ang taong iyon ay maaaresto, tortyur, itapon o papatayin. Natatakot ang mga tao sa komunistang mundo sa labis na "kakatok ng hating gabi ng lihim na pulisya" at ang mga miyembro ng pamilya, mga kaibigan, at mga kakilala ay nawala lamang. Ang karamihan sa mga lihim na puwersa ng pulisya ay nagpapatkbo ng isang sistema ng mga lihim na kampo upang ilagay ang mga bilanggong pulitikal. Sa Tsina, ang sistemang ito ay tinatawag na Laogai, ang pagdadaglat para sa Láodòng Gǎizào, na nangangahulugang "reporma sa pamamagitan ng paggawa." Sa katunayan, ang repormang sinadya ay parusa. Ang mga bilanggo na inilabas ay nagsilbing babala sa kanilang mga kaibigan at pamilya ng kapangyarihan ng pamahalaan. Gayunpaman, ang pinaka-kasumpa-sumpa ng lahat ng mga kampo ng paggawa sa komunistang mundo ay ang Gulags ng Unyong Sobyet.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

THE GULAG ARCHEPELEGO

The **Gulag** was the government agency created under Vladimir Lenin immediately after the founding of the Soviet Union that operated a system of forced labor camps. The camps housed a wide range of convicts, from petty criminals to political opponents. Large numbers were convicted by simplified procedures, such as **troikas**, three man panels who proclaimed their judgement without a trial. The entire system reached its peak during Josef Stalin's rule from the 1930s through the 1950s when more than 100,000 people were imprisoned in the Gulag system. The camps remained in operation until the 1980s.

Aleksandr Solzhenitsyn, winner of the 1970 Nobel Prize in Literature, survived eight years of Gulag incarceration and gave the term its international repute with the publication of his book **"The Gulag Archipelago"** in 1973. The author likened the scattered camps to an archipelago, a chain of islands, and as an eyewitness, he described the Gulag as a system where people were worked to death. Some scholars support this view, though this claim is controversial, given that the vast majority of people who entered the Gulag came out alive. Being alive, however, did not mean a return to normal life. Former prisoners who had been sent away to the Gulag prisons for criticizing the communist regime were usually prohibited from moving into large cities where their ideas might infect others. Being convicted of opposing communism in the Soviet Union meant at best a life of banishment from society, and at worst, death.

ANG GULAG ARCHEPELEGO

Ang Gulag ay ang ahensiya ng gobyerno na nilikha sa ilalim ni Vladimir Lenin kaagad matapos ang pagtatatag ng Unyong Sobyet na nagpapatakbo ng isang sistema ng sapilitang mga kampo ng paggawa. Ang mga kampo ay nagtataglay ng malawak na hanay ng mga convict, mula sa mga maliit na kriminal hanggang sa mga kalaban sa pulitika. Ang mga malalaking numero ay nahatulan ng mga pinasimpleng pamamaraan, tulad ng mga troikas, tatlong mga panel na nagpahayag ng kanilang paghatol nang walang pagsubok. Ang buong sistema ay umabot na sa panahong iyon noong panahon ni Josef Stalin mula 1930 hanggang 1950 nang mahigit 100,000 katao ang nabilanggo sa sistema ng Gulag. Ang mga kampo ay nanatiling operasyon hanggang sa 1980s.

Primary Source: Photograph

Prisoners in the gulag system work to build a canal.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang mga bilanggo sa sistema ng gulag ay nagtatrabaho upang bumuo ng isang kanal.

Si Aleksandr Solzhenitsyn, ang nagwagi ng 1970 Nobel Prize in Literature, ay nakaligtas sa walong taon ng pagkabilanggo ng Gulag at nagbigay ng term sa internasyunal na reputasyon nito sa paglalathala ng kanyang aklat na "The Gulag Archipelago" noong 1973. Inihalintulad ng may-akda ang nakakalat na mga kampo sa isang arkipelago, isang kadena ng mga isla, at bilang isang saksi, inilarawan niya ang Gulag bilang isang sistema kung saan ang mga tao ay nagtatrabaho sa kamatayan. Sinusuportahan ng ilang mga iskolar ang pananaw na ito, kahit na ang claim na ito ay kontrobersyal, ibinigay na ang karamihan ng mga tao na pumasok sa Gulag ay dumating buhay. Ang pagiging buhay, gayunpaman, ay hindi nangangahulugan ng pagbabalik sa normal na buhay. Ang dating mga bilanggo na ipinadala sa Gulag na mga bilanguan para sa pagpuna sa rehimeng komunista ay karaniwang ipinagbabawal sa paglipat sa malalaking lungsod kung saan maaaring mahawa ng iba ang kanilang mga ideya. Ang pagiging napatunayang nagkasala sa paglaban sa komunismo sa Unyong Sobyet ay nangangahulugang

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

DÉTENTE

After the Cuban Missile Crisis, the United States and the Soviet Union took a step back from the brink of war and leaders on both sides decided that the ever escalation arms race, space race, and brinksmanship was unwise. By the early 1970s, the two nations had initiated a series of steps to reduce the risk of war and demonstrate cooperation in science and culture. This era was known by the French word **détente**.

The leaders most associated with détente were President Richard Nixon and his National Security Advisory **Dr. Henry Kissinger**. Both of them viewed the world and the conflict between the United States and Soviet Union in terms of **realpolitik**, not as a moral struggle between competing ideologies. That is, they saw conflict in practical, rather than ideological terms. Both superpowers had needs – security, access to ports and raw materials, allies, prestige – and the East and West could coexist so long as leaders found ways for both sides to get what they needed.

The most obvious manifestation of détente was the series of summits held between the leaders of the two superpowers and the treaties that resulted from these meetings. On August 5, 1963, even before the era that has come to be known as détente, the **Partial Test Ban Treaty** was signed ending all nuclear tests in the atmosphere, underwater or in outer space. Only tests conducted underground were permitted. Later in the decade, the **Outer Space Treaty**, signed in January 1967, and the **Nuclear Non-Proliferation Treaty** signed in July 1968, were two of the first building blocks of détente. These early treaties were signed all over the globe and are important steps in limiting the distribution of nuclear weapons. They effectively turned back the dangerous spread of weapons of mass destruction, containing their deployment and testing.

While Kennedy and Johnson in the 1960s did their part to deescalate the Cold War, most of the treaties associated with détente were not developed until the Nixon Administration came into office in 1969. After a series of negotiations, the United States and Soviet Union signed the **Strategic Arms Limitation Treaty (SALT I)** in 1972. This treaty limited each power's nuclear arsenal, effectively bringing an end to the arms race. In the same year that SALT I was signed, the **Biological Weapons Convention** and the **Anti-Ballistic Missile Treaty** were also concluded. To follow up on their work, the two nations began working on a second arms limitation treaty, known as **SALT II**.

In 1975, the leaders of the major nations in both the East and West met and produced the **Helsinki Accords**, a wide-ranging series of agreements

ang pinakamababang pamumuhay mula sa lipunan, at ang pinakamasama, ang kamatayan.

DÉTENTE

Pagkatapos ng Cuban Missile Crisis, ang Estados Unidos at ang Unyong Sobyet ay tumalikod mula sa bingit ng giyera at mga lider sa magkabilang panig ay nagpasya na ang lahi ng armas, lahi sa espasyo, at brinksmanship ay hindi maalam. Noong unang mga taon ng 1970, ang dalawang bansa ay nagsimula ng isang serye ng mga hakbang upang mabawasan ang panganib ng digmaan at nagpapakita ng kooperasyon sa agham at kultura. Ang panahon na ito ay kilala sa pamamagitan ng Pranses salita détente.

Ang mga lider na pinaka-kaugnay sa détente ay si Pangulong Richard Nixon at ang kanyang National Security Advisory na si Dr. Henry Kissinger. Pareho silang tiningnan ang mundo at ang salungatan sa pagitan ng Estados Unidos at Unyong Sobyet sa mga tuntunin ng realpolitik, hindi bilang isang pakikibakang moral sa pagitan ng nakikipagkumpitensya ideolohiya. Iyon ay, nakita nila ang labanan sa praktikal, sa halip na mga tuntunin ideolohiya. Ang parehong mga superpower ay may mga pangangailangan - seguridad, pag-access sa mga port at hilaw na materyales, mga alyado, prestihiyo - at ang Silangan at Kanluran ay maaaring magkakasamang mabuhay hangga't ang mga lider ay nakakita ng mga paraan para sa magkabilang panig upang makuha kung ano ang kailangan nila.

Ang pinaka-halata na manifestation ng détente ay ang serye ng mga summit na gaganapin sa pagitan ng mga pinuno ng dalawang superpower at ng mga kasunduan na nagresulta mula sa mga pagpupulong na ito. Noong Agosto 5, 1963, bago pa ang panahon na kilala bilang détente, ang Partial Test Ban Treaty ay pinirmahan na nagtatapos sa lahat ng mga nuclear test sa kapaligiran, sa ilalim ng tubig o sa kalawakan. Pinahihintulutan ang mga pagsubok na isinagawa lamang sa ilalim ng lupa. Pagkaraan ng dekada, ang Outer Space Treaty, na nilagdaan noong Enero 1967, at ang Nuclear Non-Proliferation Treaty na nilagdaan noong Hulyo 1968, ay dalawa sa unang mga bloke ng détente. Ang mga unang kasunduan ay nilagdaan sa buong mundo at mahalagang mga hakbang sa paglilimita sa pamamahagi ng mga sandatang nukleyar. Sila ay epektibong bumalik sa mapanganib na pagkalat ng mga sandata ng mass pagkawasak, na naglalaman ng kanilang pag-deploy at pagsubok.

Habang ang Kennedy at Johnson noong dekada ng 1960 ay ginawa ang kanilang bahagi upang maiwasan ang Digmaang Malamig, ang karamihan ng mga kasunduan na nauugnay sa détente ay hindi na binuo hanggang sa ang Nixon Administration ay naging opisina noong 1969. Pagkatapos ng serye ng mga negosasyon, pinirmahan ng Estados Unidos at Sobyet ang Ang Strategic Arms Limitation Treaty (SALT I) noong 1972. Ang kasunduang ito ay limitado ang bawat nuclear arsenal ng kapangyarihan, na epektibong nagdudulot ng pagtatapos sa lahi ng armas. Sa parehong taon na nilagdaan ako ng SALT, ang Konklusyon ng Biyolohikal na Armas at ang Anti-Ballistic Missile Treaty ay ginawa din. Upang mag-follow up sa kanilang trabaho, nagsimulang magtrabaho ang dalawang bansa sa isang pangalawang kasunduan sa limitasyon ng armas, na kilala bilang SALT II.

Noong 1975, ang mga pinuno ng mga pangunahing bansa sa parehong East at West ay nakilala at gumawa

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

on economic, political, and human rights issues. The agreements were initiated by the Soviet Union, and were signed by 35 nations throughout Europe and North America. The accords were a major political victory of Leonid Brezhnev, the Soviet premier, because they affirmed respect for the boundaries of Europe, effectively cementing the communist satellite states the Soviets had fought so hard to create at the end of the Second World War. However, the accords also guaranteed human rights, something the communists were not know for, and the West often used the agreement as grounds to criticize the activities of the secret police in the Soviet Union and its allies.

Détente extended beyond politics and arms control. In July of 1975, the **Apollo-Soyuz Test Project** became the first international space mission when three American astronauts and two Soviet cosmonauts docked their spacecraft in outer space and conducted joint experiments. This mission had been preceded by five years of political negotiation and technical cooperation, including exchanges of American and Soviet engineers between NASA and the Soviet space agency.

Trade relations between the two blocs increased substantially during the era of détente. Most significant were the vast shipments of grain sent from the West to the Soviet Union each year, which helped make up for the failure of kolkhoz, Soviet collectivized agriculture. Even as the United States stood ready with nuclear weapons to defend against Soviet attack, American farmers were feeding the people of their most bitter rival.

ng Helsinki Accords, isang malawak na serye ng mga kasunduan sa mga isyu sa ekonomiya, pampulitika, at karapatang pantao. Ang mga kasunduan ay pinasimulan ng Unyong Sobyet, at pinirmahan ng 35 bansa sa buong Europa at Hilagang Amerika. Ang mga kasunduan ay isang pangunahing pampulitika na tagumpay ni Leonid Brezhnev, ang pangunahin ng Sobyet, dahil pinatunayan nila ang paggalang sa mga hangganan ng Europa, ang epektibong pagpapatatag ng satellite ng komunista ay nagsabi na labis na nakipaglaban ang mga Sobyet sa pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Gayunpaman, ginagarantiyahan din ng mga kasunduan ang mga karapatang pantao, isang bagay na hindi alam ng mga komunista, at madalas na ginagamit ng Kanluran ang kasunduan bilang batayan upang paniwalaan ang mga aktibidad ng sikretong pulisya sa Unyong Sobyet at mga kaalyado nito.

Ang Détente ay lampas sa pulitika at kontrol ng mga armas. Noong Hulyo 1975, ang Apollo-Soyuz Test Project ay naging unang internasyonal na puwang ng misyon nang tatlong Amerikanong astronaut at dalawang Sobyet na mga kosmonauto ang nag-dock sa kanilang spacecraft sa kalawakan at nagsagawa ng magkasanib na mga eksperimento. Ang misyon na ito ay sinimulan ng limang taon ng negosasyong pampulitika at teknikal na pakikipagtulungan, kabilang ang mga palitan ng mga inhinyero ng Amerikano at Sobyet sa pagitan ng NASA at ahensiya ng puwang ng Sobyet.

Primary Source: Photograph

The famous handshake between American astronaut Gibson and Soviet cosmonaut Dezhurov after their two capsules successfully docked in orbit.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang bantog na pagkakamay sa pagitan ng Amerikanong astronaut na Gibson at Sobyet kosmonawong Dezhurov matapos ang kanilang dalawang kapsula ay matagumpay na naka-dock sa orbit.

Ang relasyon sa kalakalan sa pagitan ng dalawang bloke ay nadagdagan nang malaki sa panahon ng détente. Karamihan sa mga makabuluhang ay ang malawak na pagpapadala ng butil na ipinadala mula sa West sa Unyong Sobyet bawat taon, na tumulong sa pagtaas para sa kabiguan ng kolkhoz, ang Sobyet na kolektibong agrikultura. Kahit na ang Estados Unidos ay handa na sa mga armas nukleyar upang ipagtanggol laban sa pag-atake sa Sobyet, ang mga Amerikanong magsasaka ay nagpapakain sa mga tao ng kanilang pinaka-mapait na karibal.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

President Nixon and Dr. Kissinger were eager to find ways to manage the Cold War, but in the Soviet Union, détente was often seen differently. Leonid Brezhnev, the leader of the Soviet Union from 1964 to 1982 was intent on using the period of relaxed tensions to prepare for Soviet expansion. In 1979, he ordered an **invasion of Afghanistan**, one of the Soviet Union's southern neighbors. Like all other foreign incursions into this vast, mountainous nation, the Soviet effort failed, but the invasion was a major reason President Ronald Reagan, elected in 1980, chose to end détente and resume a more confrontational relationship.

Si Pangulong Nixon at Dr. Kissinger ay sabik na makahanap ng mga paraan upang pamahalaan ang Cold War, ngunit sa Unyong Sobyet, ang détente ay madalas na nakikita nang naiiba. Si Leonid Brezhnev, ang pinuno ng Unyong Sobyet mula 1964 hanggang 1982 ay may layunin na gamitin ang panahon ng mga nakakareleks na tensiyon upang maghanda para sa pagpapalawak ng Sobyet. Noong 1979, iniutos niya ang pagsalakay sa Afghanistan, isa sa mga kalapit na kapitbahay ng Unyong Sobyet. Tulad ng lahat ng iba pang dayuhang pagsalakay sa malawak, bulubunduking bansa, nabigo ang pagsisikap ng Sobyet, ngunit ang pagsalakay ay isang pangunahing dahilan ni Pangulong Ronald Reagan, na inihalal noong 1980, pinili na wakasan ang détente at ipagpatuloy ang mas nakikitang relasyon.

Primary Source: Photograph

Soviet Primer Leonid Brezhnev and President Richard Nixon

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Sobiyet Primer Leonid Brezhnev at Pangulong Richard Nixon

THE THIRD WORLD

As the British and French Empires slowly yielded to independence movements after World War II, a new Third World emerged. This became a major battleground of the Cold War as the United States and the Soviet Union struggled to bring new nations into their respective orbits. Across the Third World, the two superpowers squared off in a series of **proxy wars**.

The United States had a long and often contentious relationship with its southern neighbors going back to its founding. The Monroe Doctrine demanded that European nations not interfere in Latin America while the Roosevelt Corollary specifically stated that the United States would. America had taken half of the territory of Mexico at the conclusion of the Mexican-American War of the 1840s, taken control of Puerto Rico after the Spanish-American War, and interfered in the affairs of Cuba, Panama, and the various banana republics of Central America even before the Cold War began.

ANG IKATLONG MUNDO

Habang unti-unting humahatid ang mga emperyong British at Pranses sa mga paggalaw ng kalayaan matapos ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig, lumitaw ang isang bagong Third World. Ito ay naging isang pangunahing larangan ng Digmaang Malamig habang ang Estados Unidos at ang Unyong Sobyet ay struggled upang dalhin ang mga bagong bansa sa kani-kanilang mga orbit. Sa kabuuan ng Ikatlong Daigdig, ang dalawang superpower ay pinalawak sa isang serye ng proxy wars.

Ang Estados Unidos ay may isang mahaba at madalas na palalimbagan relasyon sa mga katimugang mga kapitbahay bumalik sa kanyang founding. Hiniling ng Monroe Doctrine na ang mga bansang European ay hindi makagambala sa Latin America habang ang partikular na Roosevelt Corollary ay nakasaad na ang Estados Unidos ay. Kinuha ng Amerika ang kalahati ng teritoryo ng Mexico sa pagtatapos ng Digmaang Amerikano-Amerikano ng 1840s, kinuha ang kontrol ng Puerto Rico pagkatapos ng Digmaang Espanyol-Amerikano, at nakagambala sa mga gawain ng Cuba, Panama, at iba't ibang saging na republika ng Central America kahit bago magsimula ang Cold War.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

The driving factor in each of these earlier relationships was economic. Americans wanted land, or access to land in the cases of the Panama Canal or the coffee, sugar and fruit plantations of Central America and the Caribbean. The Cold War changed the rules of the game. The United States no longer needed to support governments that would be amenable to American business interests. Now, the most important characteristic of Latin American leaders was their willingness to stand up to communism.

The United States lent its support to a variety of despotic **strongmen** who oppressed their people, violated human rights and enriched themselves – Fulgencio Bautista of Cuba and Rafael Trujillo of the Dominican Republic stand out as particularly egregious examples. While there was opposition at home to these unsavory alliances, experts in Washington who were adherents to the policy in containment and the Domino Theory believed they were necessary.

CHILE AND PANAMA

For generations Chile had been a model in South America of stable, democratic government. A succession of elected presidents had held office and turned over power peacefully when their terms ended. The army stayed out of politics.

That changed in 1973. The new president, **Salvador Allende** promoted reforms that were strikingly similar to changes advocated by other communist leaders. Cuba's Fidel Castro visited Chile and commended Allende. But Allende was different in that he did not want a revolution. He believed in working slowly through the democratic process. This may have been enough reassurance in normal times, but in the pressure cooker of the Cold War, the CIA saw Allende as a dangerous example. If Chile took a peaceful path away from capitalism, other nations might be inspired to do the same.

Augusto Pinochet, the commander-in-chief of the Chilean army organized a coup and overthrew Allende. Although the United States was not directly involved, CIA agents knew what Pinochet was planning. Pinochet correctly assumed that if the CIA did not try to stop him, they were in favor of removing Allende.

Allende shot himself just before being taken prisoner by Pinochet's forces. Pinochet went on to rule Chile as a dictator for the next 17 years. He was staunchly anti-communist, but his secret police forces murdered over 2,000 people.

In Panama, support for anti-Communist regimes was more covert. **Manuel Noriega**, the future dictator of Panama, was on the payroll of the CIA beginning in 1967. By 1971, his involvement in the drug trade was well known to the Drug Enforcement Administration (DEA). However, he was an important asset of the CIA and was well protected. The Carter

Ang kadahilanan sa pagmamaneho sa bawat isa sa mga naunang kaugnayan na ito ay pang-ekonomiya. Nais ng mga Amerikano ang lupa, o pag-access sa lupain sa mga kaso ng Panama Canal o sa mga plantasyon ng kape, asukal at prutas ng Gitnang Amerika at Caribbean. Binago ng Digmaang Malamig ang mga alituntunin ng laro. Ang Estados Unidos ay hindi na kailangan upang suportahan ang mga pamahalaan na magiging maayos sa mga interes ng negosyo sa Amerika. Ngayon, ang pinakamahalagang katangian ng mga lider ng Latin American ay ang kanilang pagpayag na manindigan sa komunismo.

Pinahintulutan ng Estados Unidos ang suporta nito sa iba't ibang mga despotikong strongmen na pumipighati sa kanilang mga tao, nilabag ang mga karapatang pantao at pinalaki ang kanilang sarili - si Fulgencio Bautista ng Cuba at Rafael Trujillo ng Dominican Republic ay lumalabas na partikular na kapansin-pansin na mga halimbawa. Habang nagkakaroon ng pagsalungat sa tahanan sa mga hindi kanaisyang alyansa, ang mga eksperto sa Washington na mga tagasuporta sa patakaran sa containment at ang Domino Theory ay naniniwala na kinakailangan ang mga ito.

CHILE AND PANAMA

Para sa mga henerasyon ng Chile ay isang modelo sa South America ng matatag, demokratikong gobyerno. Ang isang sunod sa mga inihalal na presidente ay nagtatag ng tungkulin at pinalitan ang kapangyarihan nang mapayapa nang natapos ang kanilang mga tuntunin. Ang hukbo ay tumigil sa pulitika.

Na nabago noong 1973. Ang bagong pangulo, si Salvador Allende ay nagtaguyod ng mga reporma na kapansin-pansin na katulad ng mga pagbabago na itinataguyod ng iba pang mga lider ng komunista. Si Fidel Castro ay dumalaw sa Chile at pinapurihan si Allende. Subalit iba si Allende dahil hindi niya gusto ang isang rebolusyon. Naniniwala siya na gumagalaw nang dahan-dahan sa pamamagitan ng demokratikong proseso. Ito ay maaaring sapat na katiyakan sa mga normal na oras, ngunit sa presyon ng kusinilya ng Cold War, nakita ng CIA si Allende bilang isang mapanganib na halimbawa. Kung ang Chile ay kumuha ng mapayapang landas mula sa kapitalismo, ang iba pang mga bansa ay maaaring maging inspirasyon na gawin ang gayon.

Augusto Pinochet, ang pinuno ng komandante ng Chilean ay nag-organisa ng kudeta at binawi si Allende. Bagaman hindi direktang kasangkot ang Estados Unidos, alam ng mga ahenteng CIA kung ano ang pinlano ng Pinochet. Naaisip nang tama ni Pinochet na kung hindi sinubukan ng CIA na pigilan siya, pabor sila sa pag-alis ni Allende.

Kinuha ni Allende ang kanyang sarili bago siya kinuha ng mga pwersa ni Pinochet. Pinuntahan ni Pinochet ang paghahari sa Chile bilang isang diktador para sa susunod na 17 taon. Siya ay matatag anti-komunista, ngunit ang kanyang lihim na pwersa pulis pinatay ng higit sa 2,000 mga tao.

Sa Panama, ang suporta para sa mga rehimeng anti-Komunista ay mas tago. Si Manuel Noriega, ang hinaharap na diktador ng Panama, ay nasa payroll ng CIA simula noong 1967. Noong 1971, ang kanyang paglahok sa kalakalan sa droga ay kilala sa Drug Enforcement Administration (DEA). Gayunpaman, siya ay isang mahalagang asset ng CIA at mahusay na protektado.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

Administration dropped Noriega from its payroll, but he was reinstated by the Reagan Administration. His salary peaked in 1985 at \$200,000 per year. In return, Noriega allowed the CIA to set up listening stations in his country and provide funding for anti-communists in Nicaragua.

CENTRAL AMERICA

The violent civil wars in Central America that took place in the 1970s and 1980s were rooted in unjust distribution of land and power created during the Spanish colonial era. It is possible that these wars would have happened regardless of outside influences. However, the United States and Soviet Union viewed each of these small wars as microcosms of their herculean struggle. Like pouring fuel on a fire, weapons, money, advisors, and pressure provided by the superpowers made the wars much longer and more deadly. The wars were especially hard on the poor who, like pawns on a chessboard, were used by the combatants as both shields and scapegoats. The local problems that gave rise to social unrest had nothing to do with communism, but the Cold War intensified and gave undue significance to the civil wars in Guatemala, El Salvador and Nicaragua.

In an effort to help prevent communist infiltration in Latin America, the CIA and the military's **School of the Americas** trained Latin American army officers in torture and assassination techniques. The School of the Americas has widely been criticized for the human rights violations performed by its graduates. On September 20, 1996, the Pentagon was forced to release training manuals that were used at the U.S. Army School of the Americas, and distributed to thousands of military officers from 11 South and Central American countries, including Guatemala, El Salvador, Honduras, and Panama, where the United States military was heavily involved in counterinsurgency. These manuals advocated targeting civilians, extrajudicial executions, torture, false imprisonment, and extortion. War crimes and human rights violations such as these horrified the American public, but in the effort to prevent the spread of communism, some felt that the ends justified the means.

In 1999, a report on the Guatemalan Civil War from the Commission for Historical Clarification, sponsored by the United Nations, stated that, "the United States demonstrated that it was willing to provide support for strong military regimes in its strategic backyard. In the case of Guatemala, military assistance was directed towards reinforcing the national intelligence apparatus, and for training the officer corps in counterinsurgency techniques, key factors which had significant bearing on... acts of genocide." According to the Commission, between 1981 and 1983, the Guatemalan security apparatus – financed, armed, trained, and advised by the United States – destroyed 400 indigenous Mayan villages and butchered 200,000 people. The majority of the victims were political

Ang Carter Administration ay bumaba kay Noriega mula sa payroll nito, ngunit siya ay na-reinstate ng Reagan Administration. Ang kanyang suweldo ay umabot noong 1985 sa \$ 200,000 bawat taon. Bilang kapalit, pinayagan ni Noriega ang CIA na mag-set up ng mga istasyon ng pakikinig sa kanyang bansa at magbigay ng pondo para sa mga anti-komunista sa Nicaragua.

GITNANG AMERIKA

Ang mga marahas na digmaang sibil sa Gitnang Amerika na naganap noong dekada 1970 at 1980 ay nakaugat sa hindi makatarungang pamamahagi ng lupain at kapangyarihan na nilikha sa panahon ng kolonyal na Espanyol. Posible na ang mga digmaang ito ay mangyari kahit anuman ang impluwensya sa labas. Gayunpaman, tiningnan ng Estados Unidos at ng Unyong Sobyet ang bawat isa sa mga maliliit na digmaan na ito bilang mga microcosms ng kanilang pakikibaka sa himagsikan. Tulad ng pagbuhos ng gasolina sa sunog, armas, pera, tagapayo, at presyon na ibinigay ng mga superpower ay naging mas matagal at mas nakamamatay ang mga digmaan. Ang mga digmaan ay lalong mahigpit sa mga mahihirap na, tulad ng mga pawns sa isang chessboard, ay ginamit ng mga manggagaway na parehong mga kalasag at mga kumbing. Ang mga lokal na problema na nagbunga ng kaguluhan sa lipunan ay walang kinalaman sa komunismo, ngunit ang Digmaang Malamig ay lumakas at nagbigay ng labis na kahalagahan sa mga digmaang sibil sa Guatemala, El Salvador at Nicaragua.

Sa pagsisikap na maiwasan ang pagpasok sa komunista sa Latin America, sinanay ng CIA at ng School of the Americas ng militar ang mga opisyal ng Latin American army sa mga pamamaraan ng tortyur at assassination. Ang School of the Americas ay malawak na sinaway para sa mga paglabag sa karapatang pantao na ginagawa ng mga nagtapos nito. Noong Setyembre 20, 1996, ang Pentagon ay napilitan na maglabas ng mga manwal ng pagsasanay na ginamit sa US Army School of the Americas, at ipinamamahagi sa libu-libong opisyal ng militar mula sa 11 na bansa sa South at Central America, kabilang ang Guatemala, El Salvador, Honduras, at Panama, kung saan ang militar ng Estados Unidos ay labis na kasangkot sa counterinsurgency. Ang mga manwal na ito ay nagtataguyod ng mga populasyong sibilyan, ekstrahudisyal na pagpatay, tortyur, maling pagkabilanggo, at pangangikil. Ang mga krimen sa digmaan at mga paglabag sa karapatang pantao tulad ng mga ito ay nahihirapan sa publiko ng Amerika, ngunit sa pagsisikap na pigilan ang pagkalat ng komunismo, naramdaman ng ilan na ang mga dulo ay nagbigay-katwiran sa mga paraan.

Noong 1999, isang ulat tungkol sa Digmaang Sibil ng Guatemala mula sa Komisyon para sa Makasaysayang Paglilinaw, na inisponsor ng Mga Nagkakaisang Bansa, ay nagsabi na, "ipinakita ng Estados Unidos na handa silang magbigay ng suporta para sa mga malalakas na rehimeng militar sa estratehiyang likod-bahay nito. Sa kaso ng Guatemala, ang tulong militar ay nakatuon sa pagpapalakas ng pambansang instrumento ng katalinuhan, at para sa pagsasanay sa mga opisyal ng pulis sa mga diskarte sa kontra-insurhensya, mga mahahalagang bagay na may kinalaman sa ... mga gawa ng pagpatay ng lahi. "Ayon sa Komisyon, sa pagitan ng 1981 at 1983, ang aparatong panseguridad ng Guatemala - na pinondohan, armado, sinanay, at pinapayuhan ng Estados Unidos - ay nawasak ang 400 na mga nayon ng Mayan na pamayanan at napatay ang 200,000 katao. Ang karamihan sa mga biktima ay mga aktibistang pampulitika, estudyante, mga unyonista,

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

activists, students, trade unionists, priests, human rights advocates, and poor peasants.

mga pari, mga tagapagtaguyod ng karapatang pantao, at mga mahihirap na magsasaka.

Primary Source: Photograph

Photos, crosses, and protesters laying outside the entrance to Fort Benning, the home of the School of the Americas, to remember the victims of violence in Central America perpetrated by graduates of the school.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang mga larawan, mga krus, at mga nagpoprotesta ay naglalagay sa labas ng pasukan sa Fort Benning, tahanan ng Paaralan ng Amerika, upang matandaan ang mga biktima ng karahasan sa Gitnang Amerika na ginawa ng mga nagtapos sa paaralan.

America's involvement in neighboring Nicaragua was just as deadly. Beginning in 1936, three generations of the Somoza Family had ruled Nicaragua. The United States had directly paid the Samozas in return for favorable business relations, but in 1979, the FSLN, a group of revolutionaries overthrew his regime.

The Frente Nacionalista de Liberacion Nacional (**FSLN**), or **Sandinistas**, were committed to Marxist ideology, and many of their leaders had long-standing relationships with the Soviet Union and Cuba. President Carter initially hoped that continued American aid to the new government would keep the Sandinistas from aligning with the Soviet Bloc, but the Carter Administration allotted the Sandinistas minimal funding and the Sandinistas resolutely turned away from the United States. Instead, Cuban and East European assistance was turned into a new army of 75,000. The buildup included Soviet T-55 heavy tanks, heavy artillery and Soviet HIND attack helicopters, an unprecedented military expansion that made the Sandinista Army more powerful than all of its neighbors combined.

The first challenge to the powerful new army came from the **Contras**, groups of Somoza's old National Guard who had fled to Honduras. There they had been organized, trained and funded by CIA operatives using money they made by cocaine trafficking. They engaged in a systematic campaign of terror amongst the rural Nicaraguan population in order to disrupt the social reform projects of the Sandinistas.

The Reagan Administration insisted that the Sandinistas posed a "communist threat," particularly because of the support provided to the

Ang paglahok ng Amerika sa kalapit na Nicaragua ay nakamamatay lamang. Simula noong 1936, tatlong henerasyon ng Somoza Family ang namamahala sa Nicaragua. Ang Estados Unidos ay direktang nagbabayad sa Samozas bilang kabayaran para sa mga kanais-nais na relasyon sa negosyo, ngunit noong 1979, ang FSLN, isang grupo ng mga rebolusyonaryo ang nagbagsak sa kanyang rehimen.

Ang Frente Nacionalista de Liberacion Nacional (FSLN), o Sandinistas, ay nakatuon sa Marxist ideolohiya, at marami sa kanilang mga pinuno ang may mahabang relasyon sa Unyong Sobyet at Cuba. Una ay inaasahan ni Pangulong Carter na ang patuloy na tulong sa Amerika sa bagong pamahalaan ay panatilihin ang Sandinistas mula sa pagpapantay sa Sobyet Bloc, ngunit ang Carter Administration ay naglaan ng Sandinistas minimal na pagpopondo at ang Sandinistas ay tumakas mula sa Estados Unidos. Sa halip, ang tulong ng Cuban at Silangan ng Europa ay naging isang bagong hukbo na 75,000. Kasama sa buildup ang Soviet T-55 heavy tank, mabigat na artilerya at Sobyet na HINDI na mga helicopter na pag-atake, isang walang kaparayang pagpapalawak ng militar na ginawa ang Sandinista Army na mas malakas kaysa sa lahat ng mga kapitbahay na pinagsama.

Ang unang hamon sa makapangyarihang bagong hukbo ay nagmula sa Contras, mga grupo ng lumang National Guard ni Somoza na tumakas sa Honduras. Doon sila ay organisado, sinanay at pinondohan ng mga operatibo ng CIA gamit ang pera na ginawa nila sa pamamagitan ng cocaine trafficking. Nakikibahagi sila sa isang sistematikong kampanya ng terorismo sa gitna ng populasyon ng rural Nicaraguan upang sirain ang mga proyektong reporma sa lipunan ng mga Sandinista.

Ipinilit ng Reagan Administration na ang Sandinistas ay nagbigay ng "banta sa komunista," lalo na dahil sa suporta na ibinigay sa Sandinistas ni Cuban president

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

Sandinistas by Cuban president Fidel Castro. The Reagan Administration suspended aid to Nicaragua and expanded the supply of arms and training to the Contras in neighboring Honduras, as well as allied groups based to the south in Costa Rica. President Reagan called the Contras “the moral equivalent of our Founding Fathers.”

Congress disagreed. The Contras engaged in the same human rights violations as their counterparts in other Central American nations. Since the largest base of support for the Sandinistas was with the poor peasants of the countryside, the Contras destroyed the health centers, schools and cooperatives these people relied on. Large-scale murder, rape and torture also occurred in Contra-dominated areas. In 1982, Congress responded to public outrage about the situation by prohibiting Reagan for sending further aid to the Contras.

President Reagan also provided controversial support to the right-wing government of El Salvador and all branches of the security apparatus. Reagan and the CIA feared a takeover by the communist-leaning Farabundo Martí National Liberation Front (FMLN) during the Salvadoran Civil War, which had begun in 1979. The war left 75,000 people dead, 8,000 missing, and one million homeless. A million Salvadorans, fleeing the war and American-backed right-wing armed forces, tried to immigrate to the United States but were denied asylum. As was the case in Guatemala, the vast majority of the victims were peasants, trade unionists, teachers, students, human rights advocates, journalist, priests, nuns, and anyone working in the interests of the poor majority.

OSCAR ROMERO

Of all the voices in opposition to the violence perpetrated against innocent civilians, **Oscar Romero**, the Archbishop of San Salvador spoke with the most conviction, clarity, and moral authority.

In 1977, the same year that Romero became archbishop, his friend Rutilio Grande was assassinated by government soldiers. Grande was a Jesuit priest who had been working in the countryside and his death had a profound impact on Romero, who later said, “When I looked at Rutilio lying there dead I thought, ‘If they have killed him for doing what he did, then I too have to walk the same path.’” Romero urged the government to investigate, but they ignored his request. Romero began speaking out against poverty, social injustice, assassinations and torture.

Romero also criticized the United States for helping fuel the violence in El Salvador and wrote to President Jimmy Carter in February 1980, warning that increased American military aid would “undoubtedly sharpen the injustice and the political repression inflicted on the organized people, whose struggle has often been for their most basic human rights.” Carter

Fidel Castro. Ang Reagan Administration ay nagsuspende ng tulong sa Nicaragua at pinalawak ang supply ng mga armas at pagsasanay sa Contras sa kalapit na Honduras, pati na rin ang mga allied group na batay sa timog sa Costa Rica. Tinawag ni Pangulong Reagan ang Contras “ang katumbas na moral ng ating mga Founding Fathers.”

Hindi sumang-ayon ang Kongreso. Ang Contras ay nakikibahagi sa parehong mga paglabag sa karapatang pantao bilang kanilang katapat sa iba pang mga bansa sa Central America. Dahil ang pinakamalaking base ng suporta para sa mga Sandinista ay kasama ang mga mahihirap na magsasaka sa kanayunan, sinira ng mga Contras ang mga sentro ng kalusugan, mga paaralan at mga kooperatiba na itinuro ng mga taong ito. Malaking-scale pagpatay, panggagahasa at labis na pagpapahirap ay naganap din sa Contra-dominated lugar. Noong 1982, tumugon ang Kongreso sa pampublikong pang-aalipusta tungkol sa kalagayan sa pamamagitan ng ipinagbabawal na Reagan para sa pagpapadala ng karagdagan tulong sa Contras.

Nagbigay din si Pangulong Reagan ng kontrobersyal na suporta sa pamahalaang kanan ng El Salvador at lahat ng mga sangay ng aparatong panseguiridad. Natakot ang Reagan at ang CIA sa pagkuha sa pamamagitan ng Farabundo Martí National Liberation Front (FMLN) ng komunista sa panahon ng Digmaang Sibil ng Salvador, na nagsimula noong 1979. Ang digmaan ay umalis sa 75,000 katao, 8,000 nawawala, at isang milyong walang tahanan. Isang milyong taga-Salvador, na tumakas sa digmaan at naka-back-armed na armadong pwersa ng Amerikano, sinubukang dumayo sa Estados Unidos ngunit tinanggihan ang pagpapakupkop laban. Tulad ng nangyari sa Guatemala, ang karamihan sa mga biktima ay mga magsasaka, unyonista, guro, estudyante, tagapagtaguyod ng karapatang pantao, mamamahayag, pari, madre, at sinuman na nagtatrabaho sa interes ng mga maralita.

OSCAR ROMERO

Sa lahat ng mga tinig sa pagsalungat sa karahasan na ginawa laban sa mga inosenteng populasyong sibil, si Oscar Romero, ang Arsobispo ng San Salvador ay nagsalita na may pinakamataas na paniniwala, kalinawan, at moral na awtoridad.

Noong 1977, sa parehong taon na naging arsobispo si Romero, ang kanyang kaibigan na si Rutilio Grande ay pinaslang ng mga sundalo ng gobyerno. Si Grande ay isang pari ng Heswita na nagtatrabaho sa kanayunan at ang kanyang kamatayan ay nagkaroon ng malalim na epekto kay Romero, na sa paglaon ay nagsabi, “Nang tanungin ko si Rutilio na nakahiga doon patay naisip ko, ‘Kung pinatay nila siya dahil sa ginagawa niya, dapat din akong lumakad sa parehong landas.’” Hinimok ni Romero ang gobyerno na magsiyasat, ngunit hindi nila pinansin ang kanyang kahilingan. Nagsimulang magsalita si Romero laban sa kahirapan, kawalang katarungang panlipunan, assassinations at torture.

Sinaway rin ni Romero ang Estados Unidos sa pagtulong sa pagsunog ng karahasan sa El Salvador at sumulat sa Pangulong Jimmy Carter noong Pebrero 1980, na babala na ang mas mataas na tulong sa militar ng Amerikano ay “walang alinlangan na patalasin ang kawalan ng katarungan at ang pampulitikang panunupil sa mga organisadong tao, na ang pakikibaka ay madalas ay para sa kanilang mga pangunahing mga karapatang pantao. “Hindi pinapansin ni Carter ang mga panawagan at

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

ignored Romero's pleas and military aid to the Salvadoran government continued.

On March 23, 1980, Romero delivered a sermon in which he called on Salvadoran soldiers, as Christians, to obey God's higher order and to stop carrying out the government's repression and violations of basic human rights. The next evening, Romero celebrated mass at a small chapel at Hospital de la Divina Providencia. As he finished his sermon, a car came to a stop on the street in front of the chapel. A gunman emerged from the vehicle, stepped to the door of the chapel, and fired. Romero was struck in the heart, and the vehicle sped off. **The archbishop died instantly.**

Romero was buried in the Metropolitan Cathedral of San Salvador. The funeral mass was attended by more than 250,000 mourners from all over the world. At the funeral, Cardinal Ernesto Corripio y Ahumada, speaking as the personal delegate of Pope John Paul II, eulogized Romero as a "beloved, peacemaking man of God," and stated that "his blood will give fruit to brotherhood, love and peace."

tulong militar ni Romero sa patuloy na pamahalaan ng Salvadoran.

Noong Marso 23, 1980, naghahatid si Romero ng isang sermon kung saan tinawag niya ang mga sundalo ng Salvadoran, bilang mga Kristiyano, upang sundin ang mas mataas na kautusan ng Diyos at itigil ang pagsasagawa ng panunupil ng pamahalaan at mga paglabag sa mga pangunahing karapatang pantao. Nang sumunod na gabi, ipinagdiwang ni Romero ang masa sa isang maliit na kapilya sa Hospital de la Divina Providencia. Habang natapos niya ang kanyang sermon, isang kotse ang tumigil sa kalye sa harap ng kapilya. Lumabas ang isang mamamaril mula sa sasakyan, tumungo sa pintuan ng kapilya, at nagpaputok. Si Romero ay nahuhumaling sa puso, at ang sasakyan ay tumakas. Agad namang namatay ang arsobispo.

Si Romero ay inilibing sa Metropolitan Cathedral ng San Salvador. Ang libingang masa ay dinaluhan ng mahigit sa 250,000 na nagdadalamhati mula sa buong mundo. Sa libing, si Cardinal Ernesto Corripio y Ahumada, na nagsasalita bilang personal na delegado ni Pope John Paul II, ay pinarangalan si Romero bilang isang "minamahal, mapagmalaki na lalaki ng Diyos," at sinabi na "ang kanyang dugo ay magbubunga ng kapatiran, pagmamahal at kapayapaan."

Primary Source: Photograph

Monsignor Oscar Romero

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Monsignor Oscar Romero

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

During the ceremony, smoke bombs exploded on the streets near the cathedral and there were rifle shots from surrounding buildings, including the National Palace. Some 30 to 50 of the mourners were killed by gunfire and in the ensuing stampede of fleeing people. Some witnesses claimed government forces had fired the shots, but there are contradictory accounts as to the course of events. The truth will probably never be known.

As the gunfire continued, Romero's body was buried in a crypt beneath the sanctuary. Even after the burial, people continued to line up to pay homage to their martyred prelate.

The wars of Central America were long, brutal struggles made worse by the circumstances of the Cold War. Today, most people look back with sadness and regret the involvement that the great powers played in prolonging the bloodshed. In El Salvador, Oscar Romero stood up to powerful forces to demand peace and basic human rights in the same way that Gandhi had done three decades before. He remains a beloved hero for common people across Latin America and an international symbol of the harm the Cold War did in the Third World.

Sa panahon ng seremonya, sumabog ang mga bomba ng usok sa mga kalye na malapit sa katedral at may mga shot ng rifle mula sa mga nakapalibot na gusali, kabilang ang National Palace. Ang ilan sa 30 hanggang 50 ng mga naghihirap ay pinatay ng gunfire at sa kasunod na pagpapanakbuhan ng mga tumatakas na tao. Ang ilang mga saksi na inangkin ng mga pwersa ng pamahalaan ay nagpapatok ng mga pag-shot, ngunit may mga kontradiksyon na mga account sa kurso ng mga kaganapan. Ang katotohanan ay malamang na hindi makilala.

Habang nagpapatuloy ang putok, ang katawan ni Romero ay inilibing sa isang silid sa ilalim ng santuwaryo. Kahit na pagkatapos ng paglilibing, ang mga tao ay patuloy na nag-uugnay sa kanilang mga pinuno ng martir.

Ang mga digmaan sa Gitnang Amerika ay mahaba, ang malupit na pakikibaka ay naging mas malala sa pamamagitan ng mga kalagayan ng Cold War. Sa ngayon, ang karamihan sa mga tao ay nagbabalik sa kalungkutan at ikinalulungkot ang paglahok na ang mga dakilang kapangyarihan ay nilalaro sa pagpapahaba ng pagdanak ng dugo. Sa El Salvador, tumayo si Oscar Romero sa mga makapangyarihang pwersa upang hingin ang kapayapaan at mga pangunahing karapatang pantao katulad ng ginawa ni Gandhi ng tatlong dekada bago. Siya ay nananatiling isang minamahal na bayani para sa mga karaniwang tao sa buong Latin America at isang pang-internasyonal na simbolo ng pinsala na ginawa ng Cold War sa Ikatlong Daigdig.

Primary Source: Photograph

Young soldiers in El Salvador in 1990.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Mga batang sundalo sa El Salvador noong 1990.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

THE MIDDLE EAST

The Middle East posed numerous challenges for the United States during the Cold War, just as it continues to do today. At the center of America's concerns in this part of the world are the security of the nation of Israel and access to the oil in and around the Persian Gulf.

Israel was carved out of Palestine at the eastern end of the Mediterranean Sea after World War II as a homeland for the Jewish people. The United States' recognition of Israel in 1948 created a strong new ally, but also created many enemies. The United Nations had tried to negotiate borders for the new nation, but the non-Jewish Palestinians who had lived there for generations rejected the plan. The Jewish settlers went to war and millions of Arabs were forced into exile. Enraged that the Americas supported the new Jewish state, Israel's Arab neighbors found supportive ears in the Soviet Union.

When Egyptian President **Gamal Abdel Nasser** sought to strengthen ties with the Soviet Bloc, the United States withdrew its pledge to help Nasser construct the all-important Aswan Dam on the Nile River. Nasser responded by nationalizing the Suez Canal in 1956. The canal is an important trade link between Europe and Asia for everyone, but it was essential for Britain and France, who joined with Israel to invade Egypt.

In the first real Cold War test of the alliance between Western Europe and the United States, President Dwight Eisenhower called upon Britain and France to show restraint. When it seemed like they might refuse, he threatened to stop selling them American treasury bonds, a move which would have devastated their economies. They backed down. In the end, the **Suez Crisis** led to the creation of a United Nations peacekeeping operation to police the border between Egypt and Israel. The rift between the allies may also have emboldened Stalin in his crackdowns on dissent in Hungary.

The Soviets might have believed the Suez Crisis was a sign that Americans did not want to get involved in the Middle East, but they were mistaken. With Soviet influence growing in the oil-rich region, the president issued the Eisenhower Doctrine, which pledged American support to any government fighting communist insurgencies in the Middle East. Making good on that promise, he sent over 5,000 marines to Lebanon to forestall an anti-Western takeover.

Over time, the United States became more and more deeply involved in the Middle East. When the Soviet Union invaded Afghanistan, the Americans provided weapons to the Afghan resistance movement. When Iran and Iraq went to war, the Americans gave support to Iran while the Soviets supported Iraq. In 1983, the radical group Hezbollah set off a

ANG MIDDLE EAST

Ang Gitnang Silangan ay maraming mga hinamon para sa Estados Unidos sa panahon ng Cold War, tulad ng patuloy na ginagawa ngayon. Sa gitna ng mga alalahanin ng Amerika sa bahaging ito ng mundo ay ang seguridad ng bansa ng Israel at pag-access sa langis sa at sa paligid ng Persian Gulf.

Ang Israel ay inukit mula sa Palestine sa silangang dulo ng Dagat Mediteraneo pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig bilang isang tinubuang-bayan para sa mga Judio. Ang pagkilala ng Estados Unidos sa Israel noong 1948 ay lumikha ng isang malakas na bagong kapanalig, ngunit nilikha din ang maraming mga kaaway. Sinisikap ng United Nations na makipag-ayos ng mga hangganan para sa bagong bansa, ngunit ang mga di-Hudyo na mga Palestinian na nanirahan doon para sa mga henerasyon ay tumanggi sa plano. Ang mga mamamayang Hudyo ay nagpunta sa digmaan at milyun-milyong mga Arabo ang pinilit sa pagkakatatop. Napinsala na ang mga Amerikano ay sumuporta sa bagong estado ng Hudyo, ang mga kapitbahay ng Israel sa Israel ay nakakita ng mga taimtim na tainga sa Unyong Sobyet.

Nang hiniling ng Egyptian President Gamal Abdel Nasser na palakasin ang relasyon sa Soviet Bloc, inalis ng Estados Unidos ang pangako nito upang tulungan si Nasser na bumuo ng pinakamahalagang Aswan Dam sa Nile River. Tumugon si Nasser sa pamamagitan ng nasyonalismo sa Suez Canal noong 1956. Ang kanal ay isang mahalagang link sa kalakalan sa pagitan ng Europa at Asya para sa lahat, ngunit ito ay mahalaga para sa Britain at France, na sumali sa Israel upang lusubin ang Ehipto.

Sa unang totoong pagsubok ng Cold War ng alyansa sa pagitan ng Kanlurang Europa at Estados Unidos, tumawag si Pangulong Dwight Eisenhower sa Britain at France upang ipakita ang pagpigil. Kapag tila sila ay maaaring tangihan, siya ay nagbabanta na itigil ang pagbebenta sa kanila ng mga bono sa treasury ng Amerikano, isang hakbang na maaaring magwasak ng kanilang ekonomiya. Itinatag nila. Sa wakas, ang Suez Crisis ang humantong sa paglikha ng isang peacekeeping operation ng United Nations upang pulisya ang hangganan sa pagitan ng Ehipto at Israel. Ang pagkakaba sa pagitan ng mga kaalyado ay maaari ring mapalakas si Stalin sa kanyang mga paghihimagsik sa hindi pagsang-ayon sa Hungary.

Maaaring naniwala ang mga Sobyet na ang Suez Crisis ay isang senyales na ayaw ng mga Amerikano na makilahok sa Gitnang Silangan, ngunit nagkakamali sila. Sa impluwensya ng Sobyet na lumalaki sa rehiyong mayaman sa langis, inilabas ng presidente ang Eisenhower Doctrine, na nangako ng suporta sa Amerika sa anumang mga insurgency ng komunista sa pakikipaglaban sa Gitnang Silangan. Sa paggawa ng mabuti sa pangakong iyan, nagpadala siya ng mahigit sa 5,000 marine sa Lebanon upang harangan ang isang anti-Western takeover.

Sa paglipas ng panahon, ang Estados Unidos ay naging mas at mas malalim na kasangkot sa Gitnang Silangan. Nang salakayin ng Unyong Sobyet ang Afghanistan, ang mga Amerikano ay nagbigay ng mga sandata sa kilusan ng paglaban sa Afghanistan. Nang ang Iran at Iraq ay pumunta sa digmaan, ang mga Amerikano ay nagbigay ng suporta sa Iran habang sinusuportahan ng mga Sobyet ang Iraq. Noong 1983, ang radikal na grupo na

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

bomb at the marine barracks in Beirut, Lebanon, killing 241 American marines. Presumably the attack was in retaliation for America's presence in the region.

However, over time it has also become clear that America's fundamental interests in the Middle East were Israel and oil, not the containment of communism. After the Cold War ended, the Middle East was the first place the United States went to war and more Americans have died fighting in the Middle East in the past thirty years than every other corner of the globe combined.

CONCLUSION

There remains little doubt today that communism as an economic system and dictatorship as a form of government are both evil, insofar as they restrict individual liberty. The Soviet Union, as the world's foremost exporter of communist ideology may well have deserved Reagan's disparaging nickname the "Evil Empire." That Soviet leaders, their armies and secret police murdered thousands of people in their quest to free the masses from the rule of capitalists is undeniable.

Like the fabled City Upon a Hill, the United States stood firmly throughout the Cold War as a beacon of freedom and hope in the face of communism. However, to maintain the freedom of the world, especially of the Third World, Americans perpetrated and supported enormous injustice and violence of their own.

The republican presidential candidate Barry Goldwater said once that "moderation in the protection of liberty is no virtue; extremism in the defense of freedom is no vice." What do you think? If defeating communism was a noble cause, did it excuse the means? Was the Soviet Union "evil" in a way that the United States was not?

Perhaps it is also worth looking at the question from the perspective of the people of the Third World who were the pawns in the global game. Was the Soviet Union any more evil or more of an empire than the United States?

Of course, the story of the people who suffered in the great struggles of the Cold War is tragic. How senseless it seems now that the Cold War is over that so many perished over ideology. However, knowing both the noble ideals that drove the struggle as well as the people who paid the price for freedom's eventual victory helps us understand that good and evil is rarely black and white. As Archbishop Oscar Romero said, "there are many things that can only be seen through eyes that have cried."

What do you think? Was President Reagan right? Was the Soviet Union an evil empire?

Hezbollah ay nag-alis ng bomba sa marine barracks sa Beirut, Lebanon, na pinatay ang 241 Amerikanong marino. Siguro ang pag-atake ay sa pagganti para sa presensya ng America sa rehiyon.

Gayunpaman, sa paglipas ng panahon ay naging malinaw din na ang mga pangunahing interes ng Amerika sa Gitnang Silangan ay ang Israel at langis, hindi ang pagkontrol ng komunismo. Matapos ang Cold War natapos, ang Gitnang Silangan ay ang unang lugar na nagpunta sa digmaan ng Estados Unidos at mas maraming mga Amerikano ang namatay na nakikipaglaban sa Gitnang Silangan sa nakalipas na tatlung taon kaysa sa bawat iba pang sulok ng globo na pinagsama.

KUMPLETO

May nananatiling maliit na pagdududa ngayon na ang komunismo bilang isang pang-ekonomiyang sistema at diktadura bilang isang anyo ng pamahalaan ay kapwa masama, sa kasong paghihigpit nila ng indibidwal na kalayaan. Ang Unyong Sobyet, bilang nangunguna sa buong mundo na tagaluwas ng ideyang komunista, ay maaaring nararapat na maging karapat-dapat sa "Malakas na Imperyo" ni Reagan. Na pinatay ng mga lider ng Sobyet, kanilang mga hukbo at lihim na pulis ang libu-libong tao sa kanilang paghahangad na palayain ang masa mula sa paghahari ng mga kapitalista ay hindi maikakaila.

Tulad ng nakaaantig na City Upon a Hill, nakatayo ang Estados Unidos sa buong Digmaang Malamig bilang isang parol ng kalayaan at pag-asa sa harap ng komunismo. Gayunpaman, upang mapanatili ang kalayaan ng mundo, lalo na sa Ikatlong Daigdig, ang mga Amerikano ay gumawa at sumuporta sa napakalawak na kawalan ng katarungan at karahasan sa kanilang sarili.

Sinabi ng kandidato ng pampanguluhan ng republikano na si Barry Goldwater na ang "pag-moderate sa proteksyon ng kalayaan ay walang kabutihan; Ang pagkasobra sa pagtatanggol ng kalayaan ay walang bisyo." Ano sa palagay mo? Kung ang pagkatalo ng komunismo ay isang marangal na dahilan, nagawa ba nito ang mga paraan? Ang Unyong Sobyet ba ay "masama" sa isang paraan na ang Estados Unidos ay hindi?

Marahil ay nagkakahalaga rin ng pagtingin sa tanong mula sa pananaw ng mga tao ng Ikatlong Daigdig na ang mga pawns sa pandaigdigang laro. Ang Unyong Sobyet ba ay mas masama o higit pa sa isang imperyo kaysa sa Estados Unidos?

Siyempre, ang kuwento ng mga tao na nagdusa sa mahusay na pakikibaka ng Cold War ay trahedyang. Tiyak na walang kabuluhan ngayon na ang Digmaang Malamig ay higit sa napakaraming namatay dahil sa ideolohiya. Gayunpaman, ang pag-alam sa parehong mga dakilang ideals na nagdulot ng pakikibaka pati na rin ang mga tao na nagbayad ng presyo para sa panghuli tagumpay ng kalayaan ay tumutulong sa amin na maunawaan na ang mabuti at masama ay bihirang itim at puti. Tulad ng sinabi ni Archbishop Oscar Romero, "maraming bagay ang makikita sa mga mata na umiiyak."

Ano sa tingin mo? Tama ba si Pangulong Reagan? Ang Unyong Sobyet ba ay isang masamang imperyo?

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

Watch video from the
Kitchen Debates

Read the Gulag Archipelago

Watch video of the
Apollo-Soyuz handshake

Watch video from the
funeral of Oscar Romero

PEOPLE & GROUPS

Aleksandr Solzhenitsyn: Russian political dissident and author of “The Gulag Archipelago”

Dr. Henry Kissinger: National Security Advisor to President Nixon. He believed in realpolitik and was instrumental in the negotiations with the Soviet Union and China that were part of the détente policy.

Strongman: A leader, often from the military, that rules a country as a dictator. The United States often supported these leaders in Third World nations because they opposed communism.

Salvador Allende: Democratically elected president of Chile who proposed communist-like policies and was deposed in 1973. The CIA is seen as complicit in his overthrow.

Augusto Pinochet: Military general in Chile who led a coup against democratically elected Salvador Allende. He ruled Chile for 17 years and murdered more than 2,000 people. The US supported him because he opposed communism.

Manuel Noriega: Panamanian strongman who was supported by the CIA. He was involved in the drug trade and was eventually removed in a US military invasion and put on trial for drug trafficking.

Sandinistas: Communist revolutionaries in Nicaragua who took control in the 1970s and were opposed by the American-backed Contras.

Contras: Anti-communist guerrilla group who were supported by the CIA and fought against the communist Sandinistas in Nicaragua. They were known for human rights violations and using drug trafficking as a means of financial support.

FMLN: Communist revolutionary group in El Salvador in the 1970s and 1980s. They were opposed by the United States.

Oscar Romero: Catholic archbishop in El Salvador who spoke out against violence during his country’s civil war. He was assassinated by right-wing militants.

Gamal Abdel Nasser: Nationalist leader of Egypt who was supported by the Soviet Union and led his country during the Suez Crisis.

MGA TAO & GRUPO

Aleksandr Solzhenitsyn: Ang pagsalungat sa pampulitika ng Russia at may-akda ng “The Gulag Archipelago”

Dr. Henry Kissinger: Pambansang Tagapagdulong ng Seguridad sa Pangulo Nixon. Naniniwala siya sa realpolitik at naging instrumento sa mga negosasyon sa Unyong Sobyet at Tsina na bahagi ng patakaran ng détente.

Strongman: Isang lider, madalas mula sa militar, na namamahala sa isang bansa bilang isang diktador. Ang Estados Unidos ay madalas na sumuporta sa mga lider na ito sa mga bansa ng Ikatlong Daigdig dahil sinasalungat nila ang komunismo.

Salvador Allende: Demokratikong inihalal na pangulo ng Chile na nagpanukala ng mga patakarang tulad ng komunista at pinatalsik noong 1973. Ang CIA ay nakikita bilang kasamang sa kanyang pagbagsak.

Augusto Pinochet: Pangkalahatang militar sa Chile na humantong sa isang kudlit laban sa demokratically inihalal na Salvador Allende. Pinamahalaan niya ang Chile sa loob ng 17 taon at pinatay ang higit sa 2,000 katao. Sinuportahan siya ng US dahil sinasalungat niya ang komunismo.

Manuel Noriega: Panamanian strongman na suportado ng CIA. Siya ay kasangkot sa kalakalan ng bawal na gamot at sa kalaunan ay inalis sa isang pagsalakay militar ng US at sinubok para sa trafficking sa droga.

Sandinistas: Mga rebolusyonaryong komunista sa Nicaragua na nagkontrol noong dekada 1970 at sinalansang ng mga Contras na nakabase sa Amerika.

Contras: Anti-komunistang grupong gerilya na suportado ng CIA at nakipaglaban sa mga komunista na Sandinista sa Nicaragua. Sila ay kilala sa mga paglabag sa karapatang pantao at paggamit ng trafficking sa droga bilang isang paraan ng suporta sa pananalapi.

FMLN: Komunista rebolusyonaryong grupo sa El Salvador sa 1970s at 1980s. Ang mga ito ay tinututulan ng Estados Unidos.

Oscar Romero: Katoliko arsobispo sa El Salvador na nagsalita laban sa karahasan sa panahon ng digmaang sibil ng kanyang bansa. Siya ay pinaslang ng mga militanteng kilalang-kilos.

Gamal Abdel Nasser: Pambansang lider ng Ehipto na suportado ng Unyong Sobyet at pinamunuan ang kanyang bansa sa panahon ng Suez Crisis.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

TEXTS

The Gulag Archipelago: Book by Aleksandr Solzhenitsyn recounting his experiences as a political prisoner in the Soviet Union's gulags.

Ang Gulag Archipelago: Aklat ni Aleksandr Solzhenitsyn na nagsasabi sa kanyang mga karanasan bilang isang bilanggong pampulitika sa mga guhit ng Unyong Sobyet.

POLICIES & TREATIES

Partial Test Ban Treaty: 1963 treaty banning nuclear tests in the atmosphere, under water and in space.

Out Space Treaty: 1967 treaty stating that space would only be used for peaceful purposes.

Nuclear Non-Proliferation Treaty: A treaty signed in 1968 by all but four countries in the world. Nations promise not to acquire nuclear weapons (if they don't already possess them) and in exchange they may use nuclear technology for civilian purposes.

SALT I & SALT II: Treaties signed between the United States and Soviet Union in 1972 and 1979 agreeing to reduce the number of nuclear warheads in their arsenals.

Biological Weapons Convention: Treaty signed by almost every nation in the world agreeing to eliminate all biological weapons.

Anti-Ballistic Missile Treaty: 1972 treaty between the United States and Soviet Union agreeing to limit the development of missiles that could intercept incoming ICBMs.

Helsinki Accords: 1975 agreement between the major nations of the Free and Communist Worlds. It guaranteed respect for boundaries, thus cementing the communist takeover of Eastern Europe, but also committed nations to respect human rights.

Détente: A policy of engaging the Soviet Union in negotiations used by Presidents Nixon, Ford and Carter in the 1970s. It assumed that the end of the Cold War was not imminent so negotiation rather than confrontation was the best policy.

TEXTS

Partial Test Ban Treaty: 1963 treaty na nagbabawal ng mga nuclear test sa kapaligiran, sa ilalim ng tubig at sa espasyo.

Out Space Treaty: 1967 na kasunduan na nagpapahayag na ang espasyo ay gagamitin lamang para sa mapayapang layunin.

Nuclear Non-Proliferation Treaty: Isang kasunduan na nilagdaan noong 1968 ng lahat maliban sa apat na bansa sa mundo. Ipinangako ng mga bansa na hindi makakuha ng mga sandatang nuklear (kung hindi pa sila nagtataglay ng mga ito) at kapalit nila ay maaaring gumamit ng teknolohiyang nuklear para sa mga layunin ng sibilyan.

SALT I & SALT II: Mga kasunduan na pinirmahan sa pagitan ng Estados Unidos at Unyong Sobyet noong 1972 at 1979 na sumasang-ayon na bawasan ang bilang ng mga nuclear warheads sa kanilang mga arsenal.

Biological Armas Convention: Treaty na nilagdaan ng halos lahat ng bansa sa mundo na sumasang-ayon na alisin ang lahat ng biological weapons.

Anti-Ballistic Missile Treaty: 1972 treaty sa pagitan ng Estados Unidos at Unyong Sobyet na sumang-ayon na limitahan ang pagpapaunlad ng mga missiles na makahahadlang sa mga papasok na ICBM.

Helsinki Accords: 1975 na kasunduan sa pagitan ng mga pangunahing bansa ng Free and Communist Worlds. Ginagarantiyahan nito ang paggalang sa mga hangganan, kaya pinahihintulutan ang komunistang pag-agaw ng Silangang Europa, ngunit nakatuon rin ang mga bansa upang igalang ang mga karapatang pantao.

Détente: Isang patakaran ng pakikipag-ugnayan sa Unyong Sobyet sa mga negosasyon na ginamit ng mga Pangulo Nixon, Ford at Carter noong dekada 1970. Ipinapalagay na ang katapusan ng Digmaang Malamig ay hindi napipintong kaya ang negosasyon sa halip na paghaharap ay ang pinakamahusay na patakaran.

KEY CONCEPTS

Realpolitik: Policies based on practical rather than moral or ideological goals.

Proxy Wars: Wars that were not fought between the United States and Soviet Union. However, the superpowers supported either side and the wars were viewed as a stand-in for real face-to-face conflict.

KEY CONCEPTS

Realpolitik: Mga patakaran batay sa praktikal kaysa sa mga layuning moral o ideolohikal.

Proxy Wars: Mga digmaan na hindi nakipaglaban sa pagitan ng Estados Unidos at Unyong Sobyet. Gayunpaman, sinusuportahan ng mga superpower ang magkabilang panig at ang mga digmaan ay itinuturing bilang isang stand-in para sa totoong harap-ng-mukha na labanan.

LOCATIONS

Israel: Nation in the Middle East created in 1948 largely by Jews who escaped the Holocaust. It is a strong ally of the United States but has a violent history with its Arab neighbors.

LOCATIONS

Israel: Nation sa Gitnang Silangan na nilikha noong 1948 sa kalakhang bahagi ng mga Judio na tumakas sa Holocaust. Ito ay isang malakas na kaalyado ng Estados Unidos ngunit may isang marahas na kasaysayan sa kanyang mga kapitbahay sa Arabia.

5 WAS THE SOVIET UNION ACTUALLY AN EVIL EMPIRE?

EVENTS

Kitchen Debate: A series of debates between Vice-President Richard Nixon and Soviet Premier Nikita Khrushchev in Moscow about the relative merits of communism and capitalism.

Hungarian Uprising: Revolution by Hungarians in 1956 against Soviet domination. The uprising was crushed when forces from the Soviet Union invaded Hungary.

Prague Spring: An uprising in Czechoslovakia in 1968 in which the government and citizens attempted to reform the economy and political system. The uprising was ended when the Soviet Union sent in its military to restore communists to power.

Soviet Invasion of Afghanistan: Soviet invasion of Afghanistan in 1979. The Soviets failed, partially due to support the United States gave to Afghan freedom fighters.

Assassination of Oscar Romero: 1980 assassination of Oscar Romero while he was celebrating mass. He had recently urged militants to stop committing human rights violations.

Suez Crisis: 1956 conflict between Egypt and the combined forces of Israel, France and the United Kingdom after Egypt nationalized the Suez Canal. President Eisenhower refused to support France and the UK.

MGA KAGANAPAN

Debate sa Kusina: Ang isang serye ng mga debate sa pagitan ni Vice-President Richard Nixon at Sobyet na Premier Nikita Khrushchev sa Moscow tungkol sa mga kamag-anak ng komunismo at kapitalismo.

Hungarian Uprising: Revolution by Hungarians noong 1956 laban sa dominasyon ng Sobyet. Ang pag-aalsa ay nasira habang ang mga pwersa mula sa Unyong Sobyet ay sumalakay sa Hungary.

Prague Spring: Isang pag-aalsa sa Czechoslovakia noong 1968 kung saan sinubukan ng gobyerno at mamamayan na repormahin ang ekonomiya at sistemang pampolitika. Ang pag-aalsa ay natapos nang magpadala ang Unyong Sobyet sa militar nito upang ibalik ang mga komunista sa kapangyarihan.

Pagsalakay ng Sobyet sa Afghanistan: Pagsalakay ng Sobyet sa Afghanistan noong 1979. Nabigo ang mga Sobyet, bahagyang dahil sa suporta ng Estados Unidos na ibinigay sa mga mandirigma ng kalayaan ng Afghanistan.

Pagpatay ng Oscar Romero: 1980 pagpatay kay Oscar Romero habang siya ay nagdiriwang ng masa. Agad niyang hinimok ang mga militante na huminto sa paggawa ng mga paglabag sa karapatang pantao.

Suez Crisis: 1956 na salungatan sa pagitan ng Ehipto at ng pinagsamang pwersa ng Israel, Pransya at United Kingdom pagkatapos na gawing pambansa ng Egypt ang Suez Canal. Tumanggi si Pangulong Eisenhower na suportahan ang France at ang UK.

GOVERNMENT ORGANIZATIONS

KGB: The spy organization and secret police of the Soviet Union

Stasi: The secret police of East Germany

Juntong: The secret police of communist China

State Security Department: The secret police of North Korea

Gulag: The prison system in the Soviet Union based on labor camps which housed thousands of political prisoners

Troika: A group of three judges. The troikas in the Soviet Union provided a quick way to convict political prisoners without allowing for fair trials.

Apollo-Soyuz Test Project: A Soviet and American project to launch satellites that would link up in orbit. The project culminated in 1975 and represented progress in scientific cooperation.

School of the Americas: School run by the US Army to train Latin American military leaders. Some of the school's graduates have gone on to commit human rights violations in their home countries or lead drug trafficking organizations.

MGA ORGANISASYON SA PAMAHALAAN

KGB: Ang spy organization at lihim na pulis ng Unyong Sobyet

Stasi: Ang lihim na pulisya ng East Germany

Juntong: Ang sikretong pulisya ng komunistang Tsina

Kagawaran ng Seguridad ng Estado: Ang sikretong pulisya ng Hilagang Korea

Gulag: Sistema ng bilangguan sa Unyong Sobyet batay sa mga kampo ng paggawa na nakaibak ng libu-libong bilanggong pulitikal

Troika: Isang pangkat ng tatlong hukom. Ang mga troikas sa Unyong Sobyet ay nagbigay ng mabilis na paraan upang mahatulan ang mga bilanggong pulitikal na walang pahintulot para sa makatarungang mga pagsubok.

Apollo-Soyuz Test Project: Isang proyektong Sobyet at Amerikano upang ilunsad ang mga satelayt na mag-uugnay sa orbit. Nagtapos ang proyekto noong 1975 at kinakatawan ang progreso sa pakikipagtulungan sa siyensiya.

Paaralan ng Amerika: Ang paaralang pinapatakbo ng US Army upang sanayin ang mga lider ng militar ng Latin American. Ang ilan sa mga nagtapos sa paaralan ay nagsagawa ng mga paglabag sa mga karapatang pantao sa kanilang mga bansa sa bansa o nangunguna sa mga organisasyon ng trafficking ng droga.

6

S I X T H Q U E S T I O N WHY DID THE COLD WAR END?

INTRODUCTION

Every war ends. Even the wars we are currently engaged in will eventually end. And so, the Cold War ended, some four decades after it began. But why? Without ever fighting out their differences on the battlefield, the United States and our NATO allies and the Soviet Union and the other communist nations of the world gave up their nuclear faceoff.

It's hard to imagine that after all the money spent, and lives lost, that the two great superpowers would simply hang it up and walk away. Indeed, it is not that simple, but from a distance, it is clear that the Cold War deserves that name. It ended without the Herculean war that everyone spent all that time preparing for.

How is that possible? We couldn't stop Hitler without a war. We didn't prevent the Cold War from starting? So how is it that it ended with such a whimper? Why did the Cold War end?

PANIMULA

Nagtatapos ang bawat digmaan. Kahit na ang mga digmaang ating kasalukuyang ginagawa ay huli na. At kaya, natapos ang Cold War, mga apat na dekada matapos itong magsimula. Pero bakit? Kung hindi man labanan ang kanilang mga pagkakaiba sa larangan ng digmaan, ang Estados Unidos at ang ating mga kaalyado ng NATO at ang Unyong Sobyet at iba pang mga komunistang bansa sa mundo ay nagbigay ng kanilang nuklear na mukha.

Mahirap isipin na matapos ang lahat ng pera na ginugol, at nawala ang buhay, na ang dalawang magagandang superpower ay mag-hang-up lamang at maglakad palayo. Sa katunayan, ito ay hindi na simple, ngunit mula sa isang distansya, ito ay malinaw na ang Cold War ay nararapat na pangalan. Nagtapos ito nang walang Herculean digmaan na ginugol ng lahat ng lahat ng oras na naghahanda para sa.

Paano ito posible? Hindi namin mapigilan si Hitler nang walang digmaan. Hindi namin pinipigilan ang Cold War mula sa pagsisimula? Kaya kung paano ito natapos na may tulad na isang whimper? Bakit natapos ang Cold War?

NIXON AND CHINA

When the communists took control in China in 1949 created the **People's Republic of China (PRC)** and exiled the nationalists to the island of Taiwan, the United States allied with, and recognized, the nationalist **Republic of China (ROC)** on Taiwan as the sole government of all of China. But early in his first term, Nixon began sending subtle overtures hinting at warmer relations with the communist government on the mainland. After a series of these overtures by both countries, Nixon's national security advisor, Dr. Henry Kissinger flew on secret diplomatic missions to Beijing, where he met with Premier Zhou Enlai.

On July 15, 1971, Nixon himself shocked the world by announcing on live television that he would visit the PRC the following year. While most politicians would have been criticized as being soft on communism for visiting mainland China or normalizing the relationship, Nixon was different. As a veteran of HUAC, Nixon's reputation as a cold warrior gave him the political cover to make a change in America's policy toward Beijing.

The week-long visit, from February 21 to 28, 1972, allowed the American public to view images of China for the first time in over two decades. Throughout the week, the President and his senior advisers engaged in substantive discussions with the PRC leadership, including a meeting with Chairman Mao Zedong, while First Lady Pat Nixon toured schools, factories and hospitals in the cities of Beijing, Hangzhou and Shanghai with the large American press corps in tow.

American President **Richard Nixon's 1972 visit to communist China** was an important strategic and diplomatic overture that marked the culmination of the Nixon administration's **rapprochement** between the United States and China. The seven-day official visit to three Chinese cities was the first time an American president had visited the PRC. Nixon's arrival in Beijing ended a 25-year gap in communication and diplomatic ties between the two countries and was the key step in normalizing relations between the United States and communist China.

Nixon didn't decide to go to China because he suddenly believed that communism was acceptable. The reason for opening up China was for the United States to gain more leverage over relations with the Soviet Union. The Soviets in Moscow and the communists in China viewed each other with suspicion and had even fought a minor war over their shared border. By normalizing relations with the Chinese, Nixon was able to play the two communist powers off one another.

Kissinger and Nixon also wanted to get help in resolving the Vietnam War. By dealing with both Russia and China, they hoped to put pressure on Ho Chi Minh's government in Hanoi to negotiate seriously. At a minimum,

NIXON AND CHINA

Noong 1949 ang kontrol ng mga komunista sa Tsina noong 1949 ay lumikha ng Republika ng Tsina (PRC) at inalis ang mga nasyonalista sa isla ng Taiwan, ang Estados Unidos na kaalyado, at kinikilala, ang nasyonalistang Republika ng Tsina (ROC) sa Taiwan bilang ang nag-iisang gobyerno ng lahat ng Tsina. Ngunit sa maagang bahagi ng kanyang unang termino, si Nixon ay nagsimulang magpadala ng banayad na mga overtures na nagpapahiwatig ng mas mainit na ugnayan sa pamahalaang komunista sa mainland. Matapos ang serye ng mga overtures na ito ng dalawang bansa, ang pambansang tagapayo sa seguridad ni Nixon, si Dr. Henry Kissinger ay lumipad sa lihim na misyon sa Beijing, kung saan nakilala niya si Premier Zhou Enlai.

Noong Hulyo 15, 1971, nagulat si Nixon sa mundo sa pamamagitan ng pagpapahayag sa live na telebisyon na bibisitahin niya ang PRC pagkaraan ng taon. Habang ang karamihan sa mga pulitiko ay sinaway bilang malambot sa komunismo para sa pagbisita sa mainland China o pag-normalize ng relasyon, Nixon ay naiiba. Bilang isang beterano ng HUAC, ang reputasyon ni Nixon bilang isang malamig na mandirigma ay nagbigay sa kanya ng pampulitikang pabalat upang gumawa ng pagbabago sa patakaran ng Amerika patungo sa Beijing.

Ang pagbisita sa isang linggo, mula Pebrero 21 hanggang 28, 1972, pinapayagan ang publiko ng Amerika na tingnan ang mga larawan ng Tsina sa unang pagkakataon sa mahigit na dalawang dekada. Sa buong linggo, ang Pangulo at ang kanyang senior adviser ay nakikipag-usap sa mga namumuno sa PRC, kabilang ang isang pulong kay Chairman Mao Zedong, habang ang First Lady Pat Nixon ay naglakbay ng mga paaralan, pabrika at mga ospital sa mga lungsod ng Beijing, Hangzhou at Shanghai na may malaking American press corps sa paghatak.

Ang pagdalaw ng Pangulong Amerikano na si Richard Nixon noong 1972 sa komunista ng Tsina ay isang mahalagang strategic at diplomatikong overture na namarkahan ang paghantong ng pag-apruba ng administrasyon ng Nixon sa pagitan ng Estados Unidos at Tsina. Ang pitong araw na opisyal na pagbisita sa tatlong Intsik na lungsod ay ang unang pagkakataon na binisita ng isang Amerikanong pangulo ang PRC. Ang pagdating ni Nixon sa Beijing ay nagtapos sa isang 25-taong puwang sa komunikasyon at diplomatikong ugnayan sa pagitan ng dalawang bansa at siyang pangunahing hakbang sa normalizing relasyon sa pagitan ng Estados Unidos at komunista China.

Si Nixon ay hindi nagpasya na pumunta sa China dahil biglang siya ay naniniwala na ang komunismo ay katanggap-tanggap. Ang dahilan ng pagbubukas ng Tsina ay para sa Estados Unidos upang makakuha ng higit na pagkilos sa pakikipag-ugnayan sa Unyong Sobyet. Ang mga Soviets sa Moscow at ang mga komunista sa Tsina ay tumingin sa isa't isa nang may hinala at kahit na nakipaglaban sa isang menor na digmaan sa kanilang nakabahaging hangganan. Sa pamamagitan ng normalizing relasyon sa mga Intsik, Nixon ay able sa play ang dalawang komunista kapangyarihan off ang isa't isa.

Nais ni Kissinger at Nixon na humingi ng tulong sa paglutas ng Digmaang Vietnam. Sa pamamagitan ng pakikitungo sa parehong Russia at China, inaasahan nilang ilagay ang pangigipit sa pamahalaan ng Ho Chi Minh sa Hanoi upang makipag-ayos nang seryoso. Sa pinakamaliit, nais ni Nixon ang Russia at China na hikayatin ang Hanoi na

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Nixon wanted Russia and China to encourage Hanoi to make a deal with the United States and give Hanoi a sense of isolation as their two patrons were dealing directly with the Americans. Indeed, by their willingness to engage in summit meetings with Nixon, the Russians and Chinese demonstrated that bilateral relations with the United States was a higher priority than their support for Vietnam.

Unknown to Nixon and the rest of the American diplomats at the time, Mao Zedong was in poor health and he had been hospitalized for several weeks before Nixon's arrival. Nevertheless, Mao felt well enough to meet with Nixon. Upon being introduced to Nixon for the first time, Mao, speaking through his translator, joked with him: "I believe our old friend Chiang Kai-shek would not approve of this."

makagawa ng pakikitungo sa Estados Unidos at bigyan ang Hanoi ng pakiramdam ng paghihiwalay habang ang kanilang dalawang patrons ay direktang nakikitungo sa mga Amerikano. Sa katunayan, sa pamamagitan ng kanilang pagnanais na makibahagi sa mga pulong ng summit sa Nixon, ipinakita ng mga Ruso at Tsino na ang relasyon sa bilateral sa Estados Unidos ay isang mas mataas na prioridad kaysa sa kanilang suporta para sa Vietnam.

Hindi alam sa Nixon at sa iba pang mga diplomatang Amerikano noong panahong iyon, si Mao Zedong ay nasa mahinang kalusugan at siya ay naospital sa loob ng ilang linggo bago dumating si Nixon. Gayunpaman, naramdaman ni Mao na sapat upang makilala si Nixon. Nang pasimulan si Nixon sa kauna-unahang pagkakataon, si Mao, na nagsasalita sa pamamagitan ng kanyang tagapagsalin, ay nag-joke sa kanya: "Naniniwala ako na ang aming matandang kaibigan na si Chiang Kai-shek ay hindi aprubahan ito."

Primary Source: Photograph

President Richard Nixon and First Lady Pat Nixon visting the Great Wall of China in 1972.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Pangulong Richard Nixon at First Lady Pat Nixon na dumadalaw sa Great Wall of China noong 1972.

In contrast, Nixon held many meetings with Chinese Premier Zhou Enlai during the trip, which included visits to the Great Wall, Hangzhou, and Shanghai. At the conclusion of his trip, the United States and the PRC governments issued the **Shanghai Communiqué**, a statement of their foreign policy views and a document that has remained the basis of Sino-American bilateral relations. Kissinger stated that the United States also intended to pull all its forces out of the island of Taiwan. In the communiqué, both nations pledged to work toward the full normalization of diplomatic policy.

The relationship between China and the United States is now one of the most important bilateral relationships in the world, and every successive

Sa kaibahan, si Nixon ay nagtaguyod ng maraming pulong sa Intsik Premier Zhou Enlai sa panahon ng paglalakbay, na kasama ang mga pagbisita sa Great Wall, Hangzhou, at Shanghai. Sa pagtatapos ng kanyang paglalakbay, inilabas ng Estados Unidos at ng mga pamunuan ng PRC ang Shanghai Communiqué, isang pahayag ng kanilang mga patakaran sa panlabas na patakaran at isang dokumento na nanatiling batayan ng mga relasyon ng Sino-Amerikano na bilateral. Sinabi ni Kissinger na nilayon din ng Estados Unidos na hilahin ang lahat ng pwera nito sa labas ng isla ng Taiwan. Sa pakikipag-usap, nagpangako ang dalawang bansa na magtrabaho patungo sa buong normalisasyon ng diplomatikong patakaran.

Ang relasyon sa pagitan ng Tsina at Estados Unidos ngayon ay isa sa pinakamahalagang relasyon sa bilateral sa mundo, at ang bawat sunud-sunod na pangulo, maliban sa Jimmy Carter, ay bumisita sa Tsina. Ang biyaye

6 WHY DID THE COLD WAR END?

president, with the exception of Jimmy Carter, has visited China. The trip is consistently ranked by historians, scholars, and journalists as one of the most important, if not the most important, visits by a president anywhere. A “Nixon to China” moment has since become a metaphor for an unexpected, uncharacteristic or especially impactful action by any politician.

By formally recognizing the government of mainland China, Nixon initiated an enormous shift in global power. The communists took over China’s seat at the Security Council of the United Nations. The United States moved its embassy from Taipei to Beijing. However, formal recognition did not end American support for Taiwan. To this day, the government of the Republic of China remains an important American ally in Asia. The American military conducts joint operations with their Taiwanese counterparts and, much to Beijing’s disapproval, the United States sells advanced weapons systems and aircraft to Taiwan.

ay patuloy na nararanasan ng mga istoryador, iskolar, at mamamahayag bilang isa sa pinakamahalaga, kung hindi ang pinakamahalaga, ang mga pagbisita ng isang pangulo saanman. Ang “Nixon to China” na sandali ay naging isang talinghaga para sa isang di-inaasahang, hindi pangkaraniwang o partikular na mabigat na aksyon ng sinumang pulitiko.

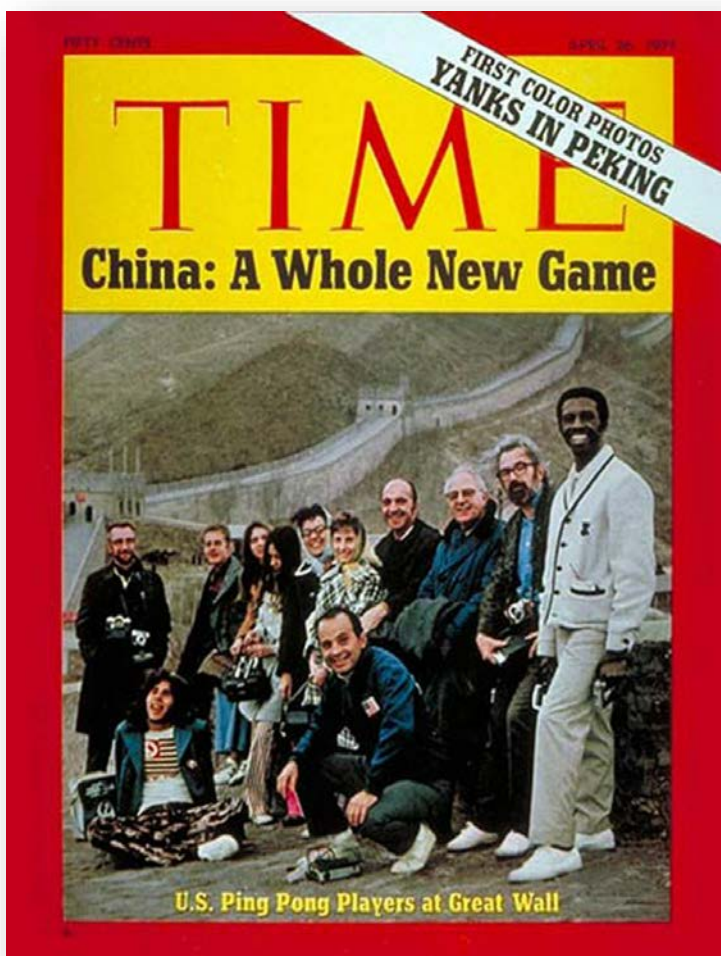
Sa pormal na pagkilala sa gobyerno ng mainland China, sinimulan ni Nixon ang napakalaking paglilipat sa pandaigdigang kapangyarihan. Kinuha ng mga komunista ang upuan ng China sa Security Council ng United Nations. Inilipat ng Estados Unidos ang embahada nito mula sa Taipei papuntang Beijing. Gayunpaman, ang pormal na pagkilala ay hindi nagtatapos sa suporta ng Amerika para sa Taiwan. Sa araw na ito, ang pamahalaan ng Republika ng Tsina ay nananatiling mahalagang Amerikano na kaalyado sa Asya. Ang Amerikanong militar ay nagsasagawa ng magkasamang operasyon sa kanilang Taiwanese counterparts at, nang labis sa hindi pagsang-ayon sa Beijing, ang Estados Unidos ay nagbebenta ng mga advanced na sistema ng armas at sasakyang panghimpapawid sa Taiwan.

Primary Source: Document

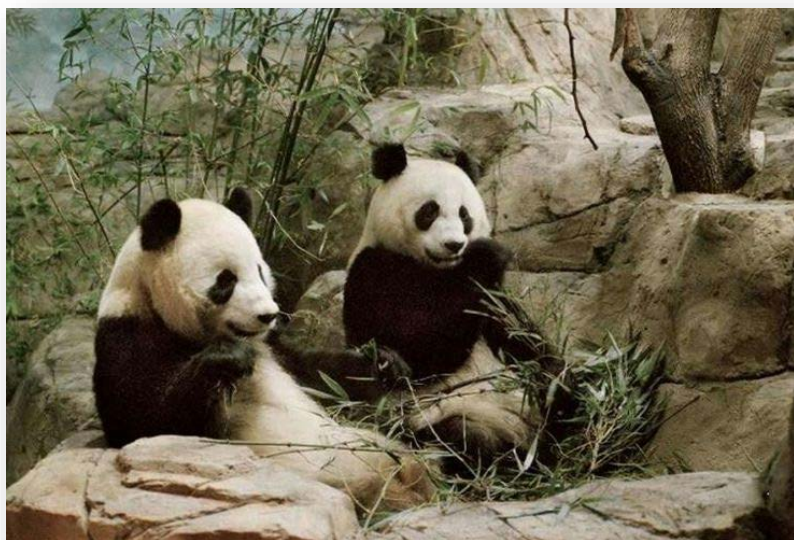
The cover of Time Magazine in which the new relationship between the United States and communist China was a feature story.

Pangunahing Pinagmulan: Dokumento

Ang pabalat ng Time Magazine kung saan ang bagong relasyon sa pagitan ng Estados Unidos at komunista Tsina ay isang tampok na kuwento.

The United States and China wanted to hold public demonstrations of their new friendship. One of the most obvious of these was a series of ping pong matches between Chinese and Americans. The friendly competitions showed that the two nations could be both patriotic and competitive in ways that were not dangerous. In fact, **Ping Pong Diplomacy** became a synonym for the cultural exchanges between competing nations that were designed to foster better relationships. Additionally, the government of China gave a gift of two pandas to the National Zoo in Washington, DC. Ling-Ling and Hsing-Hsing were the first giant pandas to live in the United States and were beloved symbols of friendship.

Nais ng Estados Unidos at Tsina na hawakan ang mga pampublikong demonstrasyon ng kanilang bagong pagkakaibigan. Ang isa sa mga pinaka-halata sa mga ito ay isang serye ng mga tugma sa ping pong sa pagitan ng mga Tsino at mga Amerikano. Ipinakita ng mapagkakaibigan na kumpetisyon na ang dalawang bansa ay maaaring maging makabayan at mapagkumpitensya sa mga paraan na hindi mapanganib. Sa katunayan, ang Ping Pong Diplomacy ay naging kasingkahulugan para sa mga kultural na palitan sa pagitan ng mga bansa na nakikipagkumpitensya na idinisenyo upang pukawin ang mas mahusay na relasyon. Bukod dito, nagbigay ang pamahalaan ng Tsina ng regalo ng dalawang pandas sa National Zoo sa Washington, DC. Si Ling-Ling at Hsing-Hsing ang unang higanteng pandas upang manirahan sa Estados Unidos at mga minamahal na simbolo ng pagkakaibigan.

Primary Source: Photograph

Ling-Ling and Hsing-Hsing at the National Zoo in Washington, DC. They were a gift from the People's Republic of China to the United States after Nixon's visit in 1972.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ling-Ling at Hsing-Hsing sa National Zoo sa Washington, DC. Sila ay isang regalo mula sa Republika ng Tsina hanggang sa Estados Unidos pagkatapos ng pagbisita ni Nixon noong 1972.

Officially, the United States holds a **One China Policy** – that is, the government believes the mainland and Taiwan should be united under one government, but in reality, while doing business with both, Americans are as dedicated to preventing a communist takeover of Taiwan now as they were in 1949.

RONALD REAGAN

When he was elected in 1980, **Ronald Reagan** was the nation's oldest president. As a former movie star, Reagan was already well known in the United States. He had tried to root out communists in Hollywood during the Red Scare of the 1950s and had served as governor of California. He even ran against President Gerald Ford for the republican nomination in 1976.

Opisyal na, ang Estados Unidos ay nagtataglay ng isang One Policy sa Tsina - ibig sabihin, ang gobyerno ay naniniwala na ang mainland at Taiwan ay dapat na magkakaisa sa ilalim ng isang gobyerno, ngunit sa totoo, habang gumagawa ng negosyo sa parehong, ang mga Amerikano ay nakatuon sa pagpigil sa isang komunistang pagkuha sa Taiwan ngayon tulad ng mga ito noong 1949.

RONALD REAGAN

Nang siya ay nahalal noong 1980, si Ronald Reagan ang pinakamatandang pangulo ng bansa. Bilang isang dating bituin sa pelikula, si Reagan ay kilala na sa Estados Unidos. Sinubukan niyang i-root ang mga komunistang sa Hollywood sa panahon ng Red Scare noong 1950s at nagsilbi bilang gobernador ng California. Nagsagawa pa rin siya laban kay Pangulong Gerald Ford para sa nominasyon ng republika noong 1976.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Unlike Nixon and Kissinger, Reagan did not believe détente and coexistence with the Soviet Union was possible. He did not trust communists and believed that allowing the Cold War to go on indefinitely was unacceptable.

Angered by the Soviet invasion of Afghanistan, Reagan ordered a massive buildup of the armed forces and implemented new policies toward the Soviet Union. He revived the B-1 bomber program that had been canceled by the Carter Administration, and began producing the MX Peacekeeper missile. These MIRV missiles each had multiple warheads that could be directed at different targets. In response to Soviet deployment of short-range nuclear missiles, Reagan oversaw NATO's deployment of Pershing short-range nuclear missiles in West Germany. Reagan also ordered the development of a defensive system that would be able to shoot down incoming Soviet missiles.

Reagan's struggle against the Soviet Union was more than just about military strength. Together with Prime Minister **Margaret Thatcher** of the United Kingdom, Reagan denounced the Soviet Union in ideological terms. In a famous address given on June 8, 1982 to the British Parliament at Westminster Palace, Reagan said, "the forward march of freedom and democracy will leave Marxism-Leninism on the ash-heap of history." On March 3, 1983, he predicted that communism would collapse, stating, "communism is another sad, bizarre chapter in human history, whose last pages even now are being written." A few days later in a speech to the National Association of Evangelicals Reagan, called the Soviet Union "**an evil empire.**"

Unlike Nixon and Kissinger who wanted to manage the Soviet Union and find ways for the superpowers to coexist, Reagan and his aids sought to confront Soviet power everywhere in the world. Reagan was also desperate to put to rest **Vietnam Syndrome** (the reluctance to use military force in foreign countries for fear of suffering another embarrassing defeat), which had influenced American foreign policy since the mid-1970s. Under a policy that came to be known as the **Reagan Doctrine**, Reagan and his administration provided overt and covert aid to anti-communist resistance movements in an effort to manipulate governments in Africa, Asia, and Latin America away from communism and toward capitalism. Sometimes this meant supporting authoritarian regimes who were not supporters of freedom just to keep them "safe" from Soviet influence.

Reagan deployed the CIA's Special Activities Division to Afghanistan and Pakistan where they trained, equipped, and lead Mujahidin forces against the Soviet Army. Many historians believe the support from the United States was critical to ending the Soviet occupation of Afghanistan, although the American weapons that were provided in the 1980s were

Di tulad ng Nixon at Kissinger, hindi naniniwala si Reagan na détente at magkakasamang buhay ang posibilidad ng Unyong Sobyet. Hindi niya pinagkakatiwalaan ang mga komunista at naniniwala na ang pagpapahintulot na ang Digmaang Malamig na magpatuloy nang walang katapusan ay hindi katanggap-tanggap.

Dahil sa pagkagalit ng pagsalakay ng Sobyet sa Afghanistan, inutos ni Reagan ang isang napakalakiking pag-unlad ng mga armadong pwersa at ipinatupad ang mga bagong patakaran patungo sa Unyong Sobyet. Naibalik niya ang programang bombero ng B-1 na kinansela ng Pangangasiwa ng Carter, at nagsimulang gumawa ng MX Peacekeeper missile. Ang mga MIRV missiles bawat isa ay may maramihang mga warheads na maaaring maidirekta sa iba't ibang mga target. Bilang tugon sa pag-deploy ng Sobyet ng mga short-range nuclear missiles, pinangasiwaan ni Reagan ang pag-deploy ng NATO ng Pershing maikling saklaw na missiles sa West Germany. Inutusan din ni Reagan ang pagpapaunlad ng isang nagtatanggol na sistema na makakapag-shoot ng mga papasok na misyon ng Sobyet.

Ang pakikibaka ni Reagan laban sa Unyong Sobyet ay higit pa sa lakas ng militar. Kasama ng Punong Ministro na si Margaret Thatcher ng United Kingdom, tinanggihan ni Reagan ang Unyong Sobyet sa mga ideolohiyang termino. Sa isang tanyag na adres na ibinigay sa Hunyo 8, 1982 sa Parlamento ng Britanya sa Westminster Palace, sinabi ni Reagan, "ang mariskal na martsa ng kalayaan at demokrasya ay iiwan ang Marxismo-Leninismo sa abo ng kasaysayan." Noong Marso 3, 1983, siya hinulaang ang pagbagsak ng komunismo, na nagsasabi, "ang komunismo ay isa pang malungkot, kakaibang kabanata sa kasaysayan ng tao, na ang mga huling pahina ay nasusulat na ngayon." Pagkaraan ng ilang araw sa pagsasalita sa National Association of Evangelicals Reagan, tinawag na Unyong Sobyet "isang masamang imperyo."

Di tulad ng Nixon at Kissinger na gustong pamahalaan ang Unyong Sobyet at maghanap ng mga paraan para mag-coexist ang mga superpower, hinanap ni Reagan at ng kanyang mga tulong upang harapin ang kapangyarihang Sobyet sa lahat ng dako sa mundo. Desperado din si Reagan na magpahinga sa Vietnam Syndrome (ang pag-aatubili na gumamit ng puwersa militar sa mga banyagang bansa dahil sa takot sa pagdurusa ng isa pang nakakahiyang pagkatalo), na naimpluwensiyahan ang patakaranang dayuhang Amerikano mula noong kalagitnaan ng 1970s. Sa ilalim ng isang patakaran na kilala bilang Reagan Doctrine, ang Reagan at ang kanyang administrasyon ay nagbigay ng pantao at lihim na tulong sa mga kilusang anti-komunistang paglaban sa pagsisikap na manipulahin ang mga pamahalaan sa Africa, Asia, at Latin America na malayo sa komunismo at sa kapitalismo. Minsan ang ibig sabihin nito ay pagsuporta sa mga awtoritaryan na rehimen na hindi tagasuporta ng kalayaan upang mapanatili silang "ligtas" mula sa impluwensyang Sobyet.

Ipinatupad ni Reagan ang Espesyal na Mga Aktibidad ng CIA sa Afghanistan at Pakistan kung saan sila nagsanay, nilagyan, at pinamunuan ang mga pwersang Mujahidin laban sa Sobyet Army. Naniniwala ang maraming mananalaysay na ang suporta mula sa Estados Unidos ay kritikal upang tapusin ang pagsakop ng Sobyet sa Afghanistan, bagama't ang mga sandatang Amerikano na ipinagkaloob noong dekada 1980 ay ginamit pagkatapos

later used against American troops during the war in Afghanistan in the 2000s.

The end of détente and the confrontational tone set by President Reagan did not last forever. In 1985, Mikhail Gorbachev, a young, charismatic leader took over in the Soviet Union and sensing opportunity, Reagan began to change his rhetoric and thinking.

THE STRATEGIC DEFENSE INITIATIVE

In March of 1983, Reagan introduced the **Strategic Defense Initiative (SDI)**, a project that would use ground and space-based systems to protect the United States from attack by strategic nuclear ballistic missiles. In short, Reagan wanted to be able to shoot down incoming nuclear missiles. He believed that this defensive shield would make nuclear war impossible. However, disbelief that the technology could ever work led opponents to nickname the project “Star Wars,” in a reference to the popular science fiction trilogy in theaters at the time. The Soviets were highly critical of the SDI program since it would seriously unbalance the power relationship. If the Americans could intercept Soviet missiles, the Soviet Union would lose its deterrent power.

The technological challenges proved to be daunting and Reagan’s dream of a missile shield never became a reality during his presidency or even his lifetime. However, in the years since 1983, the SDI program has continued. Today, the **Missile Defense Agency** continues to work to perfect missiles that could be used to shoot down incoming ballistic missiles from North Korea.

laban sa mga tropang Amerikano noong panahon ng digmaan sa Afghanistan noong 2000s.

Ang pagtatapos ng détente at ang tono ng confrontational na itinakda ni Pangulong Reagan ay hindi tumagal magpakailanman. Noong 1985, kinuha ni Mikhail Gorbachev, isang kabataan, karismatikong lider sa Unyong Sobyet at nakikinig ng pagkakataon, sinimulan ni Reagan na baguhin ang kanyang retorika at pag-iisip.

ANG STRATEGIC DEFENSE INITIATIVE

Noong Marso ng 1983, ipinakilala ni Reagan ang Strategic Defense Initiative (SDI), isang proyekto na gagamit ng mga sistema ng lupa at espasyo upang protektahan ang Estados Unidos sa pag-atake ng mga strategic nuclear ballistic missiles. Sa maikli, nais ni Reagan na mabari ang mga papasok na nuclear missiles. Naniniwala siya na imposible itong protektahan na kalasag. Gayunpaman, hindi naniniwala na maaaring magtrabaho ang teknolohiyang humantong ang mga kalaban upang palayain ang proyektong “Star Wars,” sa isang pagtukoy sa popular na trilogiya sa science fiction sa mga sinehan noong panahong iyon. Ang mga Sobyet ay lubos na kritikal sa programa ng SDI dahil seryoso itong mawalan ng pananaw ang relasyon ng kapangyarihan. Kung ang mga Amerikano ay maaaring humadlang sa mga missiles ng Sobyet, mawawalan ng kapangyarihan ang Unyong Sobyet.

Ang mga teknolohikal na hamon ay naging masyado at ang panaginip ni Reagan sa kalasag ng misay ay hindi naging isang katotohanan sa panahon ng kanyang pagkapangulo o kahit na ang kanyang buhay. Gayunpaman, sa mga taon mula noong 1983, ang programa ng SDI ay nagpatuloy. Ngayon, ang Missile Defense Agency ay patuloy na nagtatrabaho sa mga perpektong missiles na maaaring magamit upang mabari pababa ang mga papasok na ballistic missiles mula sa Hilagang Korea.

Primary Source: Editorial Cartoon

Many critics of Reagan’s Strategic Defense Initiative used the Star Wars movies to emphasize the technological challenges of making the system work.

Pangunahing Pinagmulan: Editorial na Cartoon

Maraming kritiko ng Inisyatibong Inisyatibong Tanggulan ng Reagan ang ginamit ang mga pelikula ng Star Wars upang bigyang-diin ang mga teknolohikal na hamon sa paggawa ng sistema ng trabaho.

THE IRAN-CONTRA SCANDAL

The American public was supportive of Reagan and his approach to fighting the Cold War. In 1984 they returned him to the White House for a second term with one of the largest landslide victories in presidential history. In his second term, however, his efforts to confront communism nearly brought down his administration.

The **Iran-Contra Scandal** came to light in November of 1986. During the Reagan Administration, senior officials had secretly facilitated the sale of weapons to Iran, which at the time was the subject of an arms embargo. The administration then used the funds from the sales to finance the anti-Sandinista Contras in Nicaragua.

While President Reagan was a supporter of the Contra cause, the evidence is unclear as to whether he authorized the diversion of the money raised by the Iranian arms sales to the Contras. Investigating Reagan's role in the affair, the Tower Commission found no evidence of the president's involvement. However, they deemed Reagan negligent for not monitoring and managing his staff, and indicted 14 administration officials, 11 of whom were convicted.

President Reagan addressed the public, accepting full responsibility for the crisis and maintaining his ignorance of the affair. The Iran-Contra Scandal cut Reagan's approval ratings from 67% to 46% in November 1986, the largest single drop for any president in history, though this rating had climbed back to 64% by the end of his term, the highest rating ever recorded for a departing President.

Although Reagan survived the scandal and finished his second term, the public had a new awareness of the extent of their government's efforts to fight communism in the Third World and began to question much more carefully America's involvement in proxy wars.

GORBACHEV

The Soviet Union's large military expenses, in combination with collectivized agriculture and inefficient planned manufacturing, were a heavy burden for the Soviet economy. By the time **Mikhail Gorbachev** had ascended to power in 1985, the Soviets suffered from an economic growth rate close to zero percent. At the same time, Saudi Arabia increased oil production, which resulted in a drop of oil prices in 1985 to one-third of the previous level. Petroleum exports made up approximately 60% of the Soviet Union's total export earnings. The Soviet Union was on the verge of economic collapse.

ANG SAKSI NG IRAN-CONTRA

Ang pampublikong Amerikano ay sumusuporta sa Reagan at sa kanyang diskarte sa labanan ang Cold War. Noong 1984 ibinalik nila siya sa White House para sa pangalawang termino na may isa sa pinakamalaking tagumpay ng landslide sa kasaysayan ng pampanguluhan. Gayunman, sa kanyang ikalawang termino, ang kanyang mga pagsisikap na harapin ang komunismo ay halos nagdulot ng kanyang pamamahala.

Ang Iran-Contra Scandal ay dumating sa liwanag noong Nobyembre ng 1986. Sa panahon ng Reagan Administration, ang mga senior opisyal ay lihim na pinabilis ang pagbebenta ng mga sandata sa Iran, na sa panahong iyon ay ang paksa ng isang embargo ng armas. Pagkatapos ay ginamit ng administrasyon ang mga pondo mula sa mga benta upang pondohan ang anti-Sandinista Contras sa Nicaragua.

Habang si Pangulong Reagan ay isang tagataguyod ng kontra na dahilan, ang katibayan ay hindi maliwanag kung siya ay nagbigay ng awtorisasyon sa paglilipat ng perang ibinebenta ng mga benta ng Iranian arm sa Contras. Sinisiyasat ang papel ni Reagan sa kapakanan, ang Tower Commission ay hindi nakakita ng katibayan ng paglahok ng pangulo. Gayunpaman, itinuturing nilang pabaya ang Reagan dahil sa hindi pagsubaybay at pamamahala sa kanyang kawani, at hinuhusgahan ang 14 na opisyal ng administrasyon, 11 sa kanila ay nahatulan.

Sinabi ni Pangulong Reagan ang publiko, tinanggap ang buong pananagutan para sa krisis at pinanatili ang kanyang kamangmangan sa kapakanan. Ang Iran-Contra Scandal ay nagbawas ng rating ng pag-apruba ng Reagan mula 67% hanggang 46% noong Nobyembre 1986, ang pinakamalaking single drop para sa anumang pangulo sa kasaysayan, bagaman ang rating na ito ay umakyat sa 64% sa pagtatapos ng kanyang termino, ang pinakamataas na rating na naitala para sa isang umaalis na Pangulo.

Bagaman nakaligtas ang Reagan sa iskandalo at natapos ang kanyang ikalawang termino, ang publiko ay nagkaroon ng isang bagong kamalayan sa sukdulang pagsisikap ng kanilang pamahalaan na labanan ang komunismo sa Ikatlong Daigdig at nagsimulang magtanong nang mas maingat sa paglahok ng Amerika sa mga proxy wars.

GORBACHEV

Ang malalaking gastos sa militar ng Unyong Sobyet, kasama ang kolektibong agrikultura at di-mahusay na binalak na pagmamanupaktura, ay isang mabigat na pasanin para sa ekonomiyang Sobyet. Nang si Mikhail Gorbachev ay umakyat sa kapangyarihan noong 1985, ang mga Sobyet ay nagdusa mula sa isang antas ng paglago ng ekonomiya malapit sa zero na porsiyento. Kasabay nito, nadagdagan ng Saudi Arabia ang produksiyon ng langis, na nagresulta sa isang pagbaba ng presyo ng langis noong 1985 sa isang-ikatlo ng nakaraang antas. Ang mga pag-export ng petrolyo ay bumubuo ng humigit-kumulang 60% ng kabuuang kita ng export ng Sobyet. Ang Unyong Sobyet ay nasa gilid ng pagbagsak ng ekonomiya.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

To restructure the Soviet economy before catastrophe, Gorbachev announced an agenda of rapid reform based on what he called **perestroika** (restructuring) and **glasnost** (liberalization, openness). Gorbachev needed money to implement these changes. In order to redirect the country's resources from costly Cold War military commitments, he offered major concessions to the United States on the levels of conventional forces, nuclear weapons, and policy in Eastern Europe.

Many of Reagan's advisors doubted that Gorbachev was serious about winding down the arms race. Reagan, however, recognized the real change in the direction of the Soviet leadership and shifted to diplomacy in order to give Gorbachev an opportunity to further with his reforms. Reagan sincerely believed that if he could persuade the Soviets to examine the prosperous American economy, they too would embrace free market capitalism.

In all, Reagan and Gorbachev met face-to-face five times. Gorbachev visited New York and Reagan toured Moscow. Most famously, **they met in Reykjavik, Iceland** in 1985 to discuss a nuclear missile treaty. During the summit, they had a chance to sit down together and, finding that they both wished to see a world free from nuclear weapons, promised that they would eliminate their entire nuclear arsenals. Quickly, however, aids to both leaders pointed out that such a move would be politically impossible, and they settled for a much less extensive agreement. Despite the tremendous differences between their two nations, Reagan and Gorbachev got along well personally and their working relationship is still seen as a model of how diplomacy and mutual respect can advance peace in the world.

Upang baguhin ang ekonomiya ng Sobyet bago ang kapahamakan, ipinahayag ni Gorbachev ang isang agenda ng mabilis na reporma batay sa tinatawag niyang perestroika (restructuring) at glasnost (liberalisasyon, pagiging bukas). Kailangan ni Gorbachev ng pera upang ipatupad ang mga pagbabagong ito. Upang i-redirect ang mga mapagkukunan ng bansa mula sa mahal na mga pangako ng militar ng Cold War, nag-alok siya ng mga pangunahing konsesyon sa Estados Unidos sa mga antas ng mga pwersang conventional, mga sandatang nuklear, at patakaran sa Silangang Europa.

Marami sa mga tagapayo ni Reagan ang nag-aalinlangan na si Gorbachev ay malubhang tungkol sa pag-iliid ng armas. Gayunpaman, kinikilala ni Reagan ang tunay na pagbabago sa direksyon ng pamumuno ng Sobyet at inilipat sa diplomasya upang bigyan si Gorbachev ng pagkakataon na higit pa sa kanyang mga reporma. Taos-puso na naniniwala si Reagan na kung mahihikayat niya ang mga Sobyet na suriin ang maunlad na ekonomiyang Amerikano, magkakaroon din sila ng malaya na kapitalismo sa merkado.

Primary Source: Photograph

President Reagan and Gorbachev in Geneva, Switzerland. The two leaders had a good personal relationship.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Pangulong Reagan at Gorbachev sa Geneva, Switzerland. Ang dalawang lider ay may magandang personal na relasyon.

Sa lahat, si Reagan at Gorbachev ay nakilala nang limang ulit. Si Gorbachev ay bumisita sa New York at naglakbay sa Reagan sa Moscow. Karamihan sa paliwanag, nakilala nila sa Reykjavik, Iceland noong 1985 upang talakayin ang isang kasunduang nukleyar sa nuclear. Sa panahon ng summit, nagkaroon sila ng pagkakataon na umupo nang sama-sama at, sa paghahanap na parehong nais nilang makita ang isang mundo na libre mula sa mga armas nukleyar, ipinangako na alisin nila ang kanilang buong arsenal ng nuclear. Gayunpaman, mabilis ang mga tulong sa dalawang lider na ang impormasyong ito ay magiging imposible sa pulitika, at sila ay napagkasunduan para sa isang mas malawak na kasunduan. Sa kabila ng napakalaking pagkakaiba sa pagitan ng kanilang dalawang bansa, si Reagan at Gorbachev ay nakikibahagi rin sa kanilang sarili at ang kanilang relasyon sa pagtatrabaho ay nakikita pa rin bilang isang modelo kung paano maaaring maisulong ng

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Reagan's approach to the Soviet Union was not entirely friendly during his second term however. Reagan was determined that the United States would remain the leader of the free world, and as such, he believed that it was his responsibility to continue to speak out against the evils of the communist system. Against the advice of his aids, Reagan decided to visit Berlin and to speak in front of the Berlin Wall. Much like Kennedy years before, Reagan forcefully reaffirmed America's commitment to maintaining West Berlin's freedom and personally challenged Gorbachev to allow Easterners to travel to the West. In what has become one of the most well remembered lines from the Cold War, at the conclusion of his speech he said, "There is one sign the Soviets can make that would be unmistakable, that would advance dramatically the cause of freedom and peace. General Secretary Gorbachev, if you seek peace, if you seek prosperity for the Soviet Union and Eastern Europe, if you seek liberalization, come here to this gate. Mr. Gorbachev, open this gate. **Mr. Gorbachev, tear down this wall!**"

SOLIDARITY

Despite all the posturing, the tremendous arms race, and all the lives lost in the proxy wars of the Third World, communism and the Cold War ultimately came to an end peacefully. In fact, communism ended because the people of Eastern Europe and the Soviet Union rose up against it.

The first clear sign that the people of the communist world were tired of living with their failed system was the **Solidarity** movement in Poland. Begun by shipbuilders in 1980, Solidarity was a labor union. Typically in communist nations the government thought of all workers as part of one great union which, of course, the government controlled. For workers this

diplomasya at paggalang sa kapwa ang kapayapaan sa mundo.

Ang diskarte ni Reagan sa Unyong Sobyet ay hindi lubos na magiliw sa panahon ng kanyang ikalawang termino gayunpaman. Determinado si Reagan na ang Estados Unidos ay mananatiling lider ng libreng mundo, at dahil dito, naniwala siya na responsibilidad niya na patuloy na magsalita laban sa mga kasamaan ng sistemang komunista. Laban sa payo ng kanyang mga tulong, nagpasya si Reagan na bisitahin ang Berlin at magsalita sa harap ng Berlin Wall. Tulad ng mga taon bago ang Kennedy, muling pinalakas ni Reagan ang pangako ng Amerika sa pagpapanatili ng kalayaan ng West Berlin at personal na hinamon si Gorbachev upang payagan ang mga taga-Eastern na maglakbay sa Kanluran. Sa kung ano ang naging isa sa mga pinakamahuhusay na linya mula sa Digmaang Malamig, sa pagtatapos ng kanyang talumpati sinabi niya, "May isang palatandaan na maaaring gawin ng mga Sobyet na magiging maliwanag, na higit na isulong ang sanhi ng kalayaan at kapayapaan. Pangkalahatang Kalihim Gorbachev, kung humingi ka ng kapayapaan, kung humingi ka ng kasaganaan para sa Unyong Sobyet at Silangang Europa, kung humingi ka ng liberalisasyon, pumarito ka sa gate na ito. Mr Gorbachev, buksan ang gate na ito. Mr Gorbachev, pilasin ang pader na ito!"

Primary Source: Photograph

President Reagan delivering his Tear Down this Wall Speech in front of the Berlin Wall. A bullet proof glass wall was erected behind the podium so that the Brandenburg Gate would be clearly visible behind him.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ibinigay ni Pangulong Reagan ang kanyang Luha Down na ito Wall Speech sa harap ng Berlin Wall. Ang isang bullet proof glass wall ay itinayo sa likod ng plataporma upang ang Brandenburg Gate ay malinaw na nakikita sa likod niya.

Solidarity

Sa kabila ng lahat ng posturing, ang napakalaking lahi ng armas, at ang lahat ng mga buhay na nawala sa mga proxy wars ng Third World, komunismo at ang Cold War sa huli ay natapos na nang payapa. Sa katunayan, ang komunismo natapos dahil ang mga tao ng Silangang Europa at ang Unyong Sobyet ay lumaban laban dito.

Ang unang malinaw na pag-sign na ang mga tao ng komunista mundo ay pagod na nakatira sa kanilang nabigong sistema ay ang Solidarity kilusan sa Poland. Sinimulan ng mga gumagawa ng barko noong 1980, ang Solidarity ay isang unyon ng paggawa. Kadalasan sa mga komunistang bansa ang pag-iisip ng pamahalaan ng lahat ng manggagawa bilang bahagi ng isang mahusay na unyon na, siyempre, kontrolado ng pamahalaan. Para

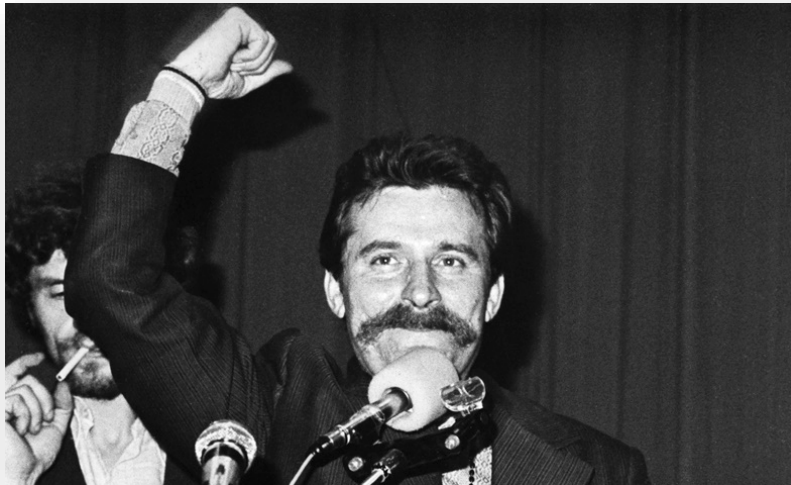
6 WHY DID THE COLD WAR END?

meant that being part of the people's union was worthless. Solidarity was a challenge to the status quo.

Led by **Lech Walesa**, the shipbuilders went on strike. Although Poland's government fought back against Solidarity with violence on numerous occasions, in the end it agreed to allow the workers to form their own union. By 1982, one third of all the workers in Poland had joined Solidarity and the government was forced to recognize the first non-government labor union in the communist world.

Walesa was hailed as a hero by the suffering people of Poland and by the West. In 1983 he was awarded the Nobel Peace Prize for his non-violent movement.

Walesa could not have achieved all he did without moral and financial support. One particularly influential voice of support was **Pope John Paul II**. John Paul II was the first non-Italian pope in hundreds of years. In fact, he was from Poland. Like Archbishop Oscar Romero, the pope believed that religious leaders had an obligation to stand up for suffering people. As leader of the Catholic Church, John Paul II was a reformer. He gave churches permission to hold services in the languages of the people instead of Latin, which even few priests understood.

sa mga manggagawa ito ay nangangahulugan na ang pagiging bahagi ng unyon ng mga tao ay walang kabuluhan. Ang haka-haka ay isang hamon sa status quo.

Sa pangunguna ni Lech Walesa, ang mga tagapanggawa ng barko ay sumailalim sa welga. Kahit na ang gobyerno ng Poland ay nakipaglaban sa Solidarity sa karahasan sa maraming pagkakataon, sa wakas ay sumang-ayon ito na payagan ang mga manggagawa na bumuo ng kanilang sariling unyon. Noong 1982, 1/3 ng lahat ng manggagawa sa Poland ay sumali sa Solidarity at pinilit na kilalanin ng gobyerno ang unang unyon ng unyon sa unang komunista sa mundo ng komunista.

Si Walesa ay pinarangalan bilang isang bayani ng naghihirap na mga tao ng Poland at ng Kanluran. Noong 1983 siya ay iginawad sa Nobel Peace Prize para sa kanyang di-marahas na kilusan.

Primary Source: Photograph

Lech Walesa, leader of the Solidarity movement and first president of Poland after the fall of communism.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Si Lech Walesa, pinuno ng kilusang Solidarity at unang pangulo ng Poland pagkatapos ng pagbagsak ng komunismo.

Hindi sana nakamit ni Walesa ang lahat ng ginawa niya nang walang moral at pinansiyal na suporta. Ang isang partikular na maimpluwensyang boses ng suporta ay Pope John Paul II. Si John Paul II ang unang papa na hindi Italyano sa daan-daang taon. Sa katunayan, siya ay mula sa Poland. Tulad ng Arsobispo Oscar Romero, naniniwala ang papa na ang mga lider ng relihiyon ay may obligasyon na manindigan para sa mga taong naghihirap. Bilang lider ng Simbahang Katoliko, si John Paul II ay isang repormador. Ibinigay niya ang mga pahintulot ng simbahan na mag-hold ng mga serbisyo sa mga wika ng mga tao sa halip na Latin, na kahit na ilang mga pari nauunawaan.

Primary Source: Photograph

First Lady Nancy Reagan and President Reagan meet with Pope John Paul II.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Unang Ina Nancy Reagan at Pangulo ng Reagan ay nakipagkita kay Pope John Paul II.

John Paul II also took a special interest in the people of the communist world and spoke out regularly in favor of freedom and democracy. His voice in the struggle against communism was heard around the world and he inspired many people, especially American Catholics, to donate money to support Solidarity. Because he was a religious leader and not the president of a country, the pope was able to present himself as an impartial voice of reason.

TIENNEMEN SQUARE

The changing climate in the Soviet Union and Eastern Europe inspired people in communist, mainland China to stand up for civil rights in their own country. In 1989, students across the nation began public demonstrations calling for freedom of speech, assembly and the press. The protests culminated in Tiananmen Square in the heart of Beijing in June, 1989. Known in China as the June Fourth Incident, the protests were forcibly suppressed after the government declared martial law. In what became known in the West as the **Tiananmen Square Massacre**, troops with automatic rifles and tanks killed at least several hundred, and perhaps several thousand demonstrators trying to block the military's advance towards Tiananmen Square.

As the protests developed in April, communist government leaders veered back and forth between conciliatory and hardline tactics, exposing deep divisions within the party leadership. Some advocated for more change and wanted to negotiate with the student leaders. Others saw the protests as a dangerous first step toward civil war and believed the protests should be ended with force.

Naging espesyal din ang interes ni John Paul II sa mga tao sa komunistang mundo at regular na nagsalita sa pabor ng kalayaan at demokrasya. Ang kanyang tinig sa pakikibaka laban sa komunismo ay narinig sa buong mundo at siya ay nagbigay inspirasyon sa maraming tao, lalo na sa mga Amerikanong Katoliko, upang magbigay ng pera upang suportahan ang Solidarity. Dahil siya ay isang relihiyosong pinuno at hindi ang pangulo ng isang bansa, ang papa ay nagpakita ng kanyang sarili bilang walang kinikilingan na tinig ng dahilan.

TIENNEMEN SQUARE

Ang pagbabago ng klima sa Unyong Sobyet at Silangang Europa ay nagbigay inspirasyon sa mga tao sa komunistang, mainland China na tumayo para sa mga karapatang sibil sa kanilang sariling bansa. Noong 1989, nagsimula ang mga mag-aaral sa buong bansa ng mga pampublikong demonstrasyon na tumatawag para sa kalayaan sa pagsasalita, pagpupulong at pindutin ang. Ang mga protesta ay sumulpot sa Tiananmen Square sa gitna ng Beijing noong Hunyo, 1989. Kilalang sa Tsina bilang ang Ika-apat na Insidente ng Hunyo, ang mga protesta ay sapilitang pinigilan matapos ipahayag ng gobyerno ang batas militar. Sa kung ano ang naging kilala sa West bilang ang Tiananmen Square Massacre, ang mga tropa na may mga awtomatikong rifle at tangke ay pinatay ng hindi bababa sa ilang daan, at marahil maraming libong demonstrator na sinusubukang pigilan ang pagsulong ng militar patungo sa Tiananmen Square.

Habang lumalago ang mga protesta noong Abril, ang mga lider ng gubyernong komunistang ay tumalikod sa pagitan ng mga taktika ng paninindigan at hardline, na naglalandad ng malalim na dibisyon sa loob ng pamumuno ng partido. Ang ilan ay nagtaguyod para sa higit na pagbabago at nais makipag-ayos sa mga lider ng mag-aaral. Nakita ng iba na ang mga protesta bilang isang mapanganib na unang hakbang patungo sa digmaang sibil at naniniwala na ang mga protesta ay dapat tapusin na may puwersa.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

By May, a student-led hunger strike galvanized support for the demonstrators around the country and the protests spread to some 400 cities. Ultimately, China's paramount leader Deng Xiaoping resolved to use force. Communist Party authorities declared martial law on May 20, and mobilized as many as 300,000 troops to Beijing.

There, millions of young students and their supporters had concentrated in Tiananmen Square where they had erected a 33 foot tall statue entitled Goddess of Democracy. The statue was constructed in only four days out of foam, papier-mâché and metal and was strikingly similar to the Statue of Liberty. The constructors decided to make the statue as large as possible to try to dissuade the government from destroying it.

On June 3, the leadership had enough and the army marched through the streets toward the square. Met by students who had barricaded the roads with burning busses, the troops opened fire, killing hundreds or protesters. By June 5, the massacre was over. Tiananmen Square was empty. The Goddess of Democracy had been toppled and ground to dust by tanks.

The Chinese government was condemned internationally for the use of force against the protestors. The entire affair had been broadcast live on television and immortalized by photographer Jeff Widener who snapped an unforgettable picture of a lone man standing in the middle of Chang'an Avenue facing down an oncoming column of tanks. Western countries imposed economic sanctions and arms embargoes.

For its part, the communist government made widespread arrests of protesters and their supporters, suppressed other protests around China,

Noong Mayo, ang isang hunger strike na pinangunahan ng mag-aaral ay nagpapalakas ng suporta para sa mga demonstrador sa buong bansa at ang mga protesta ay kumalat sa mga 400 lungsod. Sa huli, ang pinuno ng pinuno ng Tsina na si Deng Xiaoping ay gumamit ng lakas. Ang mga awtoridad ng Partido Komunista ay nagpahayag ng batas militar noong Mayo 20, at kumilos ng maraming 300,000 hukbo sa Beijing.

Doon, ang milyun-milyong mga kabataang estudyante at ang kanilang mga tagasuporta ay nakapokus sa Tiananmen Square kung saan nagtayo sila ng isang 33 na kataong matataas na rebulto na pinamagatang Goddess of Democracy. Ang rebulto ay itinayo sa apat na araw lamang ng bula, papier-mâché at metal at kapansin-pansin na katulad ng Statue of Liberty. Nagpasya ang mga tagapagtayo upang gawing malaking bilang hangga't maaari ang estatuwa upang subukang pigilin ang pamahalaan mula sa pagsira nito.

Noong Hunyo 3, sapat na ang pamumuno at nagmartsa ang hukbo sa mga lansangan patungo sa parisukat. Natutugunan ng mga mag-aaral na nag-barricade sa mga kalsada na may nasusunog na mga bus, ang mga hukbo ay nagbukas ng apoy, nagpatay ng daan-daan o nagpoprotesta. Noong Hunyo 5, natapos na ang masaker. Walang laman ang Tiananmen Square. Ang diyosa ng Demokrasya ay nabagsak at pinagtabunan ng mga tangke.

Primary Source: Photograph

The infamous "Tank Man" photograph from the Tiananmen Square Massacre.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang nakahihyang "Tank Man" na larawan mula sa Tiananmen Square Massacre.

Ang pamahalaang Tsino ay nahatulan internationaly para sa paggamit ng lakas laban sa mga protestors. Ang buong pag-iibigan ay nai-broadcast live sa telebisyon at immortalized sa pamamagitan ng photographer Jeff Widener na snapped isang di malilimutang larawan ng isang nag-iisa na nakatayo sa gitna ng Chang'an Avenue nakaharap pababa sa isang nalalapit na hanay ng mga tangke. Ang mga bansa sa kanluran ay nagpataw ng mga pang-ekonomiyang parusa at embargo sa armas.

Sa kabila nito, pinalawak ng gobyernong komunista ang malawak na pag-aaresto ng mga nagprotesta at ang kanilang mga tagasuporta, pinigilan ang iba pang mga protesta sa palibot ng Tsina, pinatalsik ang mga

expelled foreign journalists, strictly controlled coverage of the events in the domestic press, strengthened the police and internal security forces, and demoted or purged officials it deemed sympathetic to the protests.

The protests also led the government to set limits on political expression in China that have endured well into the 21st Century. Discussion of the Tiananmen Square protests is forbidden and textbooks have little, if any, information about the events. After the protests, officials banned controversial films and books, and shut down many newspapers. The government also announced it had seized 32 million contraband books and 2.4 million video and audio cassettes. Internet searches of “June 4” or “Tiananmen Square” made within China return censored results. Specific web pages with select keywords are censored, while other websites such as those of overseas Chinese democracy movements are blocked entirely. The censorship, however, has been inconsistent. Many sites have been blocked, unblocked, and re-blocked over the years, including YouTube, Wikipedia, and Flickr. The policy is much more stringent with Chinese-language sites than foreign-language ones. Social media censorship is more stringent during anniversaries. Even oblique references to the protests are usually deleted by government censors within hours. While the Chinese government allows a certain measure of freedom of speech and criticism of the government online, freedom of assembly is strictly controlled. Since 1989, there have been no major public demonstrations.

The massacre has not been forgotten outside of China. Since its destruction, numerous replicas and memorials of the Goddess of Democracy have been erected around the world, including in Hong Kong and Washington, D.C.

THE SINATRA DOCTRINE

Although political change did not come to China, massive political change was underway in the Moscow, and especially in the Soviet Union’s policy toward Eastern Europe.

The **Sinatra Doctrine** was a major break with the earlier **Brezhnev Doctrine**, under which the internal affairs of satellite states were tightly controlled by Moscow. The Brezhnev Doctrine had been used to justify the crushing of the Hungarian Revolution of 1956 and the Warsaw Pact invasion of Czechoslovakia in 1968, as well as the invasion of the non-Warsaw Pact nation of Afghanistan in 1979. By the late 1980s, structural flaws within the Soviet system, growing economic problems, the rise of anti-communist sentiment and the effects of the Soviet-Afghan War made it increasingly impractical for the Soviet Union to impose its will on its neighbors.

dayuhang mamamahayag, mahigpit na kontrolado ang coverage ng mga pangyayari sa domestic press, pinalakas ang pulisya at panloob na pwersang panseguridad, itinuturing itong nagkakasundo sa mga protesta.

Ang mga protesta ay humantong din sa pamahalaan na itakda ang mga limitasyon sa pampulitikanang ekspresyon sa Tsina na nagtapos na rin sa ika-21 Siglo. Ang pinag-uusapan ng mga protesta ng Tiananmen Square ay ipinagbabawal at ang mga aklat ay maliit, kung mayroon man, ang impormasyon tungkol sa mga pangyayari. Matapos ang mga protesta, pinagbawalan ng mga opisyal ang mga kontrobersyal na pelikula at libro, at isinara ang maraming mga pahayagan. Inihayag din ng pamahalaan na kinuha nito ang 32 milyong kontrabando na mga libro at 2.4 milyong video at audio cassette. Mga paghahanap sa Internet ng “Hunyo 4” o “Tiananmen Square” na ginawa sa loob ng Tsina ay bumalik sa mga resulta ng censored. Ang mga tukoy na web page na may mga piling keyword ay sinensyang, habang ang iba pang mga website tulad ng mga paggalaw sa demokrasya sa ibayong-bansa ay ganap na naka-block. Gayunman, ang censorship ay hindi naaayon. Maraming mga site ang na-block, naka-unblock, at muling na-block sa mga taon, kabilang ang YouTube, Wikipedia, at Flickr. Ang patakaran ay mas mahigpit sa mga site ng Chinese-wika kaysa sa mga banyagang wika. Mas mahigpit ang pag-censorship ng social media sa mga anibersaryo. Kahit na patagilid na mga sanggunian sa mga protesta ay karaniwang natatanggal ng mga tagatangkilik ng pamahalaan sa loob ng ilang oras. Habang pinahihintulutan ng pamahalaang Tsino ang isang tiyak na sukatang kalayaan sa pagsasalita at pagpuna sa pamahalaan sa online, ang kalayaan ng pagpupulong ay mahigpit na kinokontrol. Mula noong 1989, walang mga malalaking demonstrasyon sa publiko.

Ang masaker ay hindi nakalimutan sa labas ng Tsina. Dahil sa pagkawasak nito, maraming replicas at memorials ng Goddess of Democracy ay itinayo sa buong mundo, kabilang sa Hong Kong at Washington, D.C.

ANG SINATRA DOCTRINE

Bagaman hindi dumarating ang pagbabagong pampulitika sa Tsina, ang malawakang pagbabago sa pulitika ay sinimulan sa Moscow, at lalo na sa patakaran ng Unyong Sobyet patungo sa Silangang Europa.

Ang Sinatra Doctrine ay isang malaking break sa mas maaga Brezhnev doktrina, sa ilalim kung saan ang mga panloob na affairs ng satellite estado ay mahigpit na kontrolado ng Moscow. Ang Brezhnev Doctrine ay ginamit upang bigyang-katwiran ang pagdurog ng Hungarian Revolution ng 1956 at ang paglusob ng Warsaw Pact sa Czechoslovakia noong 1968, pati na rin ang pagsalakay sa bansa ng hindi-Warsaw Pact ng Afghanistan noong 1979. Noong huling bahagi ng dekada 1980, ang mga balangkas ng istruktura sa loob ng sistemang Sobyet, ang lumalaking problema sa ekonomiya, ang pagtaas ng damdamin ng anti-komunista at ang mga epekto ng Digmaang Sobyet-Afghan ay naging lalong hindi praktikal para sa Unyong Sobyet upang ipataw ang kalooban nito sa mga kapitbahay nito.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

In Poland, Solidarity had flourished because of good leadership, international support, and most importantly, because the government of the Soviet Union had decided not to intervene in Poland's internal affairs.

In 1989, Gorbachev's Foreign Minister Eduard Shevardnadze announced that the Soviet Union recognized the freedom of choice of all countries, specifically including the Warsaw Pact nations of Eastern Europe. When pressed about his boss's surprising declaration, Shevardnadze's spokesman Gennadi Gerasimov told an interviewer that, "We now have the Frank Sinatra doctrine. He has a song, 'I Did It My Way'. So every country decides on its own which road to take." When asked if this meant that Moscow would accept the rejection of communist parties in the Soviet Bloc. He replied, "That's for sure... political structures must be decided by the people who live there."

This was an incredible change in global politics. Since 1945, the Soviet Union had maintained total domination over its satellite states. Now, Gorbachev was ready to let them walk away from communism altogether.

In fact, the Eastern Europeans had already acquired greater freedom. A month before Gerasimov's statement, Poland had elected its first non-communist government. The government of Hungary had opened its border with Austria, dismantling the Iron Curtain on its own border. As Hungary was one of the few countries that East Germans could visit, thousands travelled there to flee across the newly opened border into the West. To the great annoyance of the East German government, the Hungarians refused to stop the exodus.

These developments greatly disturbed hardline communists such as the East German leader **Erich Honecker**, who condemned the end of the traditional unity of the Soviet Bloc and appealed to Moscow to rein in the Hungarians. Honecker faced a growing crisis at home, with massive anti-government demonstrations in Leipzig and other East German cities.

Initially, protesters were mostly people wanting to escape to the West, chanting "Wir wollen raus!" (We want out!). Then protestors began to chant "Wir bleiben hier!" (We are staying here!) demanding a change of government. The protest demonstrations grew considerably and neared its height on November 4, 1989, when half a million people gathered to demand political change at the **Alexanderplatz**, East Berlin's large public square and transportation hub.

THE BERLIN WALL

In the middle of the chaos of the fall of 1989, Honecker, resigned. He had predicted that the Berlin Wall would stand for 50 or 100 more years if the conditions that had caused its construction did not change, but conditions were rapidly changing.

Sa Poland, ang Solidarity ay umunlad dahil sa mahusay na pamumuno, internasyunal na suporta, at pinakamahalaga, dahil ang gobyerno ng Unyong Sobyet ay nagpasiya na huwag mamagitan sa panloob na mga gawain ng Poland.

Noong 1989, inihayag ng Dayuhang Ministro ni Gorbachev na si Eduard Shevardnadze na kinilala ng Unyong Sobyet ang kalayaan sa pagpili ng lahat ng mga bansa, partikular na kabilang ang mga bansa ng Warsaw Pact ng Silangang Europa. Nang mapilit ang tungkol sa kamangha-manghang deklarasyon ng kanyang boss, sinabi ng tagapagsalita ng Shevardnadze na si Gennadi Gerasimov sa isang tagapanayam na, "Mayroon na tayong doktrina ng Frank Sinatra. Siya ay may isang awit, 'Ako Did It My Way'. Kaya ang bawat bansa ay nagpasiya sa sarili nitong daan na dadalhin. "Nang tanungin kung ibig sabihin nito na tatanggapin ng Moscow ang pagtanggap ng mga partido komunista sa Soviet Bloc. Sumagot siya, "Tiyak na ... ang mga pampulitikang istruktura ay dapat na mapagpasyahan ng mga tao na nakatira doon."

Ito ay isang napakalaking pagbabago sa pandaigdigang pulitika. Mula 1945, pinanatili ng Sobyet Union ang kabuuang dominasyon sa mga estado ng satellite nito. Ngayon, handa na si Gorbachev na palayain sila mula sa komunismo sa kabuuan.

Sa katunayan, ang mga taga-Silangang Europeo ay nakakuha na ng higit na kalayaan. Isang buwan bago ang pahayag ni Gerasimov, inihalal ng Poland ang unang non-komunistang gobyerno nito. Binuksan ng pamahalaan ng Hungary ang hangganan nito sa Austria, na binubura ang Iron Curtain sa sarili nitong hangganan. Habang ang Hungary ay isa sa ilang mga bansa na maaaring bisitahin ng mga Germans, libu-libong naglalakbay doon upang tumakas sa kabila ng bagong bukas na hangganan sa Kanluran. Sa malaking pagkayamot ng gobyerno ng Silangan Aleman, tumanggi ang Hungarians na pigilan ang paglabas.

Ang mga pagpapaunlad na ito ay lubhang nababagabag sa mga komunistang hardline tulad ng pinuno ng Silangan ng Alemanya na si Erich Honecker, na nahatulan ang dulo ng tradisyunal na pagkakaisa ng Sobyet Bloc at nag-apela sa Moscow upang ipagtaggol ang mga Hungarians. Ang Honecker ay nakaharap sa isang lumalagong krisis sa tahanan, na may napakalaking demonstrasyon ng anti-gobyerno sa Leipzig at iba pang mga lungsod ng East German.

Sa una, ang mga nagprotesta ay kadalasang gusto ng mga tao na mag-escape sa Kanluran, nagsasabing "Wir wollen raus!" (Nais naming lumabas!). Pagkatapos nagsimulang magsayaw ang mga protestang "Wir bleiben hier!" (Naghihintay tayo dito!) Na hinihingi ang pagbabago ng pamahalaan. Ang mga demonstrasyong protesta ay lumaki nang malaki at malapit sa taas nito noong Nobyembre 4, 1989, nang ang kalahating milyong tao ay nagtitipon upang humingi ng pagbabago sa pampulitika sa Alexanderplatz, malaking pampublikong square ng East Berlin at hub ng transportasyon.

ANG BERLIN WALL

Sa gitna ng kaguluhan ng taglagas ng 1989, Honecker, nag-resign. Inihula niya na ang Berlin Wall ay tatayo sa loob ng 50 o 100 na taon kung ang mga kondisyon na naging sanhi ng konstruksiyon nito ay hindi nagbago, ngunit ang mga kondisyon ay mabilis na nagbabago.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

To reduce the social unrest, the new East German government decided to allow refugees to exit directly through crossing points between East Germany and West Germany, including between East and West Berlin.

Günter Schabowski, the communist party leader in East Berlin and the spokesperson for government, had the task of announcing the new regulations. However, he had not been involved in the discussions about the new regulations and had not been fully updated. Shortly before a press conference on November 9, he was handed a note announcing the changes, but given no further instructions on how to handle the information. These regulations had only been completed a few hours earlier and were to take effect the following day, so as to allow time to inform the border guards. But this starting time was not communicated to Schabowski.

At the end of the press conference, Schabowski read out loud the note he had been given. One of the reporters, asked when the regulations would take effect. After a few seconds' hesitation, Schabowski assumed it would be the same day based on the wording of the note and replied, "As far as I know, it takes effect immediately, without delay."

Excerpts from Schabowski's press conference were the lead story on West Germany's two main news programs that night. This, of course, meant that the news was broadcast to nearly all of East Germany as well. News anchorman Hanns Joachim Friedrichs proclaimed, "This 9 November is a historic day. The GDR (East Germany) has announced that, starting immediately, its borders are open to everyone. The gates in the Wall stand open wide."

East Germans began gathering at the six checkpoints between East and West Berlin, demanding that border guards immediately open the gates. The surprised and overwhelmed guards began making hectic telephone calls to their superiors to find out what to do.

It soon became clear that no one among the East German government would take personal responsibility for issuing orders to use force against the protesters. The vastly outnumbered soldiers had no way to hold back the huge crowd of East German citizens. Finally, at 10:45 at night, Harald Jäger, the commander of the Bornholmer Straße border crossing yielded, ordering the guards to open the checkpoints and allow people through to West Berlin. As the Easterners swarmed through, they were greeted by Westerners waiting with flowers and champagne amid wild rejoicing. Soon afterward, a crowd of West Berliners jumped on top of the Wall, and were soon joined by East Germans. They danced together to celebrate their new freedom.

Upang mabawasan ang kaguluhan sa lipunan, nagpasya ang bagong East German na pamahalaan na payagan ang mga refugee na lumabas nang direkta sa pamamagitan ng pagtawid ng mga puntos sa pagitan ng East Germany at West Germany, kabilang sa pagitan ng East at West Berlin.

Si Günter Schabowski, ang lider ng partido komunista sa East Berlin at ang tagapagsalita ng gobyerno, ay may tungkulin na ipahayag ang mga bagong regulasyon. Gayunpaman, hindi siya naging kasangkot sa mga talakayan tungkol sa mga bagong regulasyon at hindi pa ganap na na-update. Di-nagtagal bago ang isang press conference noong Nobyembre 9, binigyan siya ng isang tala na nagpapahayag ng mga pagbabago, ngunit walang karagdagang tagubilin kung paano hahawakan ang impormasyon. Ang mga regulasyong ito ay nakumpleto lamang ng ilang oras bago at ay magkakabisa sa susunod na araw, upang pahintulutan ang oras upang ipaalam sa mga gwardya sa hangganan. Ngunit ang panimulang oras na ito ay hindi nakipag-ugnayan sa Schabowski.

Sa pagtatapos ng press conference, binasa ni Schabowski ang tala na ibinigay sa kanya. Isa sa mga reporter, nagtanong kung magkakabisa ang mga regulasyon. Pagkatapos ng pag-aalinlangan ng ilang segundo, tinatanggap ni Schabowski na magiging araw ding iyon batay sa mga salita ng tala at sumagot, "Sa pagkaalam ko, ito ay magkakabisa agad, nang walang pagkaantala."

Ang mga sipi mula sa press conference ng Schabowski ay ang pangunahin na kuwento sa dalawang pangunahing programa ng West Germany noong gabing iyon. Siyempre, ito ay nangangahulugan na ang balita ay nai-broadcast sa halos lahat ng East Germany pati na rin. Ang anchorman ng balita sa si Hanns Joachim Friedrichs ay nagsabing, "Ang Nobyembre 9 ay isang makasaysayang araw. Ang GDR (East Germany) ay nagpapahayag na, simula kaagad, ang mga hangganan nito ay bukas sa lahat. Ang mga pintuan sa Wall ay nakabukas na malawak."

Nagsimula ang pagtitipon ng mga East Germans sa anim na tsekpoynt sa pagitan ng Silangan at Kanluran ng Berlin, na hinihiling na buksan agad ng mga guwardiya sa hangganan ang mga pintuan. Ang mga nagulat at namimighati na mga guwardiya ay nagsimulang gumawa ng abalang mga tawag sa telepono sa kanilang mga superyor upang malaman kung ano ang gagawin.

Sa lalong madaling panahon ay naging malinaw na walang sinuman sa pamunuan ng Silangan Aleman ang magkakaroon ng personal na responsibilidad para sa pagpapalabas ng mga order na gumamit ng puwersa laban sa mga nagpoprotesta. Ang walang-katapusang mga kawal ng mga sundalo ay walang paraan upang pigilin ang napakaraming tao ng mga mamamayang East German. Sa wakas, sa 10:45 sa gabi, si Harald Jäger, ang kumandante ng pagtawid ng Bornholmer Straße, ay nagbigay ng pag-order sa mga bantay upang buksan ang mga tsekpoynt at pahintulutan ang mga tao sa pamamagitan ng West Berlin. Habang ang mga taga-Eastern ay nagtagumpay, sila ay tinatanggap ng mga taga-Kanluran na naghinihintay sa mga bulaklak at champagne sa gitna ng ligaw na kagalakan. Di nagtagal, isang karamihan ng West Berliners ang tumalon sa tuktok ng Wall, at di-nagtagal ay sumali sa East Germans. Nagsayaw sila upang ipagdiwang ang kanilang bagong kalayaan.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Primary Source: Photograph

Berliners climbed onto the Berlin Wall

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Dumating ang mga Berliner sa Berlin Wall

Television coverage of citizens **demolishing sections of the Wall** that night was soon followed by the East German regime announcing ten new border crossings, including the historically significant locations of Potsdamer Platz, Glienicker Brücke, and Bernauer Straße. Crowds gathered on both sides of the historic crossings, waiting for hours to cheer the bulldozers that tore down portions of the Wall to reconnect roads that had been divided for years, and images of everyday Berliners destroying the wall were broadcast around the world. The end of the Iron Curtain had come without bloodshed. It was an emotional moment for freedom-loving people everywhere.

Ang pagsakop sa telebisyon ng mga mamamayan na nilalaglag ang mga seksyon ng Wall sa gabing iyon ay sinundan ng rehimen ng East German na nagpapahayag ng sampung bagong crossings sa hangganan, kabilang ang mga makasaysayang makabuluhang lokasyon ng Potsdamer Platz, Glienicker Brücke, at Bernauer Straße. Ang mga kawani ay nagtipon sa magkabilang panig ng makasaysayang crossings, naghihintay para sa oras upang magsaya ang mga bulldozer na magwasak ng mga bahagi ng Wall upang makipagkonek muli ang mga kalsadang nahahati sa loob ng maraming taon, at ang mga larawan ng araw-araw na mga Berliner na sinisira ang pader ay nai-broadcast sa buong mundo. Ang dulo ng Iron Curtain ay dumating nang walang pagdanak ng dugo. Ito ay isang emosyonal na sandali para sa mga taong mapagmahal sa kalayaan sa lahat ng dako.

Primary Source: Photograph

Berliners brought hammers to chip away at the wall.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Ang mga Berliners ay nagdala ng mga hammers upang mahulog sa dingding.

On Christmas Day, 1989, American conductor Leonard Bernstein led a symphony of East and West German, British, French, American and Soviet musicians in concert in Berlin. He concluded the performance with the great German composer Beethoven's 9th Symphony and in the final movement, Ode to Joy, he asked the chorus to sing *Freiheit* (freedom) instead of *Freude* (joy).

In June 1990, the East German military officially began dismantling the Wall. Virtually every road that was severed by the Berlin Wall was reconstructed and reopened by the end of the summer. Today, little is left of the Wall, a scar that has been erased by the Berliners who hated it.

The fall of the Wall marked the first critical step towards German reunification, which formally concluded a mere 339 days later on October 3, 1990 with the dissolution of East Germany and the official **reunification of Germany**.

FALL OF THE SOVIET UNION

Unlike in China, Gorbachev's policies of *glasnost* and *perestroika* in the Soviet Union were specifically designed to permit more freedom by allowing a free press and the election of members of the government. Gorbachev had wanted to extend political freedom in order to preserve the communist economic system, but in the end his reforms set in motion events that would break up the nation itself.

Radical reformists were increasingly convinced that Gorbachev should abandon communism and transition to a market economy even if the eventual outcome meant the disintegration of the Soviet Union into several independent states. Boris Yeltsin, the newly elected leader of

Sa Araw ng Pasko, 1989, ang Amerikanong konduktor na si Leonard Bernstein ang namuno sa isang simponya ng East at West German, British, French, American at Sobyet na musikero sa konsyerto sa Berlin. Napagpasyahan niya ang pagganap sa mahusay na Aleman na kompositor ng Beethoven's 9th Symphony at sa huling kilusan, Ode to Joy, hiniling niya ang koro na kantahin ang *Freiheit* (kalayaan) sa halip na *Freude* (kagalakan).

Noong Hunyo 1990, opisyal na sinimulan ng militar ng East German ang pag-aalis ng Wall. Halos bawat kalsada na pinutol ng Berlin Wall ay muling itinayo at muling bubuksan sa pagtatapos ng tag-init. Ngayon, kaunti ang naiwan sa Wall, isang peklat na nabura ng mga Berliners na kinamumuhian ito.

Ang pagbagsak ng Wall ay minarkahan ang unang kritikal na hakbang patungo sa muling pagsasama-sama ng Alemanya, na pormal na nagtapos ng isang 339 na araw pagkaraan noong Oktubre 3, 1990 sa pamamagitan ng pagtunaw ng East Germany at ng opisyal na muling pagsasama sa Alemanya.

PAGGAWA NG UNION SA SOVIET

Hindi tulad ng sa Tsina, ang mga patakaran ng *glasnost* at *perestroika* ng Gorbachev sa Unyong Sobyet ay partikular na idinisenyo upang pahintulutan ang higit na kalayaan sa pamamagitan ng pagpapahintulot sa isang libreng pindutin at ang halalan ng mga miyembro ng pamahalaan. Nais ni Gorbachev na palawigin ang kalayaan sa pulitika upang mapangalagaan ang komunistang sistemang pang-ekonomya, ngunit sa wakas ang kanyang mga reporma ay naglunsad ng mga pangyayari sa paggalaw na mismo ang bansa.

Ang mga radikal na repormista ay lalong kumbinsido na dapat iwanan ni Gorbachev ang komunismo at paglipat sa isang ekonomiya sa pamilihan kahit na ang panghuling resulta ay nangangahulugan ng paghiwalay ng Unyong Sobyet sa ilang mga independiyenteng estado. Si Boris Yeltsin, ang bagong inihalal na lider ng Russia, ang pinakamalaki at pinakamakapangyarihang republika ng Unyong Sobyet, ay hayagan ding kritikal sa mabagal na tulin ng mga reporma ni Gorbachev.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Russia, the largest and most powerful of the Soviet Union's republics, was also openly critical of the slow pace of Gorbachev's reforms.

But not everyone welcomed change. On August 19, 1991, Gorbachev's vice president, prime minister, defense minister and the head of the KGB put Gorbachev under house arrest and formed a "General Committee on the State Emergency." The **coup** organizers expected some popular support but found that public sympathy in large cities and in the republics was largely against them, manifested by public demonstrations, especially in Moscow.

Russian President Yeltsin condemned the coup. Thousands of Muscovites came out to defend the White House, the Russian parliament building and Yeltsin's office, the symbolic seat of Russian sovereignty at the time. The organizers tried but ultimately failed to arrest **Yeltsin**, who rallied opposition to the coup with a speech atop a tank. The special forces dispatched by the coup leaders refused to storm the barricaded building. The coup leaders also neglected to jam foreign news broadcasts, so many Russians watched everything unfold live on CNN. Even Gorbachev was able to stay abreast of developments by tuning into the BBC World Service on a small transistor radio.

Ngunit hindi lahat ay tinanggap ang pagbabago. Noong Agosto 19, 1991, ang bise presidente ng Gorbachev, punong ministro, ministro ng pagtatanggol at ang pinuno ng KGB ay inilagay si Gorbachev sa ilalim ng aresto sa bahay at bumuo ng isang "Pangkalahatang Komite sa Pang-emerhensiyang Pang-estado." Inaasahan ng mga organisador ng coup ang ilang tanyag na suporta ngunit natagpuan na ang simpatya ng publiko sa malalaking lungsod at sa mga republika ay higit sa lahat laban sa kanila, na ipinakita ng mga pampublikong demonstrasyon, lalo na sa Moscow.

Kinundena ng Pangulo ng Russia na si Yeltsin ang kudeta. Libu-libong Muscovites ang lumabas upang ipagtanggol ang White House, ang Russian parliyamto gusali at opisina Yeltsin, ang symbolic upuan ng Russian soberanya sa oras. Sinubukan ng mga organizers ngunit sa huli ay nabigo upang aresto Yeltsin, na rallied pagsalungat sa coup na may isang salita sa ibabaw ng isang tangke. Ang mga espesyal na pwersa na ipinadala ng mga lider ng kudeta ay tumanggi na bagabagin ang barricaded building. Ang mga lider ng kudeta ay nagpapabaya rin sa mga banyagang broadcast ng balita, kaya napansin ng maraming Russians ang lahat ng bagay na nakabukas sa CNN. Kahit na si Gorbachev ay nakapanatili sa mga pagpapaunlad sa pamamagitan ng pag-tune sa BBC World Service sa isang maliit na radio transistor.

Primary Source: Photograph

Boris Yetlsin (left side holding papers) address a crowd from on top of a tank outside of the Russian parliament building during the coup.

Pangunahing Pinagmulan: Kuha

Si Boris Yetlsin (kaliwang papel na may hawak na papel) ay tumutugon sa isang pulutong mula sa tuktok ng isang tangke sa labas ng gusali ng Russian parlyamto sa panahon ng kudeta.

After three days, on August 21, 1991, the coup collapsed. The organizers were detained and Gorbachev returned as president, albeit with his influence much depleted. Three days later, Gorbachev dissolved the Central Committee of the Communist Party, resigned as the party's general secretary, and dissolved all party units in the government, effectively ending communist rule in the Soviet Union and dissolving the only remaining unifying force in the country.

Pagkaraan ng tatlong araw, noong Agosto 21, 1991, bumagsak ang kudeta. Ang mga organizers ay pinigil at bumalik si Gorbachev bilang pangulo, kahit na ang kanyang impluwensya ay mas mababa. Pagkalipas ng tatlong araw, binuwag ni Gorbachev ang Komite Sentral ng Partido Komunista, nagbitiw bilang pangkalahatang sekretarya ng partido, at binuwag ang lahat ng mga yunit ng partido sa gubyrno, na nagtapos ng pamunuan ng komunista sa Unyong Sobyet at pagtunaw ng tanging natitirang pwersang nagkakaisa sa bansa.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

The Soviet Union collapsed with dramatic speed in the last quarter of 1991. By the end of September, Gorbachev no longer had the authority to influence events outside of Moscow. He was challenged even there by Yeltsin, who had begun taking over what remained of the Soviet government, including the Kremlin. Between August and December, ten republics declared their independence.

In a nationally televised speech early in the morning of December 25, 1991, Gorbachev resigned as president of the Soviet Union. He declared the office extinct, and all of its powers, including control of the nuclear arsenal, were ceded to Russian President Boris Yeltsin.

That night, after his resignation address, Gorbachev left the Kremlin, the Soviet flag was lowered for the last time and the Russian tricolor was raised in its place, symbolically marking the end of the Soviet Union. On that same day, the President of the United States George H.W. Bush held a brief televised speech officially recognizing the independence of the 11 former Soviet republics. The following day Yeltsin moved into Gorbachev's former office.

Following the **collapse of the Soviet Union**, Russia radically transformed from a centrally planned economy to a globally integrated market economy. Corrupt and haphazard privatization processes turned major state-owned firms over to politically connected oligarchs, which left control of Russia's wealth concentrated among a few enormously rich individuals. The result was disastrous, the economy fell more than 40% by 1999, hyperinflation ensued which wiped out personal savings, and crime spread rapidly. Difficulties in collecting taxes amid the collapsing economy and a dependence on short-term borrowing to finance budget deficits led to the 1998 Russian financial crisis. Many Russians began longing for the order and predictability of the old days.

Today, Russia has a free market economy but control of the nation's wealth continues to be in the hands of a few of the world's most wealthy men. The Russian government, like many of the governments of the former soviet republics, looks far more like the dictatorships of the Cold War era than the democracies of the West.

CUBA, VIETNAM AND NORTH KOREA

After the Cold War ended, communism did indeed end up on the "ash heap of history." As an economic system it had failed.

Vietnam's leaders followed the example of China. They opened up the economy, creating a vibrant free-market system, while maintaining strict political control. The United States and Vietnam maintain a positive relationship today.

Ang Unyong Sobyet ay gumuho na may dramatikong bilis sa huling quarter ng 1991. Sa pagtatapos ng Setyembre, wala nang awtoridad si Gorbachev na impluwensyahan ang mga kaganapan sa labas ng Moscow. Siya ay hinamon kahit na doon sa pamamagitan ng Yeltsin, na sinimulan pagkuha sa kung ano ang natitira ng pamahalaan Sobyet, kabilang ang Kremlin. Sa pagitan ng Agosto at Disyembre, ipinahayag ng sampung republika ang kanilang kalayaan.

Sa isang pambansang pagsasahimpapawid sa telebisyon nang maaga sa umaga ng Disyembre 25, 1991, si Gorbachev ay nagbitiw bilang pangulo ng Unyong Sobyet. Ipinahayag niya na ang opisina ay patay na, at ang lahat ng kapangyarihan nito, kabilang ang kontrol ng nuclear arsenal, ay ipinadala sa Pangulo ng Russia Boris Yeltsin.

Nang gabing iyon, pagkatapos ng kanyang resignation address, iniwan ni Gorbachev ang Kremlin, ang bandila ng Sobyet ay bumaba para sa huling pagkakataon at ang Ruso tricolor ay itataas sa lugar nito, na may simbolo na markahan ang pagtatapos ng Unyong Sobyet. Sa parehong araw na iyon, ang Pangulo ng Estados Unidos George H.W. Nagsalita si Bush ng isang maikling speech sa telebisyon na opisyal na kinikilala ang kalayaan ng 11 dating mga republika ng Sobyet. Nang sumunod na araw ay lumipat si Yeltsin sa dating tanggapan ni Gorbachev.

Kasunod ng pagbagsak ng Unyong Sobyet, radikal na transformed mula sa isang sentral na nakaplanong ekonomiya sa isang globally integrated market economy. Ang mga proseso sa pribatisasyon ng tiwali at walang kapararakan ay naging mga malalaking kumpanya ng pagmamay-ari ng estado sa mga oligarkang nakakonekta sa pamulitka, na umalis sa kontrol ng yaman ng Russia na nakatuon sa ilang napakalaking mayaman. Ang resulta ay nakapipinsala, ang ekonomiya ay bumagsak ng higit sa 40% noong 1999, ang sobra-sobra na pagbagsak na nagtanggag ng mga personal na pagtitipid, at mabilis na kumalat ang krimen. Ang mga kahirapan sa pagkolekta ng mga buwis sa gitna ng collapsing na ekonomiya at isang pag-asa sa panandaliang paghiram upang pondohan ang mga kakulangan sa badyet ay humantong sa 1998 krisis sa pananalapi ng Rusya. Maraming mga Ruso ang nagsimulang maghintay para sa pagkakasunud-sunod at predictability ng mga lumang araw.

Ngayon, ang Russia ay may isang libreng ekonomiya sa merkado ngunit ang kontrol ng kayamanan ng bansa ay patuloy na nasa mga kamay ng ilan sa mga pinakamayayamang kalalakihan sa mundo. Ang pamahalaang Ruso, tulad ng marami sa mga pamahalaan ng mga dating republika ng sobyet, ay mukhang mas katulad ng mga diktadura sa panahon ng Digmaang Malamig kaysa sa mga demokrasya ng Kanluran.

CUBA, VIETNAM AT NORTH KOREA

Matapos ang natapos na Cold War, ang komunismo ay tapos na sa "abo ng kasaysayan ng abo." Bilang isang sistemang pang-ekonomiya ay nabigo ito.

Sinundan ng mga lider ng Vietnam ang halimbawa ng Tsina. Binuksan nila ang ekonomiya, lumilikha ng isang makulay na sistemang malayang pamilyahan, habang pinananatili ang mahigpit na kontrol sa pulitika. Ang Estados Unidos at Vietnam ay nagpapanatili ng positibong relasyon ngayon.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Cuba's leadership, under the aging Fidel Castro and now his brother Raul, tried to hold on to communism. However, during the Cold War their economy had been supported financially by the Soviet Union. After 1991, they were set adrift and the Cuban economy collapsed. Faced with ever deepening poverty, the Cuban government has begun to allow limited private enterprise. The Castros, however, do not seem to be interested in relinquishing political power any time soon.

Only North Korea remains a Cold War-like opponent of the United States. Now ruled by the third generation of the Kim Family, the North has developed nuclear weapons as a deterrent to attack. Its only patron, China, is increasingly fed up with the problems its small neighbor creates. The economy, still based on communism, is in disarray. Without imports of rice, there would be mass starvation. Today, North Korea is one of the world's poorest nations, while on the other side of the DMZ, South Korea is one of the most vibrant. Truly, the two Koreas are proof that Reagan was right: democracy and a free market system are the paths to prosperity.

LEGACY

Although the Cold War ended more than 20 years ago, its legacy continues to be tremendously important.

After the dissolution of the Soviet Union, the post-Cold War world became unipolar instead of bipolar, with the United States the sole remaining superpower. The Cold War defined the political role of the United States as the leader of the Free World and institutionalized a global commitment to large-scale deployment of American servicemen, as well as a permanent, peacetime military industrial complex. Without the bipolar dynamic, the United States had to find a new role for itself in the world.

During the Cold War, both the United States and the Soviet Union used large portions of their nations' wealth to fund military buildups and wars. In addition to the loss of life by uniformed soldiers, millions died in the superpowers' proxy wars around the globe. Although most of the proxy wars ended along with the Cold War, the fall of the Iron Curtain and the Soviet Union did not bring peace to the world.

The breakdown of the governments in a number former communist nations resulted in new civil and ethnic conflicts, particularly in the former Yugoslavia. In Eastern Europe, the end of the Cold War has ushered in an era of economic growth and a large increase in the number of liberal democracies, while in other parts of the world, such as Afghanistan, independence was accompanied by state failure.

Ang pamumuno ni Cuba, sa ilalim ng pag-iipon ni Fidel Castro at ngayon ay ang kanyang kapatid na si Raul, sinikap na humawak sa komunismo. Gayunpaman, sa panahon ng Cold War ang kanilang ekonomiya ay suportado ng pananalapi ng Unyong Sobyet. Matapos ang 1991, sila ay natigil at ang ekonomiya ng Cuba ay nabagsak. Nakaharap sa lalong pagpapalalim ng kahirapan, nagsimula ang pamahalaang Cuba upang pahintulutan ang limitadong pribadong enterprise. Gayunpaman, ang Castros ay hindi tila interesado sa pagsuko ng kapangyarihang pampolitika anumang oras sa lalong madaling panahon.

Tanging North Korea ay nananatiling isang Cold War-tulad ng kalaban ng Estados Unidos. Ngayon na pinasiyahan ng ikatlong henerasyon ng Kim Family, ang North ay nagtaguyod ng mga armas nukleyar bilang isang nagpipigil sa pag-atake. Ang tanging patron nito, Tsina, ay lalong nalulungkot sa mga suliranin na lumilikha ang maliit na kapitbahay. Ang ekonomiya, batay pa sa komunismo, ay nasa kaguluhan. Kung walang pag-import ng bigas, magkakaroon ng masa ng gutom. Ngayon, ang Hilagang Korea ay isa sa mga pinakamahirap na bansa sa mundo, habang sa kabilang panig ng DMZ, ang South Korea ay isa sa mga pinaka-makulay. Tunay na ang dalawang Koreas ay patunay na tama si Reagan: demokrasya at isang malayang sistema ng pamilihan ay ang mga landas sa kasaganaan.

PAMANA

Kahit na ang Cold War natapos higit sa 20 taon na ang nakakaraan, ang kanyang legacy ay patuloy na napakalaking mahalaga.

Matapos ang paglusaw ng Unyong Sobyet, ang mundo ng post-Cold War ay naging unipolar sa halip na bipolar, sa Estados Unidos ang tanging natitirang pinakamalakas. Tinukoy ng Cold War ang pampulitikang papel ng Estados Unidos bilang pinuno ng Free World at itinatag ang isang pandaigdigang pangako sa malawakang pag-deploy ng mga servicemen ng Amerika, pati na rin ng isang permanenteng, peacetime militar na industrial complex. Nang walang dynamic na bipolar, ang Estados Unidos ay kailangang makahanap ng isang bagong tungkulin para sa sarili nito sa mundo.

Noong Digmaang Malamig, parehong ginagamit ng Estados Unidos at ng Unyong Sobyet ang malalaking bahagi ng yaman ng kanilang mga bansa upang pondohan ang mga pagtatayo at mga digmaang militar. Bilang karagdagan sa pagkawala ng buhay sa pamamagitan ng mga sundalong may uniporme, ang milyun-milyon ay namatay sa mga proxy wars ng mga superpower sa buong mundo. Kahit na ang karamihan ng mga proxy wars natapos kasama ang Cold War, ang pagbagsak ng Iron Curtain at ang Unyong Sobyet ay hindi nagdala ng kapayapaan sa mundo.

Ang pagkasira ng mga guberno sa ilang dating mga komunistang bansa ay nagresulta sa mga bagong sibil at etnikong salungatan, lalo na sa dating Yugoslavia. Sa Eastern Europe, ang pagtatapos ng Digmaang Malamig ay nag-udyok sa isang panahon ng paglago ng ekonomiya at malaking pagtaas sa bilang ng mga liberal na demokrasya, habang sa iba pang bahagi ng mundo, tulad ng Afghanistan, ang kalayaan ay sinamahan ng kabiguan ng estado.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Despite the end of the Cold War, military development and spending has continued, particularly in the deployment of nuclear-armed ballistic missiles and defensive systems. Because there was no formalized treaty ending the Cold War, the former superpowers have continued to maintain and even improve or modify existing nuclear weapons and delivery systems. Moreover, other nations not previously acknowledged as nuclear-weapons states have developed and tested nuclear-explosive devices including India, Pakistan, and North Korea.

Attitudes learned during the Cold War have proven hard to unlearn. Mistrust and rivalry between Americans and Russians is still potent. NATO's expansion into the nations of Eastern Europe is seen by many Russians as a threat to their security. While violent conflict between the two Cold War foes may be less likely now than in the past, cyberwar and espionage are still very much alive. In 2016, Russian government agents launched a concerted effort to use social media and the news media to manipulate the American presidential election.

CONCLUSION

The Cold War ended in a series of steps over a few years. In the 1970s America's warming relationship with China opened up the opportunity for China to transition away from a communist economic system. In the 1980s Ronald Reagan correctly deduced that making arms-reduction treaties with Mikael Gorbachev would give the Soviet leader the money he needed to reform his government, leading eventually to political freedom in Eastern Europe and the fall of the Berlin Wall. Two years later the Soviet Union itself disintegrated.

But what made all this happen? Was it the work of political leaders or the people of the nations themselves who were fed up with poverty and political persecution? Why did the Cold War end?

Sa kabila ng pagtatapos ng Digmaang Malamig, nagpatuloy ang pag-unlad at paggastos ng militar, lalo na sa pag-deploy ng mga ballistic missiles at mga dependibong sistema ng mga sandatang nukleyar. Dahil walang pormal na kasunduan na nagtatapos sa Cold War, ang mga dating superpower ay patuloy na nagpapanatili at nagpapabuti o nagbabago ng umiiral na mga sandatang nukleyar at sistema ng paghahatid. Bukod dito, ang iba pang mga bansa na hindi pa nakikilala bilang mga nuclear-weapons states ay bumuo at sumubok ng mga nuclear-explosive device kabilang ang India, Pakistan, at North Korea.

Natutunan ng mga saloobin sa panahon ng Digmaang Malamig ay napatunayang mahirap unlearn. Ang kawalan ng tiwala at tunggalian sa pagitan ng mga Amerikano at Russians ay makapangyarihan pa rin. Ang pagpapalawak ng NATO sa mga bansa ng Silangang Europa ay nakikita ng maraming mga Ruso bilang isang banta sa kanilang seguridad. Habang ang marahas na salungatan sa pagitan ng dalawang manlalaban ng Cold War ay maaaring mas malamang kaysa ngayon, ang cyberwar at paniniktik ay buhay pa rin. Noong 2016, inilunsad ng mga ahenteng gubyernong Ruso ang isang sama-samang pagsisikap na gamitin ang social media at ang media ng balita upang manipulahin ang halalan sa pampanguluhan ng Amerikano.

KUMPLETO

Ang Cold War natapos sa isang serye ng mga hakbang sa loob ng ilang taon. Noong dekada 1970, nagbago ang relasyon ng Amerika sa warming sa Tsina sa pagkakataon para sa Tsina na lumipat mula sa isang komunistang sistemang pang-ekonomya. Noong dekadang 1980, napatunayan ni Ronald Reagan na ang paggawa ng mga kasunduan sa pagbabawas ng armas sa Mikael Gorbachev ay magbibigay sa lider ng Sobyet ng perang kailangan niya upang repormahin ang kanyang pamahalaan, na humahantong sa kalayaan sa politika sa Silangang Europa at pagbagsak ng Berlin Wall. Pagkalipas ng dalawang taon, ang Unyong Sobyet mismo ay nabuwag.

Ngunit ano ang nangyari sa lahat ng ito? Ito ba ang gawain ng mga lider ng pulitika o ng mga mamamayan ng mga bansa mismo na nalulungkot sa kahirapan at pag-uusig sa pulitika? Bakit natapos ang Cold War?

6 WHY DID THE COLD WAR END?

Read the Shanghai Communiqué

Watch a news report about Ping-Pong Diplomacy

Watch the "Evil Empire" Speech

Watch the "Tear Down This Wall" Speech

Watch the original "Tank Man" video

Watch raw video from the Tiananmen Square Massacre

Watch video from the fall of the Berlin Wall

Watch the "Ode to Freedom" Performance

Watch a video about how Russia used social media to manipulate the 2016 election

PEOPLE & GROUPS

Ronald Reagan: American president from 1981-1989. He abandoned détente and supported a more confrontational stance toward the Soviet Union based on an ideological view of the conflict. In his second term he began negotiating with Gorbachev and is credited with helping end the Cold War.

Margaret Thatcher: British Prime Minister in the 1980s. Nicknamed the "Iron Lady", she was a strong ally of President Reagan.

Mikhail Gorbachev: Last leader of the Soviet Union from 1985-1991. He promoted government reform and negotiated with the United States.

Solidarity: Labor movement in Poland in the 1980s led by Lech Walesa that successfully challenged the communist government.

Lech Walesa: Leader of the Solidarity movement in Poland. He became the first president of Poland after the fall of communism.

Pope John Paul II: Pope from 1978 to 2005. He was an outspoken critic of communism.

Erich Honecker: Communist leader of East Germany from 1971-1989. He opposed reforms and the Sinatra Doctrine. He was forced to resign as protests mounted across East Germany in 1989.

Boris Yeltsin: Russian leader who demanded greater reform during the 1980s. He opposed the 1991 coup and became the first president of independent Russia after the fall of the Soviet Union.

MGA TAO & GRUPO

Ronald Reagan: Amerikanong pangulo mula 1981-1989. Inabandona niya ang détente at suportado ang isang mas kumprontasyonal na paninindigan patungo sa Unyong Sobyet batay sa isang ideolohikal na pagtingin sa kontrahan. Sa kanyang ikalawang termino siya ay nagsimulang makipag-ayos kay Gorbachev at kredito sa pagtulong na wakasan ang Cold War.

Margaret Thatcher: British Prime Minister noong dekada 1980. Palayaw sa "Iron Lady", siya ay isang malakas na kaalyado ni Pangulong Reagan.

Mikhail Gorbachev: Huling pinuno ng Unyong Sobyet mula 1985-1991. Itinaguyod niya ang reporma sa pamahalaan at nakipag-usap sa Estados Unidos.

Solidarity: Ang kilusang paggawa sa Poland noong dekada 1980 na pinamumunuan ni Lech Walesa na matagumpay na hinamon ang pamahalaang komunista.

Lech Walesa: Pinuno ng kilusang Solidarity sa Poland. Siya ang naging unang pangulo ng Poland pagkatapos ng pagbagsak ng komunismo.

Pope John Paul II: Pope mula 1978 hanggang 2005. Siya ay isang masigla na kritiko ng komunismo.

Erich Honecker: Komunistang lider ng East Germany mula 1971-1989. Siya ay sumasalungat sa mga reporma at sa Sinatra Doctrine. Siya ay sapilitang upang magbitiw bilang mga protesta na inilagay sa buong East Germany noong 1989.

Boris Yeltsin: Pinuno ng Russia na humihiling ng mas malaking reporma noong dekada 1980. Tinalikuran niya ang kudeta noong 1991 at naging unang pangulo ng independiyenteng Rusya pagkatapos ng pagbagsak ng Unyong Sobyet.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

KEY CONCEPTS

Vietnam Syndrome: Reluctance on the part of American politicians and military leaders to use the armed forces due to the loss in Vietnam. Ronald Reagan helped end this.

Vietnam Syndrome: Pag-aatubili sa bahagi ng mga pulitiko ng Amerika at mga lider ng militar na gamitin ang mga armadong pwersa dahil sa pagkawala sa Vietnam. Tinulungan ni Ronald Reagan ang pagtatapos na ito.

SPEECHES

Evil Empire Speech: 1982 speech by President Ronald Reagan in which he condemned communism and the Soviet Union calling it an "Evil Empire."

Evil Empire Speech: 1982 na pagsasalita ni Pangulong Ronald Reagan kung saan hinahatulan niya ang komunismo at ang Unyong Sobyet na tinatawag itong "Evil Empire."

Tear Down This Wall: 1987 speech by Ronald Reagan in West Berlin in which he challenged Gorbachev to open the Iron Curtain.

Tiklupin ang Wall: 1987 pagsasalita ni Ronald Reagan sa West Berlin kung saan hinamon niya si Gorbachev na buksan ang Iron Curtain.

POLICIES

Rapprochement: The policy of improving relations with communist China under the Nixon Administration. Similar to détente with the Soviet Union.

Pag-apruba: Ang patakaran ng pagpapabuti ng relasyon sa komunistang Tsina sa ilalim ng Pangasiwaan ng Nixon. Katulad ng détente sa Unyong Sobyet.

Ping Pong Diplomacy: The use of non-governmental exchanges (such as ping pong tournaments) to foster better relationships between competing nations.

Ping Pong Diplomacy: Ang paggamit ng mga di-pampamahalaang palitan (tulad ng mga torneo ng ping pong) upang pagandahin ang mas mahusay na ugnayan sa pagitan ng mga kakumpitensiyang bansa.

One China Policy: American policy to officially recognize only one government of both China and Taiwan. The US maintains an embassy in Beijing and supports China's membership in the UN. However, the US still supports Taiwan.

Isang Patakaran sa Tsina: Patakaran ng Amerikano upang opisyal na makilala ang isang gobyerno ng parehong Tsina at Taiwan. Pinananatili ng US ang isang embahada sa Beijing at sumusuporta sa pagiging miyembro ng China sa UN. Gayunpaman, sinusupportahan pa rin ng US ang Taiwan.

Reagan Doctrine: President Reagan's policy of supporting anti-communist leaders and organizations everywhere in the world.

Reagan Doctrine: Patakaran ni Pangulong Reagan na suportahan ang mga lider at organisasyong anti-komunista sa lahat ng dako sa mundo.

Perestroika & Glasnost: Reform programs in the Soviet Union promoted by Gorbachev designed to allow for more electoral freedom in order to save communism. They produced a higher demand for reform which eventually led to the breakup of the Soviet Union.

Perestroika & Glasnost: Ang mga programa ng reporma sa Unyong Sobyet na inanyayahan ni Gorbachev ay dinisenyo upang pahintulutan ang higit pang kalayaang elektoral upang i-save ang komunismo. Sila ay gumawa ng isang mas mataas na pangangailangan para sa reporma na sa huli ay humantong sa pagkalansag ng Unyong Sobyet.

Sinatra Doctrine: The name that the Soviet government of Mikhail Gorbachev used to describe its policy of allowing neighboring Warsaw Pact states to determine their own internal affairs. The name alluded to the song "My Way" popularized by Frank Sinatra.

Sinatra Doctrine: Ang pangalan na ginamit ng pamahalaan ng Sobyet na si Mikhail Gorbachev upang ilarawan ang patakaran nito na nagpapahintulot sa mga kapitbahay ng Warsaw Pact na ipahayag ang kanilang sariling mga pangyayari sa loob. Ang pangalan ay nagpapahiwatig ng kanta na "My Way" na pinangungunahan ni Frank Sinatra.

Brezhnev Doctrine: Soviet policy under Brezhnev in the 1970s in which the Soviet government used military force to control the governments of the Soviet Bloc.

Brezhnev Doctrine: Patakaran ng Soviet sa ilalim ni Brezhnev noong dekada 1970 kung saan ginamit ng gobyerno ng Sobyet ang pwersang militar upang kontrolin ang mga pamahalaan ng Soviet Bloc.

GOVERNMENT PROGRAMS & AGENCIES

Strategic Defense Initiative (SDI): Military program championed by President Reagan to develop a system to intercept incoming nuclear missiles. It was nicknamed "Star Wars" by its critics.

Ang Strategic Defense Initiative (SDI): Ang programa ng militar na ipinagtanggol ni Pangulong Reagan upang bumuo ng isang sistema upang maharang ang mga papasok na nuclear missiles. Ito ay pinangalanang "Star Wars" sa pamamagitan ng mga kritiko nito.

Missile Defense Agency: Military organization that develops and operates a system to intercept incoming nuclear missiles. It is the contemporary version of the original SDI.

Misayl Defense Agency: Militar na organisasyon na bubuo at nagpapatatag ng isang sistema upang maharang ang mga papasok na nuclear missiles. Ito ang kontemporaryong bersyon ng orihinal na SDI.

6 WHY DID THE COLD WAR END?

LOCATIONS

People's Republic of China (PRC): Mainland, communist China. The PRC currently holds China's seat at the United Nations.

Republic of China (ROC): Non-communist Taiwan.

Alexanderplatz: Major public square in East Berlin and site of protests in 1989 that culminated in the fall of the Berlin Wall.

LOCATIONS

Republika ng Tsina (PRC): Mainland, komunista Tsina. Kasalukuyang pinangangasiwaan ng PRC ang upuan ng China sa United Nations.

Republika ng Tsina (ROC): Non-komunistang Taiwan.

Alexanderplatz: Pangunahing pampublikong parisukat sa East Berlin at site ng mga protesta noong 1989 na nagtapos sa pagbagsak ng Berlin Wall.

EVENTS

Nixon's Visit to China: 1972 visit by President Nixon to the People's Republic of China. This visit officially reopened the diplomatic relationship between the PRC and the US and the US recognized the PRC government as the representatives of China at the United Nations.

Iran-Contra Scandal: Political scandal in 1986 in which officials in the Reagan Administration illegally sold weapons to Iran and used the money to support the Contras in Nicaragua. The scandal called into question Reagan's ability to manage the day-to-day operations of government.

Reykjavik Summit: 1985 summit between President Reagan and Gorbachev held in Reykjavik, Iceland. It was one of five meetings between the two leaders. At their meeting they agreed to eliminate all nuclear weapons but their advisors made them reverse this pledge.

Tiananmen Square Massacre: 1989 confrontation between pro-democracy activists and the communist government in Beijing, China. After protesters occupied Tiananmen Square in the center of the city the government ordered the military to break up the protest resulting in hundreds, possibly thousands of deaths.

Fall of the Berlin Wall: The demonstrations and reverse of East German policy in November, 1989 that led to the opening of crossing points between East and West Berlin, and the subsequent destruction of the Berlin Wall by the people of Berlin.

Reunification of Germany: 1990 joining of East and West Germany. The East German government ceased to exist and the capital of Germany was moved from Bonn to Berlin.

1991 Coup: Attempt to overthrow the Soviet government of Gorbachev by hard line leaders and generals in August 1991. It failed when the military refused to follow orders from the coup leaders. Gorbachev was returned to power but was weakened, leading to the breakup of the Soviet Union.

Fall of the Soviet Union: December 25, 1991. The various republics of the Soviet Union became independent nations and the Soviet government and communism in the former Soviet Union ceased to exist. This was the final end of the Cold War

MGA KAGANAPAN

Pagbisita ni Nixon sa Tsina: 1972 ang pagbisita ni Pangulong Nixon sa Republika ng Tsina. Ang pagbisita na ito ay muling binuksan muli ang diplomatikong ugnayan sa pagitan ng PRC at ng US at ng US na kinikilala ang PRC na gobyerno bilang mga kinatawan ng China sa United Nations.

Iran-Contra Scandal: Ang iskandalong pampolitika noong 1986 kung saan ang mga opisyal sa Reagan Administration ilegal na nagbebenta ng mga armas sa Iran at ginamit ang pera upang suportahan ang Contras sa Nicaragua. Ang iskandalo ay nagtanong sa kakayahan ni Reagan na pamahalaan ang pang-araw-araw na operasyon ng pamahalaan.

Reykjavik Summit: 1985 summit sa pagitan ng Pangulo nina Reagan at Gorbachev sa Reykjavik, Iceland. Ito ay isa sa limang pulong sa pagitan ng dalawang lider. Sa kanilang pulong, sila ay sumang-ayon na puksain ang lahat ng mga sandatang nuklear ngunit ang mga tagapayo nila ay ginawa silang baligtarin ang pangako na ito.

Tiananmen Square Massacre: 1989 confrontation sa pagitan ng mga aktibistang pro-demokrasya at ng gobyernong komunista sa Beijing, China. Nang matapos ang mga nagprotesta sa Tiananmen Square sa sentro ng lungsod, inutusan ng gobyerno ang militar na buwagin ang protesta na nagreresulta sa daan-daan, posibleng libu-libong pagkamatay.

Ang pagbagsak ng Berlin Wall: Ang mga demonstrasyon at kabaligtaran ng patakaran ng East German noong Nobyembre, 1989 na humantong sa pagbubukas ng mga punto ng pagtawid sa pagitan ng East at West Berlin, at ang kasunod na pagkawasak ng Berlin Wall ng mga tao ng Berlin.

Reunification of Germany: 1990 na sumali sa East at West Germany. Ang gobyernong East German ay tumigil na at ang kabisera ng Alemanya ay inilipat mula sa Bonn patungong Berlin.

1991 Coup: Sinisikap na ibagsak ang pamahalaan ng Gorbachev sa pamamagitan ng mga lider at heneral ng matapang na linya noong Agosto 1991. Nabigo ito nang tumanggi ang militar na sundin ang mga order mula sa mga lider ng kudeta. Si Gorbachev ay bumalik sa kapangyarihan ngunit napahina, na humantong sa pagkalansag ng Unyong Sobyet.

Pagkabagsak ng Unyong Sobyet: Disyembre 25, 1991. Ang iba't ibang mga republika ng Unyong Sobyet ay naging independiyenteng mga bansa at ang gobyernong Sobyet at komunismo sa dating Sobyet Union ay tumigil. Ito ang huling wakas ng Cold War

TEXTS

Shanghai Communiqué: Joint statement by China and the United States in 1972 as part of Nixon's visit to China. The two nations agreed to normalize relations.

TEXTS

Shanghai Communiqué: Pinagsamang pahayag ng China at Estados Unidos noong 1972 bilang bahagi ng pagbisita ni Nixon sa China. Sumang-ayon ang dalawang bansa na gawing normal ang mga relasyon.

DID ANYONE WIN THE COLD WAR?

It's hard to say who won the Cold War. On one hand, it seems easy to point the failure and fall of communism as evidence that the United States and our allies in the West were victorious. But, although the communist economic system has vanished, political oppression and dictatorship live on in many of the nations that were our Cold War enemies.

In 1992, American writer Francis Fukuyama published a book entitled "The End of History and the Last Man" in which he argued that, with the end of the Cold War, liberal democracy and the free market system had finally triumphed, marking the end of the evolution of human government. Do you think he is correct? Did our economic system and form of government win the Cold War?

Or perhaps, insightful, calculating leaders are responsible for the victory? Certainly, presidents Harry Truman, Dwight Eisenhower, John F. Kennedy, Richard Nixon and Ronald Reagan would fall into this category.

Then again, maybe this is the wrong way to think about victory. Rather than assigning a win to a country or a person, we should think about who benefited most from the outcome. Perhaps we should say that humanity won the Cold War since the threat of nuclear war has fallen and because so many more people enjoy basic freedoms and greater prosperity.

But of course, can anyone really win a war in which there were no face-to-face battles? Can you say that someone won a war if it took more than forty years to achieve victory? With all the suffering that the conflict caused, did anyone win?

What do you think? Who won the Cold War?

Mahirap sabihin kung sino ang nanalo sa Cold War. Sa isang banda, tila madaling ituro ang kabiguan at pagkahulog ng komunismo bilang katibayan na ang Estados Unidos at ang aming mga kaalyado sa Kanluran ay nanalo. Ngunit, bagaman nawala ang sistemang komunista sa ekonomiya, ang pampulitikang pang-aapi at diktadura ay nakatira sa maraming bansa na ating mga kaaway sa Cold War.

Noong 1992, inilathala ng Amerikanong manunulat na si Francis Fukuyama ang isang aklat na pinamagatang "Ang Katapusan ng Kasaysayan at Huling Tao" kung saan pinagtatalunan niya na, sa pagtatapos ng Digmaang Malamig, ang liberal na demokrasya at ang sistema ng malayang pamilihan ay nagtagumpay sa wakas, ang ebolusyon ng gobyerno ng tao. Sa palagay mo ba ay tama siya? Ang sistema ba ng ekonomiya at porma ng pamahalaan ay nanalo sa Cold War?

O marahil, may pakinabang, ang pagkalkula ng mga lider ay may pananagutan sa tagumpay? Totoong, ang mga pangulo na sina Harry Truman, Dwight Eisenhower, John F. Kennedy, Richard Nixon at Ronald Reagan ay nabibilang sa kategoryang ito.

Pagkatapos ay muli, marahil ito ang maling paraan upang mag-isip tungkol sa tagumpay. Sa halip na itataga ang isang panalo sa isang bansa o isang tao, dapat nating isipin kung sino ang nakinabang ng karamihan mula sa resulta. Marahil ay dapat nating sabihin na napanalunan ng sangkatauhan ang Cold War dahil ang banta ng nuklear na digmaan ay bumagsak at dahil napakarami pang mga tao ang nasisiyahan sa mga pangunahing kalayaan at higit na kasaganaan.

Ngunit siyempre, sino ang maaaring manalo ng isang digmaan kung saan walang mga face-to-face na laban? Maaari mong sabihin na ang isang tao ay nanalo ng isang digmaan kung kinuha ito ng higit sa apatnapung taon upang makamit ang tagumpay? Sa lahat ng pagdurusa na naging dahilan ng pag-aaway, sinuman ang manalo?

Ano sa tingin mo? Sino ang nanalo sa Cold War?

Read this Book
Online

Resources for
Teachers